

Bilag 1**Høringssvarnotat**

Forslaget har i perioden 29. november 2023 til 24. januar 2024 været offentligt tilgængeligt på høringsportalen for Naalakkersuisut, ligesom forslaget i samme periode har været i høring hos følgende:

- Arktisk Kommando
- Avannaata Kommunia
- Bank Nordik
- Fiskerirådet og dets medlemmer
- Grønlandske Advokater
- Grønlands Domstole
- Grønlands Erhverv
- Grønlands Revision
- Grønlandsbanken
- Grønlands Naturinstitut
- KNAPK
- Kommune Kujalleq
- Kommuneqarfik Sermersooq
- Kommune Qeqertalik
- NUSUKA
- Oceans North Kalaallit Nunaat
- QAK
- Qeqqata Kommunia
- Royal Greenland
- SIK
- Sustainable Fisheries Greenland (SFG)
- SQAPK
- Transparency International Greenland
- WWF

Ved høringsfristens udløb har Naalakkersuisut modtaget høringssvar fra følgende, som har givet anledning til nedenstående bemærkninger. Det bemærkes i den forbindelse, at høringssvarene, som er meget omfattende, alene gengives i hovedtræk og på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering. Naalakkersuisuts bemærkninger til høringssvarene er angivet i kursiv.

1. Generelle bemærkninger

En række hørings svar fremsætter de samme betragtninger vedrørende en række emner. Behandlingen af disse hørings svar behandles samlet i dette afsnit. Høringsparternes betragtninger til disse emner er fortsat angivet under hver høringspart.

1.1 Høring og inddragelse af borgere

En række høringsparter oplyser i deres hørings svar, at høringsfristen har været for kort, og at der ikke har været tilstrækkelig inddragelse af befolkningen i forbindelse med udarbejdelse af forslaget.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse.

I 2017 fremsatte det daværende Naalakkersuisut et forslag til ny fiskerilov. Forslaget blev førstebehandlet på Inatsisartuts efterårssamling og henvist til udvalgsbehandling ved Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget. Forslagets 2. og 3. behandling blev udskudt til forårssamlingen 2018. Den 5. marts 2018 udskrev det daværende Naalakkersuisut valg, hvilket medførte at forslaget til en ny fiskerilov bortfaldt.

Den daværende koalition besluttede i 2018 at nedsætte en Fiskerikommission, der havde til formål at komme med anbefalinger til en ny lov om fiskeri. Fiskerikommissionen bestod af interessenter indenfor fiskeriet, herunder repræsentanter fra fiskerierhvervet i form af erhvervsorganisationer, kommuner, revisorer, banker, biologer m.fl. Kommissionen begyndte sit virke i foråret 2019, og fra slutningen af året var der tilknyttet politisk tilforordnede med repræsentanter fra de politiske partier i Inatsisartut, der havde mulighed for at bidrage til kommissionens arbejde.

Det var hensigten, at Fiskerikommissionen skulle aflevere en betænkning inden udgangen af juni 2020. Grundet Covid-19 blev Fiskerikommissionens arbejde udskudt, og kommissionen afleverede sin betænkning til Naalakkersuisut i september 2021. I forbindelse med Fiskerikommissionens arbejde offentliggjorde kommissionen d. 8. november 2019 et debatoplæg, og afholdt efterfølgende debatmøder i Nuuk og Ilulissat som en del af arbejdet med udarbejdelse af betænkningen.

Efter kommissionens overdragelse af betænkning i 2021 blev den fremlagt på møder i Nuuk, Maniitsoq og Ilulissat, og i marts 2022 afholdt daværende Naalakkersuisut fiskeriseminarer i Nuuk og Ilulissat, hvor der deltog repræsentanter fra alle organisationer, herunder repræsentanter fra alle lokalafdelinger fra KNAPK. I forbindelse med arbejdet med det fremlagte forslag afholdt daværende Naalakkersuisoq Aqqaluaq B. Egede og senere Naalakkersuisoq Karl Tobiassen borgermøder langs hele Vestgrønland.

Forslaget er udarbejdet med udgangspunkt i fiskerikommissionens betænkning, men den form, i hvilken det nu foreligger, er i høj grad præget af det input, som er kommet i forbindelse med de efterfølgende seminarer og borgermøder samt efterfølgende afholdte dialogmøder med fiskeriets interessenter. Dette forarbejde resulterede i sommeren 2023 i en politisk forligsaftale, hvor alle partier, der er medlem af Inatsisartut, har været inviteret til forhandlinger med mulighed for at bidrage til indholdet af forslaget.

Naalakkersuisut anerkender betydningen for store grupper i samfundet af dette forslag, og den størst mulige inddragelse af befolkningen og fiskeriets interessenter har været af helt afgørende betydning i forbindelse med arbejdet med forslaget. Processen, som har ført til fremlæggelsen, har varet i mere end to år siden Fiskerikommissionens betænkning, og som det fremgår, har tiden været brugt på inddragelse af hele landet i samtalen. Dette er også årsagen til, at forslaget har været i høring i otte uger mod de normale fire uger, som følger af Naalakkersuisuts retningslinjer for høringer – dog inklusive tre fridage i julen.

I høringsperioden har der også været afholdt flere tekniske møder mellem fiskeridepartementet og de aktører, der har anmodet herom, hvilket har bidraget til det endelige forslag, der er fremsat til Inatsisartut.

1.2. Økonomiske beregninger / finansieringsproblematik

En række høringsparter anser ikke de samfundsøkonomiske konsekvenser for tilstrækkeligt belyst i forslagets almindelige bemærkninger, og oplyser i øvrigt, at beregningsgrundlaget ikke er tilstrækkeligt transparent. Det bemærkes, generelt, at fiskeriet er for stor og vigtig en industri til, at der kan lovgives uden et grundigt og transparent grundlag herfor, og at det derfor er vigtigt, at politikerne og interessenterne har mulighed for at kende konsekvenserne af forslaget.

Naalakkersuisut bemærker, at en lang række af de analyser, der ligger til grund for forslaget er belyst i Fiskerikommissionens betænkning af 2021. Det bemærkes, at langt størstedelen af kritikken skal henføres til, at høringsparterne tilsyneladende ikke fuldt har forstået indholdet i bemærkningerne. Naalakkersuisut har derfor uddybet konsekvens beskrivelserne og beregningerne yderligere i de almindelige bemærkninger, for at tydeliggøre disse. Det er dog også vigtigt at bemærke, at konsekvensanalyserne er lavet på baggrund af en række forudsætninger, der anvendes til at beskrive en mulig udvikling. Formålet med bemærkningerne er at give en overskuelig præsentation af konsekvenserne, hvilket med det omfattende forslag betyder, at såvel beskrivelserne af de enkelte som de samlede tiltag nødvendigvis må begrænses til ikke at indeholde overflødig indhold om bagvedliggende overvejelser.

1.3. Offentligt ejede selskaber, Royal Greenland

En række hørings svar angiver, at der er behov for uddybning i bemærkningerne til loven, om hvorfor der er forskel på kvoteloft for offentligt ejede selskaber og privat ejede selskaber, og at der i øvrigt er tale om krydssubsidiering (ulovlig forskelsbehandling).

Naalakkersuisut deler ikke høringsparternes opfattelse af krydssubsidiering. Royal Greenland har en særlig status i det grønlandske samfund og løfter en række vigtige opgaver – særligt i bygdesamfundene. Dertil bemærkes, at Royal Greenland ejes af hele det grønlandske samfund, og at der derfor sker en faktisk spredning af fiskeriet.

For at imødegå eventuelle bekymringer om usaglig forskelsbehandling og mistanke om krydssubsidiering er de almindelige bemærkninger til forslaget uddybet i overensstemmelse med høringsparternes bemærkninger. Det skal dog bemærkes, at Naalakkersuisut i forbindelse med udarbejdelse af dette forslag har iagttaget konkurrencelovens regler, herunder konkurrencelovens regler om konkurrenceforvridende støtte, og finder ikke, at et øget kvoteloft for offentligt ejede selskaber strider imod konkurrencelovens regler. Dertil bemærkes, at konkurrencelovens kapitel 4 i Inatsisartutlov nr. 1 af 15. maj 2014 om konkurrence (konkurrenceloven) ikke finder anvendelse, jf. lovens § 2, stk. 2, hvis en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af en offentlig regulering.

Når der påhviler offentlige virksomheder meget store forpligtelser, har det således også indvirkning på det offentliges indtægter, idet udlodningerne til deres aktionærer reduceres.

Naalakkersuisut har nøje overvejet, i hvilket omfang Royal Greenland skal have et øget kvoteloft i forhold til de private rederier. Til forskel for de private selskaber har Royal Greenland særlige samfunds-, beskæftigelses- og sociale forpligtelser, som ikke kan pålægges private selskaber, hvilket tilsiger et behov for differentieret kvoteloft.

Det bemærkes dertil, at der med forslaget ikke indføres anderledes vilkår for erhvervsudøvelse for offentlig ejede selskaber. Den eneste forskel mellem de private selskaber og offentligt ejede selskaber, er således det differentierede kvoteloft.

1.4. Kvoteloft, overgangsordning og licensperiode

En række hørings svar har angivet, at kvoteloftet er for lavt – både for selskaber og enkeltpersoner - og at overgangsperioden samt licensperioden er for kort. Dette giver udfordringer i forbindelse med bl.a. finansiering af investeringer og dertil rammerne for et attraktivt investeringsklima. Hørings svarene kan inddeles i de hørings svar, der behandler henholdsvis kvoteloft for kystnært fiskeri efter hellefisk i område 47 og kvoteloftet og overgangsperiode på særligt det havgående fiskeri efter rejer.

Havgående fiskeri efter rejer.

Det fremgår ligeledes, at indførelse af tidsbegrænsning på kvoteandele og ændring af kvoteloftet kan udgøre et ekspropriativt indgreb, idet det er høringsparternes vurdering, at tilbagekaldelsen af de tidsbegrænsede licenser med et varsel på 10 år er grundlovsstridig, da der ikke er tale om "behørigt varsel" som forudsat i den nugældende fiskerilovs § 14, stk. 1. Dertil bemærker Naalakkersuisut, at "behørigt varsel" i forarbejderne til Landtingsstingslov om fiskeri af 1990, var vurderet til at udgøre 5 år.

Med forslaget indføres en lovfæstet licensperiode, der, alt andet lige, og i modsætning til erhvervets bemærkninger, skaber sikkerhed for de aktører, der besidder en kvoteandel.

Polar Seafood Greenland har angivet i sit hørings svar, at indførelse af tidsbegrænsning på kvoteandele vil foranledige, at Polar Seafood Greenland som et ansvarligt selskab ser sig nødsaget til at kræve erstatning for det eventuelle tab, som tidsbegrænsningen påfører dem.

En opgørelse af tabet vil bestå af bl.a. manglende afskrivning på fartøjer og på kvoteandele, men i den forbindelse bemærker Naalakkersuisut, at andre elementer skal inddrages, herunder

- *restværdien af fartøjet,*
- *den indtjening, som selskabet har haft ved mangeårig adgang til den fælles ressource,*
- *den omstændighed, at man gennem mange år har haft drøftelser om spredning af ejerskab og ændring af kvoteloft, herunder ikke mindst i forbindelse med Fiskerikommissionens fremlæggelse af sin betænkning og forarbejderne hertil, som erhvervet var en del af,*
- *at samfundet har en berettiget interesse i ikke at være afhængig af meget få enkeltpersoner eller familier, samt*
- *at den ressource, som selskaberne har adgang til, reproducerer sig selv, hvis den udnyttes bæredygtigt, hvilket betyder, at en tidsbegrænset adgang til den er ensbetydende med uendelig adgang.*

Dette sidste element skal ses i forhold til andre naturressourcer, eksempelvis mineraler, som kun kan udnyttes i en begrænset periode, henset til at de jo netop ikke er reproducerende.

Det giver næsten sig selv, at en sådan "evig" ret til havets ressourcer ikke kan forventes, og det er på den baggrund, at der må sættes en tidsbegrænsning, som er fair i forhold til de investeringer, som selskaberne må foretage for at kunne udnytte sin adgang.

Endelig skal det tages i betragtning, at en øget ressourceafgift, som er forventelig, vil begrænse selskabernes indtjening, hvilket alt andet lige vil afstedkomme et mindre tab for selskaberne i anledning af de ændrede kvoteloffer.

I forhold til risikoen for sagsanlæg mod Naalakkersuisut må det konstateres, at sandsynligheden for et sådant sagsanlæg er til stede. Det har hørings svarene forholdsvis klart afdækket. Spørgsmålet er herefter selvfølgelig, hvor stor sandsynligheden er, for at et eller flere selskaber vil kunne få medhold i en retssag.

Det er dog Naalackersuisuts opfattelse, at de i lovforslaget angivne overgangsordninger og licensperioder er tilstrækkelige.

Bemærkningerne til ekspropriation er nærmere behandlet under afsnit 1.6.

Kystnært fiskeri efter hellefisk

Med forslaget indføres i område 47 en frivillig ordning, der giver dem, der måtte ønske det, mulighed for at overgå til IOK-fiskeri. En række hørings svar har angivet en række modsatrettede betragtninger, hvor nogle finder, at kvoteloftet på 2,5% er for lavt, hvorimod andre angiver, at kvoteloftet er for højt.

I forbindelse med udarbejdelse af forslaget har Naalackersuisut nøje vurderet Fiskerikommissionens anbefalinger om kvoteloft for kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland. Fiskerikommissionen anbefaler i sin betænkning, at kvoteloftet for det kystnære hellefiskefiskeri med joller skal være 0,4% til 0,6%. Det er i lovforslaget foreslået, at det kystnære fartøjssegment og jollesegment skal sammenlægges og forvaltes som et segment, men med nærmere begrænsninger fastsat i en bekendtgørelse. Dette giver de kystnære fiskere mulighed for at konsolidere og på sigt erhverve et fartøj, hvis de ønsker dette. Dette for at udvikle den kystnære fartøjsflåde samt skabe større indtægter for den enkelte og for samfundet. De kan dog naturligvis også vælge at fortsætte som jollefiskere.

Med sammenlægning af fartøjssegmentet og jollesegmentet er der behov for at øge kvoteloftet, og fiskerikommissionens anbefalinger til kvoteloft er fulgt. Det foreslåede kvoteloft er fastsat på grundlag af en afvejning af på den ene side ønsket om at bevare en betydelig spredning af ejerskabet til kvoteandele og på den anden side ønsket om ikke at forringe muligheden for de nuværende aktører, som har et relativt stort fiskeri.

Det skal understreges, at det ikke er hensigten med reglerne at minimere antallet af aktører. Hensigten er at give dem mulighed for et fiskeri, som de kan tilrettelægge hensigtsmæssigt, og som giver dem mulighed for at investere, fordi rammerne for det er mere stabile.

For så vidt angår hørings svarenes bemærkninger og bekymringer om IOK-fiskeri deler Naalackersuisut ikke disse betragtninger, og de nærmere overvejelser herom er uddybet i afsnit 1.7.

1.5. Indhandlingspligt og produktionstilladelse

Forslaget har til hensigt bl.a. at styrke det grønlandske fiskeri og skabe rammerne for, at fiskerierhvervet kan udvikle sig. For rejefiskeriet kommer dette til udtryk ved, at de enkelte aktører har mulighed for at producere op til 75% af deres årskvote for rejer. Derved indføres en pligt til, at aktøren skal indhandle minimum 25% af sin fangst af rejer.

Flere høringsparter har angivet, at denne mulighed vil få konsekvenser for landingsanlæggene langs kysten. I beregningerne til forslaget er det også forudsat, at der på sigt vil ske en reduktion af lønmodtagere på landingsanlæggene.

De modsatrettede hensyn mellem udvikling af fiskeflåden og fastholdelse af landingsanlæggenes status er nøje vurderet af Naalakkersuisut. Det grønlandske samfund har stor mangel på arbejdskraft, og denne arbejdskraft er i vidt omfang låst i fiskerisektoren, hvilket fastholder status quo, hvis der ikke foretages ændringer i regulering af fiskerierhvervet.

Det skal dog bemærkes, at det er en politisk prioritet at sikre, at personer, der eventuelt måtte forlade fiskerierhvervet, omskoles til andre erhverv, og at der etableres uddannelsesinitiativer, der understøtter dette.

Ved at give de kystnære rejefartøjer mulighed for at producere 75% af sin fangst ombord, skabes der plads til, at de kystnære rejefiskere kan udvikle deres erhverv og foretage langsigtede investeringer samt opnå bedre finansieringsvilkår. Det bemærkes, at en lang række fartøjer i det kystnære rejefiskeri er af ældre dato og formentlig skal udskiftes inden for den nærmeste fremtid.

Det er dog forventningen, at tilpasningen vil ske gradvist og over en længere periode, hvorfor indhandlingsanlæggene vil have mulighed for at tilpasse aktiviteterne. Dertil bemærkes, at der med forslaget intet er til hinder for, at fartøjerne indhandler mere end 25% af sin rejefangst. Af de indkomne høringssvar fremgår det bl.a., at en øget produktionskvote for de kystnære rejefartøjer kan medføre en markedsændring, der vil sænke priserne på rejer, der er produceret ombord. Såfremt dette er tilfældet, vil priserne på landede rejer formentlig stige og markedet tilpasse sig den aktuelle markedssituation. Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i forslagets almindelige bemærkninger.

Naalakkersuisut har på baggrund af de indkomne høringssvar ikke foretaget ændringer til kravet om 25% indhandlingspligt for rejer.

1.6. Ekspropriation

En række høringssvar angiver, at der er flere elementer i forslaget, der udgør ekspropriative indgreb, der er i strid med Grundlovens § 73 eller udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) 1. tillægsprotokol, artikel 1. Det er hertil oplyst, at disse tiltag vil foranledige omfattende søgsmål mod Selvstyret.

Det er oplyst, at det særligt er følgende forslag, der udgør et ekspropriativt indgreb, der er i strid med Grundlovens § 73 og EMRK 1. tillægsprotokol, artikel 1.

- § 18 om ophævelse af den lovfæstede fordeling af rejekvoter mellem det kystnære og den havgående flådekomponent,
- § 22 om licenser,
- § 32 om kvotelofter, og
- § 34 om adgangen til opsigelse af kvoteandele.

Naalakkersuisut bemærker, at den ekspropriative karakter af forslaget i sidste ende vil bero på en konkret vurdering af effekterne for den enkelte virksomhed.

§ 18 om ophævelse af den lovfæstede fordeling af rejekvoter mellem det kystnære og den havgående flådekomponent

Naalakkersuisut deler ikke den opfattelse, at forslagets § 18 udgør et ekspropriativt indgreb, der er i strid med hverken Grundlovens § 73 eller EMRK 1. tillægsprotokol, artikel 1.

Med forslaget indføres IOK-fiskeri for hele rejeselementet, og forslaget fjerner fordelingen mellem det kystnære og havgående segment for rejer. Dette har administrative årsager, og den betragtning, at der reelt ikke er biologiske årsager til, at fiskeri efter rejer skal forvaltes efter to forskellige forvaltningsregimer. Med forslaget vil der fremover således ikke være to forskellige TAC'er, med forskellige kvoteandele, men én TAC, hvor det vil være en samlet procentdel af hele TAC'en, den enkelte aktør besidder.

Eftersom hele rejefiskeriet forvaltes efter IOK, fordeler Naalakkersuisut ikke rejekvoten, men fastsætter en TAC, som fordeles i form af kvoter på baggrund af aktørernes kvoteandele.

Fordelingen vil således ske automatisk og på baggrund af størrelsen på aktørens kvoteandel. Med forslagets § 18 ændres dermed ikke på fordelingen af kvoten for rejer i Vestgrønland til fordel for den kystnære flådekomponent. Enhver aktør bevarer sin relative andel af Grønlands kvote.

Selvom forslaget ikke ændrer på fordelingen af kvoteandelene, skal det dog anføres, at den havgående flådekomponent næppe kan have en berettiget forventning om, at den nugældende kvotefordeling vil gælde for evigt.

Eftersom den enkelte aktør ikke lider et tab, og der ikke ændres på den enkelte aktørs andel af kvoten med bestemmelsen, er der ikke indført en overgangsordning eller varsel.

§§ 22, 32 og 34 om licenser, kvotelofter og adgangen til at opsig kvoteandele

Det fremgår ligeledes af en række hørings svar, at indførelse af tidsbegrænsning på licenser kan udgøre et ekspropriativt indgreb, idet det er høringsparternes vurdering, at

tilbagekaldelsen af de tidsbegrænsede licenser med et varsel på 10 år er grundlovsstridig, da der ikke er tale om "behørigt varsel", som forudsat i den nugældende fiskerilovs § 14, stk. 1. Dertil bemærker Naalakkersuisut, at det fremgår udtrykkeligt af den hidtil gældende fiskerilovs § 14, stk. 1, at licenser kan tidsbegrænses med behørigt varsel. I forarbejderne til Landtingslovslov om fiskeri af 1990, var dette varsel forudsat at udgøre 5 år.

Dette må forstås sådan, at det har været forudsat muligt at vedtage en lov, der indfører en nærmere bestemt tidsbegrænsning, så længe tidsbegrænsningen får virkning fra et tidspunkt, der ligger mindst 5 år fremme i tiden. Dermed må licensindehaverne allerede på nuværende tidspunkt i princippet indrette sig på kun at kunne udnytte kvoteandele uforstyrret i en periode på fem år.

I 2005 nedsatte Grønlands Hjemmestyre "Det uvildige udvalg" med henblik på at belyse, hvilke juridiske og økonomiske konsekvenser en ændring af licenssystemet i det grønlandske rejsefiskeri måtte medføre mellem daværende Grønlands Hjemmestyre og rejsetrawlerrederierne. Udvalget konkluderede samstemmende med ovenstående, og man vurderede endvidere, at en kvoteret efter fiskerilovens § 14 kan sammenlignes med en koncession eller en betinget rettighed, som kun nyder ejendomsretlig beskyttelse inden for koncessionsperioden. Den udtrykkelige bestemmelse om en mulighed for genindførelse af tidsbegrænsningen af kvoterettigheder efter en overgangsperiode på 5 år bevirker efter udvalgets opfattelse, at ejendomsretten til kvoterettigheder reelt er tidsmæssigt betinget.

Naalakkersuisut deler til dels denne betragtning, men bemærker, at forslaget ikke tilbagekalder de tidsbegrænsede licenser, hvilket fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne til forslaget § 22, hvor det fremgår, at ændringen ikke medfører, at kvoteandelene automatisk opsiges, men at der fastsættes et opsigelsesvarsel i loven, der for fiskeri efter rejer udgør 10 år. Det må derfor understreges, at indgrebet i forslaget ikke har karakter af afståelse efter Grundlovens § 73 eller EMRK 1. tillægsprotokol, artikel 1.

Med forslaget § 34 følger, at Naalakkersuisut kan opsiges en kvoteandel med et varsel, som svarer til kvoteandelsperioden, og at opsigelsen per år, højst kan omfatte 20% af den initiale kvoteandel.

Til bemærkningerne til bestemmelsen er det fremhævet, at det uanset bestemmelsens formulering i hvert tilfælde konkret skal overvejes, om den ønskede inddragelse statuerer ekspropriation og medfører et tab for aktørerne, som Naalakkersuisut vil være erstatningsansvarlig i forhold til. I dette tilfælde vil der være en række hensyn, der skal iagttages, heriblandt betydningen af indgrebets intensitet, indgrebets begrundelse, betydningen af aktuelle investeringer, herunder mulighed for salg til markedspris og betydningen af overgangsordninger.

Såfremt en eventuel tilbagekaldelse bliver aktuel, vil det være begrundet i et generelt fordelingspolitisk tiltag, der vil omfatte alle indehavere af en tidsbegrænset rejelicens og vil ikke være møntet på enkelte indehavere. Det formodes, at sådanne tiltag vil understøtte ønsket om muligheden for et bredere samfundsmæssigt udbytte af rejerressourcen, og sikre at ressourcen ikke er begrænset til et antal meget få aktører i rejefiskeriet.

Det fremgår endvidere af høringssvar, at der er en væsentlig risiko for, at særligt det havgående erhverv vil få frataget kvoteandele fra og med 10 år efter lovens vedtagelse. Det bemærkes hertil, at risikoen for, at rederierne fratages kvoter, vil vanskeliggøre finansiering og naturligt vil bremse fremtidige investeringer.

Naalakkersuisut deler ikke disse betragtninger og bemærker hertil, at tiltaget i forslaget indfører en lovfæstet licensperiode der, alt andet lige, og i modsætning til erhvervets bemærkninger, skaber sikkerhed for de aktører, der besidder en kvoteandel, idet forslaget fastsætter en licensperiode, der som minimum sikrer aktøren den i loven angivne periode.

1.7. Individuelle og omsættelige kvoter (IOK'er) i hellefiskefiskeriet, forvaltningsområde

47

Med forslaget indføres individuelle og omsættelige kvoter (IOK'er) på en række fiskerier. I størstedelen af høringssvarene er der en positiv tilgang til indførelsen af IOK-ordningen – særligt på de havgående fiskerier. Dette er indført efter indstilling fra Fiskerikommissionen, som afleverede sin betænkning i efteråret 2021.

Dog er der en række høringssvar, der kritiserer IOK-ordningen for kystnært hellefiskefiskeri i område 47. Med forslaget indføres en frivillig ordning, der gør det muligt for de personer, der ønsker det, at erhverve en udnyttelsesret til fiskeri i form af en kvoteandel. Høringssvarene angiver generelt, at det med IOK-ordningen kun vil være ressourcestærke fiskere, der fremover vil fiske i det kystnære hellefiskefiskeri i område 47, og at der med det i loven fastsatte kvoteloft risikeres, at der maksimalt er 40 fiskere i forvaltningsområde 47. Hertil er der enkelte høringssvar, der konkluderer, at der ikke i tilstrækkeligt omfang er taget stilling til, hvad der sker med bygderne i område 47, hvis dette realiseres, og det oplyses, at det bør sikres, at de sociale og kulturelle værdier i det kystnære fiskeri bibeholdes.

Inddførelsen af frivilligt IOK i område 47 vil give de nuværende jollefiskere mulighed for at få tildelt en kvoteandel, såfremt de vil overgå til IOK. Således er der intet krav om ressourcer for at få tildelt en kvoteandel, og der er intet, der tvinger mindre ressourcestærke jollefiskere til at forlade fiskeriet. Formålet med systemet er derimod at forøge effektiviteten i jollefiskeriet og tilpasse kapaciteten. Hvilket forventes at medføre en stigning i indkomsten for jollefiskerne.

Der blev i 2023 udstedt 1.372 licenser til fiskeri efter hellefisk i område 47. Såfremt ovenstående skulle opfyldes - d.v.s. at der kun bliver 40 fiskere - vil 1.332 fiskere eller

licenshavere skulle ønske at frasælge deres kvoteandel. Heraf 1.192 jollefiskere, der først frivilligt skal vælge at overgå til IOK. Det bemærkes derudover, at med en kvoteandel på 2,5 % vil alle licenser skulle overgå til at fiske med fartøjer, da ingen jolle har kapacitet til at fiske så meget. I forhold til bygderne vil de nyde godt af den positive udvikling for fiskeriet, der kan følge af IOK. Det må samtidig forventes, at beslutningen om eventuelt frasalg af en kvoteandel efter overgang til IOK i høj grad vil afhænge af, hvorvidt kvoteandels ejer har udsigt til anden beskæftigelse. Hvis fiskeren bor i en bygd, hvor der ikke er andre beskæftigelsesmuligheder, er det meget usandsynligt, at fiskeren vil frasælge sin kvote, medmindre han ønsker at gå på pension. Samlet betragtes sandsynligheden for at fiskeriet samles på 40 fartøjslicenser som aldeles urealistisk, idet det vil kræve, at alle fiskere overgår til IOK og sælger kvoteandelene til fartøjer.

Dertil er det bl.a. hensigten med forslaget at skabe rammerne for, at fiskeriet kan udvikle sig, og det gælder ikke mindst det kystnære hellefiskefiskeri i område 47. På baggrund af analyser foretaget af Fiskerikommissionen kan det konstateres, at der er plads til forbedringer i dette fiskeri, og at effektiviteten kan øges, hvilket vil komme den enkelte fisker og samfundet til gode.

Der er flere høringsvar, der har angivet, at der med forslaget vil være flere fiskere, der bliver tvunget til at forlade fiskeriet. Dette er ikke korrekt. Ingen aktive fiskere vil blive tvunget til at forlade fiskeriet med vedtagelsen af dette forslag. Dem, der måtte ønske at overgå til IOK-fiskeriet, har denne mulighed, og hvis den pågældende ønsker at fortsætte med olympisk fiskeri, er det fortsat en mulighed. Der vil dog være en naturlig nedgang af aktive fiskere på sigt, hvilket skyldes, at den gennemsnitlige alder er høj i det kystnære hellefiskefiskeri i område 47. Der vil således være en vis mængde, der går på pension og dermed udtræder af fiskeriet. Disse kvoteandele vil så kunne blive opkøbt af nye aktører, eller af allerede aktive aktører, som ønsker bedre vilkår i sit fiskeri.

Fiskerikommissionen har i sin betænkning udarbejdet mange analyser, og det må konkluderes, at der er behov for reformering af det kystnære hellefiskefiskeri i område 47.

Naalackersuisut mener, at der er flere fordele end ulemper for den enkelte fisker ved IOK-fiskeri. Dette skyldes bl.a., at den enkelte aktør opnår en fast andel af TAC'en og har mulighed for at indrette sig efter denne mængde. Dertil er det ved IOK-fiskeri muligt at opnå finansiering, idet der kan stilles sikkerhed i kvoteandelen. IOK-fiskeri skaber således stabile rammebetingelser for den enkelte fisker, der fordrer muligheden for at planlægge sit fiskeri og foretage investeringer i overensstemmelse med de berettigede forventninger, den enkelte vil have til sin andel af kvoten i den i loven fastsatte periode. Dertil er der med forslaget indført mulighed for, at kvoteandele kan gå i arv.

Naalakkersuisut har nøje vurderet, i hvilket omfang IOK-ordningen skal være frivillig, eller om ordningen skal være obligatorisk for hellefiskefiskeri i område 47. Selvom Naalakkersuisut - og Fiskerikommissionen – mener, at der er flere fordele end ulemper ved IOK-fiskeri, anerkender Naalakkersuisut også, at der kan være aktører, der ønsker at fortsætte med det olympiske fiskeri, hvorfor dette fortsat er muligt. På baggrund af indkomne høringsvar er der ikke foretaget ændringer til forslaget om muligheden for IOK i hellefiskefiskeriet i område 47.

2. De enkelte høringsvar

2.1 Arctic Prime Fisheries

2.1.1. Arctic Prime Fisheries (APF) bifalder generelt ønsket om effektivisering af det samlede fiskeri, således at der skabes yderligere merværdi og dermed grundlag for øget bidrag til finansiering af den offentlige velfærd. Det er dog afgørende, at der med forslaget skabes rammer for, at investorer kan foretage langsigtede investeringer og engagere sig i de enkelte fiskerivirksomheder, og herunder har sikkerhed for, at fiskerivirksomhederne kan drive deres virksomhed i en længere periode og samtidig tilbyde en passende sikkerhed for investeringerne.

Et af hovedformålene med forslaget er at etablere faste rammebetingelser for erhvervet, som skaber forudsigelighed og stabilitet, som igen kan danne grundlag for langsigtede investeringer. Dette udmønter sig blandt andet ved at lette adgangen for grønlandske aktører til at investere i fiskeriet, herunder pensionselskaber og lignende sammenslutninger af enkeltpersoner. Det sker dog også ved, at fiskerierhvervet liberaliseres via IOK-ordningen, og ved at det gøres forudsigeligt, hvor længe en aktør har råderet over en kvoteandel via en klart lovfæstet kvoteandelsperiode. I rejefiskeriet sker det desuden ved at give de nuværende kystnære aktører bedre rammevilkår gennem øget adgang til produktion ombord.

Ved at indføre IOK-ordningen har de aktører, der vælger at være omfattet af IOK, mulighed for at stille rettigheden som sikkerhed ved ønsket om finansiering. Det er derudover et gennemgående princip i forslaget, at centraladministrationen ved forvaltningen af loven også skal tage hensyn til et attraktivt investeringsklima til gavn for udvikling af erhvervet og samfundet. Dette skal naturligvis ske i samspil med de øvrige mål i forslagets formålsbestemmelse.

2.1.2. APF oplyser, at selskabet siden 2007 har haft udenlandske medejere op til 33,33% af selskabets kapitalandele, hvilket bl.a. har bidraget til APF's viden om drift og administration af havgående trawlere og landbaserede fiskefabrikker. Samarbejdet har derudover givet selskabet adgang til optagelser af lån i udenlandske pengeinstitutter til investeringer i fiskeriet.

APF vurderer, at selskabet ikke kan drive virksomhed på grundlag af midlertidige dispensationer om udenlandsk ejerskab, da det ikke vil være muligt at opnå den nødvendige og langsigtede finansiering af APF's virksomhed. APF anbefaler, at forslaget § 11, stk. 2, ændres således, at der skabes den nødvendige forudsigelighed og mulighed for langsigtede investeringer. APF anbefaler, at det i lovtæksten med tilhørende bemærkninger beskrives, hvornår der kan meddeles dispensation, og at der i lovtæksten fastsættes en minimumsperiode for dispensation, som afspejler den sædvanlig investerings- og afskrivningsperiode.

Det er Naalakkersuisuts ønske, at der skal være 100% grønlandsk ejerskab i alle fiskerier i Grønland. Det betyder, at finansiering fra udenlandske medejere ikke længere vil være mulig. Det vil dog fortsat være muligt at opnå udenlandsk finansiering, såfremt långiver ikke har bestemmende indflydelse hos den enkelte aktør. Kravet om 100% grønlandsk ejerskab gælder allerede i den gældende lovgivning. Naalakkersuisut anerkender dog, at der er bestemte virksomheder, der er afhængige af udenlandsk medejerskab i form af både know-how og finansiering, hvorfor der er indført en dispensationsmulighed i forslaget § 11, stk. 2.

2.1.3. APF er enig i indførelse af individuelt omsættelige kvoter (IOK), og anbefaler at forslaget § 28, stk. 1, også omfatter andre arter, herunder alle bundfisk i Østgrønland. Dette skyldes, at IOK-regulering vil give APF og nye fiskerivirksomheder mulighed for at stille sikkerhed i kvoteandele for lån og samtidig skabe grundlaget for grønlandske investeringer i selskaberne. APF har ikke bemærkninger til kvotelofter, men oplyser, at der bør sikres et økonomisk bæredygtigt kvotegrundlag.

Naalakkersuisut har delvis imødekommet APF's ønske og indført IOK for hellefiskefiskeri i Østgrønland.

2.1.4. APF anbefaler endeligt, at kvoteandelsperioden fastsættes til minimum 20 år, da dette modsvarer den normale investerings- og afskrivningsperiode. Det vil bidrage til, at IOK'erne vil have en god og sikker belåningsværdi og vil kunne indgå i finansieringen af eksisterende såvel som nye fiskerivirksomheder.

Der henvises til afsnit 1.4.

2.2. Arktisk Kommando

2.2.1. Forsvarskommandoen (AKO) bemærker til forslaget § 5 i sammenhæng med forslaget kapitel 14 samt bemærkningerne hertil, at i lovforslagets § 5 fordeles kompetencen til at håndhæve loven gennem fiskerikontrol umiddelbart ligeligt mellem henholdsvis Grønlands Fiskerilicenskontrol og Forsvarets fiskeriinspektion ved Arktisk Kommando som kontrolmyndighed.

Det fremgår desuden af lovbemærkninger til § 5, at kontrol udøves af Grønlands Fiskerilicenskontrol i samarbejde med Forsvarets Fiskeriinspektion under Arktisk Kommando, og at bestemmelsen viderefører hidtidig praksis.

I lovforslagets kapitel 14 fremgår det, at tilsynskompetencen alene er hos Forsvarets Fiskeriinspektion, hvor det er specifikt nævnt i lovtekstens bestemmelser, hvilket er en ændring af det nuværende lovgrundlag. Det fremgår i øvrigt af kapitel 14, at kontrolkompetencen overgår til og er hos Grønlands Fiskerilicenskontrol, som efter lovbemærkningerne til § 56, stk. 1, er kontrolmyndighed. For nuværende ligger den overordnede tilsynsforpligtelse af retsområdet hos Forsvarets Fiskeriinspektion og politiet ved landstingslov om fiskeri i § 27, stk. 1, og ved Grønlands Fiskerilicenskontrol for så vidt angår tilladelser og øvrige opgaver fastsat af landsstyret i § 27, stk. 2. Derudover i øvrigt efter aftale mellem myndighederne efter § 27, stk. 2, sidste punktum.

Forsvarskommandoen ser behov for klarificering af lovtekstens ordlyd i § 5 vedrørende kompetencefordelingen. Lovteksten kunne for eksempel anføre, at Forsvarets Fiskeriinspektion er udpeget til at udføre visse kontrolforanstaltninger som anført i kapitel 14 og efter nærmere fastlagt samarbejdsaftale. Det vil således fremgå klart af bestemmelsen, at Grønlands Fiskerilicenskontrol er den primære kontrolmyndighed, idet Forsvarskommandoen umiddelbart opfatter dette som lovgivers intension. Forsvarskommandoen stiller spørgsmål ved, om dette er korrekt opfattet, således at Grønlands Fiskerilicenskontrol er kontrolmyndigheden?

Kontrolmyndigheden skal i kapitel 14 forstås som Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) eller en af Naalakkersuisut anden udpeget kontrolmyndighed. Det er således ikke alene Forsvarets Fiskeriinspektion, der har tilsynskompetencen, men dette sker i samarbejde med GFLK.

Med forslaget videreføres den hidtil gældende kontrolordning mellem Grønlands Fiskerilicenskontrol og Forsvarets Fiskeriinspektion, hvor GFLK fører tilsyn og kontrol med det kystnære fiskeri, og Forsvarets Fiskeriinspektion fører kontrol og tilsyn med det havgående fiskeri. Dette er etableret via en samarbejdsaftale mellem GFLK og Arktisk Kommando.

Grønlands Politi har i forarbejdet til loven oplyst, at Grønlands Politi ikke er kontrolmyndighed i relation til hjemtagne områder. Hvis Grønlands Politi ønskes pålagt andre opgaver, end de der fremgår af Retsplejeloven, kan dette kun ske med justitsministerens samtykke. Fiskeriområdet er hjemtaget af Grønlands Selvstyre og Grønlands Politi er dermed ikke kontrolmyndighed, hvorfor GFLK varetager denne funktion.

I forslaget er det ikke hensigten, at hverken GFLK eller Forsvarets Fiskeriinspektion er primær kontrolmyndighed, idet kontrollen foregår i samarbejde mellem den af Naalakkersuisut udpegede kontrolmyndighed og Forsvarets Fiskeriinspektion. Begge instanser skal dog udøve kontrol efter de i kapitel 14 nævnte beføjelser.

Det nærmere samarbejde mellem de to kontrolinstanser defineres i den førnævnte samarbejdsaftale mellem GFLK og AKO.

For at undgå eventuel tvivl om kontrolmyndighedernes kompetencer er forslaget ændret så der ikke sondres mellem "kontrolmyndigheden" og "Forsvarets Fiskeriinspektion" i kapitel 14. Dertil henvises til forslagets § 5, hvor "kontrolmyndigheden" udgøres af Grønlands Fiskerilicenskontrol og Forsvarets Fiskeriinspektion i fællesskab. Forslagets definition af kontrolmyndigheden i § 3, nr. 27, er ændret i overensstemmelse hermed og forslagets § 3, nr. 28, udgår af forslaget.

2.2.2. Til forslagets §§ 56 og 57 bemærker AKO, at Grønlands Fiskerilicenskontrol formelt overtager de beføjelser, der tidligere var pålagt Forsvarets Fiskeriinspektion og politiet, og at Grønlands Fiskerilicenskontrol fremover kan anmode om assistance fra politiet og Forsvarets Fiskeriinspektion til håndhævelse af bestemmelserne i kapitel 14, såfremt der er et konkret behov herfor. Bemærkningerne lægger dog op til at videreføre praksis, og at Forsvarets Fiskeriinspektion ved Arktisk Kommando kan overtage kontrollen i henhold til kapitel 14, såfremt der foreligger en aftale herom med de danske rigsmyndigheder.

Forsvarskommandoen stiller spørgsmål ved, om det er lovgivers intension at videreføre den aktuelle ordning og samarbejde med Arktisk Kommandos fiskeriinspektionsvirksomhed?

Forsvarskommandoen anbefaler, at en ny aftale om, at Arktisk Kommando fortsat skal udføre fiskerikontrol, indgås i rimelig tid mellem Grønlands Fiskerilicenskontrol og Forsvarets Fiskeriinspektion v. Arktisk Kommando, såfremt Departementet for Fiskeri og Fangst fortsat ønsker videreførelse af en sådan ordning. I en ny aftale ser Forsvarskommandoen behov for, at der blandt andet tages stilling til Forsvarets Fiskeriinspektions kontrolbeføjelser og geografiske ansvarsområde.

Der henvises til afsnit 2.2.1.

2.2.3. Til forslagets § 69 bemærker AKO, at bestemmelsen fastsætter hjemmel til, at Naalakkersuisut kan bestemme, at bødesager "kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig villig til inden en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges at betale en i meddelelsen angivet bøde. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retlig forfølgning."

Forsvarskommandoen er betænkelig ved, at der fastsættes hjemmel til udenretlig konfiskation. Forsvarskommandoen ser beslutningen herom ligge hos domstolene og ikke ved en skibsfører på et af Forsvarets kontrolskibe.

Hvis hensynet bag § 69 er at sikre handlekraft hos kontrolmyndigheden, kan dette eventuelt opnås ved at give beføjelse til umiddelbar beslaglæggelse med henblik på bevissikring (øjemedets forspildelse) efter reglerne i retsplejeloven, der også indeholder en indbygget garanti for, at en beslutning om beslaglæggelse forelægges en dommer.

Naalakkersuisut deler ikke AKO's betragtninger om udenretlig konfiskation. Proceduren for udenretlig konfiskation og administrative bødeforelæg er ens.

Det er en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen, erklærer sig villig til at betale bøden indenfor en nærmere fastsat frist og er villig til at acceptere udenretlig konfiskation. I forbindelse med vedtagelse af administrativt bødeforlæg indfører bestemmelsen mulighed for, at betalingsfristen efter begæring kan forlænges.

Den præcise procedure og udformningen af bødeforelæg vil blive fastlagt i instruks til kontrolmyndigheden, fiskeriinspektionen og kontrolskibene.

I dag anvendes bødeforlæg på fiskeriområdet i praksis i sager om for sen indsendelse af logbøger med hjemmel i EU-bemyndigelsesloven.

På samme måde medfører forslaget mulighed for, at konfiskation, herunder værdikonfiskation, kan vedtages administrativt.

Et ulovligt redskab tages i bevaring af kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation. Er én af disse to forudsætninger ikke opfyldt, kan der ikke foretages udenretlig konfiskation.

På samme måde kan der foretages udenretlig værdikonfiskation.

Udenretlig konfiskation og et udenretligt bødeforelæg er en mere enkel, og vil ofte opfattes som en mindre belastende, afgørelsesform end en afgørelse via anklagemyndigheden og domstolene, og derfor – og af hensyn til aflastning af retssystemet – findes det hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge at få sagen afgjort administrativt.

Hvis den pågældende ikke erklærer sig villig i den administrative bøde eller erklærer sig villig i, at der foretages udenretlig konfiskation, overgår sagen til politimyndigheden til domstolsprøvelse.

2.3. Avannaata Kommunia

2.3.1. Kommunalbestyrelsen hos Avannaata Kommunia (kommunalbestyrelsen) ønsker en uddybning af ordet ”bæredygtighed” i forslaget, og bemærker hertil, at det vigtigste hensyn for kommunalbestyrelsen er, at fiskernes, ligesom borgernes, vilkår skal være gode. Kommunalbestyrelsen understreger, at forslaget primært skal sigte efter at beskytte borgerne, da er tale om borgernes mulighed for selvforsørgelse. Kommunalbestyrelsen kan på ingen måde acceptere, at fiskere må drage i land, når kvoten er fisket op. Man må sikre sig, at fiskerne kan udøve deres hverv kontinuerligt

Det er et gennemgående princip i forslaget, at fiskeressourcerne skal udnyttes biologisk bæredygtigt. Dels for at sikre, at bestandene opretholdes på et niveau, hvor de er i stand til at give det maksimale, langsigtede bæredygtige udbytte, dels for at sikre, at bestandene ikke kollapser, og folk som følge heraf mister deres indtægtsgrundlag. Naalakkersuisut anerkender, at mange borgere er dybt afhængige af fiskeriet, og derfor vil der ske gradvis tilpasning af TAC'en, så at aktører ikke rammes unødigt hårdt.

Med forslaget indføres en frivillig ordning for at indgå i IOK-ordningen for fiskere i område 47. Ordningen giver mulighed for, at fiskere kan erhverve en udnyttelsesret til en kvoteandel svarende til den i forslagets licensperiode. Ved at være omfattet af IOK-ordningen – der er baseret på aktørens gennemsnitlige fangst de seneste fem år – vil det være muligt for den enkelte at sikre et helt års fiskeri, og den pågældende vil ikke være i konkurrence med andre fiskere, indtil TAC'en er opbrugt. Det giver den enkelte mulighed for at planlægge og indrette sit fiskeri, så den pågældende kan udøve sit hverv kontinuerligt.

Med forslaget indføres et krav om, at den årlige TAC kun kan justeres af Naalakkersuisut under helt særlige forhold, og dette skal ske under konsultation af den videnskabelige rådgivning og Fiskerirådet. Bestemmelsen er indført for at sikre stabilitet for aktørerne i fiskerierhvervet og iagttagelse af armlængdeprincippet. Såfremt TAC'en undtagelsesvis hæves i det indeværende år, skal årsagen til justeringen fremgå af den årlige rapport, som skal optages på Inatsisartuts dagsorden, jf. forslagets § 53.

Kommunalbestyrelsens bemærkninger har ikke givet anledning til ændringer i anvendelsen af bæredygtighed i forslaget.

2.3.2. Kommunalbestyrelsen er generelt enig i kvoteejerskab og -loft, men udtrykker bekymring ved, at virksomheder eller pensionskasser med mange penge kan erhverve op til 20% af kvoteandelene. Derudover bemærker kommunalbestyrelsen, at udnyttelsespligten på

85% er acceptabel, men det anføres, at der er behov for uddybning i bemærkningerne om, hvad der sker, hvis aktøren ikke kan opfiske sin kvote på grund af fiskeri efter andre arter.

Med forslaget indføres i forslagets § 35 en udnyttelsespligt på 85%, blandt andet for at sikre, at aktørens kvoteandel stemmer overens med den pågældendes kapacitet. Det er hensigten med forslaget, at alle kvoter skal opfiskes. Hvis en aktør ikke har mulighed for at opfiske hele sin årskvote, har den pågældende mulighed for at sælge op til 8% af sin årskvote samt mulighed for at flexe op til 15% uden nærmere begrundelse (et evt. salg af årskvote vil dog blive modregnet de 15% kvoteflex). Hvis der er behov for at sælge mere end 8% kan Naalakkersuisut meddele tilladelse til at sælge ud over 8%, hvis en række nærmere betingelser er opfyldt, jf. forslagets § 39, stk. 4.

Bestemmelsen i forslagets § 35 er sanktionsbelagt. Det vil sige, at en aktør kan blive pålagt at betale en bøde for manglende udnyttelse af kvoten. Hvis en aktør gentagne gange ikke udnytter hele kvoten, kan denne i sidste ende få frataget sin andel helt eller delvist. I sådanne situationer iagttages proportionalitetsprincippet.

2.3.3. Kommunalbestyrelsen er bekymret og derfor kritisk indstillet i forbindelse med den administrative fordeling af fastsatte kvoter uden politisk indblanding. Kommunalbestyrelsen sætter spørgsmålstejn ved, hvem der skal fordele kvoten, og hvem der er med i udvalget. Derudover oplyser kommunalbestyrelsen, at der mangler klageadgang for ”fordelingsudvalgets” afgørelse.

Kommunalbestyrelsen vurderer, at det er betryggende, at ansvaret for fordelingen af kvoter til fulde er placeret hos Naalakkersuisut, og det er ønskeligt, at samme fremgangsmåde benyttes fremover. Folkevalgtes mulighed for at træffe beslutninger ønskes for at vise, at man prioriterer demokratiet, fordelingen af ressourcer skal ikke ske rent administrativt.

I forslaget er det fortsat Naalakkersuisut, der fastsætter TAC'en, jf. forslagets § 17, og der er ikke andre end Naalakkersuisut, der fordeler kvoter, som ikke er omfattet af IOK-ordninger. Dog skal kvoterne fastsættes i overensstemmelse med de relevante forvaltningsplaner, som Naalakkersuisut har vedtaget, jf. forslagets § 16. Hvis der ikke er udarbejdet en forvaltningsplan for en bestand, fastsætter Naalakkersuisut den årlige tilladte fangstmængde.

Dertil skal bemærkes, at der i forslaget ikke er indført klageadgang for afgørelser truffet af et departement, og det vil være de almindelige forvaltningsretlige regler om rekurs, der finder anvendelse.

Kommunalbestyrelsens bemærkninger har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.3.4. Kommunalbestyrelsen bemærker, at der i lovforslaget lægges op til, at kommunalbestyrelsens beføjelse til at udstede vedtægter udgår, og kan ikke acceptere sådan en ordning. Kommunalbestyrelsen oplyser, at fiskernes lokale medbestemmelse og derigennem deres mulighed for at indgå i tæt samarbejde med kommunalbestyrelsen om udarbejdelse af vedtægter agtes flyttet over til departementet, det vil sige, at en vedtægt for hellefiskefiskeri omkring Uummanaq nu skal udarbejdes i Nuuk. Dette er en fjernelse af lokalt ansvar, og kommunalbestyrelsen ønsker, at den nuværende ordning bibeholdes.

Naalakkersuisut bemærker, at de hidtil gældende bemyndigelser til kommunerne er videreført i uændret form i forslagets § 46, stk. 2.

2.3.5. Ud over de samlede kommentarer fra Avannaata Kommunia har parti Siumut i kommunen følgende kommentarer:

Siumut-gruppen i Avannaata Kommunia oplyser, de ikke kan acceptere, at der skal oprettes en forvaltning til licenser.

Naalakkersuisut bemærker, at der med forslaget ikke er oprettet en særskilt licensforvaltning.

2.3.6. Derudover ønsker Siumut-gruppen i Avannaata Kommunia, at indhandlingsanlæg på land ikke skal kunne eje kvoter.

Såfremt en aktør opfylder kravene til at erhverve en licens, jf. forslagets § 9, kan denne frit eje kvote efter fiskerilovens bestemmelser. Med forslaget indføres dog en udnyttelsespligt på 85% og en begrænsning på, hvor stor en andel af årskvoten, der skal sælges. Såfremt en aktør ikke opfylder disse bestemmelser, kan det som yderste konsekvens indebære, at pågældende aktører skal afstå deres kvoteandele.

Siumut-gruppens bemærkninger i Avannaata Kommunia har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.3.7. Vi accepterer ikke, at man opretter et enkelt forvaltningsområde 47.

Med forslaget fastholdes de nuværende forvaltningsområder for kystnært fiskeri efter hellefisk, og Siumut-gruppens bemærkninger i Avannaata Kommunia har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

Det er dog muligt via en bekendtgørelse, jf. forslagets § 15, at regulere og nærmere definere forvaltningsområder og underområder.

2.3.8. Derudover ønsker vi, at man i lovgivningen er nødt til at huske på, at der skal være mulighed for alle fiskere nord for Ilulissat for at optage lån i banker.

Bankvirksomhed og låneforhold er ikke reguleret i fiskerilovgivning, men er et privat forhold mellem den enkelte fisker og bank. Med forslaget indføres dog mulighed for IOK-fiskeri i område 47. Med en kvoteandel er det muligt for aktøren at stille sikkerhed for lån, hvilket kan kvalificere til et lån.

Siumut-gruppens bemærkninger i Avannaata Kommunua har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.4. BankNordik

2.4.1. BankNordik oplyser, at forslagets § 11, stk. 4, har stor betydning for, om pengeinstitutter vil bevillige et lån. Det er afgørende for pengeinstitutterne, at man allerede ved bevilling af lånet ved, hvilke betingelser der gælder, og hvilke muligheder man har for at overtage et pant ved en evt. fremtidig tvangsauktion.

BankNordik anbefaler, at bestemmelsen præciseres således, at det af loven udtrykkeligt fremgår, at man som pantkreditor, der har overtaget et pant, har ret til dispensation i f.eks. op til 12 måneder, men mulighed for at søge om forlængelse, hvis det viser sig vanskeligt at videresælge det overtagne pant.

BankNordik oplyser, at en sådan præcisering er af stor betydning, idet banken ikke kan opfylde kravet i forslagets § 9, stk. 3, nr. 2. Dvs. at selvom banken har fast tilknytning til Grønland med forretningsadresse i Nuuk, er registreret i CVR-registret med "grønlandsk" CVR-nr. og er fuldt skattepligtig i Grønland for bankens grønlandske aktiviteter, så opfylder ejerne af bankens kapital ikke kriterierne i stk. 2, nr. 1 – 3, idet aktierne er noteret på NASDAQ COPENHAGEN og aktionærene spredt over hele verden.

Naalakkersuisut har præciseret forslagets § 11, stk. 4, i overensstemmelse med BankNordik's bemærkninger.

2.4.2. BankNordik bemærker, at bemyndigelsen i forslagets § 23 er meget vid, og det fremgår hverken af lovtæksten eller bemærkningerne til lovforslaget, hvordan denne bemyndigelse skal anvendes, eller hvordan den hænger sammen med lovens §§ 33 og 34.

Skal denne bestemmelse ses som en ekstra mulighed for at opsige tildelte licenser/kvoter, eller er den begrænset af §§ 33 og 34? Med den nuværende formulering kan den nemt ses som en ekstra mulighed for at opsige licenser/kvoter uafhængig af §§ 33 og 34, hvilket vil medføre en betydelig usikkerhed for erhvervet med deraf følgende mindre villighed fra pengeinstitutternes side til at yde finansiering til fiskefartøjer.

Forslagets § 23 er en videreførelse af eksisterende lov og skal forvaltes inden for lovens rammer, hvilket indskrænker Naalakkersuisut's handlemuligheder. Bestemmelsen er en opsamlingsbestemmelse, der bemyndiger Naalakkersuisut til at regulere den årlige licens generelt. Bestemmelsen indskrænker ikke aktørens almindelige rettigheder, herunder forslagens §§ 33 og 34.

2.4.3. BankNordik bemærker til forslagens § 33, stk. 1, at bestemmelsen fastsætter en kvoteandelsperiode på 10 år (dog 5 år for krabbefiskeri ved Vestgrønland). Dertil oplyser banken, at det er meget ualmindeligt, at finansieringen af et køb af skib kun løber over 10 år, og derfor vil den korte kvoteandelsperiode sandsynligvis medføre, at det bliver sværere for nye aktører at få finansiering. Dette selvom der ifølge bestemmelsen er tale om "rullende perioder", som hvert år bliver forlænget til 10 år (dog 5 år for krabbefiskeri ved Vestgrønland). Det mest almindelige er, at finansieringen ved køb af skib har en løbetid på i omegnen af 15 år, og derfor ville en kvoteandelsperiode på 15 år give langt større muligheder for nye aktører for at få finansiering.

Der henvises til afsnit 1.4.

2.6. Bygdeforening KANUNUPE

2.6.1. KANUNUPE oplyser, at det blevet meget svært at anskaffe nye fartøjer og både grundet manglende finansiering på grund af bankernes strenge restriktioner i yderdistrikterne. Derfor er KANUNUPE opmærksom på, at mange indenskærs fiskere, som fisker efter torsk og hellefisk, vil blive særligt ramt af forslagens § 10. KANUNUPE ønsker, at man er særligt opmærksom på, at disse fiskere ikke får frataget deres erhverv med henvisning til manglende ejerskab af fartøj, og at give de fiskere, der endnu ikke ejer deres fiskefartøj, en passende overgangsordning. Derudover foreslår KANUNUPE, at jolle ikke skal registreres i Søfartsstyrelsens fartøjsfortegnelse eller skibsregister efter forslagens § 10, stk. 2.

Som følge heraf vil vi sige, at jolle fiskerne ikke kan opfylde § 25 bare sådan, specielt når man tænker på, at man bruger papir nu til at registrere. (Hæfter får vandskade)

Forslagets § 25 har karakter af en intern instruks, hvor det fremgår, hvilke oplysninger der skal fremgå af licensen. Bestemmelsen pålægger ikke den enkelte fisker at udfylde licensen, men den enkelte skal stille de oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at forvaltningen kan yde korrekt sagsbehandling. Bestemmelsen fastlægger ikke betingelser for, hvordan en licens skal opbevares, men skal på forlangende kunne fremvises. Derudover skal det bemærkes, at reglerne om, at man har 18 måneder til at få registreret et fartøj på sin licens i IOK-fiskeri, fastholdes.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.6.2. KANUNUPE bemærker, at hvis lovforslaget godkendes i den nuværende form, vil det ramme yderdistrikterne hårdt, og kan medføre centralisering for byer med flere arbejdspladser. Dette begrundes med kommissionens indstilling om, at kun fiskere, der har fanget over 33 tons, skal have licenser. I 2023 var der omkring 10 fiskere, der opfyldte dette krav blandt indhandlende til Royal Greenland i Ilulissat.

Naalakkersuisut skal bemærke, at Fiskerikommissionen nedsat i 2019 ikke har anbefalet, at det kun er fiskere, der har fanget over 33 tons, der skal have en licens, ligesom det ikke er en del af det fremlagte fiskerilovsforlag. Fiskerikommissionen har i sin betænkning forudsat, at en jollefisker skal bruge ca. 33 tons hellefisk for at skabe tilstrækkelig omsætning til at forsørge en familie. Fiskerikommissionen har samtidig konstateret, at det er knap 20% af de kystnære hellefiskefiskere, der fisker ca. 33 tons eller derover.

Med forslaget er der derfor indført mulighed for, at de kystnære hellefiskefiskere i område 47, der ønsker at overgå til IOK-fiskeri, skal have denne mulighed – uanset hvor store mængder den enkelte fisker har fisket forinden. Det skal understreges, at det er frivilligt for den enkelte jollefisker, om den pågældende ønsker at være omfattet af IOK-ordningen, og de kystnære hellefiskefiskere i område 47, der ønsker at fortsætte i det olympiske fiskeri, har fortsat mulighed for at fortsætte i dette fiskeri.

Når en aktør overgår til IOK-ordningen, trækkes den pågældendes andel fra den samlede kvote, som er meddelt segmentet, som fisker efter ordningen med olympisk fiskeri. Kvoten, som er knyttet til segmentet, som fisker olympisk, vil således blive reduceret i takt med, at aktører overgår til IOK-fiskeri. Størrelsen af kvoten, som er omfattet af IOK-ordningen og den resterende kvote, beregnes i princippet hver gang, en jollefisker overgår til IOK-ordningen.

Eftersom IOK er en frivillig ordning, vil folk ikke blive tvunget til at frasælge deres kvote eller udtræde af fiskeriet, medmindre den enkelte fisker ønsker det. I det omfang fiskere træder ud af fiskeriet, er det Naalakkersuisuts forventning, at dette først gør sig gældende, når den pågældende har et reelt økonomisk alternativ.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.7. Future Arctic Lives

2.7.1. Future Arctic Lives (FAL) oplyser, at der mangler en sikring af bæredygtighed i bredere forstand. Med henvisning til kommissoriet for fiskerikommissionen af 8. marts 2019 er det præciseret, at ”Fiskeriet skal foregå på grundlag af en biologisk bæredygtig udnyttelse

af fiskeressourcerne for at sikre reproduktion og optimal udnyttelse, så fiskeriet forsat kan bidrage til beskæftigelse og samfundsøkonomien på ubestemt tid”.

FAL oplyser, at der er god grund til at sikre den biologiske bæredygtighed, da der er god dokumentation for, at flere bestande er udsat for overfiskning. Men lovforslaget forholder sig alene til den biologiske bæredygtighed og endda kun indirekte. Der står i §1, stk. 2, ”*Ved forvaltning af denne lov skal der lægges vægt på, at fiskeressourcerne udnyttes bæredygtigt, og at bestandene opretholdes på et niveau, hvor de er i stand til at give det maksimalt langsigtede bæredygtige udbytte*”. Men der er ikke er noget tydeligt krav om, at TAC (den maksimale kvote) tilpasses den biologiske bæredygtighed eller de biologiske anbefalinger, og der er heller ikke nogen henvisning til forvaltningsmæssige principper, der kan bidrage til den biologiske bæredygtighed.

Der ses et stort behov for i loven at præcisere kravet om den biologiske bæredygtighed og forvaltningsmæssige principper, der kan sikre dette.

Forslagets § 17 regulerer fastsættelse af TAC for hver bestand. Det er forsat Naalackersuisut, der fastsætter den endelige TAC for hver bestand, men det skal ske i overensstemmelse med forvaltningsplaner vedtaget af Naalackersuisut, jf. forslagets § 16. De lovfæstede forvaltningsplaner skal udarbejdes i tæt samarbejde med relevante interessenter, i overensstemmelse med internationale aftaler og under hensyntagen til videnskabelig og bruger rådgivning.

I vidt omfang indebærer dette, at forvaltningsplanerne skal følge den videnskabelige rådgivning. Den videnskabelige rådgivning er dog variabel, da der kan være forskel på kvaliteten af rådgivningen afhængigt af de data, der er tilgængelige, og den videnskabelige rådgivning er derfor et delelement i forvaltningsplanen, som er udgangspunktet for fastsættelse af TAC'en.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.7.2. Vedr. krav om tilknytning til Grønland bemærker FAL, at det i et samfundsmæssigt bæredygtighedsperspektiv er positivt, at der stilles krav om fem års fast tilknytning til og betaling af skat i Grønland jf. § 9, samt stk. 3, nr. 2.

På baggrund af de historiske erfaringer er der dog grund til bekymring i forhold til ’stråmandsvirksomhed’, hvor ikke hjemmehørende personer eller virksomheder opererer gennem en hjemmehørende borger, der opfylder § 9.

Naalackersuisut bemærker, at det i loven er forudsat, at øvrig relevant lovgivning overholdes. Stråmandsvirksomhed er reguleret via Anordning om ikrafttræden for Grønland af visse

bestemmelser i forskellige love om ændring af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvor det fremgår af lovens § 12, stk. 2, at medlemmer af en virksomheds ledelse, som registreres efter § 11, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer. Stråmandsvirksomhed i traditionel forstand er således ikke lovligt i Grønland og kan foranstaltes med bøde.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.7.3. Tilsvarende giver det anledning til bekymring, at pensionskasser ”ligestilles med tilsvarende indflydelse gennem stemmerettigheder eller lignende” jf. § 9 stk. 3, fordi pensionskasser ikke har den nødvendige viden om fiskeriet og dets udfordringer. Derimod vil pensionskasser have et naturligt fokus på investeringens afkast, hvilket kan udfordre såvel den biologiske som – afhængig af pensionskassens medlemsgruppe – den samfundsøkonomiske og sociale bæredygtighed.

Erfaringerne fra andre lande viser, at eksterne investorer ofte deltager i forhandlinger om bl.a. TAC, og at de i kraft af større ressourcer og ansatte jurister kan påvirke processen uforholdsmæssigt meget.

Det anbefales derfor at sikre, at pensionskasserne ingen indflydelse kan få på forhandlinger i fiskeriforvaltningen, uden at det fratager dem muligheden for at investere, eller at sådanne eksterne udelukkes fra at investere.

Det er hensigten med forslaget bl.a. at liberalisere fiskerierhvervet og skabe et attraktivt investeringsklima for virksomheder i Grønland. Dette gør sig blandt andet gældende ved, at pensionskasser og lignende sammenslutninger af enkeltpersoner har mulighed for at investere i fiskeriet. Forslaget tager ikke stilling til, hvorvidt en aktør har de nødvendige fiskerifaglige kundskaber til at drive en sund forretning, når de foretager investering – ligesom det forudsættes, at alle erhvervsaktive vil have et naturligt fokus på investeringernes afkast. Naalakkersuisut har ved udarbejdelse af forslaget forudsat, at alle, der inden for lovens rammer foretager investeringer i fiskeriet, skal have mulighed for at foretage investeringer på lige vilkår, og bemærkningerne har således ikke givet anledning til at ændre reglerne for pensionskassernes indflydelse.

Det bemærkes dertil, at der ikke er praksis for, at fiskeriets aktører forhandler om TAC'en for hver enkelt bestand i Grønland. Aktørerne kan imidlertid indgå i de arbejdsgrupper, som bliver nedsat i forbindelse med udarbejdelse af forvaltningsplaner for de enkelte bestande. Det er det ansvarlige ressortdepartement, der vurderer, hvilke parter der skal indgå i en arbejdsgruppe. I praksis vil det dog være repræsentanter fra erhvervets interesseorganisationer, der vil indgå i arbejdsgruppen.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.7.4. FAL bemærker, at forslaget muliggør, at jollefiskere i område 47, der ikke vælger IOK-ordningen, men som allerede har en licens, fortsat kan fiske og indhandle hellefisk. Men jf. § 28, stk. 4, reduceres den samlede olympiske kvoteandel med samme andel som den kvoteandel, en fisker får ved overgangen til IOK. Så den olympiske kvoteandel vil formodentlig relativt hurtigt blive indsnævret.

Det har den konsekvens, at der ikke bliver nævneværdig plads i den olympiske kvoteandel, til at nye og unge fiskere kan komme ind i erhvervet. Det vil skade mulighederne for, at nye kan komme til og bidrage til at udvikle fiskerierhvervet i område 47.

Hvis der er et ønske om, at unge kan begynde at fiske, bør dette sikres i lovgivningen, ved at en minimumsandel af TAC'en tildeles nye unge fiskere som en olympisk kvoteandel.

Naalackersuisut har i forslaget taget højde for muligheden for, at unge fiskere kan indtræde i fiskeriet. Dette kan ske via licitation, jf. forslagets § 31, stk. 2. Via licitation kan Naalackersuisut fastsætte nærmere saglige kriterier for udnyttelse. Det kan f.eks. være et bestemt område, en bestemt fiskerimetode eller et alderskrav.

Naalackersuisut har nøje vurderet, om der skal etableres en minimums TAC til brug for nye fiskere. Udover muligheden for licitation til fordel for unge fiskere, så kan adgangen til fiskeriet tilpasses gennem udstedelse af bekendtgørelser, hvor de unge fiskere har lettere adgang til at få en licens.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.7.5. Med henvisning til forslagets § 15, nr. 4, bemærker FAL, at forslaget ikke sikrer, at jollefiskere med eller uden IOK i område 47 samlet har en defineret andel af TAC'en for hellefisk. Der lægges med andre ord op til løbende politiske forhandlinger, hvor kutterejere, investorer, långivere m.v. vil presse på for en stadig større andel til kuttere og dermed en gradvis udfasning af jollefiskeriet. Dette skaber en uacceptabel usikkerhed for jollefiskeriet og dermed samtidig for både indhandling og indbyggere i område 47. Det bør derfor undgås ved, at fordelingen er specificeret i loven.

Det er ikke hensigten med forslaget, at der skal være en nærmere defineret andel af TAC'en for hellefisk til jollefiskere i loven. I lighed med den hidtidige praksis vil sådanne beføjelser være overdraget til Naalackersuisut med henblik på at fastsætte den nærmere fordeling af de disponible fangstmængder. Det bemærkes, at bestemmelsen i sin helhed er en videreførelse af § 10, nr. 2, i Selvstyrets lovbekendtgørelse nr. 77 af 8. december 2023 af landstingslov om

fiskeri og således ikke skaber en anden retstilstand. Derudover sikrer kvoteloftet, at ingen, hverken fartøjsjere eller jollefiskere, kan få adgang til en for stor del af kvoten.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.7.6. Lovforslaget definerer ikke, hvordan det kystnære hellefiskefiskeri inddeles geografisk, om end §15 gør en inddeling mulig. Således fremgår det ikke, om område 47 fortsat skal administreres som et selvstændigt område, og om det fortsat skal være delt i Diskobugten, Uummannaq og Upernavik, eller om det er et samlet område, hvor alle – også fiskere, der bor udenfor område 47 – kan fiske.

Når der ikke er defineret noget krav om geografisk tilknytning til et givet område, vil en stigende andel af kvoten formentlig blive opkøbt af mere pengestærke fiskere og kutterejere uden for Upernavik, Uummannaq og Diskobugten.

Det anbefales derfor, at TAC'en for henholdsvis Upernavik, Uummannaq distrikter samt Diskobugten reserveres til fiskere med bopæl i det pågældende distrikt.

Naalakkersuisut bemærker, at bestemmelsen i forslagets § 15 om opdeling af geografiske områder er en videreførelse af tidligere praksis, og har ikke ændret forslaget på baggrund af bemærkningerne. De geografiske rammer for fiskeret vil således fortsat blive fastsat i bekendtgørelsesform.

2.7.7. Til § 15, nr. 4, og § 18 bemærker FAL, at bestemmelsen giver Naalakkersuisut beføjelse til at tillade kystnært trawlerfiskeri efter hellefisk i område 47, hvilket potentielt udfordrer et bæredygtigt fiskeri. I forhold til den enkelte art og det øvrige marine økosystem er det i et biologisk bæredygtighedsperspektiv overraskende, at lovforslaget ikke eksplicit udelukker trawlerfiskeri efter hellefisk og andre fiskearter kystnært.

Indenskærs trawlerfiskeri i område 47 vil heller ikke socialt og kulturelt være bæredygtigt, da det formentlig vil fortrænge jollefiskere med forringelse af lokaløkonomien i de bosteder, hvor jollefiskere får forringet deres fiskemuligheder.

Derfor bør loven indeholde et eksplicit forbud mod kystnært trawlerfiskeri efter arter som hellefisk.

Adgangsbegrænsninger vil – som i hidtil gældende praksis – blive reguleret i bekendtgørelse med hjemmel i loven. Disse begrænsninger vil suppleres af reglerne om flerårige forvaltningsplaner, som bliver udarbejdet i samarbejde med relevante interessenter, herunder kystnære jollefiskere. I forvaltningsplanerne er det et lovkrav i medfør af forslagets § 16, stk. 3, nr. 6, at der af forvaltningsplanen skal være regler om tekniske bevaringsforanstaltninger.

Dette indebærer, at der i forvaltningsplanen bl.a. skal fremgå, om der er særlige fartøjsbegrænsninger. Dette sker i samspil med relevante bekendtgørelser, der regulerer fiskeriet. Da fiskeriet og redskaberne hele tiden udvikler sig, er det vigtigt at sikre fleksibilitet i forhold til reglerne for redskaber, og derfor skal disse regler fortsat fastsættes via bekendtgørelser. Det er i øvrigt i dag forbudt at bruge trawl i alt kystnært fiskeri.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.7.8. FAL bemærker, at intentionen med indførelsen af IOK for område 47 er at fremme en effektivisering og centralisering af fiskeriet på færre fartøjer, og i § 32 fastsættes et kvoteloft til maksimalt 2,5% af det samlede TAC. Angiveligt skal kvoteloftet sikre, at der ikke sker en for stor koncentration, men reelt indebærer et kvoteloft på 2,5%, at kun 40 fartøjer (kuttere og joller) potentielt kan dele den samlede TAC. Dermed får kvoteloftet på 2,5% afgørende betydning for udviklingen i de enkelte byer og bygder i område 47.

Det er her værd at bemærke, at lovforslagets kvoteloft er betydeligt højere end Fiskerikommissionens anbefaling på 0,4 til 0,6%, der potentielt ville give 'plads' til omkring 200 fartøjer. Hvorfor er Fiskerikommissionens anbefaling i det politiske arbejde med udformningen af lovforslaget omsat til en så markant forøgelse af det anbefalede kvoteloft?

Det er uklart, hvad de resterende 925 jollefiskere og ca. 150 ejere af de mindre kuttere i område 47 i praksis skal leve af efterfølgende. Grønland er i forvejen et samfund med store forskelle i levevilkår mellem store byer og de små byer og bygderne. Det bør derfor sikres, at udnyttelsen af lokale fiskeriressourcer tilgodeser mennesker, der bor i området igennem krav om geografisk tilknytning som nævnt ovenfor.

I forbindelse med udarbejdelse af forslaget, har Naalakkersuisut nøje vurderet Fiskerikommissionens anbefalinger om kvoteloft for kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland. Fiskerikommissionen anbefaler i sin betænkning, at kvoteloftet for det kystnære hellefiskefiskeri med joller skal være 0,4% til 0,6%. Det er i lovforslaget foreslået, at det kystnære fartøjssegment og jollesegment skal sammenlægges og forvaltes under et segment, men med nærmere begrænsninger fastsat i en bekendtgørelse. Dette giver de kystnære fiskere mulighed for at konsolidere og på sigt erhverve et fartøj, hvis de ønsker dette. Dette for at udvikle den kystnære fartøjsflåde samt skabe større indtægter for den enkelte og for samfundet.

Med sammenlægning af fartøjssegmentet og jollesegmentet, er der behov for at øge kvoteloftet, og Fiskerikommissionens anbefalinger til kvoteloft er fulgt. Det foreslåede kvoteloft er fastsat på grundlag af en afvejning af på den ene side ønsket om at bevare en betydelig spredning af ejerskabet til kvoteandele og på den anden side ønsket om ikke at forringe muligheden for de nuværende aktører, som har et relativt stort fiskeri.

Det skal understreges, at det ikke er hensigten med reglerne at minimere antallet af aktører. Hensigten er at give dem mulighed for et fiskeri, som de kan tilrettelægge hensigtsmæssigt, og som giver dem mulighed for at investere, fordi rammerne for det er mere stabile.

Der henvises i øvrigt til afsnit 1.7.

2.7.9. FAL bemærker, at fordi den samlede kvote skal reduceres for at sikre biologisk bæredygtighed, vil IOK'erne for den enkelte jollefisker også blive mindre end den hidtidige fangst, medmindre han kan købe kvoter af andre fiskere. Derfor vil mange jollefiskere få en relativt lille fangst i forhold til den, de er vant til. Og for nogle kan det blive et spørgsmål, om indtægterne fra en lille IOK vil stå mål med de afgifter, der varsles jf. § 27.

Det er hensigten, at kvoterne på sigt skal tilpasses den biologiske rådgivning i de tilfælde, hvor der er tilstrækkelig og kvalificeret rådgivning til rådighed. Tilpasningen vil dog ske over en årrække, for at sikre at så få personer som muligt vil blive påvirket af tilpasningen. I Fiskerikommissionens betænkning af 2021 er aldersfordelingen af samtlige kystnære fiskere, som fiskede på jollelicens, fremhævet i tabel 42, side 212, i kommissionens betænkning.

Som det fremgår af tabel 42, var knap 15 % af licensindehaverne 60 år eller ældre i 2020. Tages gruppen af fiskere mellem 50-59 år med, ses knap 55 % af jollefiskerne at være over 50 år. Tilgangen til jollefiskeriet er mindre end afgang. Antallet af licenser til jollefiskeri i aldersgruppen op til 30 år udgør under 20 %.

Fortsætter denne udvikling uændret, vil det i sig selv betyde, at der sker en gradvis reduktion af antallet af licenshavere i jollefiskeriet.

Fiskerikommissionen har i tabel 43, side 213 i betænkningen, opgjort det antal pensionister, der forventes at forlade det kystnære jollefiskeri, opgjort som jollefiskere, der er fyldt 67 år pr. 1. december i forhold til 1. december 2020. Fiskerikommissionen konkluderede, at der ikke synes "behov for en særlig arbejdsmarkeds-mæssig indsats over for denne gruppe, og kommissionens anbefaling om at indføre enten IOK eller IK vil ikke i sig selv betyde ændringer for denne gruppes muligheder for fortsat at fiske. Ingen vil med IOK eller IK således blive tvunget ud af fiskeriet. Ved indførelse af IOK vil det imidlertid frivilligt være muligt for ældre jollefiskere at sælge deres kvoteandel. Herigennem vil de kunne opnå et økonomisk bidrag til deres pensionisttilværelse ved afhændelse af deres kvoteandel. Værdien heraf afhænger for den enkelte naturligvis både af størrelsen på den pågældendes kvoteandel og på prisen på kvoteandele i det givne fiskeri."

Eftersom der vil ske en naturlig tilpasning i fiskeriet, og TAC'en vil tilpasses den biologiske rådgivning over en årrække, er det Naalakkersuisuts vurdering, at FAL's bekymringer er

grundløse. Naalakkersuisut skal derudover bemærke, at der er i forslaget § 27 ikke er indsat hjemmel til at opkræve afgifter, og at disse således ikke er varslet. Forslagets § 27 er en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Naalakkersuisut mulighed for at opkræve gebyrer. I modsætning til afgifter kan gebyrer ikke udgøre mere end de faktiske udgifter, Naalakkersuisut har haft med at udstede tilladelse. Det er således begrænset hvor høje beløb der er tale om efter forslaget § 27.

FAL's bemærkninger har ikke givet anledning til at ændre i forslaget.

2.7.10. FAL bemærker, at der skal udarbejdes en række yderligere konsekvensanalyser og evaluering af betydningen af lovforslaget for Grønlands spredte bosættelsesmønster, inden denne lov kan bringes til afstemning. FAL oplyser endvidere, at der er behov for undersøgelser, konsekvensberegninger og vurderinger af den samfundsmæssige bæredygtighed (VSB) af forslaget til fiskerilov.

Forslaget er i vidt omfang baseret på Fiskerikommissionens anbefalinger.

Fiskerikommissionen har i forbindelse med dens anbefalinger udarbejdet adskillige analyser og konsekvensberegninger. Naalakkersuisut har nøje vurderet, hvilke konsekvenser forslaget har for samfundet, og finder ikke, at der er behov for at foretage yderligere analyser, inden forslaget forelægges Inatsisartut.

2.7.11. I forhold til område 47 anbefaler FAL, at indførelsen af IOK for joller tages ud af lovforslaget, og at der i stedet indføres andre tiltag, der på én og samme tid tilgodeser den biologiske bæredygtighed og den samfundsøkonomiske, sociale og kulturelle bæredygtighed. FAL anbefaler lokale andels-kvoteselekskaber som et alternativ til IOK-ordningen, og anbefaler som en alternativ løsning, at hellefiskekvoten for Uummannaq og Upernavik, der nødvendigvis bør reduceres af hensyn til biologisk bæredygtighed, gøres eksklusiv for borgerne i disse distrikter.

Naalakkersuisut har ved udarbejdelse af forslaget nøje vurderet, hvilke tiltag der giver erhvervet og samfundet det største udbytte. Disse tiltag er nærmere belyst i Fiskerikommissionens betænkning (2021), som Naalakkersuisut har udarbejdet forslaget med udgangspunkt i. Naalakkersuisut har nøje vurderet, hvilken fremtidig forvaltning der er mest hensigtsmæssig for område 47, og finder, at fordelene ved en frivillig IOK-ordning opvejer ulemperne, som FAL har redegjort for. Et IOK-system, hvor omsætteligheden er let, og ejerskabet til kvoteandelene er langt, lever op til kravene for at sikre høj ressourcerente i fiskeriet og et højt samfundsøkonomisk afkast såvel som muligheden for et højt afkast for den enkelte. For dem der ikke ønsker at blive omfattet af IOK-fiskeriet, vil forslaget for den enkeltes vedkommende være status quo, og den enkelte aktør vil fortsat have mulighed for at supplere sin indkomst via olympisk fiskeri. Ønskes krav om, at kun fiskere bosat i et område kan få licens hertil, kan dette fastsættes i bekendtgørelsesform.

2.7.12. FAL bemærker til forslagets § 24, om indhandlingspligten, at der bør foretages mere detaljerede konsekvensberegninger af indhandlingspligten på 25% for rejer. I bemærkningerne til bestemmelsen har FAL fremhævet, at beskæftigelsen på langt sigt, og ved fuld udnyttelse af muligheden for at producere 75%, bliver reduceret med arbejdspladser svarende til 175 årsværk. FAL bemærker, at da der er tale om årsværk, og mange fiskeriarbejdere på fabrikkerne ikke er fuldtidsansatte, kan det betyde, at formentlig langt flere end 175 mister indtægt med mulige økonomiske og sociale konsekvenser for lige så mange familier.

I lighed med tidligere praksis, er der med forslagets § 24 indført en generel bemyndigelsesbestemmelse til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om indhandling i en bekendtgørelse. Dog skal der for rejefiskeriets vedkommende indhandles minimum 25% af fangsten. Det bemærkes, at 25% er et minimum, og aktørerne kan indhandle mere end 25%, hvis de ønsker det. Tidligere var indhandlingspligten fastsat af Naalakkersuisut, og som et licensvilkår. Med et lovfæstet krav om 25% indhandling af rejer er der sikret en lovfæstet adgang til yderligere beskyttelse af indhandlingsanlæggene, hvilket ikke hidtil har været tilfældet.

FAL's bemærkninger har ikke givet grundlag for genberegning af konsekvenserne. Dog bemærkes det, at der, uafhængigt heraf, er lavet en række tekniske ændringer og opdatering af prisforudsætninger samt en væsentlig uddybning af forudsætningerne.

Dette har dog ikke ført til ændringer i forslaget.

2.7.13. For hellefisk bemærker FAL, at lovforslaget ikke fastlægger indhandlingspligt i forbindelse med det indenskærs hellefiskefiskeri. For at undgå negative økonomiske og sociale konsekvenser af manglende indhandling, oplyser FAL, at det er nødvendigt, at loven fastlægger indhandlingspligt, og at indhandlingen skal foretages i det område, fiskeriet er gennemført. Dette begrundes med, at bestemmelserne i forslagets § 15, nr. 4, og § 18 åbner op for, at Naalakkersuisut kan give tilladelse til trawlerfiskeri efter hellefisk, hvor de store fartøjer kan forarbejde om bord.

Naalakkersuisut bemærker, at bestemmelserne i § 15, nr. 4, og § 18 i sin helhed er identiske med tidligere lovgivning. Naalakkersuisut har ikke til hensigt at fastsætte nærmere regler om indhandlingspligt for det indenskærs hellefiskefiskeri i loven – ligesom det er tilfældet i tidligere lovgivning. Fremtidige tiltag om fartøjsstørrelse og geografiske adgangsbegrænsninger vil blive udarbejdet i bekendtgørelser i overensstemmelse med relevante forvaltningsplaner og i samarbejde med relevante aktører. Det bemærkes i øvrigt, at trawlfiskeri er forbudt i alt kystnært fiskeri.

2.7.14. FAL oplyser, at når landingspligten reduceres – som forslaget lægger op til – er det sandsynligt, at indhandling i stigende grad sker uden for Grønland, hvilket vil reducere værdiskabelsen gennem forarbejdning i Grønland til skade for fabrikkerne, lokalsamfund og samfundet generelt.

Tilsvarende vil en reduktion af jollefiskerier i område 47 kunne føre til lukning af flere af de små fabrikker. I de tilfælde, hvor en fisker udelukkes fra hellefiskefiskeriet igennem salget af sin IOK, og ægtefællen arbejder på en fiskefabrik, vil husholdningen være dobbelt ramt af konsekvenserne af lovforslaget - uden realistiske alternative erhvervsmuligheder.

Ved at nedprioritere jollefiskeriet, isfiskeriet og den lokale forarbejdning, underminerer man samtidig den værditilvækst i det grønlandske fiskeri, der kunne udnyttes gennem branding af lokalt bæredygtigt fiskeri, samt de turismemuligheder, der ligger i at besøge levende lokalsamfund.

Det betyder, at lovforslaget kommer til at påvirke hvor og hvordan, man kan leve i fremtidens Grønland.

Konsekvensen er, at lovforslaget hverken samfundsøkonomisk, socialt eller kulturelt lever op til kriterierne for bæredygtighed og dermed heller ikke lever op til FN's bæredygtighedsmål, som Grønland ellers har forpligtet sig til. Det bør derfor afvises!

Naalakkersuisut bemærker, at forslaget ikke lægger op til reducere landingspligten, men fastsætter et minimumskrav til indhandling for rejer. Naalakkersuisut har mulighed for at fastsætte nærmere regler om indhandling i en bekendtgørelse eller via licensvilkår. I modsætning til tidligere regler har aktørerne i rejefiskeriet en minimumsindhandlingspligt på 25%, hvilket er en beskyttelse af indhandlingsanlæggene. Naalakkersuisut har nøje vurderet, om der var behov for at lovfæste yderligere minimums indhandlinger for andre arter. Dette har Naalakkersuisut ikke fundet årsag til. Dette for at sikre den nødvendige fleksibilitet i forvaltningen til at tilpasse reglerne for arbejdsmarkedet, de politiske ønsker og i samarbejde med fiskeriets interessenter.

Dernæst skal det bemærkes, at forslaget ikke har til hensigt at reducere jollefiskerne i område 47, men at skabe rammerne for, at jollefiskerne kan udvikle deres erhverv, såfremt de måtte ønske det. Hvis der er fiskere, der sælger deres kvoteandele med henblik på at træde ud af fiskeriet eller indtræde i et andet erhverv, er der med forslaget mulighed for, at den pågældende kan gøre dette efter at have opnået en økonomisk gevinst. Det skal dernæst bemærkes, at der vil være en naturlig reduktion af jollefiskere, eftersom aldersgennemsnittet i jollefiskeriet er højt. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at de samfundsøkonomiske konsekvenser af forslaget vil være til gavn for samfundet og vil gøre det muligt for erhvervet af udvikle sig. Det er derimod ikke en nedprioritering af jollefiskeriet, men et ønske om at

skabe mulighed for, at den enkelte fisker kan udvikle sit fiskeri ved at have flerårig kvotesikkerhed. Med denne sikkerhed kan andelene blandt andet anvendes som pant, der kan gøre det betydeligt lettere at opnå finansiering. Såfremt den enkelte ikke ønsker at erhverve eller sælge kvoter, har denne mulighed for at bevare størrelsen på sin andel. Såfremt man ikke måtte ønske at overgå til IOK-ordningen, er der mulighed for at fortsætte i det olympiske fiskerisegment.

Naalakkersuisut deler ikke FAL's betragtninger om, at forslaget hverken lever op til samfundsøkonomiske, sociale eller kulturelle normer, eller at forslaget ikke lever op til kriterierne for bæredygtighed. Tværtimod er der med indførslen af lovfæstede forvaltningsplaner samt frivillig IOK-ordning mulighed for, at fiskeriet kan udvikle sig yderligere, hvilket er til gavn for samfundet i sin helhed.

Dog har Naalakkersuisut taget FAL's bemærkninger til FN's bæredygtigheds mål til efterretning og henvist til disse i bemærkningerne til forslagets § 1, stk. 3, nr. 5.

2.8. Grønlands Erhverv

2.8.1. Grønlands Erhverv (GE) fremhæver en række positive tiltag, herunder IOK i andre typer af fiskeri end rejefiskeriet, at pensionskasser kan være medfinansierende i fiskeriet, og at der foreslås øget adgang til produktion ombord. Hertil anerkender GE desuden, at en række af principperne fra fiskerikommissionen findes i forslaget, men vil gerne udtrykke bekymring over, at anbefalingerne ikke følges, f.eks. i forhold til overgangsperioder, %-satser for ejerskab m.v.

På baggrund af blandt andre GE's bemærkninger har Naalakkersuisut ændret bestemmelserne om kvoteloft i krabbefiskeriet og det personlige kvoteloft til 12,5%.

2.8.2. GE bemærker endvidere, at erhvervet har haft meget begrænset adgang til beregningerne, der ligger forud for forslaget, og har indtryk af, at man lovgiver ud fra en række "best case" scenarier og ikke forholder sig til, hvad der evt. måtte være af konsekvenser, hvis forudsætningerne ikke holder.

Naalakkersuisut bemærker, at alle forudsætninger for beregningerne fremgår af forslagets almindelige bemærkninger. I bemærkningerne til forslaget er resultaterne af beregningerne beskrevet som "op til" hvilket åbent indikerer, at der er tale om et best case scenarie.

På baggrund af indkomne hørings svar har Naalakkersuisut ændret beskrivelsen af beregningerne som et nærmere specificeret estimat.

2.8.3. GE bemærker, at forudsætningen i forslaget om transparens undergraves af de mange bemyndigelsesbestemmelser, som loven lægger op til. GE oplyser, at forslaget giver

Naalakkersuisut bemyndigelse til at udstede regler i form af bekendtgørelser i 36 bestemmelser imod 28 bemyndigelsesbestemmelser i Selvstyrets lovbekendtgørelse af landstingslov om fiskeri af 2023. GE bemærker hertil, at antallet af bemyndigelsesbestemmelser er en uhensigtsmæssig fordeling af magten mellem Naalakkersuisut og Inatsisartut, og at forslaget giver Naalakkersuisut mulighed for at vedtage et omfattende antal reguleringer, som ikke undergår parlamentarisk behandling.

Lovforslagets bestemmelser er i væsentlig grad mere specifikke og detaljerede, end tilfældet hidtil har været, og omfanget af bemyndigelsen til Naalakkersuisut er således blevet reduceret betydeligt. På trods heraf er det ikke muligt ved selve loven at sikre en tilstrækkelig detaljeringsgrad og fleksibilitet. Naalakkersuisut har nøje vurderet, i hvilket omfang der er behov for bemyndigelsesbestemmelser i forslaget. Indførelse af bemyndigelsesbestemmelser er i vidt omfang en afvejning af behovet for den nødvendige fleksibilitet i regulering af fiskeriet mod de lovfæstede rammer fastsat i loven. Naalakkersuisut finder ikke, at alene antallet af bemyndigelsesbestemmelser i forslaget er udtryk for, at der ikke er transparens. Det skal dertil bemærkes, at forslaget har betydeligt flere bestemmelser end i Selvstyrets lovbekendtgørelse af landstingslov om fiskeri af 2023.

Alt i alt kan det konstateres, at der nok numerisk er sket en forøgelse af bemyndigelsesbestemmelser, men at de hver især giver et væsentligt mindre råderum for Naalakkersuisut.

Efterfølgende undergår retsregler i form af bekendtgørelser omfattende lov kvalitet for at sikre borgernes retsstilling. Dernæst skal det bemærkes, at udarbejdelse af bekendtgørelser sker i tæt samarbejde med erhvervets interessenter i de tilfælde, hvor det er relevant.

GE's bemærkninger har ikke givet anledning til at foretage ændringer af forslagens bemyndigelsesbestemmelser.

2.8.4. GE fremhæver, at de økonomiske konsekvenser ved at sprede kvoterne til flere aktører ikke er tilstrækkeligt belyst, og at det ej heller er tilstrækkeligt dokumenteret, hvilken langsigtet effekt forslaget har for samfundet. Særligt bemærker GE, at der ikke er taget højde for markedernes egen-regulering og mulighed for forsvarlig finansiering af kvotespredningen.

Helt overordnet virker det til, at GE tilsyneladende ikke fuldt har forstået indholdet af beskrivelserne og resultaterne af de økonomiske konsekvenser. Det er klart, at enhver spredning af ejerskab vil få negative konsekvenser for fiskeriet og samfundet. Effekterne heraf indgår fortsat i de samlede estimater af de korte og langsigtede konsekvenser for erhvervslivet og det offentlige. Markedet forventes at sikre, at den meget begrænsede mængde aktier eller kvoteandele, der skal omsættes, vil muliggøres, idet priserne forventes at blive tilpasset til efterspørgslen.

GE har til forslaget påpeget, at forslaget de facto er ekspropriation med henvisning til, at forslagets overgangsordning ikke er tilstrækkeligt lang. GE henviser bl.a. til Fiskerikommissionens betænkning, der anbefaler en overgangsordning på 15 år, samt en norsk højesteretsdom der omtaler minimum 25 år.

Naalakkersuisut deler ikke GE's betragtninger om ekspropriation. Vedr. bemærkninger om ekspropriation henvises i øvrigt til afsnit 1.6.

2.8.5. GE påpeger, at der mangler transparens omkring Royal Greenland og den krydssubsidiering, der foregår i selskabet, og hvordan de mere samfundspålagte opgaver finansieres. GE finder det derfor problematisk og konkurrenceforvridende, at RG gives fordele i loven og undtages kravene om kvotelofter m.v.

GE efterlyser forklaringen på, hvorfor dette sker, samt at der arbejdes for en øget transparens og regulering af aktiviteten, hvis man via loven vælger at give denne form for særfordele. Vi anerkender, at der kan være vægtige grunde hertil ud fra forskellige samfundsrelaterede betragtninger, men i så fald stiger kravet til regulering og kontrol og ikke mindst transparens.

Naalakkersuisut bemærker, at kriterierne for krydssubsidiering i forslaget ikke er opfyldt. Naalakkersuisut har nøje vurderet, om Fiskerikommissionens anbefalinger om lige vilkår for alle aktører skal finde anvendelse. Det har Naalakkersuisut ikke fundet grundlag for. Dette skyldes, at Royal Greenland varetager en række samfundskritiske opgaver, og bl.a. er med til at sikre et indkomstgrundlag i de dele af Grønland, hvor beskæftigelsesmuligheder kan være sparsomme, og hvor det ikke er økonomisk profitabelt for private virksomheder at drive virksomhed. Disse hensyn er indarbejdet som bemærkninger til forslaget i afsnit 3.

Naalakkersuisut bemærker desuden, at Royal Greenland med lovens gennemførelse ikke opnår særfordele, der er konkurrenceforvridende eller uforenelige med de konkurrenceretlige regler.

Der henvises i øvrigt til afsnit 1.3.

2.8.6. GE hæfter sig ved, at der er tale om en singular lovgivning, der kun rammer én virksomhed, Polar Seafood Greenland. GE efterlyser hensynet til konsekvenserne heraf for arbejdspladserne, adgangen til kapital samt værdien af geninvesteringer, som Polar Seafood Greenland har foretaget i sin levetid.

Naalakkersuisut deler ikke GE's betragtninger om singular lovgivning. Forslaget regulerer hele Grønlands fiskeri, og ændrer forhold for flere virksomheder end blot Polar Seafood Greenland. Ændring af lovgivningen vil nødvendigvis berøre aktørerne i erhvervet. Den

koncentration af ejerskabet i trawlerflåden, som har fundet sted gennem de seneste 30 år, har ført til, at disse aktører udgør et meget lille antal selskaber og personer. På den baggrund vil de foreslåede ændringer naturligt berøre relativt få selskaber og personer.

2.8.7. Endelig anser GE bestemmelsen om, at søskendes respektive kvoter skal ses som én samlet kvote for det første for værende et brud på, at vi alle er selvstændige juridiske og formueretlige individer med de dertil hørende rettigheder og ansvar, som ikke bør påvirkes af den genetiske tilfældighed at være søskende.

Reguleringen heraf tager udgangspunkt i at skulle tage højde for, at søskende ikke spekulerer i at omgå grænserne for kvoterne ved hver enkelt at investere i kvoterne for derved at omgå kvotegrænserne.

Lovforslaget forudsætter dermed, at alle søskendeforhold er af en sådan karakter, at søskende altid kan og vil samarbejde om at omgå kvotestørrelserne, hvilket der generelt ikke er belæg for, når man med reglen rammer alle søskendeforhold over en bred kam.

GE indstiller derfor til, at dette lovinitiativ tages ud af forslaget, måtte man beslutte at fastholde fremsættelsen af det.

Det har været en bunden opgave for Naalakkersuisut at begrænse udviklingen i retning af stadig større koncentration af ejerskabet. Man kan diskutere, hvor tætte relationerne kan være mellem ejere i forhold til, om der er tale om reel spredning af ejerskabet.

Naalakkersuisut har valgt den foreslåede snitflade ud fra en betragtning om, at spredningen bør ske ud af den nærmeste familierelation, og ud fra en betragtning om, at familie i ret op- og nedstigende linje samt søskendeforhold ligger indenfor begrebet "nær familie".

2.9. Grønlands Erhverv Aasiaat

2.9.1. Grønlands Erhverv Aasiaat (GEA) udtrykker bekymring for, at den reducerede landingspligt vil medføre en overkapacitet af rejefabrikker i Grønland og oplyser, at en reduceret landingspligt medfører, at rejefabrikken i Aasiaat vil lukke. GEA oplyser, at det vil være katastrofalt for Aasiaat, hvis dette sker, da fabrikken er den økonomiske motor i byen. Ikke nok med at rejefabrikken er den største arbejdsplads i byen, så er mange virksomheder også afhængige af fiskeriet, da skibene laver besætningsskifte, provianterer og reparerer skibene i Aasiaat. Der vil derfor være risiko for tab af mange arbejdspladser, hvis lovforslaget i sin nuværende form gennemføres.

Naalakkersuisut bemærker, at forslagets § 24 er en bemyndigelsesbestemmelse, som bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om bl.a. indhandlingspligt. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at aktører, der fisker efter rejer, som minimum skal indhandle 25% af fangsten til forarbejdning ved et indhandlingsanlæg. Naalakkersuisut bemærker, at der i den hidtidige lovgivning ikke har været et lovfæstet krav

om indhandling. Den mængde, der skulle indhandles, var fastsat på baggrund af en Naalakkersuisut-beslutning. Med forslaget indføres et krav om, at indhandlingsmængder skal fremgå af en bekendtgørelse, hvilket skaber yderligere transparens i forvaltningen og har til hensigt at skabe forudsigelighed, sikkerhed og stabile rammebetingelser for erhvervet. Betingelser, der ikke har været gældende i hidtil gældende lovgivning.

Bestemmelsen fastsætter dog en begrænsning for, hvor store mængder rejer Naalakkersuisut kan kræve indhandlet via en bekendtgørelse. Det er således ikke muligt for Naalakkersuisut at kræve mere end 25% indhandlet. Dette skyldes, at Naalakkersuisut ønsker at skabe lige betingelser for alle aktive fiskere i rejefiskeriet og skabe gode investeringsmulighed for særligt det kystnære rejefiskeri ved at ensarte mulighederne for produktion ombord på fartøjerne. Naalakkersuisut har nøje vurderet konsekvenserne af bestemmelsen og har fundet, at udvikling af det kystnære fiskeri er en prioritet. Det skal dertil bemærkes, at forslaget ikke begrænser adgangen for rejefiskerne til at indhandle større mængder end 25%, såfremt de måtte ønske dette.

Det forventes ikke, at en evt. mindre indhandling vil ske på kort sigt, men der vil forventeligt ske en gradvis udvikling, der vil gøre det muligt for alle aktører at tilpasse sig markedet.

GEA's bemærkninger har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.10. Grønlands Politi / Rigsadvokaten

2.10.1. Efter lovforslagets § 63, stk. 2, gives kontrolmyndigheden adgang til privat ejendom uden retskendelse, såfremt der foreligger mistanke om, at ejendommen benyttes som led i overtrædelse af inatsisartutlov om fiskeri og regler udstedt i medfør heraf.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til bestemmelsen, at kravet for, hvornår kontrolmyndigheden kan forlange at få adgang til privat ejendom, er, at der foreligger en mistanke om, at den pågældende ejendom benyttes som led i omgåelse af loven eller regler udstedt i medfør heraf. Kan kontrolmyndigheden ikke umiddelbart på forlangende skaffe sig adgang til ejendommen, kan der indhentes assistance fra politiet.

Kravet for, hvornår kontrolmyndigheden efter bestemmelsen kan forlange adgang til privat ejendom, ses således ikke at stemme overens med det anførte i bemærkningerne herom.

Rigspolitiet og Rigsadvokaten bemærker i den forbindelse, at kontrolmyndigheden i Danmark efter dansk lovgivning uden retskendelse har adgang til bl.a. fiskerfartøjer mv., virksomheder og i øvrigt overalt, hvor fisk omsættes, hvis det skønnes nødvendigt, jf. den danske fiskerilovs § 117, stk. 3 (LBKG 2023-03-01 nr. 205 Fiskeri og fiskeopdræt). Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrollens gennemførelse, jf. § 117, stk. 7.

Kontrolmyndighedens beføjelse til uden retskendelse at foretage rutinemæssig kontrol med overholdelse af fiskerilovgivningen, forudsætter efter forarbejderne til § 117 (LFF 1998-11-26 nr. 106, de almindelige bemærkningerne til bestemmelsen), at det ikke konkret vurderes, at der foreligger en overtrædelse af denne. Foreligger en sådan mistanke, fremsendes sagen til politiet, som kan foretage videre undersøgelser og efterforskningskridt. Generelt gælder, at kontrolbeføjelsen til at foretage eftersyn uden retskendelse ikke benyttes i private boliger, medmindre det konstateres, at der foregår omsætning mv. med fisk der.

Rigspolitiet og Rigsadvokatens bemærker i den forbindelse, at Grønlands Politi ikke vil kunne yde kontrolmyndigheden bistand i situationer, hvor der foreligger en konkret mistanke om overtrædelse af reglerne, idet det er Rigspolitiets og Rigsadvokatens opfattelse, at sådanne sager som udgangspunkt skal behandles i henhold til kriminalretsplejen. Politiet vil således i disse situationer alene kunne foretage ransagning, såfremt betingelserne herfor er opfyldt i medfør af §§ 409-416 i retsplejelov for Grønland.

Forslaget er ændret i overensstemmelse med Rigsadvokatens bemærkninger og forslagens § 63, stk. 2, er udgået fra forslaget.

2.10.2. Rigsadvokaten og Rigspolitiet bemærker desuden, at det i bemærkningerne til § 69 for god ordens skyld kunne præciseres, at sagen overgives til politiet til behandling efter kriminalretsplejen, såfremt forudsætningerne for udenretslig bødevedtagelse og konfiskation ikke er til stede.

Bemærkningerne til forslagens § 69 er ændret i overensstemmelse hermed.

2.10.3. Rigsadvokaten bemærker herudover, at § 68 med fordel kan formuleres på følgende måde: ”Medmindre mere indgribende foranstaltninger er forskyldt efter anden lovgivning idømmes bøde den, der [...]”, såfremt det efter anden lovgivning er muligt at idømme højere sanktion end bøde, henset til ordlyden af § 69, stk. 1, 1. led.

Forslagens § 68 er ændret i overensstemmelse med Rigsadvokatens bemærkninger.

2.10.4. Rigsadvokaten bemærker desuden, at bemærkningerne til § 74, stk. 3, om at bestemmelsen er tiltænkt den situation, hvor et bødeforelæg afvises i forbindelse med en overtrædelse af loven, fremstår uklar sammenholdt med ordlyden af bestemmelsen og bemærkningerne hertil i øvrigt.

Naalakkersuisut har på baggrund af Rigsadvokatens bemærkninger flyttet forslagens § 74, stk. 3, til § 73, stk. 3.

2.10.5. Rigspolitiet bemærker endvidere, at det fremgår af bemærkningerne til § 58, stk. 6, at tilsyn med overholdelse af fiskeriregler i høj grad udføres af Grønlands Fiskerilicenskontrol, Arktisk Kommando og politiet. Idet Politiet ikke er kontrolmyndighed, og derfor ikke har en tilsynsforpligtelse, er det Rigspolitiets opfattelse, at politiet skal udgå af bemærkningerne til § 58, stk. 6.

Bemærkningerne til forslagets § 58, stk. 6, er ændret i overensstemmelse hermed.

2.11. Grønlands Revision

2.11.1. Grønlands Revision (GR) bemærker overordnet, at der er en række gode, og også nødvendige, initiativer i lovforslaget, der flugter med anbefalingerne fra Fiskerikommissionen, herunder indførelse af IOK for indenskærs fiskeri efter hellefisk (jollefiskere mv.), og at der åbnes op for produktionstilladelse på 75 % i det indenskærs fiskeri efter rejer.

GR påpeger dog, at der også er en række områder, hvor vi mener, at lovforslaget ikke tager tilstrækkeligt højde for fiskerierhvervets rammebetingelser, og det er blandt andet vores vurdering, at de samfundsøkonomiske konsekvenser af at gennemføre forslaget i sin nuværende form slet ikke er analyseret tilstrækkeligt, ligesom de grundlæggende forudsætninger for beregningerne af de samfundsøkonomiske konsekvenser ikke er beskrevet i en form, så man som høringspart kan vurdere realismen i beregningerne.

Naalakkersuisut har på baggrund af GR's bemærkninger foretaget yderligere beregninger af de samfundsøkonomiske konsekvenser. Disse beregninger er indarbejdet i forslagets almindelige bemærkninger.

2.11.2. I forhold til at offentligt ejede selskaber ikke får sænket kvoteloftet, bemærker GR, at det ikke forekommer hensigtsmæssigt, at der for de private og offentlige aktører skal gælde forskellige regelsæt, i hvert fald ikke uden at dette er begrundet i bemærkningerne til lovforslaget. Der kan være særlige politiske hensyn forbundet hermed, men i givet fald anbefaler vi en øget transparens omkring disse overvejelser.

Naalakkersuisut har uddybet de politiske hensyn i bemærkningerne til forslaget i overensstemmelse med GR's bemærkninger.

2.11.3. Det er for GR vigtigt, og i overensstemmelse med bemærkninger til forslaget, at der med lovgivningen skabes stabile rammebetingelser for fiskerierhvervet. Det er GR's opfattelse, at intentionen om at skabe stabile rammebetingelser ikke fuldt ud er opfyldt, da der fortsat er en lang række bestemmelser, hvor Naalakkersuisut har mulighed for at fastsætte nærmere regler. Dette kan medvirke til at skabe usikkerhed.

Lovforslagets bestemmelser er i væsentlig grad mere specifikke og detaljerede, end tilfældet hidtil har været, og omfanget af bemyndigelsen til Naalakkersuisut er således blevet reduceret betydeligt. På trods heraf er det ikke muligt ved selve loven at sikre en tilstrækkelig detaljeringsgrad og fleksibilitet. Naalakkersuisut anerkender, at de bemyndigelsesbestemmelser, der indgår i forslaget, kan bidrage til at skabe en vis usikkerhed for erhvervet. Naalakkersuisut har dog nøje vurderet, i hvilket omfang det er nødvendigt med bemyndigelsesbestemmelser og har på baggrund af GR's bemærkninger foretaget en grundig afvejning af, hvilke bemyndigelsesbestemmelser der er nødvendige for at sikre stabile rammebetingelser for erhvervet.

Det bemærkes hertil, at det ikke er antallet af bemyndigelsesbestemmelser, der er afgørende for at sikre stabile rammebetingelser, men derimod afvejningen af, hvornår det er nødvendigt at indføre en bemyndigelsesbestemmelse.

Det er vurderingen, at forslagens bemyndigelsesbestemmelser i sin helhed giver mulighed for at skabe en dynamisk detailregulering på en række områder, der sikrer, at reguleringen bliver af højere kvalitet og bidrager til, at fiskerierhvervet, indenfor forslagens rammer, har mulighed for at udvikle sig.

2.11.4. I bemærkningerne til lovforslaget anerkendes det, at antallet af aktører i fiskerierhvervet, det være sig som jollefisker eller som ansat på en fiskefabrik mv. skal reduceres, og at disse personer skal finde sig et nyt arbejde.

Det er fint, at man fra lovgivers side ærligt oplyser om denne konsekvens, men vi mangler til gengæld et grundlag til at kunne vurdere, om det er realistisk, at de berørte personer i så betydeligt omfang, som det er beskrevet i lovbemærkningerne, uden videre kan indsluses i andre erhverv.

Dog savnes der en beskrivelse af, hvordan man fra lovgivers side har tænkt sig at støtte op omkring en eventuel nødvendig omskoling, og hvordan der sikres adgang til eksempelvis boliger til de familier, der i givet fald må flytte efter relevante jobs.

Forslaget har til hensigt at liberalisere fiskerierhvervet, og give mulighed for, at dem, der måtte ønske at effektivisere sit fiskeri, har denne mulighed. Dog vil erhvervsaktive fiskere ikke blive tvunget til at forlade deres erhverv eller tvunget til at afstå kvoter.

Det forventes, at der i forbindelse med effektivisering på sigt vil være en reduktion af erhvervsaktive i fiskerierhvervet. Ikke som følge af indførelsen af forslaget, men på baggrund af de fiskere, der naturligt vil forlade erhvervet, når de skal pensioneres.

Fiskerikommissionen (2021) har i sin betænkning foretaget nærmere analyser af indførelse af IOK og bemærker i betænkningen, s. 213, at "Der synes ikke behov for en særlig arbejdsmarkeds-mæssig indsats over for denne gruppe, og kommissionen anbefaling om at indføre enten IOK eller IK vil ikke i sig selv betyde ændringer for denne gruppes muligheder for fortsat at fiske. Ingen vil med IOK eller IK således blive tvunget ud af fiskeriet. Ved indførelse af IOK vil det imidlertid frivilligt være muligt for ældre jollefiskere at sælge deres kvoteandel. Herigennem vil de kunne opnå et økonomisk bidrag til deres pensionisttilværelse ved afhændelse af deres kvoteandel. Værdien heraf afhænger for den enkelte naturligvis både af størrelsen på den pågældendes kvoteandel og på prisen på kvoteandele i det givne fiskeri."

På baggrund af blandt andet GR's bemærkninger, er der i de almindelige bemærkninger til lovforslaget nu indarbejdet et afsnit om det tværdepartementale arbejde, som er udført med henblik på at imødegå eventuelle udfordringer som følge af reformering af fiskeriet.

Naalakkersuisut bemærker hertil, at uddannelsesinitiativer er en generel prioritet, hvilket også omfatter efteruddannelse af personer, der skifter arbejdsmarked.

2.11.5. Når Naalakkersuisut anfører, at denne koncentration af de udenskærs rejekvoter har bidraget til ulighed i samfundet, så er vi meget uenige i dette udsagn. Vi er tværtimod af den opfattelse, at jo mere effektivt fiskeriet er, jo mere vil fiskeriet bidrage til samfundsøkonomien.

Der er da også i bemærkningerne til lovudkastet en erkendelse af, at den udenskærs trawlerflåde nok er blandt de bedste trawlerflåder i verden.

Ved at ændre på kvotebetingelser på et område, som man anerkender har det mest effektive fiskeri, så må en deling af kvoten på flere hænder automatisk betyde, at det samlede fiskeri herefter bliver mindre effektivt, set ud fra en samfundsøkonomisk betragtning.

For at økonomien bare nogenlunde kan hænge sammen, og ovennævnte investeringer overhovedet skal kunne gennemføres, kræves der en meget betydelig egenkapital i den nystartede trawlervirksomhed. Vi vurderer, at minimum 1/3 af investeringen skal finansieres ved eget indskud for at skabe et trawlerrederi, der i udgangssituationen er tilstrækkeligt økonomisk robust. Generelt er lovbemærkningerne meget svagt funderet i forhold til, hvordan man fra lovgivers side forestiller sig, at nye aktører skal kunne fremskaffe tilstrækkelig egenkapital og lånekapital. Det eneste reelle bud på en mulig kapitalfremskaffelse er, at grønlandske pensionskasser gives mulighed for at investere i kapitalandele.

Sammenfattende vurderer vi, at hele finansieringssiden ikke har fået tilstrækkelig opmærksomhed, og vi anbefaler derfor, at beregningerne af de samfundsøkonomiske konsekvenser, hvor en væsentlig del af forudsætningerne fremgår af side 8 og 9 i

bemærkningerne til lovforslaget, gøres transparente, herunder hvordan man har regnet på driftsøkonomien i de selskaber (påtænkte selskaber), der skal fiske udenskærs respektive indenskærs med produktionstilladelse, ligesom det ville være væsentligt at få oplyst, om der ved fastsættelsen af prisen på skalrejer er overvejet prismæssige konsekvenser ved et betydeligt yderligere udbud af skalrejer?

En alternativ vej til spredningen af ejerskabet i de effektive fiskeriselskaber, er i stedet at skabe muligheder for, at flere borgere, herunder borgere udenfor fiskerierhvervet, får muligheder for at investere i aktier i disse selskaber.

Der henvises til afsnit 1.2.

2.12. GrønlandsBANKEN

2.12.1. GrønlandsBANKEN (GB) oplyser, at der er flere gode forslag og initiativer i forslaget. Initiativer, som banken vurderer kan medvirke til et mere reguleret og effektivt fiskeri og dermed også med det maksimalt mulige samfundsafkast. Dette drejer sig især om biologisk bæredygtigt fiskeri og indførelse af individuelt omsættelige kvoter (IOK) på flere fiskerier. GB bemærker dog, at tidshorizonten for overgangen til den biologiske rådgivning er for diffus.

Det er hensigten, at fiskeriet skal tilpasses den biologiske rådgivning og brugerviden i det omfang, det ikke allerede er sket. Dog er der behov for, at sådan tilpasning sker gradvis, så der ikke er aktører, der tvinges til at forlade fiskeriet. Det er hensigten, at tidshorizonten vil blive nærmere tilpasset i de relevante forvaltningsplaner, der er udarbejdet i samarbejde med de relevante aktører.

2.12.2. GB bemærker, at forslagets bestemmelser om opstramning af kravet om grønlandsk ejerskab, sådan at der fremadrettet er krav om 100 % grønlandsk ejerskab, ikke i tilstrækkeligt beskriver, hvad der skal ske med de selskaber, der i dag har et delvist udenlandsk ejerskab.

GB bemærker, at dispensationsbestemmelsen for udenlandsk ejerskab i forslagets § 11 er uklar i forhold til hvilke aktører, der kan få dispensation fra ejerskabskravet. Dette er problematisk, fordi forslaget klart angiver, at der er aktører i det nuværende fiskeri, der skal tvangssælge deres kvoteandele. Forslaget nævner ikke, under hvilke betingelser udenlandsk kapital kan blive accepteret som finansieringskilde og medejerskab af grønlandske kvoter. Med henblik på den store økonomiske betydning lovforslaget kan få, vil det være hensigtsmæssigt, at det bliver beskrevet klart, hvori dispensationsmuligheden består.

Efter høringsperioden er der tilføjet en overgangsperiode for udenlandsk ejerskab på 10 år imod de i høringsforslagets angivne fem år. Dertil er der i forslagets § 11, stk. 2, fortsat en dispensationsbestemmelse, der giver Naalakkersuisut mulighed for at udstede en midlertidig

dispensation fra betingelserne i forslaget § 9, stk. 1-3. Det er fortsat et krav, at det skal skønnes af betydning for det grønlandske fiskerierhverv eller forarbejdningsindustri i Grønland. Der ses ikke behov for at ændre yderligere på bestemmelserne om udenlandsk ejerskab.

2.12.3. GB bemærker, at dispensationsmulighederne generelt er for rummelige, og at der bør kunne tilvejebringes en mere konkret/udtømmende beskrivelse af dispensationsmulighederne.

Dispensationsmulighederne i forslaget er, i det omfang det er muligt, indskrænket, og bemærkninger til de enkelte dispensationsmuligheder er uddybet yderligere.

2.12.4. GB bemærker, at der bliver åbnet op for, at grønlandske pensionsselskaber kan være ultimativt ejer af kvoteandele i det grønlandske fiskeri. Banken vil gerne have afklaret, hvor stor en del af fiskeriet i Grønland SISA må og realistisk kan eje.

I forslaget er der ikke fastsat et maksimum for, hvor stor en andel grønlandske pensionsselskaber kan eje. Dog har pensionsselskaber et loft på investeringsbeløb, hvilket SISA i 2023 har oplyst udgør ca. 50 mio. kr. for hvert projekt.

2.12.5. GB bemærker, at der med forslaget § 34 gives mulighed for at opsig kvoteandele, men at samspillet mellem §§ 33 og 34 ikke fremgår af bemærkningerne. Størstedelen af rejekvoterne i Grønland har haft uændret ejerkreds i mere end 10 år. Dette åbner for en række spørgsmål.

2.12.5.1. Vil lovforslagets vedtagelse være udgangspunktet for den 10-årige periode, eller kan det forventes, at Selvstyret begynder at opsig rejekvoter allerede efter lovforslagets vedtagelse?

Muligheden for at tilbagekalde kvoteandele har eksisteret siden den oprindelige indførelse af IOK-systemet, men er ikke blevet anvendt. Det forventes på den baggrund ikke, at der vil blive tilbagekaldt kvoteandele ved forslaget vedtagelse.

2.12.5.2. Vil kvoterne blive opsagt på ensartet vis for samtlige aktører i rejefiskeriet, eller er det forvaltningen, der afgør, hvilke rejekvoter der skal opsiges, og hvilke der ikke opsiges? Disse bestemmelser vil få stor konsekvens for de berørte personer og selskaber og formentlig også det grønlandske samfund. En fyldestgørende beskrivelse af forvaltningen af bestemmelserne ville være på sin plads, sådan at der er klarhed over kriterierne og bevæggrundene for inddragelse af kvoterne.

En eventuel tilbagekaldelse af kvoteandele vil ske i henhold til almindelige forvaltningsretlige regler og dermed efter ensartede vilkår for alle aktører. Det indebærer alt andet lige, at det

vil være en forholdsmæssig tilbagekaldelse af andele for alle aktive aktører inden for det pågældende fiskeri. Afhængigt af den forholdsvise tilbagekaldelse skal de ekspropriationsretlige regler overvejes konkret. Bestemmelsen i § 34 fastsætter således alene krav om en minimumsfrist.

Dette er uddybet i bemærkningerne til forslaget § 34.

2.12.5.3. GB bemærker, at henvisningen til § 31, i § 34, ikke er brugbar til vurderingen af lovforslaget, da § 31 alene indeholder en hjemmel til at fastsætte regler for licitationen og tildeling af de inddragne kvoter. Her ville det hjælpe i vurderingen af lovforslaget, at loven tilkendegav kriterierne for tildeling af kvoterne. Det er efter Grønlandsbankens opfattelse helt nødvendigt, at der er objektive og ufravigelige kriterier for den fremtidige tildeling/salg af kvoter, idet det ellers vil være helt uklart, hvilke betingelser Investorer og finansieringskilder skal tage højde for. Det vil uden tvivl vanskeliggøre alle nye investeringstiltag.

Licitation i henhold til § 31 vil ske på vilkår, som fastsættes med henblik på at opnå politisk bestemte formål. Det kan være hensynet til unge aktører, til indhandling, til bosætning med meget mere, og det er ikke muligt at forudsige disse formål i forbindelse med fremlæggelse af lovforslaget. Under alle omstændigheder skal betingelserne være saglige og i øvrigt opfylde de forvaltningsretlige og forfatningsretlige betingelser.

2.12.6. GB bemærker, at størstedelen af rejefiskeriet i dag er organiseret i selskabsdrift. Dette er helt naturligt, fordi erhvervet i dag er kapitalintensivt med behov for endog meget store millionbeløb til finansiering. Lovforslagets § 32, stk. 2, angående private personers ejerskab af fiskeriet vil betyde markante problemer og give store udfordringer. Det er bankens opfattelse, at ikke blot grænsen på 10 % for en ultimativ ejer, men også definitionen af nærtstående parter, vil medføre et meget stort behov for frasalg af kvoter og/eller ejer- andele. Dette vil være problematisk, da der, efter GB's opfattelse, ikke vil være investorer i Grønland, der har økonomisk baggrund for at finansiere købet.

På baggrund af indkomne høringssvar er det personlige kvoteloft hævet fra 10% til 12,5%.

Det har været en bunden opgave for Naalakkersuisut at begrænse udviklingen i retning af stadig større koncentration af ejerskabet. Man kan diskutere, hvor tætte relationerne kan være mellem ejere i forhold til, om der er tale om reel spredning af ejerskabet.

Naalakkersuisut har valgt den foreslåede snitflade ud fra en betragtning om, at spredningen bør ske ud af den nærmeste familierelation, og ud fra en betragtning om, at familie i ret op- og nedstigende linje samt søskendeforhold, ligger indenfor begrebet "nær familie".

2.12.7. GB bemærker generelt, at det er urimeligt, at søskende, der ikke behøver at have fælles økonomiske interesser, skal være begrænset af hinanden, og at børn kan blive

begrænset i nye tiltag på fiskeriområdet, blot fordi deres forældre er engageret i fiskeriet. Dertil bemærker GB, at nærtstående i de fleste andre sammenhænge forstås som lige op og nedadgående linje, dvs. at forældre og børn er en del af definitionen. Definitionen har vel primært anvendelse i forbindelse med vurdering af habilitet og i skattemæssige sammenhænge. Med lovforslaget er der lagt op til, at søskende nu også bliver omfattet af definitionen. Dette er særdeles problematisk. Tværtimod burde lovforslaget ikke stramme reglerne for nærtstående parter, men i stedet løsne reglerne, idet vi heller ikke ser nogen sammenhæng i ejerskab i relation til forældre og børn, der er myndige.

Vi skal samtidig gøre opmærksom på, at de anførte nye maksimale rammer for kvoteandele ikke alene vil ramme rejefiskeriet, men at der tillige kan være udfordringer i hellefiskefiskeriet og i krabbefiskeriet.

Der henvises til bemærkningerne under 12.6.

2.12.8. GB bemærker, at der med forslaget vil være et krav om, at nye investorer har den fornødne kapital. Alternativt vil lovforslaget virke som en kunstig prisdumpning af kvotepriserne, fordi selskaberne bliver tvunget til at afhænde kvoteandele formentlig med en kort frist. Manglen på investorer med tilstrækkelige kapitalkræfter kan betyde, at kvoterne/ejerandelene sælges til en urimelig lav pris. Dette medfører igen, at det bliver usikkert at tage sikkerhed i kvoteandele, fordi prissætningen ikke længere følger markedspriser på f.eks. rejer, selskabets individuelle evne til at fiske effektivt. GB har svært ved at se, hvorfor helt almindelige finansieringsmæssige spørgsmål ikke indgår i overvejelserne bag lovforslaget.

Der skal være stor opmærksomhed på, at fiskerirettighederne/kvoterne har væsentlig værdi i forbindelse med finansieringsinstitutternes vurdering af mulige sikkerhedsstillelser for finansiering. Det vil være ødelæggende for finansieringsmulighederne, såfremt der kommer tvivl om værdisætningen af disse kvoter.

Det bemærkes, at forslagets § 77, stk. 2, angiver en overgangsperiode, hvorpå de relevante aktører tilpasser sig kvoteloftet. For rejefiskeri indebærer det, at aktørerne skal have tilpasset sig kvoteloftet på 20% i løbet af 10 år. Naalakkersuisut anser dette som tilstrækkelig tid til, at aktørerne kan tilpasse sig de nye vilkår.

Om de økonomiske forudsætninger henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger.

2.12.9. GB imødeser desuden udfordringer med lånefinansiering fra finansieringskilder udenfor Grønland. Såfremt en evt. pantøver ikke må overtage et pant i en kortere periode, fordi finansieringsinstituttet ikke er hjemmehørende i Grønland, vil en evt. værdi af pant i

kvoteandele være tvivlsom, og så vil der reelt kun være en finansieringskilde (Grønlandsbanken), der lovligt kan anvende et pant (og værdisætte en sikkerhedsværdi). Dette er problematisk, når der fremover er brug for finansiering af især de indenskærs fiskerier.

Forslaget er ændret i overensstemmelse med GB's bemærkninger og giver mulighed for, at udenlandsk ejede virksomheder, der har pant i en andel, har råderet over denne i en periode på 12 måneder, hvilket kan forlænges, hvis det viser sig vanskeligt at afsætte kvoteandelen.

2.12.10. Det kan være en overvejelse, at Naalakkersuisut åbner op for andre institutionelle investorer indenfor Rigsfællesskabet. Det kunne være andre pensionsselskaber, som udmærker sig ved megen kapital og meget lang investeringshorisont. Derudover har disse pensionsselskaber ofte erfaring med at stille krav til virksomheders ledelse og kan bidrage med forretningsmæssig indsigt, samt at de fleste større pensionsselskaber i dag har en målsætning om at investere bæredygtigt, hvilket vil understøtte Naalakkersuisuts ambitioner på bæredygtighedsområdet.

Naalakkersuisut har nøje overvejet, i hvilket omfang det skal være muligt for udenlandske investorer at indgå i det grønlandske fiskeri, og finder, at grønlandsk fiskeri skal fiskes af grønlandske ejere. Der er dog på baggrund af indkomne høringssvar indført yderligere 5 års overgangsperiode, så de selskaber, der har udenlandsk ejerskab, har 10 år til at overgå til 100% grønlandsk ejerskab. Der er fortsat mulighed for dispensation til udenlandsk ejerskab, jf. forslagens § 11, stk. 2.

I princippet giver reglerne mulighed for, at udenlandske pensionsselskaber kan etablere en filial i Grønland og dermed foretage investeringer i fiskeriet.

2.12.11. Udgangspunktet er, at GB finder grænserne for kvoteandele, som fremført i fiskerikommissionens betænkning, for væsentligt mere acceptable og de facto også mulige. En yderligere opstramning vil være særdeles vanskelig at gennemføre og vil efter vores vurdering betyde et økonomisk tab for de involverede fiskeriaktører og ikke mindst for de offentlige finanser.

Der henvises til afsnit 1.4.

2.12.12. GB undrer sig over, at offentligt ejede selskaber - jf. § 32, stk. 3 - får særstatus. En juridisk enhed - uagtet ejerskab - bør være omfattet af samme regler som øvrige juridiske enheder. Det står endvidere ikke klart, om det er samlet begrænsning for offentligt ejerskab eller om det indirekte offentlige ejerskab, i eksempelvis rejefiskeriet, reelt kan blive 100% (via 3 offentlige selskaber).

Der henvises til afsnit 1.3.

2.12.13. GB bemærker, at det fremgår af lovforslagets § 24, stk. 2, at 25% af den samlede fangstmængde skal indhandles til forarbejdning på produktionsanlæg på land. Det er svært at overskue konsekvenserne for dette. Umiddelbart er det bankens vurdering, at dette vil være en nedgang i forhold til de mængder, der indhandles pt.

Det vil - alt andet lige - betyde en nedgang i beskæftigelsen på land, samt være en væsentlig ændring i forudsætningerne for de tidligere gennemførte investeringer i landanlæg.

Selvom ændringen kan være udtryk for en mere langsigtet økonomisk optimering af fiskeriet, bør en indførelse af en sådan regel ske med en længerevarende overgangsordning, der giver mulighed for at afvikle de tidligere investeringer på en rimelig vis og giver tid til at omskole/omflytte berørte medarbejdere på indhandlingsanlæggene til anden beskæftigelse.

Der henvises til afsnit 1.5.

2.12.14. Lovforslagets § 20 indeholder mulighed for genfordeling af kvoter. Det må forstås sådan, at denne genfordeling foregår administrativt. Kriterierne for genfordeling består tilsyneladende kun i, at modtageren har en lignende kvote og har været i stand til at opfiske kvoten. GB finder dette er ret ukonkret, og såfremt Naalakkersuisut ønsker at skabe armlængde i forvaltningen, bør der være en mere forpligtigende tilgang til principper iagttages i form af uddybende principper.

I lovforslagets § 33 er der indsat en bestemmelse, der giver Selvstyret mulighed for at lade en del af kvotetildelingen gå tilbage til Naalakkersuisut for at blive udloddet igen. Også i denne bestemmelse er det forvaltningen, der afgør 1) hvordan bestemmelsen skal bringes i anvendelse, og 2) hvem bestemmelsen skal bringes i anvendelse overfor. Igen er beskrivelsen af fremgangsmåden nødtørftig, og GB frygter, at der ikke bliver udviklet nogen konsekvent praksis omkring bestemmelsen.

I det hele taget efterlyser GB, at armlængdeprincippet bliver lagt ned i nogle institutionelle rammer, der rent faktisk sikrer armlængdeprincippet. Dette vil friholde forvaltningen for (u)begrundede beskyldninger og mistanke. Det vil styrke tilliden til det politiske system og friholde Grønland fra beskyldninger om nepotisme i forvaltningen. Uanset at der ikke grundlag for at anklage forvaltningen og politikkerne for nepotisme mv., er det også et mål at sikre så klare rammer om forvaltningen, at mistanke ikke kan få rod, alene fordi der ikke er gjort noget for at sikre en adskillelse mellem de forskellige forvaltningsretlige afgørelsesmyndigheder.

Lovforslaget er en rammelov, og der er behov for en betydelig mængde bemyndigelsesbestemmelser i loven – også flere bemyndigelsesbestemmelser end i

Landstingslov om fiskeri af 1996. Ganske vist er der flere bemyndigelsesbestemmelser, men bemyndigelserne er samtidig mere specifikke, hvilket iagttager armslængeprincippet.

2.13. Grønlandske Advokater

2.13.1. Grønlandske Advokater (GA) oplyser generelt, at der med forslaget ses at ville gennemføre en omfordeling af kvoteandele og dermed formuer fra de nuværende kvoteandelsejere til nye via en lovregulering, som ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn er dybt bekymrende. Det vil endvidere kunne udløse væsentlige negative samfundsmæssige konsekvenser, som er yderligere begrundet nedenfor.

2.13.1.1 Der fastsættes et nyt kvoteloft (§ 32) over eksisterende aktørers kvoteandele med den konsekvens, at der skal ske tvangsmæssig afståelse (§ 77) med henblik på omfordeling. Ifølge lovbemærkningerne betyder de nye kvotelofter, at navngivne aktører og enkeltpersoner vil være nødt til at overdrage kvoteandele eller ejerskabsandele i selskaber, som de er medejere af. Dette er en yderst indgribende regulering i forhold til velerhvervede rettigheder, som har ekspropriative elementer og kan være i strid med Grundlovens § 73. Dette vil tillige kunne indebære betydelige negative samfundsøkonomiske konsekvenser, da sådan regulering er egnet til at udløse store ekspropriationserstatninger (fuld erstatning) fra Selvstyret og dermed vil belaste de offentlige finanser. Den foreslåede overgangsordning ses ikke at afhjælpe dette.

Der henvises til afsnit 1.6.

2.13.1.2. I den forbindelse er det også noteret, at der i strid med forvaltningsretlige lighedsprincipper bevares et højere kvoteloft for Royal Greenland A/S, uanset at Royal Greenland A/S er drevet på privatretligt grundlag i aktieselskabsform. Royal Greenland er desuden drevet på kommercielt grundlag og ikke på grundlag af offentlig regulering i form af koncessionsvirksomhed eller lign. (i modsætning til Tusass A/S og Royal Arctic Line A/S). Der laves således særlige regler for at tage hensyn til Royal Greenland A/S, som indebærer en signifikant skævdeling af kvoteandele i forhold til øvrige aktører.

Der henvises til afsnit 1.3.

2.13.1.3. Der indføres en ny begrænset kvoteandelsperiode (§ 33) og en opsigelsesadgang (§ 34). Det indebærer et så kort opsigelsesvarsel (10 år med aflevering af 20% af kvoten pr. år (dog 5 år for krabbefiskeri i Vestgrønland), at dette tilsvarende efter konkret vurdering kan udløse ekspropriation i forhold til eksisterende aktører (§ 77) og deraf følgende krav om fuld erstatning fra Selvstyret.

Opsigelsesadgangen er ifølge det oplyste tænkt som en metode til at hjemtage kvoter med henblik på omfordeling. Det er i den forbindelse helt uklart, hvem og under hvilke betingelser

opsigelse kan ske, herunder til hvem omfordeling skal ske (herunder om generhvervelse kan ske i udbud eller lign.).

Det strider tillige mod lovforslagets egen præmis (s. 6): ”... Forudsætningen for hjemtagning af kvoteandele er under alle omstændigheder, at det sker under iagttagelse af almindelige forvaltningsretlige principper, herunder reglen om at lige skal behandles lige, og med et passende varsel, sådan at aktøren har mulighed for at indrette sig herefter.”

Der er høj risiko for uigennemsigthed forbundet hermed, og det er således bekymrende, om det kan føre til diskretionære opsigelser og tildelinger og dermed uklare rammebetingelser. Dette kan tillige være i strid med forvaltningsretlige lighedsprincipper.

Bemærkningerne til forslagets § 34 er uddybet for at præcisere formålet med bestemmelsen.

Vedr. bemærkninger om ekspropriation henvises i øvrigt til afsnit 1.6.

2.13.1.4. Der gives Naalakkersuisut bemyndigelse til at udøve brede skøn og til at fastsætte nærmere regler om en række forhold (bl.a. i §18 (kriterierne for opdeling/ fordelingen af kvoter), §28 og §29 (opdeling/fordeling af kvoter), §30 (omsætning af kvoteandele og årskvoter), og §40 (tvangsmæssig overdragelse af kvoter)). Naalakkersuisut kan således fastsætte sådanne regler administrativt, som derved ikke skal forbi Inatsisartut til godkendelse. Dette bidrager til væsentlig usikkerhed om de til enhver tid gældende rammebetingelser.

Bemærkningerne til de enkelte bestemmelser er uddybet i overensstemmelse med GA's bemærkninger.

Dertil skal bemærkes, at forslagets § 18 i vidt omfang er en videreførelse af gældende ret. For de fiskerier, der ikke omfattes af IOK-ordningen, er der behov for at etablere tilstrækkelig hjemmel til at fordele og opdele kvoter.

2.13.2. Dette må formodes at få store konsekvenser for fiskeriet. Alle disse forhold – og i særdeleshed opsigelsesbestemmelserne – vil betyde, at det bliver vanskeligere at skaffe finansiering fremover (for såvel eksisterende som nye aktører), da klare rammebetingelser og oppebæring af kvoter i en længere årrække (der bl.a. kan bruges som sikkerhedsstillelse) er afgørende for, at finansiering kan opnås.

De nye ejerskabskrav (§ 9) vil desuden sætte stop for udenlandsk kapital. Det er bekymrende, at lovgiver synes at forvente, at adgang til kapital i stedet kan fås hos pensionskasser i Grønland (SISA).

Det bemærkes, at der i forslagens § 11, stk. 2, er indsat en dispensationsbestemmelse til udenlandsk ejerskab. Samtidigt er der indsat en bestemmelse, som giver kreditorer, som ikke opfylder betingelserne i § 9 mulighed for at besidde kvoteandele, hvis det følger af misligholdelse fra debtors side.

Advokatforeningen skal i den forbindelse endvidere opfordre til, at der tilvejebringes et transparent beregningsgrundlag i forhold til de samfundsøkonomiske konsekvenser som lovforslaget indebærer.

Der henvises til afsnit 1.2.

2.13.3. Afslutningsvist bemærkes, det

- at der gives vid adgang til kontrolforanstaltninger på et meget bredt hjemmelsgrundlag, som Naalakkersuisut desuden kan fastsætte nærmere regler om. Af retssikkerhedsmæssige hensyn bør kontrolforanstaltninger alene kunne gennemføres på et klart og udtrykkeligt hjemmelsgrundlag, og det må i det hele anses for usikkert, om kontrolbesøg (§ 63) og dertil knyttet oplysningspligt (§ 62) som anført kan ske uden retskendelse. Der bør derfor ske en opstramning og genovervejelse af kontrolbestemmelserne.

Naalakkersuisut anser det for vigtigt, at der er tilstrækkelig hjemmel til at foretage effektiv og tilstrækkelig kontrol. I vidt omfang er bemyndigelsesbestemmelserne til kontrolkapitlet en videreførelse af gældende ret. Naalakkersuisut deler endvidere ikke GA's opfattelse om hjemmelsgrundlaget for kontrol samt oplysningspligt, jf. forslagens §§ 62 og 63.

GA's bemærkninger har ikke givet anledning til ændringer til forslagens kontrolkapitel.

2.13.4. Til forslagens § 9 beder GA om uddybning af lovbemærkningerne i § 9, stk. 3, nr. 2.

Bemærkninger til forslaget er uddybet i overensstemmelse hermed.

2.13.5. Til forslagens § 11 bemærker GA, at bestemmelsens stk. 4 rummer hjemmel til, at Naalakkersuisut midlertidigt kan meddele dispensation fra betingelserne i § 9, stk. 2 og stk. 3, når et fartøj eller en kvoteandel er overdraget som følge af kreditorforfølgning.

Ifølge lovbemærkningerne omhandler det særlige tilfælde, hvor en kreditor er nødt til at overtage et fartøj eller omsættelig kvoteandel, som kreditoren har pant i som sikkerhed for lån. I givet fald kan Naalakkersuisut ud fra vurdering fra sag til sag på konkret grundlag fastsætte dispensation for den midlertidige periode, indtil kreditor har fået kvoten eller fartøjet videresolgt.

Lånefinansiering til investeringer i fartøjer vil sædvanligvis indeholde krav om sikkerhedsstillelse i kvoter/fartøjer. Det er en usikker rammebetingelse, at der efter en konkret vurdering kan gives dispensation. Det vil ofte tillige være i en meget akut situation med en nødlidende virksomhed. For at sikre klare rammebetingelser for finansiering foreslås det, at der i loven fastsættes ret for pant, der tiltræder sit pant, til at opnå dispensation med en fast minimumsperiode for dispensationen – f.eks. et vist antal måneder – således at evt. behov for længere dispensation sker efter en konkret vurdering. Det vil tillige give myndighederne tid til at skaffe det fornødne oplysningsgrundlag til brug for vurderingen.

Forslagets § 11 er ændret i overensstemmelse hermed, se ovenfor under punkt 13.2.

2.13.6. Til forslagets § 18 bemærker GA, at der skabes usikre rammebetingelser om fordeling af kvoterne, da fordelingsprincipperne til enhver tid kan ændres af Naalakkarsuisut, uden at det skal godkendes af Inatsisartut. Det bidrager ligeledes til at skabe uigennemsigthed og risiko for forskelsbehandling. Ud fra et retssikkerhedssynspunkt er dette yderst bekymrende. Der er behov for klare rammebetingelser for den enkelte aktør, da det har stor betydning i forhold til igangsættelse af investeringer og tilvejebringelse af finansiering.

Forslagets § 18 er en bemyndigelsesbestemmelse, der er nødvendig for at sikre, at der er tilstrækkelig hjemmel til at regulere det fiskeri, der ikke er omfattet af IOK-ordningen.

Bestemmelsen er en videreførelse af hidtil gældende regler og er afgørende for, at Naalakkarsuisut kan foretage den nødvendige regulering af det grønlandske fiskeri, herunder fastsætte regler om fredningstider samt hvilke redskaber, der må anvendes. Dette fastsættes ved bekendtgørelser, som sikrer transparens og sikkerhed for aktørerne.

Ved fordeling af kvoter, jf. forslagets § 18 skal der tages hensyn til del almindelige forvaltningsretlige og forfatningsretlige, hvilket er uddybet i bemærkningerne til bestemmelsen.

2.13.7. GA bemærker til forslagets § 30, at kvoternes forholdsvis korte varighed på kun 10 år (§ 33) og opsigelsesadgangen (§ 34) kunne betyde, at det bliver vanskeligere at skaffe finansiering fremover (for såvel eksisterende som nye aktører), da kvoterne ofte stilles som sikkerhed i forbindelse med tilvejebringelse af finansiering. Oppebæring af kvoter i en længere uopsigelig årrække (20+) er derfor væsentlig for, at finansiering kan opnås.

Naalakkarsuisut anser den i lovforslaget fastsatte frist for tilstrækkelig til, at virksomhederne kan opnå finansiering, ikke mindst i betragtning af, at det i forbindelse med eventuel tilbagekaldelse af kvoteandele skal vurderes konkret, hvorvidt den givne frist er tilstrækkelig. Det bemærkes yderligere, at det fremgår af forarbejderne til fiskeriloven af 1990, at ”behørigt varsel”, som de tidsubegrænsede kvoteandele kan hjemtages med, er forudsat 5 år.

Med en lovfæstet licensperiode har rederierne dermed en sikkerhed for finansiering, som der ikke har været i hidtil gældende lovgivning.

2.13.8. Til forslaget § 32 bemærker GA, at der i bestemmelsen sættes et nyt kvoteloft over eksisterende aktørers kvoteandele med den konsekvens, at der skal ske tvangsmæssig afståelse med henblik på omfordeling. Ifølge lovbemærkningerne vil navngivne aktører og enkeltpersoner være nødt til at overdrage kvoteandele eller ejerskabsandele i selskaber, som de er medejere af. Dette er en yderst indgribende regulering i velerhvervede rettigheder, som har ekspropriative elementer, og som kan være i strid med Grundlovens § 73. Det vil tillige kunne indebære betydelige negative samfundsøkonomiske konsekvenser, da sådan regulering er egnet til at udløse store ekspropriationserstatninger fra Selvstyret.

Af bestemmelsen fremgår det tillige, at der fastsættes forskellige kvotelofte for juridiske personer og offentligt ejede selskaber (Royal Greenland A/S).

Der ses i lovbemærkningerne ikke anført nogen saglig begrundelse for disse forskelle eller nærmere belysning af baggrunden herfor.

Denne skævdeling, hvor der fastsættes et markant højere kvoteloft for offentligt ejede selskaber (Royal Greenland A/S) i forhold til andre aktører må anses for at være i strid med forvaltningsretlige lighedsprincipper. Det bemærkes, at Royal Greenland A/S også på linje med øvrige juridiske personer er drevet på privatretligt grundlag i aktieselskabsform og på et fuldt kommercielt grundlag (og ikke følge offentlig regulering i form af koncessionsvirksomhed eller lignende (i modsætning til Tusass A/S og Royal Arctic Line A/S)).

Der må sættes spørgsmålstegn ved sådan konkurrenceforvridning, forskelsbehandling og bevæggrundene herfor, der som nævnt ikke ses nærmere belyst. Såfremt der ligger elementer af krydssubsidiering bag, bør det ligeledes belyses for at sikre transparens.

Endelig er noteret følgende rammebetingelse i § 32 stk. 1, 2 og 3: *”Besiddelse ligestilles i denne sammenhæng med tilsvarende indflydelse gennem stemmerettigheder eller lignende.”*

I lovbemærkningerne anføres det på s. 73:

” Ved indirekte ejerskab forstås ejerskab i et selskab, som er ejer eller medejer i et selskab, som har en kvoteandel. Princippet gælder, uanset hvor mange led, der er mellem ejeren og det selskab, som er indehaver af kvoteandelen.

....

Ved "indirekte" ejerskab forstås tillige, at vedkommende, uden at det giver sig udtryk ved ejerskab, har bestemmende indflydelse over en kvoteandel...

Der ses dog ved bestemmelsen netop ikke krav om "bestemmende" indflydelse, men blot "tilsvarende" indflydelse.

Det bedes klargjort i lovebemærkningerne, herunder med eksempler, hvad der forstås ved sætningen om "... tilsvarende indflydelse gennem stemmerettigheder eller lign.", der fremstår uforståelig. Det bemærkes i den forbindelse, at de eneste ikke-ejere, som udøver stemmeret i et selskab, sædvanligvis er kreditorer med pant i kapitalandele i selskabet.

Bemærkningerne til forslagets 32 er uddybet i overensstemmelse med GA's bemærkninger. Vedrørende bemærkninger om forskellene på kvoteloft for privatejede selskaber og offentligt ejede selskaber henvises i øvrigt til afsnit 1.3.

2.13.9. Til forslagets § 33 bemærker GA, at der i henhold til bestemmelsen tildeles licenser årligt med en kvoteandelsperiode på 10 år (dog 5 år for krabbefiskeri ved Grønland). Ifølge lovforarbejderne meddeles licenser "rullende" for den angivne periode.

I forhold til de nuværende indehavere af eksisterende kvoteandele før lovens ikrafttræden, indebærer den nye tidsbegrænsning på 10 år muligvis ekspropriation, da 10 år vanskeligt kan anses for "behørigt varsel" sammenholdt med sædvanlige afskrivningsprofiler på 20+ år og lånefinansiering inden for fiskeriet.

Det vil som anført under vores generelle bemærkninger tillige kunne gøre det massivt vanskeligere at fremskaffe den nødvendige og tilstrækkelige finansiering til nyinvesteringer m.v. – ikke bare for eksisterende, men også fremtidige indehavere af kvoteandele.

Der henvises til afsnit 1.6.

2.13.10. Til forslagets § 34 oplyser GA, at Naalakkersuisut med et varsel, som svarer til kvoteandelsperioden, kan opsigte en kvoteandel. Opsigelsen kan per år højst omfatte 20% af den initiale kvoteandel.

Opsigelsesadgangen er ifølge det oplyste tænkt som en metode til at hjemtage kvoter med henblik på omfordeling. Det er i den forbindelse uklart, for hvem og under hvilke betingelser opsigelse kan ske. Opsigelsesadgangen er "blank" og ses at være helt ukvalificeret i forhold til hvilke kriterier, der lægges vægt på for opsigelsen. Opsigelse kan således også ske, uanset at den givne aktørs kvoteandele er under kvoteloftet iht. § 32.

Ifølge lovbemærkningerne skal almindelige forvaltningsretlige principper iagttages – men ud fra almindelige forvaltningsretlige principper om ligebehandlingsprincipper og risiko for vilkårlig forskelsbehandling giver det anledning til alvorlig bekymring. Ud fra lighedsprincippet burde det principielt være en forholdsmæssig kvoteandel, alle aktører skal afgive, og ikke en enkelt kvoteandelshaver.

En eventuel tilbagekaldelse af kvoteandele vil ske i henhold til almindelige forvaltningsretlige regler og dermed efter ensartede vilkår for alle aktører. Det indebærer alt andet lige, at det vil være en forholdsmæssig tilbagekaldelse af andele for alle aktive aktører inden for det pågældende fiskeri. Afhængig af den forholdsvise tilbagekaldelse skal de ekspropriationsretlige regler overvejes konkret. Bestemmelsen i § 34 fastsætter således alene krav om en minimumsfrist.

Dette er uddybet i bemærkningerne til forslaget § 34.

2.13.11. Det næste spørgsmål i den forbindelse er tillige omfordelingen, jf. § 31, hvorefter kvoteandelene skal udbydes af Naalakkersuisut ved licitation. Naalakkersuisut er i den forbindelse tilsvarende bemyndiget til frit at fastsætte vilkår og kriterier for deltagelse i licitationen.

Der er derved ”carte blanche” til opsigelse og fastsættelse af kriterier for omdeling, og denne usikkerhed om rammebetingelserne for fiskerierhvervet må forventes at medføre evt. krav om ekspropriationserstatning (og deraf afledte konsekvenser for de offentlige finanser) og vanskeligere adgang til finansiering – særligt for store investeringer.

Bestemmelsen er indført for at sikre, at hjemfaldne kvoteandele og årskvoter kan genfordeles i form af licitation, herunder genfordele kvoter, der er tilbagekaldt. Det er i bemærkningerne til forslaget fremhævet, at kriterierne for licitation selvsagt skal være saglige og relevante. Der er således ikke fri mulighed for licitation, og Naalakkersuisut er ikke enig i, at bestemmelsen skaber usikkerhed om rammebetingelserne for fiskerierhvervet. Fiskerierhvervet har en lovfæstet rettighed i en nærmere angivet periode og har derfor mulighed for at tilpasse deres aktiviteter i henhold til denne periode.

Naalakkersuisut har nøje vurderet, hvilke kriterier der kan lægges til grund ved hjemfaldne kvoteandele og årskvoter. Det skønnes dog ikke muligt at angive en udtømmende liste i forslaget, hvorfor det vurderes naturligt, at sådanne kriterier fastsættes i en bekendtgørelse. Dels for at skabe et dynamisk regelsæt, dels af lovtekniske grunde.

Til bemærkningerne om ekspropriation henvises i øvrig til afsnit 1.6.

2.13.12. Til forslaget § 62 om oplysningspligt bemærker GA, at fartøjsførere, virksomhedsindehavere og beskæftigede som led i kontrollen med overholdelse af loven efter anmodning fra kontrolmyndigheden skal give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde kontrolmyndigheden fornøden bistand ved kontrol.

Der er tale om en fuldstændig bred og vagt formuleret bestemmelse, som uden nærmere kvalificering af grundlaget for oplysningspligten andet end almindelig håndhævelse af loven giver myndighederne til ubegrænset adgang til at kræve oplysninger fra hvem som helst i virksomheden og om hvilket som helst forhold.

Det er ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn yderst betænkeligt, og det er absolut nødvendigt, at bestemmelsen indsnævres og præciseres, således at oplysningspligten kvalificeres nærmere. Det må endvidere anses for usikkert, om gennemtvungelse af oplysningspligten overhovedet lovligt kan foretages uden retskendelse, jf. også nedenfor bemærkningerne til § 63 vedrørende konkurrenceloven til sammenligning.

Naalakkarsuisut deler ikke denne opfattelse, og bestemmelsen fremstår uændret. Det bemærkes i øvrigt, at bestemmelsen i sin helhed er identisk med § 119 med den danske Lovbekendtgørelse 2023-03-01 nr. 205 om fiskeri og fiskeopdræt.

2.13.13. Til forslaget § 63 om adgang uden retskendelse bemærker GA, at kontrolmyndigheden til enhver tid og uden retskendelse har adgang til virksomheder og fartøjer, såfremt det er ”nødvendigt” for at kontrollere overholdelsen af loven. Endvidere har kontrolmyndigheden til enhver tid uden retskendelse adgang til privat ejendom, såfremt der foreligger en ”mistanke” om, at ejendommen benyttes som led i overtrædelse af loven.

Hjemmelsgrundlaget i bestemmelsen er som grundlag for kontrolundersøgelser meget bred og vagt formuleret. Det er slet ikke kvalificeret, hvad der ligger i ”nødvendigt” og ”mistanke”.

Der må kræves klar og udtrykkelig hjemmel til at foretage kontrolbesøg, sml. grundlovens § 72 (boligens ukrænkelighed), og det må anses for usikkert, om de anførte kontrolbesøg overhovedet lovligt kan foretages uden retskendelse. Til sammenligning kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsens kontrolundersøgelser vedrørende overtrædelser af konkurrenceloven kun finde sted efter indhentet retskendelse fra Retten i Grønland – det gælder både kontrolbesøg i virksomheder og private hjem, jf. konkurrencelovens § 31.

Bestemmelsen bør genbesøges for at sikre, at den opfylder retssikkerhedsmæssige krav og grundlovsmæssige rettigheder, og krav om retskendelse skal overvejes.

Naalakkersuisut har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget nøje vurderet nødvendigheden af at effektivisere kontrollens beføjelser. Der er fundet nødvendigt, at kontrolmyndigheden kan udøve uanmeldt fangstkontrol inden for de i bestemmelsen oplyste områder. Bestemmelsen i forslaget § 63 giver kontrolmyndigheden en almindelig adgang – mod fremvisning af behørig legitimation - til de aktiviteter, som er forbundet med fiskerierhvervet, og sikrer, at kontrolmyndigheden kan udøve sine lovbundne opgaver.

Kontrolmyndighedens beføjelse til uden retskendelse at foretage rutinemæssig kontrol med overholdelse af fiskerilovgivningen, forudsætter, at det ikke konkret vurderes, at der foreligger en overtrædelse af denne. Foreligger en sådan mistanke, fremsendes sagen til politiet, som kan foretage videre undersøgelser og efterforskningsskridt.

Kontrolmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til de fartøjer og virksomheder, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri, jf. definitionen i § 3, nr. 2, af erhvervmæssigt fiskeri.

Indholdet af bestemmelsen er, at kontrolmyndigheden som led i sædvanlige kontrolopgaver og rutinemæssige og stikprøvebaserede eftersyn af fartøjer og virksomheder skal have umiddelbar og uhindret adgang til at kontrollere overholdelsen af loven, fællesskabsreglerne og de nationale regler, der er udstedt til gennemførelse heraf.

Efter høringsperiodens afslutning er forslaget § 63, stk. 2, udgået.

2.13.14. Til forslaget § 77 om overgangsregler bemærker GA, at bestemmelsen fastsætter overgangsregler, således at

- det i § 9, stk. 3, nr. 2, anførte krav om ejerskab for selskaber (100% grønlandsk tilknytningskrav for alle direkte/indirekte ejere) skal være opfyldt senest 5 år efter lovens ikrafttræden; og
- selskaber eller enkeltpersoner, som ved lovens ikrafttræden besidder en kvoteandel, som overstiger den maksimale andel, jf. § 32, stk. 1, 2 og 3, skal ved overdragelse af kvoteandele inden for 10 år nedbringe kvoteandele, så kvotelofterne overholdes.

De nævnte frister ses at være ganske korte set i forhold til størrelsen af de investeringer i fartøjer m.v., som de pågældende aktører formodningsvist har foretaget, og sædvanlige finansieringsvilkår. De nævnte varsler vil sandsynligvis ikke udgøre ”behørigt varsel”. Samtidig rammer det nye kvoteloft en snæver kreds af aktører – og endda i lovbemærkningerne en navngivet virksomhed.

Dette er en yderst indgribende regulering, som har ekspropriative elementer, og som efter en konkret vurdering for den enkelte aktør kan være i strid med Grundlovens § 73. I den forbindelse virker det ligeledes bestyrkende for betragtningerne om ekspropriation, at kvoteloftet ikke sænkes tilsvarende for Royal Greenland A/S. Derfor forekommer indgrebet konkret rettet mod bestemte aktører og ikke som et generelt indgreb.

Dette vil kunne indebære afledte og betydelige negative samfundsøkonomiske konsekvenser, da sådan regulering er egnet til at udløse store ekspropriationserstatninger (fuld erstatning) fra Selvstyret, hvormed man vil belaste de offentlige finanser.

Der henvises til afsnit 1.6.

2.14. Halibut Greenland

2.14.1. Til forslagets § 32, stk. 1, nr. 3, bemærker Halibut Greenland (HG), at selskabet frygter, at et kvoteloft på 2,500% for kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland, som er foreslået i § 32, stk. 1, vil give negative problemer for opretholdelse og udvikling af selskabets landanlæg i Ilulissat.

Derfor foreslår selskabet, at det nuværende kvoteloft bibeholdes på de nuværende 5,000% for kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland.

Dette skyldes, at det er selskabets erfaring, at udover anvendelse af egen kvote, at salg af årskvoter til fiskere med kvoteandele er med til at drive et stabilt og økonomisk rentabelt fiskeri.

HG's bekymring skyldes måske den misforståelse, at loftet er nedsat til halvdelen ift. det nuværende loft. Det er ikke tilfældet. De 2,5% udgør en del af den samlede kvote, efter at fartøjs- og jollesegmentet slås sammen. I mængder er der således tale om samme størrelser.

Det foreslåede kvoteloft er fastsat på grundlag af en afvejning af på den ene side ønsket om at bevare en betydelig spredning af ejerskabet til kvoteandele og på den anden side ønsket om ikke at forringe mulighederne for de nuværende aktører, som har et relativt stort fiskeri.

2.14.2. Til forslagets § 32, stk. 2, nr. 2, bemærker HG, at selskabets konstruktion med mange lokale fiskere, både med kvoteandele og uden, frygter at forslaget i § 32, stk. 2, vil have negativ indvirkning for selskabets anpartshavere enkeltvis, som en gruppe aktører i hellefiskefiskeriet, og begrænse deres muligheder for at opretholde deres erhverv i fremtiden, enkeltvis eller som gruppe af investorer indenfor deres branche.

I det personlige kvoteloft tæller nær familie, så som forældre, børn, ægtefæller og søskende.

Det skal orienteres, at der efterhånden er flere anpartshavere i selskabet, som enten er forældre, børn og søskende, og at denne vil hindre, at ellers gode fiskere vil blive begrænset markant.

Derfor foreslår selskabet, at loftet for besiddelse for kystnært hellefiskefiskeri ved Vestgrønland sættes til 10%, ligesom det er foreslået for rejefiskeriet.

Der henvises til afsnit 14.1.

2.14.3. Til forslaget § 39, stk. 1, bemærker HG, at selskabet anvender sin årskvote også til fiskere med kvoteandele, hvis årskvote er fuldt anvendt (fisket op).

Dertil skal det nævnes, at HG havde et årskvotesalg på 240,8 tons i 2023, og dette har bevirket og har været med til, at fiskere med kvoteandele kunne fiske mere stabilt, dermed også et mere rentabelt fiskeri.

Såfremt fiskere i jollesegmentet bliver en del af JOK, bliver behovet for årskvotesalg i endnu højere grad nødvendigt i fremtiden.

Derfor foreslår selskabet, at en aktør skal kunne overføre op til 50% af sin årskvote, da denne også er med til at drive et mere økonomisk rentabelt fiskeri, og til en stor hjælp for fiskerne og deres familier, end at ligge stille da som har opbrugt deres årskvoter, og ikke har mulighed for at købe årskvote.

Naalakkersuisut har nøje overvejet, i hvilket omfang det skal være muligt at omsætte årskvoter. For at IOK-ordninger skal fungere i praksis, er der behov for at indføre en passende udnyttelsespligt, så ordningen ikke bliver illusorisk. Dels for at kvoteandelene bliver tilpasset den faktiske kapacitet, dels for at undgå "udlejning" af kvoteandele.

Med muligheden for at omsætte op til 8% af årskvoten og flexe op til 15% (dog modregnet evt. salg) finder Naalakkersuisut ikke der er behov for at ændre det procentmæssige kvotesalg til 50%.

2.14.4. HG bemærker, at forslaget skal være ens for alle aktører, og at Royal Greenland A/S ikke skal stilles bedre end andre aktører i branchen.

Der henvises til afsnit 1.6.

2.15. Hellefiskefiskerne

2.15.1. Hellefiskefiskerne (HF) er grundlæggende enig med forslaget til fiskeriloven, da det er nødvendigt at forny loven. Dog har HF bemærkninger til følgende bestemmelser:

2.15.1.1. I § 32 stk. 3 nr. 3, står der: Kystnær hellefiskeri i Grønland 2,500 %.

Vi foreslår, at førnævnte sættes til 1,500%, da de store andelsindehavere selv på denne størrelse vil have rigeligt plads. Så det ender med, at hver ejer har 450 tons kvote, når TAC er på 30.000 tons.

På den måde kan de unge iværksættere og nuværende jollefiskere sikres en større andel. Det er kun dem med fiskerilicens, der kan sælge af deres omsættelige kvoter lokalt (fiskere indbyrdes), for at sikre, at kvoterne forbliver hos ejerne. Derudover burde det være tilladt at låne kvoter jollefiskere imellem. For at sikre indtjening før det obligatoriske salg. Det handler om at sikre, at man kan forny jagt- og almene redskaber, hvis man har behov for det.

Det foreslåede kvoteloft er fastsat på grundlag af en afvejning af på den ene side ønsket om at bevare en betydelig spredning af ejerskabet til kvoteandele og på den anden side ønsket om ikke at forringe mulighederne for de nuværende aktører, som har et relativt stort fiskeri.

2.15.1.2. § 28 stk. 1 nr. 4, handler om forvaltningsområde 47's grænser, hvor vi foreslår det skal være fra 68°80'00" til 75°00'00". Tanken bag dette er at passe på fiskestederne med bæredygtighed i mente og for at undgå overfiskeri. Samt at fiskeriet i området Ilulissat, Uummannaq og Upernavik skal gælde på 10%, også for at overholde fiskeriet.

Vi foreslår også, at tildeling af kulturkvoter indføres, med tanke på de fiskere der bruger hundeslæde, tildeles TAC kvote på 300 tons, hvor de tildeles lige imellem Ilulissat, Uummannaq samt Upernavik.

Grænserne for forvaltningsområder fastsættes i forbindelse med bekendtgørelser og forvaltningsplaner i tæt dialog med fiskeriets interessenter. Hvis man har behov for midler til f.eks. at forny jagt- og almene redskaber, kan man sælge årskvotemængde, dvs. en mængde af sin kvote for det indeværende år. Alle fiskerne i område 47 kan fiske med hundeslæde. Med forslaget er det fortsat muligt at fiske med hundeslæde. Naalakkersuisut finder det dog ikke nødvendigt at der etableres en særskilt kulturkvote. Tværtimod giver IOK-fiskeriet mulighed for, at den enkelte fisker kan tilpasse sit fiskeri efter behov, hvilket bl.a. giver mulighed for at anvende hundeslæde, hvis dette ønskes.

2.16. Klaus Møller, borger

2.16.1. Klaus Møller (KM) oplyser, at den foreslåede regulering med IOK'er er i modstrid med lovens formål og bæredygtighed som beskrevet i § 1 mm. KM oplyser, at hele forslagets kapitel 7 (individuelle og omsættelige kvoter) er i modstrid med lovens formål, og hvordan bæredygtighed defineres – både internationalt, af FN og i Grønland. KM henviser til en række artikler og eksempler på, at IOK-ordninger modarbejder bæredygtighed, og at forskning tydeligt viser, at IOK'er som instrument reelt overlader forvaltningen af naturressourcerne til

”markedet”. Der er i høringssvaret angivet nærmere overvejelser og bekymringer for IOK-fiskeri samt henvisning til artikler.

Naalakkersuisut deler ikke KM's opfattelse eller bekymring af IOK-fiskeri. Der er ikke foretaget ændringer i forslaget, og der henvises i øvrigt til afsnit 1.7.

2.16.2. KM bemærker, at der i forslaget er fjernet adgangskravet, som nærmere er beskrevet i Landstingslov om fiskeri 1996 § 6 stk. 3, nr. 4, og stk. 4, nr. 2 og nr. 3. Bekymringen herom relaterer sig til den potentielle effekt af en øget åbning af fiskeriaktiviteter for flere aktører, hvilket kunne medføre erstatning af erhvervsfiskere og øget risiko for spekulation.

Den påpegede bekymring er berettiget, idet ændringerne i adgangskravene kan have væsentlige konsekvenser for fiskeriindustrien og de lokale erhvervsfiskere. Det er nødvendigt at tage højde for, hvordan sådanne ændringer kan påvirke bæredygtigheden, økonomien og samfundsforholdene som helhed. Spekulation og overudnyttelse af fiskeressourcer udgør potentielle trusler mod både fiskerisamfundets stabilitet og miljøet.

Det er muligt, at de foreslåede ændringer er initieret med specifikke mål, såsom at fremme økonomisk vækst eller forbedre udnyttelsen af fiskeressourcerne. Det er dog afgørende for beslutningstagere at adressere og imødekomme bekymringer som disse for at sikre, at ændringerne implementeres på en måde, der balancerer erhvervsfiskernes interesser og bevaringen af fiskeressourcerne

Adgangskravet til erhvervsmæssigt fiskeri i Grønland bevares og videreføres i forslagets § 9. Dog er der krav om 5 års tilknytning, jf. forslagets § 9, stk. 2 og 3.

2.17. KNAPK

2.17.1. KNAPK oplyser, at der har været for kort høringsperiode, hvor meget komplekse elementer af lovforslaget ikke er blevet behørigt behandlet hos KNAPK's medlemmer. Samtidig er der kraftig kritik af, at høringen er sendt midt i juletid. KNAPK kræver processen for udarbejdelse af lovforslaget starter på ny, denne gang med involvering af berørte parter i det kystnære fiskeri.

Der henvises til afsnit 1.1.

17.2. KNAPK bemærker, at forslaget i den foreliggende form vil betyde, at der i praksis, eller i værste fald, kun vil være op til 40 kvoteejere i forvaltningsområde 47 (Upernavik, Uummannaq og Diskobugten), hvor der i dag er omkring 1.000 jollefiskere og ca. 150 kuttere. KNAPK frygter de mange negative konsekvenser, som end ikke er blevet tilstrækkeligt belyst eller afdækket i lovforslaget. Samtidig vil konsekvenserne være lukning af landanlæg grundet

sænkning af landingspligten for rejefiskeriet, hvor mange anlæg vil være nødsaget til lukning, hvor mange af 1.350 beskæftigede vil blive overflødiggjort. Det vil sige stå uden et arbejde.

Der henvises til afsnit 1.2. og 1.7.

2.17.2. KNAPK mener, at den maksimale kvoteandel for Royal Greenland A/S i rejefiskeriet skal være det samme som for andre selskaber. Lovforslagets grænse på 33,33 % for Royal Greenland A/S skal sættes ned til 20 %.

Det er KNAPK's principielle opfattelse, at offentlige myndigheder ikke i selskabsform skal beskæftige sig med erhverv, handel og næring i konkurrence med private fiskere. Og hvis offentlige virksomheder endelig skal befatte sig med privat næringsvirksomhed som fiskeri, så skal det ikke ske på bedre vilkår end de private aktører.

Der henvises til afsnit 1.3.

2.17.3. KNAPK oplyser, at der i forhold til at støtte finansieringen af det kystnære fiskeri bør indføres en model, hvor Naalakkersuisut stiller garanti for banklån til det kystnære fiskeri mod at få "virksomhedspant" i aktiver og rettigheder. Det vil skabe mere rimelige kreditfaciliteter for kystfiskere og rydde op i det "grå" lånemarked for kystfiskere. Garantien oprettes under Inatsisartuts finanslov konto 51.07 om erhvervsstøtte som supplement til de øvrige erhvervsstøttemodeller. Garantien for lån skal ikke kun knyttes til bestemte distrikter, men således at fiskere med både og fartøjer under 6 meter kan få garanti i forbindelse med lån til både og fartøjer op til 15 meter. Garantimodellen skal ikke påvirke eksisterende tilskudsordninger, men være et supplement.

Naalakkersuisut bemærker, at eventuelle støtteordninger – også i form af eventuelle lån - skal reguleres via den relevante støttelovgivning, og henviser til en revision af disse.

2.17.4. KNAPK foreslår endvidere, at licenser automatisk fornyes årligt, medmindre der er saglige grunde til, at licensen skal ophøre. Saglige grunde kan eksempelvis være sygdom, død eller overtrædelse af regler og vilkår forbundet med fiskeri.

Forslagets § 23 er en bemyndigelsesbestemmelse til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om udstedelse og opretholdelse af licenser, herunder muligheden for at regulere, at licenser eventuelt automatisk fornyes årligt. Der ses ikke behov for at regulere dette i inatsisartutloven.

2.17.5. Det er yderligere KNAPK's opfattelse, at det kystnære fiskeri skal udvikles ved at udvide grænserne for kystnære fiskeri fra 3 sømil og op til 12 sømil. Her vil KNAPK gerne gå i en nærmere drøftelse af den relevante grænse baseret på medlemmernes konkrete erfaringer.

KNAPK vil gerne anvende sin brugerviden til at finde den optimale udstrækning af det kystnære fiskeri og de deraf følgende biologiske bæredygtige kvoter. Det er ikke alle steder, at 3 sømil præcist afgrænser de relevante bankers og revs udstrækninger. KNA PK ønsker at indgå i dialog med Departementet for Fiskeri og Fangst og andre relevante departementer om grænserne.

Forslagets § 15 regulerer muligheden for, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om bl.a. forvaltningsområder, heriblandt opdeling mellem fiskeri med større fartøjer og trawlere samt mindre fartøjer og joller. Bekendtgørelser udarbejdes i samarbejde med relevante aktører, og i overensstemmelse med vedtagne forvaltningsplaner.

Der ses ikke behov for at fastsætte forvaltningsområder i loven.

2.17.6. KNA PK foreslår også, at hele kysten inddeles i op til 14 forvaltningsområder. Der henvises til brev fremsendt fra KNA PK den 31. marts 2023.

Forslagets § 15 regulere muligheden for, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om bl.a. forvaltningsområder. Bekendtgørelser udarbejdes i samarbejde med relevante aktører, og i overensstemmelse med vedtagende forvaltningsplaner.

Der ses ikke behov for at regulere forvaltningsområder i loven.

2.17.7. KNA PK foreslår også kontrol med de aftalte vilkår for det kystnære fiskeri, herunder at sikre at der indhandles til minimumspriser. I dag får de kystnære fiskere væsentligt lavere indhandlingspris for rejer, hellefisk og torsk i forhold til havgående fiskeri og eksportpriserne.

Det foreslås endvidere, at der arbejdes på en organisering af indhandling af fisk efter en norsk model. Det betyder, at der enten bør vedtages en lov om førstehåndsomsætning af maritime ressourcer ved siden af fiskeriloven, eller at der i forslag til lov om fiskeri optages et kapitel om fastsættelse af mindstepriser for fisk. I tilslutning hertil skal et lag, der repræsenterer alle fiskere (fiskesalgsorganisationen) og et lag/forening, der repræsenterer købere af fisk (fiskekonsumentorganisationerne) og et mæglingsorgan i tilfælde af uenighed.

Naalakkersuisut bemærker, at eventuelle minimumspriser skal reguleres via den relevante lov. Fiskeriloven regulerer de nærmere forhold for udøvelse af fiskerierhvervet. Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer, men der nedsættes tværdepartemental gruppe, som skal se på mulighederne for fair prissætning.

2.17.8. Endeligt foreslår KNA PK, at der etableres en hjælpefond til fordel for nødlidende fiskere, der giver mulighed for kompensation for manglende indtægter, afgivelse af kvoter/ licenser i forbindelse med omstruktureringer på fiskeriområdet eller som følge af

klimaforandringer. Fonden skal have mulighed for at give kompensation i sager uafhængigt af forældelse. Fondens formål skal blandt andet være at råde bod på historiske sager, hvor uklare regler /rådgivning fra banker/myndigheder/advokater har medført utilsigtet afgivelse af licenser, kvoter, skibe, materiel med deraf følgende manglende indtægter og tab til følge. Fonden finansieres af det forventede overskud ved ændring af fiskeriloven på 245 mio. kr. årligt, som oplyst i bemærkninger til lovforslaget side 8. Det skal ske ved, at Naalakkersuisut indhenter udbytte fra offentligt ejede fiskeriselskaber på rejefiskeri på 15 mio. kr. om året indtil fonden har 50 mio. kr. til uddeling. Kriterierne fastsættes i samarbejde mellem KNAPK og Naalakkersuisut.

Naalakkersuisut bemærker, at regulering om støtte, herunder overvejelser om en evt. hjælpefond, skal reguleres i den relevante lovgivning. Forslaget regulerer rammerne om fiskeriets udøvelse og regulerer ikke eventuelle støtteordninger. Der ses derfor ikke behov for at foretage ændringer i forslaget.

2.17.9. KNAPK har i sit høringssvar angivet bemærkninger til en række bestemmelser, som er angivet nedenfor.

2.17.9.1. Til § 1: KNAPK er enig i betragtningen om, at fiskeressourcerne er fælles grønlandsk ejendom, hvorfor rettigheder ikke alene bør være på få familier og selskabers hænder. Tidshorizonten for økonomisk gavn af ressourcerne skal ikke blot være et langsigtet mål, da maritime ressourcer skal komme landet til gode nu, end snarere senere.

Det bør derfor overvejes at indføre en grundlæggende ret til at være selvforsynende i forhold til fiskeri og til at anvende traditionelle fangstmetoder. Retten til selvforsyning gælder egen husstand og familie (FN's bæredygtighedsmål 148).

2.17.9.2. § 3: Det kystnære fiskeri, jf. nr. 4 forslås ændret til "... og en linje, der ligger fra 3 og op til tolv sømil udenfor søterritoriets basislinje" (se generelle bemærkninger ovenfor).

Forslagets § 15 regulerer muligheden for, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om bl.a. forvaltningsområder, heriblandt af opdeling mellem fiskeri med større fartøjer og trawlere og mindre fartøjer og joller. Bekendtgørelser udarbejdes i samarbejde med relevante aktører, og i overensstemmelse med vedtagne forvaltningsplaner.

Der ses ikke behov for at regulere afgrænsning af det kystnære fiskeri i loven.

2.17.9.3. § 5: Naalakkersuisut skal sikre i samarbejde med Arktisk Kommandos flåde, at der er de fornødne ressourcer til fiskeriinspektion i og omkring de grønlandske farvande.

Naalakkersuisut bemærker, at Arktisk Kommando er underlagt Forsvarsministeriet i Danmark, og Naalakkersuisut har ikke indflydelse på ressourceprioriteringen i fiskeriloven.

2.17.9.4. § 6: KNAPK foreslår et nyt stk., hvor det præciseres, at den grundlæggende ret til selvforsyning til eget forbrug og familie ikke kræver licens.

Naalakkersuisut bemærker, at rekreativt fiskeri ikke kræver licens, hvis man har folkeregisteradresse i Grønland. Bestemmelsen i forslagets § 6, stk. 1, er dog skærpet i forhold til høringsudkastet, så det kun er personer med folkeregisteradresse og ikke personer med fast bopæl, der kan fiske uden forudgående tilladelse.

2.17.9.5. § 7: I stk. 2 skal turistoperatørerne fjernes. Efter KNAPKs mening skal turistoperatørerne på ingen måder sidestilles med fiskerne og/ eller fangerne.

Naalakkersuisut dele ikke denne opfattelse. Forslagets regulerer rammerne om hele Grønlands fiskeri, herunder fiskeri der foretages i forbindelse med turisme.

2.17.9.6. § 8: KNAPK ønsker, at det for en god ordens skyld skal præciseres, at selvforsyningsfiskeri ikke udgør erhvervsmæssigt fiskeri og dermed ikke kræver licens, jf. også ovenfor.

Erhvervsmæssigt fiskeri og ikke-erhvervsmæssigt fiskeri er defineret i forslagets § 3, nr. 2. Hvis det pågældende fiskeri ikke udøves med henblik på salg af hele eller dele af fangsten, er der ikke tale om erhvervsmæssigt fiskeri og dermed ikke behov for licens, hvis den pågældende har folkeregisteradresse i Grønland, jf. forslagets § 6, stk. 1.

2.17.9.7. § 8, stk. 2: udlændinge skal ikke have denne mulighed. KNAPK finder det ganske ikke acceptabelt.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse. Grønland indgår i en lang række internationale aftaler, og har flere bilaterale aftaler, der kommer Grønland til gode. Dette giver bl.a. udenlandske aktører mulighed for at fiske i Grønlands fiskeriterritorium og grønlandske aktører mulighed for at fiske i udenlandske farvande.

2.17.9.9. § 9, stk. 3: KNAPK er skeptiske overfor pensionskassers indtog på fiskeriområdet.

Naalakkersuisut har nøje overvejet, hvilke aktører der skal have mulighed for at opnå licens til erhvervsmæssigt fiskeri. Ved forslaget gives bl.a. pensionskasser mulighed for at investere i fiskeriet. Sker dette, vil det med stor sandsynlighed føre til en faktisk spredning af ejerskabet, hvilket er et af formålene med fiskeriloven.

2.17.9.10. § 9, stk. 5: KNAPK finder, at der er behov for en overgangsperiode på 2 år samt udvidet vejledningspligt for myndigheden om CVR-registrering i forbindelse med ansøgning om licens samt for eksisterende indehavere af licenser, som ikke er registreret i CVR. Vejledningspligten indbefatter også bistand med at foretage registreringen.

Det bemærkes, at der allerede er krav om CVR-registrering i medfør af lov om registrering i det centrale virksomhedsregister (CVR-loven), der er gældende i Grønland.

Det er ikke relevant at indsætte en overgangsordning, idet disse krav allerede er gældende.

2.17.9.11. § 10, stk. 2: motorkøretøjerne er omfattet, og vi tvivler på årsagen hertil?

Motorkøretøjer kan i vidt omfang anvendes til fiskeri, bl.a. snescooter til isfiskeri. I forslaget indføres et krav om, at licensen skal angive, hvilket fartøj der må udnytte licensen, herunder f.eks. snescootere. Dette gør sig allerede gældende i dag. Fartøjer er nærmere defineret i forslagens § 3, nr. 12.

2.17.9.16. § 15 og § 16: KNAPK mener, at der ved brugen af forvaltningsplaner skal og bør inddrages brugerviden fra de kystnære fiskere for at opnå fælles forståelse.

Ved forvaltning af loven skal der lægges vægt på inddragelse af interessenter, jf. forslagens § 1, nr. 8. Derudover skal forvaltningsplaner udarbejdes i sæt samarbejde med interessenter, herunder kystnære fiskere, jf. forslagens § 16, stk. 2.

2.17.9.17. § 16, stk. 3: argumentet om placering af ansvaret for fordeling af kvoter med armslængdeprincippet er ikke acceptabel for KNAPK, hvorfor organisationen er stærkt imod forslaget. Ansvaret skal fortsat ligge hos Naalakkersuisut.

Naalakkersuisut vedtager forvaltningsplaner bl.a. i samarbejde med fiskeriets interessenter. Kompetencen til fordeling af kvoter, der ikke er omfattet af IOK-ordningen, er hos Naalakkersuisut.

2.17.9.18. § 16, stk. 5: KNAPK tvivler på, at årlig reduktion på 10 % af TAC med henvisning til forvaltningsplanen er gangbar. Kvoterne fastsættes med nøje hensyn til den biologiske bæredygtighed.

Bestemmelsen fastsætter ikke en årlig reduktion, men giver Naalakkersuisut mulighed for i særlige tilfælde at ændre forvaltningsplaner før den planlagte revision.

2.17.9.19. § 17: KNAPK finder, at præmisserne for bestemmelsen skal være, at der sker en inddragelse af brugerviden om det biologiske grundlag.

TAC'en fastsættes på baggrund af den relevante forvaltningsplan. Forvaltningsplaner udarbejdes i tæt samarbejde med relevante interessenter, hvilket indebærer inddragelse af brugerviden om de biologiske grundlag.

2.17.9.20. § 18: KNAPK er ganske enkelt ikke enig i, at ansvaret skal overdrages til udlændinge. Fastboende borgere og næringsdrivende bør være dem, der også får gavn af ressourcerne.

Ansvaret overdrages ikke til udlændinge. Grønland indgår i en række internationale fora, der danner rammerne og vilkår for forskellige typer af fiskerier, eksempelvis NASCO, NEAFC og NAFO. Naalakkersuisut forvalter fiskerier i overensstemmelse med disse fora, og de har derfor betydning for TAC'en.

2.17.9.21. § 20: KNAPK er enig i bestemmelsen, og at genfordeling sker som salg til markedsprisen, dog således at der gives forkøbsret til fiskere med de mindste kvoteandele. Der bør indføres en stand-still periode fra købet, hvor de fiskere med de mindste kvoteandele kan kræve at købe (dele af) kvoten til markedsprisen. De størrelsesmæssige kriterier fastlægges senere i en forhandling med KNAPK m.fl.

Naalakkersuisut er ikke enig i denne antagelse.

2.17.9.22. § 22: KNAPK mener, at det af hensyn til muligheden for at stille sikkerhed i det kystnære fiskeri bør indføres, at licenser automatisk gælder og fornyes, medmindre saglige grunde taler for andet, eksempelvis sygdom, død eller fratagelse efter § 26.

Der forventes indført en ordning, som minimerer forvaltningen, og det vil være oplagt som udgangspunkt at lade fornyelsen af licenserne ske automatisk.

2.17.9.23. § 24, stk. 2: KNAPK mener, at sænkelse af landingspligten til kun 25 % har vidtgående konsekvens for landanlæggenes eksistensberettigelse. Det vil betyde lukning af mange anlæg. KNAPK er stærkt imod forslaget.

Der henvises til afsnit 1.5.

2.17.9.25. § 28, stk. 4: KNAPK er ikke enig i sænkelse af fællespuljen, hvor vi mener, at der bør være mængder til formålet, som fiskerne fortsat skal kunne søge om, uanset i hvilken form puljen indrettes.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning. Reduceres mængden ikke i takt med, at fiskere overgår til IOK, vil IOK-ordningen undermineres.

2.17.9.27. § 30: KNAPK er enig på den forudsætning, at kvoter dog kan opsiges, og at alle kvoter tilhører Grønland og derfor er tidsbegrænsede. Det betyder, at beskyttelsen gælder svarende til opsigelsesvarslet.

Kvoteandele, der går i arv, er underlagt samme betingelser som anden IOK-fiskeri. Det omfatter opsigelsesvarsel.

2.17.9.28. § 30, stk. 1: KNAPK ønsker præcise bestemmelser herom, så kun fiskere involveret i fiskerierne kan arve kvoterne. Det vil sige, at kun dem, der opfylder kriterierne til at indgå i fiskeriet, skal kunne arve kvoter.

Naalakkersuisut bemærker, at der i forslaget er indført en udnyttelsespligt. Dette indebærer, at en indehaver af kvoteandele er forpligtiget til at udnytte denne andel. Hvis andelen ikke bliver opfisket, er indehaveren forpligtiget til at afstå kvoteandelen. Samtidig er der indført en begrænsning på omsætning af årskvoter. Det betyder, at en indehaver, der ikke er aktiv erhvervsfisker, ikke kan sælge årskvoter ud over 8%, og dette salg må ikke have karakter af udlejning. Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer.

2.17.9.29. § 32, stk. 3: KNAPK mener, at offentligt ejede selskaber bør "begrænses" på samme måde som andre selskaber. Se KNAPK's generelle bemærkninger. Nr. 1, 2 og 5 fastsættes til max. 20%.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning. Der henvises i øvrigt til afsnit 1.3.

2.17.9.30. § 32, stk. 2: Nr. 3 fastsættes til 1-1,5 %.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning; se blandt andet bemærkninger til høringsvar fra Future Arctic Lifes.

2.17.9.32. § 34: Muligheden for at afprøve ulovligheden, skal fiskerne have ankemulighed hos Retten i Grønland.

Den enkelte aktør har mulighed for at afprøve sager hos domstolene efter de almindelige regler.

2.17.9.33. § 35: KNAPK foreslår, at grænses sættes til 50 %. KNAPK mener desuden, at der bør være gode dispensationsmuligheder i forbindelse med f.eks. sygdom og lignende.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse og fastholder udnyttelsespligten til 85%. Dertil bemærkes, at der i forslaget § 39, stk. 4, er mulighed for at dispensere ud over 8% omsætning.

2.17.9.34. § 38: Kvotefleks 25 % (konsekvensændring jf. forslag til § 35)

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning.

2.17.9.35. § 39, stk. 4, fastsættes til 50 %.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning.

2.17.9.36. § 41: KNAPK mener, at bestemmelsen savner en proportionalitetsbetragtning.

Naalakkersuisut bemærker, at proportionalitetsprincippet er en forvaltningsretlig grundsætning, der altid skal iagttages ved sagsbehandling. Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer.

2.17.9.37. § 48: KNAPK ønsker kun grønlandske borgere og fastboende næringsdrivende til at forestå forsøgsfiskeri. Ansvar skal ikke placeres hos udlændinge.

Bestemmelsen er en skønsbestemmelse. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at forsøgsfiskeri på sigt skal komme hele samfundet til gode, og der differentieres ikke mellem grønlandske og udenlandske aktører; dog vil udenlandske aktører kun få adgang til forsøgsfiskeri igennem bilaterale aftaler eller via forretningsaftaler med grønlandske selskaber ligesom i dag.

2.17.9.38. Kapitel 13: KNAPK mener, at Fiskerirådet er et vigtigt organ og henstiller til, at Naalakkersuisut efterlever Fiskerirådets anbefalinger og henstillinger.

Naalakkersuisut anerkender, at Fiskerirådet er et vigtigt organ, men bemærker ligeledes, at Fiskerirådet er et rådgivende organ. Det er Naalakkersuisut, der er den udøvende myndighed, og som fra sag til sag vurderer, hvornår Fiskerirådets anbefalinger og henstillinger skal efterleves.

2.17.9.39. § 68, stk. 4: KNAPK finder, at bestemmelsen er meget vidtgående og mener, at straf bør forudsætte, at der er udvist uagtsomhed.

Bestemmelsen angiver et objektivt ansvar for fartøjsejeren eller den, der råder over fartøjet. I praksis kan det være vanskeligt at dokumentere, om overtrædelser af denne karakter er begået uagtsomt eller forsætligt. Bestemmelsen giver mulighed for at sanktionere, hvis der er begået en overtrædelse, uanset graden af uagtsomhed, og er en vigtig del af

*kontrolmyndighedens redskaber for at kunne udøve effektiv og tilstrækkelig kontrol.
Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer.*

2.18. KNAPP Qaanaaq

KNAPP oplyser, at foreningen ikke kan godkende den kommende fiskerilov, da vi fangere og fiskere mener, at den slet ikke er tilpasset til forholdene i Nordgrønland og vil udelukke mange fiskere. KNAPP ønsker i stedet, at forslaget udskydes eller forkastes.

Naalakkersuisut deler ikke KNAPP's opfattelse.

2.19. Kommune Kujalleq

Kommune Kujalleq (KK) bemærker generelt, at det er positivt, at lovforslaget har til hensigt, at der skabes flest muligt indtægter i fiskeriet, og at hensigten er, at det grønlandske samfund får det maksimale skatteprovenu ud af fiskeriressourcen via ejerskabskravene. Principperne, der ligger til grund for forslaget, er endvidere relevante.

2.19.1. KK bemærker til forslagets § 9, at der er en konkret problematik for Sydgrønland, som også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, som drejer sig om, at der er en aktør, der ikke er 100% grønlandskejet. Landanlægget, som ligger i Nanortalik, har en afgørende vigtig funktion for beskæftigelsen i byen. Kommune Kujalleq vil stå i en økonomisk meget sårbar situation, hvis landanlægget lukker som følge af kravet om 100% grønlandsk ejerskab. Det vil i givet tilfælde være altafgørende, at der bliver andre beskæftigelsesmuligheder i Nanortalik, og da investeringslysten i Sydgrønland fra nuværende fiskeriselskaber har været stagnerende gennem mange år, er det vigtigt, at der ligger en klar plan, for at kommunen ikke skal miste skatteindtægter. Kommunen opfordrer derfor Naalakkersuisut til at tage hensyn til beskæftigelsessituationen i Sydgrønland ved udstedelse af licenser/kvoter.

Naalakkersuisut har på baggrund af indkomne hørings svar understreget dispensationsadgangen, sådan at der i det omtalte tilfælde vil skulle meddeles dispensation.

2.19.2. KK henviser til side 17 og 26 i bemærkningerne til forslaget og bemærker, at det må være Naalakkersuisuts hensigt og mål, at der sikres rammer, således at fiskeriet kan udvikles, og den nødvendige kapital kan være tilgængelig for ejerskabskravene. Kommunernes udvikling står og falder med en stabil og gerne stigende skatteindtægt. Derfor er det ønskeligt, at de nødvendige finansieringsmuligheder er til stede for industrien.

Kommunen har ikke forudsætninger for at vurdere, hvorvidt dispensationsmulighederne, der er foreslået til § 9, er tilstrækkelige til, at selskaberne kan skaffe kapital til deres aktivitet. Dette bør afklares. Evt. kunne det vurderes, om der som alternativ til kravet om 100% grønlandsk ejerskab kunne stilles ekstra krav til udenlandsk ejede selskaber mht. en afgift eller andre krav som f.eks. arbejdspladser.

Der henvises til afsnit 19.1

2.19.3. KK henviser til bemærkningerne på side 27, og bemærker, at det er bydende nødvendigt, at Naalakkersuisut er opmærksomme på den ekstra indsats, der bliver nødvendig for at flytte arbejdskraften fra fiskeriet til andre erhverv. Det kræver en større indsats og incitament på arbejdsmarkedsområdet og for, at der ikke skal tiltrækkes endnu flere udenlandsk arbejdskraft til landet.

Naalakkersuisut anerkender vigtigheden af et løft i uddannelsesstilbud og særligt efteruddannelse af de aktører, der vælger at overgå til andre erhverv i forbindelse med vedtagelse af forslaget. Dog forventer Naalakkersuisut ikke, at der vil ske en umiddelbar flytning af arbejdskraften, men forventer, at den vil ske over en længere årrække, og når de pågældende aktører har et økonomisk alternativ.

2.19.4. KK bemærker til Fiskerirådets sammensætning i § 54, at det, henset til at fiskeriressourcerne er det grønlandske samfunds fælles ejendom, bør overvejes, at Fiskerirådets medlemmer ikke kun består af interessenter for selve fiskeriet, men også består af medlemmer med en almen interesse i, at de fælles ressourcer forvaltes bæredygtigt og transparent.

Forslagets § 54, stk. 4, er en bemyndigelsesbestemmelse til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om medlemskab og rådets sammensætning. Disse regler vil blive udformet som en bekendtgørelse, der vil blive sendt i høring, sådan at relevante parter har mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Umiddelbart er det Naalakkersuisuts opfattelse, at det kun er interessenter, der har en faglig viden om fiskeriområdet, der vil blive medlem af Fiskerirådet.

2.19.5. Kommunen bemærker, at lovforslaget har skabt reaktioner, som ikke nødvendigvis lever op til god demokratisk skik. Det kan muligvis hænge sammen med, at lovforslaget tilsyneladende ikke er kommunikeret fyldestgørende til samfundet, herunder fiskerierhvervet.

Der henvises til afsnit 1.1.

2.20. Kommune Qeqertalik

2.20.1. Kommune Qeqertalik (KQ) oplyser, at kommunen ser med den største beklagelse, at der til høringsperioden, for Grønland og hele vores økonomi så centralt og vigtige spørgsmål, kun er afsat 8 uger. Det bliver ikke bedre af, at høringsperioden falder sammen med jul og nytår. De fleste holder fri i juleferien og fejrer helligdagene. På dette grundlag må vi konkludere, at høringsperioden er kortere end 8 uger. Vi er godt klar over, at dine forgængere som Naalakkersuisoq for Fiskeri har rejst rundt på kysten for at drøfte med borgerne om

arbejdet med forslag til en ny fiskerilov, men det synes at være tidspunktet nu for dig, at rejse rundt til byer og bygder for at fortælle om det endelige forslag, da det drejer sig om den for Grønlands økonomi allervigtigste lov.

Der henvises til afsnit 1.1.

20.2. KQ udtrykker bekymring for forslaget § 24, stk. 2, og oplyser, at KQ forventer, at man i højere grad vil se tomgang og råvaremangel, og de dertil hørende arbejdspladser vil forgå og rykkes ud af landet. Derudover havde KQ en forventning om, at man politisk ønskede en højere forædlingsgrad i Grønland.

Der henvises til afsnit 1.5.

2.20.3. KQ er uenig i de økonomiske analyser af forslaget og vurderer, at det grønlandske samfund bliver væsentligt fattigere.

For det første er der de direkte tab, fordi virksomheder afvikles, og skibe sælges ud af landet.

For det andet vil der komme selskaber med meget tynd kapitalisering og store renteudgifter, hvis det overhovedet lykkes at skaffe kapital. Og dermed væsentligt lavere eller intet skatteprovenu.

For det tredje vil kommunerne blive hårdt ramt. Der nedlægges jo et stort antal arbejdspladser, men kommunernes økonomi nævnes ikke med et ord i lovforslaget. Der er det offentligt ejede RG og landskassen. Pudsigt at de arbejdspladser, der forsvinder, erstattes af nogle med væsentligt højere lønninger end dem, der nedlægges. Det er heller ikke klare i spytet om, hvor mange jollefiskere, der skal ud af erhvervet. Men det må jo være en del af dem, der pludseligt får et nyt og velbetalt job.

Og til sidst har det ikke konsekvensberegnet betydningen af et TAC-fald, hvilket vil betyde betydeligt lavere kvoter. Og dermed vil det med nye tyndkapitaliserede selskaber meget vel ende i samme situation som i 80'erne. Hvilket den nuværende lovgivning er en direkte konsekvens af. Tendensen er negativ for bestanden lige nu, og jeg har ingen tro på en hurtig tilbagevenden.

For det første er Naalakkersuisut enige i, at der vil ske tab som følge af 100 % Grønlandsk ejerskab.

For det andet er Naalakkersuisut enige i, at det kan blive en udfordring fremadrettet at rejse kapital til finansiering af fiskeriet, primært som følge af tidsbegrænsning af fiskerirettighederne, den nuværende og reglerne om udenlandsk ejerskab.

For det tredje er Naalakkersuisut uenige i, at forslaget til fiskerilov skulle have negative konsekvenser for kommunerne samlet. Derimod forventes en stigning i de offentlige indtægter, hvoraf kommunerne er del.

For det fjerde er der ingen antagelser om, at et årsværk i alternativ beskæftigelse skal aflønnes lavere end et fuldtidsårsværk på en rejefabrik. Bemærk, at der i forbindelse med sammenligning af lønninger medregnes den samlede lønpakke, hvilket inkluderer feriepenge og pension.

For det femte indføres der ingen regler om, at der er jollefiskere, der skal ud af erhvervet

Endeligt indeholder lovforslaget ingen tiltag, der vil medføre et fald i TAC'erne. Det er muligt at lave en beregning heraf, men det er ikke noget, der følger af nærværende forslag.

2.20.4. KQ oplyser, at de fleste fiskere er ved at blive gamle, og at forslaget kun giver begrænset adgang, da der syntes at være givet adgang til at blive fisker, hvis man er fyldt 30 år.

Naalakkersuisut bemærker, at der ikke fastsættes et alderskrav i forslaget, men at forslagens § 15 giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om bl.a. adgang til fiskeri, herunder aldersbegrænsning.

2.20.5. KQ oplyser, at udvalget Inoqarfik's og Siumut har fremsat følgende ønske:

”Vi kræver, at høringen vedrørende lovforslaget først sker hos alle samtlige borgere i hele kysten. Vi kræver, at høringen sker i alle Kommune Qeqertalik's byer og bygder, da det kan ramme deres fremtid. Samt udsætte beslutningen og drøftelsen af lovforslaget til efteråret.”

Der henvises til afsnit 1.1.

2.21. Kommuneqarfik Sermersooq

2.21.1. Kommuneqarfik Sermersooq (KS) oplyser, at en samlet kommunalbestyrelse i KS støtter op om kommunens fisker- og fanger foreningers kritik og frustrationer i forbindelse med høringsmaterialet. Kommunalbestyrelsen finder den mangelfulde inddragelse af fisker og fanger foreningerne i høringsperioden stærkt kritisabel. På baggrund heraf forventer kommunalbestyrelsen, at Naalakkersuisut samt Departementet for Fiskeri og Fangst sikrer relevant og inddragende formidling af lovforslaget gennem informationsmøde for relevante parter, herunder kommunens fisker- og fanger foreninger frem mod lovforslagets behandling på Inatsisartuts forårssamling.

KS oplyser, at høringsmaterialet består af omfattende kompliceret materiale i svært juridisk sprog, som kan være udfordrende for den enkelte aktør at forholde sig til.

Kommunalbestyrelsen mener, at det påhviler Naalakkersuisut samt Departementet for Fiskeri og Fangst at sikre sig, at de aktører, der berøres af lovforslaget, har mulighed for at få fremlagt lovforslaget i almenforståelig form. Dette så det klart fremgår, hvad de konkrete konsekvenser (fordele/ulemper) ved lovforslaget er for de forskellige aktører indenfor fiskeriet, herunder specielt jollefiskerne.

Såfremt forslaget vedtages på Inatsisartuts forårssamling i 2024, anerkender Naalakkersuisut, at der er behov for oplysningskampagner om selve loven samt de bekendtgørelser, der bliver udstedt i medfør af loven. Dertil bemærkes, at forslaget vil træde i kraft d. 1. januar 2025, hvis det vedtages. I den mellemliggende periode vil Departementet for Fiskeri og Fangst gennemføre oplysningskampagner om lovens indhold samt implementering. For den videre proces med udarbejdelse af forslaget og processen heraf henvises til afsnit 1.1.

2.21.2. KS oplyser, at det er yderst vigtigt at inddrage lokale fiskere og fangere i forbindelse med fastsættelse af TAC og kvoter for hver bestand. Det bør derfor fremgå klart af lovforslaget, at fastsættelse af TAC og kvoter for hver bestand sker på baggrund af både videnskabelig rådgivning og inddragelse af lokale fiskere og fangere foreninger, specielt når det omhandler kystnært fiskeri.

Naalakkersuisut fastsætter TAC'en på baggrund af flerårige forvaltningsplaner, der er udarbejdet i tæt samarbejde med interessenter (herunder ved inddragelse af lokale fiskere- og fangerforeninger), i overensstemmelse med internationale aftaler og under hensyntagen til den videnskabelige rådgivning. Det er ikke muligt udtømmende at angive, hvilke foreninger eller hvilken form for brugerviden der skal inddrages i loven.

For bestande, der ikke er omfattet af en forvaltningsplan, vil Naalakkersuisut fastsætte den årlige TAC i medfør af forslagets § 17. Der vil i denne forbindelse lægges vægt på den bedst tilgængelige viden. Derudover vil Fiskerirådet fortsat blive hørt.

2.21.3. KS bemærker, at forslagets bestemmelser for henholdsvis kystnært fiskeri og havgående fiskeri med fordel kan opdeles og adskilles bedre. I det foreliggende lovforslag, kan det til tider være svært at skelne mellem, hvilke bestemmelser der er gældende for det kystnære fiskeri, og hvilke bestemmelser der er gældende for det havgående fiskeri. Derfor bør lovforslaget opdeles og adskilles bedre, så det bliver mere klart og gennemskueligt, hvilke bestemmelser der gælder for henholdsvis kystnært fiskeri og havgående fiskeri.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse. I vidt omfang er det ikke lovteknisk muligt at dele forslaget op i et kystnært og havgående segment, idet der er adskillige bestemmelser, der regulerer samme forhold. Der vil således være tale om dobbeltregulering, der lovteknisk vil være uhensigtsmæssigt.

2.21.4. Kommunalbestyrelsen mener, at Naalakkersuisut samt Departementet for Fiskeri og Fangst i samarbejde med lokale fisker- og fanger foreninger bør afdække, hvorvidt definitionen for kystnært fiskeri bør ændres fra; ”det fiskeri, der foregår i området mellem kysten og en linje, der ligger tre sømil udenfor søterritoriets basislinje” til; ”det fiskeri, der foregår i området mellem kysten og en linje, der ligger 12 sømil udenfor søterritoriets basislinje”. Såfremt der viser sig, at en ændring af definitionen er til fordel for samfundet samt aktørerne indenfor det kystnære fiskeri, bør den ændrede definition indskrives i lovforslaget.

Forslagets § 15 regulerer muligheden for, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om bl.a. forvaltningsområder, heriblandt om opdeling mellem fiskeri med større fartøjer og trawlere og mindre fartøjer og joller. Bekendtgørelser udarbejdes i samarbejde med relevante aktører, og i overensstemmelse med vedtagne forvaltningsplaner.

Der ses ikke behov for at regulere forvaltningsområder i loven.

2.21.5. Kommunalbestyrelsen mener, at der bør ske en bedre sikring og beskyttelse af aktører i det kystnære fiskeri ved at indføre bestemmelser i lovforslaget om minimums indhandlingspriser for indhandlingspligtig fangst. Minimums indhandlingspriser skal fastsættes/forhandles i samråd med de lokale fiskere og fangere.

Naalakkersuisut bemærker, at eventuelle minimumspriser skal reguleres via den relevante lov. Fiskeriloven regulerer de nærmere forhold for udøvelse af fiskerierhvervet. Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer, men der nedsættes en tværdepartemental gruppe, som skal se på mulighederne for fair prissætning. Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer.

2.21.6. Kommunalbestyrelsen mener, at det er yderst vigtigt at sikre nye hjemmehørende aktører adgang til fiskeriet. Nye aktører kunne for eksempel være en ung mand/kvinde, der ønsker at starte som jollefisker i det kystnære fiskeri. Her mangler lovforslaget klare erhvervsfremmende bestemmelser, der beskriver og fremmer mulighederne for nye aktørers indtræden i fiskeriet.

Der vil være mulighed for i såvel IOK-fiskeriet som i det fiskeri, der ikke er omfattet af IOK, at fastsætte regler, som tilgodeser unge mennesker / nye aktører, jf. forslagets § 15 samt reglerne om licitation samt igennem bekendtgørelser, som tilfældet er i dag.

2.22. Niisa Trawl ApS og Sikuaq Trawl A/S

Niisa Trawl ApS og Sikuaq Trawl A/S (NS) oplyser indledningsvis, at Niisa Trawl i alt har betalt 110.404.498 kr. for selskabets rejelicens. Sikuaq Trawl har betalt 53.539.962 kr. for selskabets rejelicens, herudover skal anskaffelsessummen for Sermersuut Seafood A/S tillægges. Sikuaqs nuværende licens udgøres reelt set af 4 tidligere kystnære rejelicenser. Selskaberne bidrog i 2020 tilsammen med mere end 120 mio.kr. i afgifter og skatter, i 2021 udgjorde betaling af afgifter og skatter 160 mio.kr. og i 2022 udgjorde betaling af afgifter og skatter 186 mio.kr.

2.22.1. NS bemærker, at det ikke fremgår af forslaget § 11, stk. 2, hvilke særlige omstændigheder der kan give anledning til midlertidig dispensation, udover at disse skønnes at være af betydning for det grønlandske fiskerierhverv eller forarbejdningsindustrien i Grønland. Grundlæggende set er det vores holdning, at den fornødne risikovillige kapital allerede er til stede i landet, hvorved vi mener §11, stk. 2, bør udgå.

Naalakkersuisut har nøje vurderet, i hvilket omfang det skal være muligt for udenlandske ejere at indgå i grønlandske rederier. Det er Naalakkersuisuts holdning, at det skal være grønlandske ejere, der udøver grønlandsk fiskeri. Dog har flere hørings svar givet udtryk for, at det er nødvendigt med udenlandske ejere for at sikre finansiering og for at hjælpe rederierne med know-how. I de situationer, hvor de udenlandske ejerskab er af særlig betydning for rederier eller lokalsamfund, er det fortsat muligt for Naalakkersuisut at udstede en midlertidig dispensation. Det er i bemærkningerne til bestemmelsen uddybet nærmere, hvornår en sådan dispensation kan udstedes.

2.22.2. NS bemærker til forslaget § 24, stk. 2, at ophævelsen af opdelingen i kystnær og havgående flådekomponenter i rejefiskeriet vil få størst negativ konsekvens for Sikuaq, da selskabets nuværende licens er kystnær. Den kystnære licens giver adgang til fiskeri i et område, hvor der i visse perioder er et væsentligt mere gunstigt fiskeri, både i form af fangstrater og størrelser på de fangede rejer, i forhold til i det havgående rejefiskeri. Dette vil alt andet lige medføre faldende omsætning, dårligere resultat, mindre afgifts- og skattebetaling.

Ligeledes medfører ophævelsen, at der kommer til at være flere fartøjer i den ”havgående” del, da det forventes, at Naalakkersuisut kommer til at begrænse adgang til bestemte områder for fartøjer af en vis størrelse.

Lovforslaget lægger op til, at vilkårene i fiskeriet skal være objektive, og det vil således eksempelvis være størrelsen af fartøjer og/eller deres adgang til produktion ombord, der afgør, hvilke geografiske begrænsninger der vil gælde.

2.22.3. Til forslaget § 32, stk. 2, nr. 1, bemærkes, at da Niisa og Sikuaq udelukkende ejes af én familie, betyder det, at selskaberne tilsammen kun må eje 10% af rejefiskeriet ved Vestgrønland. Niisa ejer 13,365% af den nuværende havgående rejekvote ved Vestgrønland, og Sikuaq ejer 14,471% af den nuværende kystnære rejekvote ved Vestgrønland. Samlet ejer Niisa og Sikuaq ca. 13,841% af rejekvoten ved Vestgrønland, hvorved selskaberne samlet bliver nødsaget til at afhænde 3,841%-point, såfremt loven bliver vedtaget i den nuværende form. Konsekvensen heraf er, at der fremadrettet ikke længere er kvotegrundlag til at have 2 trawlere i drift, da skibenes samlede kapacitet væsentligt overstiger kvotegrundlaget, hvorved selskaberne bliver nødsaget til at afhænde den ene. Ligeledes vil der ikke længere være grundlag for at fiske makrel, da den samlede kapacitet anvendes til rejefiskeriet. Som følge heraf udfases den ene trawlers besætning fuldt ud, efter den er solgt.

Niisa og Sikuaq vil anbefale, at grænsen i § 32, stk. 2, nr. 1, hæves til 15%, for at undgå ovenstående negative konsekvenser for samfundet.

På baggrund af indkomne hørings svar er det personlige kvoteloft ændret fra 10% til 12,5%.

2.22.4. Til forslaget § 32, stk. 2, nr. 4, bemærker NS, at familien vil blive ramt af grænsen på 10% og som følge heraf nødsaget til at frasælge aktier og blive mindretsaktionær i et selskab, hvor der på nuværende tidspunkt er delt ejerskab. Det har en række åbenlyse negative konsekvenser, herunder mistet indflydelse på væsentlige beslutninger m.v. Vi anbefaler på baggrund heraf, at grænsen hæves til 15%.

På baggrund af indkomne hørings svar er det personlige kvoteloft ændret fra 10% til 12,5%.

2.22.5. Til forslaget § 33 bemærker NS, at der er lagt op til en kvoteandelsperiode på 10 år for rejefiskeriet ved Vestgrønland og det havgående hellefiskeri ved Vestgrønland. Perioden er kort i forhold til de seneste års investeringer i nye skibe. Såfremt selskaberne og ejerne skal opnå en fornuftig forretning af investeringerne, bør kvoteandelsperioden forhøjes til 15 år. Dette vil være medvirkende til at bibeholde investeringslysten hos både nuværende og eventuelle fremtidige aktører.

Der henvises til afsnit 1.4.

2.23. Oceans North Kalaallit Nunaat

Oceans North (ON) oplyser generelt, at organisationen er stærkt bekymret for, at resultatet af Fiskeriloven i sin nuværende form vil få en ødelæggende indflydelse på samfundene og byggerne i Nordgrønland. Dog støtter ON behovet for en ny fiskerilov.

2.23.1. ON bemærker, at høringsprocessen er for kort - også selv om høringsperioden i øjeblikket er sat til 8 uger. Der er planlagt store ændringer i fiskerierhvervet, og ONKN anser

det for vigtigt, at Naalakkersuisut og Naalakkersuisoq tager sig den nødvendige tid, ikke blot til at forhandle, men sammen med de relevante parter at diskutere den fremtidige struktur for både erhvervet og også for samfundet. Vi mener, at der er behov for mere tid og en større indsats for at undersøge alternative eller "hybride" ordninger for fordeling af kvoter, som kan beskytte fiskere i mindre målestok og små fiskersamfund.

Ud fra et socialt og kulturelt perspektiv er det vores opfattelse, at lovgivningen, som den er foreslået, bringer de lokalsamfund, der er forbundet med fiskeriet, i fare. Vi er bekymrede over, at der ikke synes at foreligge en tilstrækkelig analyse, planlægning eller afbødning for sådanne ændringer, og på baggrund af nylige udtalelser fra vigtige interessenter er vi overbevist om, at en ægte offentlig dialog først startede, da den foreslåede fiskerilov blev offentliggjort. Vi er overbeviste om, at Grønland risikerer at stå over for et alvorligt demokratisk problem, hvis de væsentlige interessenter samt offentligheden ikke i tilstrækkelig grad inddrages i dialogen, før de endelige politiske beslutninger træffes, og den foreslåede lov vedtages.

Der henvises til afsnit 1.1.

2.23.2. ON anbefaler vedr. forslaget § 1, stk. 3, at ”der skal lægges vægt på” bør styrkes til ”forhold, der skal overvejes ved al beslutningstagning i forbindelse med denne lov”, og ud over de nævnte elementer skal følgende medtages:

- forsigtighedsprincip eller -tilgang
- en tilgang til forvaltning af fiskeriet på baggrund af økosystemer
- indvirkningerne af klimaændringer

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til forslaget.

2.23.3. ON anerkender, at bilaterale og internationale aftaler er medtaget i forslaget, men uden de specifikke elementer i disse aftaler, som i vidt omfang er medtaget i fiskerilovgivning og politik globalt set, vil der være usikkerhed og mangel på ansvarlighed ved disse principper.

Som et alternativ til tilføjelser til kapital 1, stk. 3, anbefaler vi, at der tilføjes en paragraf om ”principper” i kapitel 1. Uanset om disse forhold føjes til stk. 3 eller et nyt stykke, skal de også medtages i paragraf 1, stk. 3 (definitioner), og at definitionerne omfatter dem, som er relevante i international lovgivning, rammer og vejledning, der omfatter, men ikke er begrænset til:

- UNFSA (især artikel 5 og 6)
- Konventionen om Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO)
- FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, især Mål 14 Livet i havet + Naalakkersuisuts arbejde med FN's verdensmål for bæredygtig brug: <https://www.anguniakkavut.gl/>

2- 022 Global ramme for biodiversitet (og fiskerirelaterede mål) + Naalakkersuisuts strategi for biodiversitet: ltl nr 29-2003 dk (nunalerineq.gl)

Naalakkersuisut finder det lovteknisk uhensigtsmæssigt udtømmende at angive, hvilke internationale aftaler Grønland har indgået i lovtæksten. Dog er der i bemærkningerne angivet en række eksempler.

23.3. ON sætter pris på, at gennemsigtighed er medtaget i kapitel 1, § 3, stk. 9, men vi anbefaler, at dette særskilt håndterer gennemsigtighed i beslutningstagning.

Gennemsigtighed er et vigtigt princip i fiskerilovsforslaget, hvilket også fremgår af forslagets § 1, stk. 3, nr. 9. Naalakkersuisut har forstået ON's bemærkninger sådan, at ON anbefaler, at der er gennemsigtighed i Naalakkersuisut beslutninger. I det omfang det er muligt, ønsker Naalakkersuisut, at der skal være gennemsigtighed i beslutningsprocessen og forvaltningen af fiskeriet. Dette er også årsagen til, at behandling og offentliggørelse af fiskeridata er indarbejdet i forslaget med henblik på at øge gennemsigtigheden i forvaltningen og fiskerierhvervet.

Naalakkersuisut må dog konstatere, at der i fiskeriforvaltningen og beslutningsprocessen kan være behov for fortrolighed, hvorfor ON's bemærkninger ikke er indarbejdet i forslaget.

2.23.4. ON bemærker, at der generelt set er manglende medtagelse af bredere foranstaltninger til beskyttelse af biodiversiteten, herunder fiskeriets indvirkning på arter, som ikke er mål, blandt andet havfugle og hajer. Vi anbefaler, at der henvises til, hvordan den nye fiskerilov er medvirkende til, at Grønland opfylder forpligtelserne i henhold til den globale ramme for biodiversitet, og hvordan loven kan bidrage til den nationale strategi for biodiversitet såvel som handlingsplaner i henhold til Konventionen om biologisk diversitet. Elementer kunne omfatte forpligtelser til at reducere bifangster, etablering af foranstaltninger til beskyttelse af habitater og lukkede områder, begrænsning af fiskeri med bundtrawl til bestemte områder, blandt andre foranstaltninger. Naalakkersuisut kunne drage fordel af at konsultere handlingsplaner i forbindelse med den nationale strategi for biodiversitet.

I forslagets formålsbestemmelse henvises bl.a. til, at der ved administrationen skal lægges vægt på, at fiskeressourcerne udnyttes bæredygtigt, og at man skal minimere fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem.

De praktiske tiltag for at sikre dette vil blive udarbejdet i de relevante bekendtgørelser udstedt i medfør af loven. Dels for at sikre hurtig og tilstrækkelig tilpasning af reglerne, dels af lovtekniske årsager.

2.23.5. ON bemærker, at en henvisning til overholdelse af Bæredygtighedsmålene ville være en positiv tilføjelse, idet disse henviser til både miljømæssig og social bæredygtighed - Naalakkersuisut kunne drage fordel af at konsultere det igangværende arbejde for at opdatere Grønlands bæredygtighedsmål.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning. Der henvises i forslaget allerede til principperne om biologisk, økonomisk og social bæredygtighed, Der ses ikke et behov for at uddybe bæredygtighedsmålene yderligere.

2.23.6. ON bemærker til forslaget § 21, at bestemmelsen bør indeholde en bestemmelse om at standse fiskeri, i overensstemmelse med et forsigtighedsprincip, hvis et sådant fiskeri kan medføre skade på den pågældende bestand, og andre værdifulde komponenter i økosystemet eller generel økologisk integritet.

Naalakkersuisut er ikke enig i dette. Forsigtighedsprincippet iagttages i de gældende forvaltningsplaner og ved fastsættelse af TAC'en.

2.23.7. ON bemærker, at forslaget §§ 16 og 17 ikke løser de grundlæggende problemer, som findes i den nuværende ordning (f.eks. kan regeringen afvige fra TAC (samlet tilladt fangstmængde) efter ”at have konsulteret” videnskabelig rådgivning. Til denne paragraf anbefaler vi, at der medtages planer om genopbygning, som skal være på plads, når en bestand er faldet til under et bestemt niveau, som normalt defineres af dens grænsereferencepunkt i henhold til et MSY-system (maksimal bæredygtig fangst) (figur 1). Vi bemærker, at dette kræver tilstrækkelige og pålidelige videnskabelige oplysninger om bestandens status. Denne tilføjelse ville yderligere beskytte bestandens bæredygtighed mod politiske beslutninger om tildeling af kvoter og ville opstille klare regler og forventninger til, hvad fiskere kan forvente, når en bestand er i tilbagegang og har nået et vist niveau. Canada har udarbejdet nyttig vejledning om udvikling af genopbygningsplaner baseret på moderne principper om forvaltning af fiskeriet og erfaringer fra andre jurisdiktioner.

Naalakkersuisut bemærker, at evt. genopbygning af bestanden vil fremgå af de relevante forvaltningsplaner. Dertil bemærkes, at Naalakkersuisut forpligtes til at redegøre for eventuelle ændringer i TAC eller forvaltningsplaner, jf. forslaget § 53.

2.23.8. ON er fortsat meget bekymret over den fortsatte tilladelse af kvoter, der ligger en del over den videnskabelige rådgivning for hellefisk, og har fremlagt nye data herom i tabel 1 i deres høringssvar, med oplysninger fra NAFO SCR Doc 23/030, 23/028, 23/033 (kommercielle fangster) + juni 2022 NAFO SC Advice. ON opmuntres ved at se kravene til forvaltningsplaner i udkastet til fiskeriloven, men der kræves flere oplysninger om, hvad disse planer skal indeholde.

Naalakkersuisut har nøje vurderet, hvilke elementer der skal indgå i forvaltningsplanerne. Det bemærkes, at forvaltningsplanerne er udarbejdet med udgangspunkt i fiskerikommissionens forslag til forvaltningsplaner, som er udarbejdet på baggrund af ICES-anbefalinger. Derudover henvises der til de retningslinjer for minimusindhold for forvaltningsplaner for fiskearter i Grønland, som er udarbejdet i tæt samarbejde med Grønlands Naturinstitut og Fiskerirådet. Disse forventes opdateret på basis af loven. Det fremgår ikke klart af ON's høringssvar, hvilke oplysninger ON efterspørger yderligere. Bemærkningerne har dog ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.23.9. ON bemærker til forslagets § 32 vedr. maksimale kvoteandele, at organisationen har alvorlige bekymringer. Grænsen for kvoteandele på det kystnære fiskeri efter hellefisk er ikke matematisk mulig, når de samlede bestandskvoter kan ændres separat. Dette sker, fordi en kvote beregnes som en del af den samlede kvote i område 47, men loftet på 2,5 % defineres som 2,5 % af hver af 3 særskilte bestande. Hvis kvoten for et område bevæger sig op eller ned uafhængigt af de andre, overskrider nogle fiskere deres loft helt uden at have handlet med kvoter (jf. bilag 2).

Dette peger også på et generelt princip om, at når bestande af samme art forvaltes uafhængigt af hinanden, skal ITQ'en følge bestanden. Hvis dette princip ikke overholdes, vil det gøre det umuligt at flytte fiskere mellem områder uden at ændre kvoten som følge af, at fiskerne flytter, i stedet for biologi (jf. bilag 1).

Kvoteloftet på 2,5 % er højere end Fiskerikommissionens forslag på 0,2-0,6 %. Noget af dette skyldes, at de 2,5 % beregnes i hvert af de 3 områder. Det er ikke klart, hvordan loftet er fastsat på tværs af bestanden.

Kvoteloftet er beregnet for hele område 47. Området kan dog forvaltningsmæssigt ved bekendtgørelse opdeles i de tre underområder.

Det foreslåede kvoteloft er fastsat på grundlag af en afvejning af på den ene side ønsket om at bevare en betydelig spredning af ejerskabet til kvoteandele og på den anden side ønsket om ikke at forringe mulighederne for de nuværende aktører, som har et relativt stort fiskeri.

2.23.10. ON bemærker, at modellen for overgang til ITQ har nogle uheldige konsekvenser: Fordi hver fiskers andel af ikke-ITQ-kvoten beregnes på baggrund af de bedste 3 ud af de seneste 5 års fiskeri, vil alle fiskere, der har fisket mere end sædvanligt de seneste par år, blive tilskyndet til at skifte til ITQ. Dette skaber en tilstrømning mod ITQ, hvor de fiskere, der tilfældigvis fisker mest på det seneste, får en uretfærdig fordel, og resultatet bliver ulighed. Denne effekt beskrives nærmere i bilag 1 og 2. Vi ved fra andre regioner, at valg af tidsrum og fangster har en negativ virkning på fiskere, som fisker i mindre målestok, og har en tendens til at gavne dem, der har større både og mere effektive fiskeredskaber.

Naalakkersuisut bestrider dette og bemærker, at beregningen baseret på det faktiske fiskeri over de seneste fem år reelt giver et billede af den enkelte aktørs kapacitet. I tilfælde af at aktøren får en højere kvoteandel, end denne kan udnytte, er der i forslaget indsat en udnyttelsespligt. Konsekvensen af overtrædelse af bestemmelsen kan være bøde efter foranstaltningsbestemmelserne, men det kan også føre til hel eller delvis inddragelse af retten til at udnytte licensen i en periode eller i inddragelse af licensen som sådan, jf. forslagets § 40, stk. 1, nr. 1.

Ved administration af bestemmelsen skal proportionalitetsprincippet iagttages.

2.23.11. ON oplyser desuden, at organisationen nærer bekymringer over den foreslåede ændring af indkøbsforpligtelsen fra 25 % pr. fartøj til 25 % af selskabets samlede fangst. Hvis princippet indføres, betyder det sandsynligvis et fald i det samlede indkøb og påvirker dermed beskæftigelsen på indkøbsstederne negativt og medfører mangel på indkomst i mange lokalsamfund i Nordgrønland.

Der henvises til afsnit 1.5.

23.12. Indehavere af kvoter bør altid være fiskere for at forhindre ”slipper skippers” (skippere af navn) og sikre, at der ikke er urimelige incitamenter til at akkumulere kvoter. Vi anerkender grænserne for procentvis ejerskab af kvoter i loven og opfordrer til en tilstrækkelig analyse for at sikre, at disse procentsatser fortsat understøtter maksimal gavn af fiskeressourcer for grønlandske borgere og individuelle medlemmer af samfundet. I nogle fiskerier kan bekymringer om lighed afhjælpes ved at tildele ITQ'er til ”lokalsamfund” i form af kvoter, der kan overdrages inden for lokalsamfundet (CTQ'er), og der kan oprettes banker med tilladelser, og kvoter kan tilknyttes særskilte regioner. En anden mulighed er at tillade oprettelse af kvote-kooperativer, hvor et kooperativ kan have samme mængde kvoter som antallet af fiskere, der deltager i kooperativet. Med sådanne ordninger på plads kan fordelene af den økonomiske effektivitet af ITQ'er opnås, mens deres negative sociale indvirkninger minimeres. Vi anbefaler, at Naalakkersuisut overvejer at begrænse fiskeriet til medlemmer af lokalsamfundet, som støder op til et område, der afhænger af arten. I den grønlandske specifikke kontekst og baseret på de foreslåede kvoteprocenter anbefaler ONKN, at det vil være en fordel, såfremt et kooperativ får tilladelse til at eje en kvoteandel, som er større end den ellers tildelte kvoteandel. Det forudsætter, at hver fisker i kvote-kooperativet maksimalt får tilladelse til at fiske en andel, som er lejet af kooperativet, svarende til kvoteloftet. Dermed må kooperativet maksimalt eje en andel, der svarer til antallet af andelshavere ganget med loftet.

Fiskerikommissionen har analyseret forskellige forvaltningsmodeller og har anbefalet IOK-ordningen for at sikre stabile rammebetingelser for erhvervet. Naalakkersuisut har indført en

frivillig ordning for at sikre, at det kun er de aktører, der ønsker at indgå i IOK-ordningen, der gør det. Frivilligheden i forslaget skal understreges, og der er således ingen aktører, der vil blive tvunget til at forlade fiskeriet. Naalakkersuisut forventer dog, at der vil ske en gradvis ændring i antallet af kystnære fiskere i kraft af en generel høj alder i det kystnære fiskeri.

2.23.13. Moderne principper for forvaltning af fiskeriet skal, som nævnt ovenfor, anvendes til at støtte et ITQ-system. Det omfatter en forsigtig tilgang og en økosystemmæssig tilgang til forvaltning.

Regler om fangstkontrol og tærskler for genopbygning er også vigtige for at reducere og ideelt set eliminere politisk beslutningstagen, når der skal træffes en vanskelig beslutning for at reducere fangstraterne, så en bestand kan genoprettes. Særlige elementer kan omfatte at sikre, at videnskabelig rådgivning følges og ikke overskrides, at beskytte vigtige områder med fiskehabitat og høj biodiversitetsværdi, og tage hensyn til interaktionen mellem rovdyr og byttedyr i forbindelse med foderfiskeri. Lukkede områder og begrænsninger på fiskeriet i gydesæsonen samt protokoller for småfisk bør også implementeres. Hvor fritidsfiskeri er tilladt, bør estimer af fiskeridødeligheden fra dette fiskeri indarbejdes i de samlede estimer af, hvad fiskeriet optager.

Naalakkersuisut har stort fokus på bæredygtigheden med dette forslag. Dog skal bemærkes, at den videnskabelige rådgivning ikke nødvendigvis er tilstrækkelig for alle bestande, hvorfor det ikke altid er muligt at henvise til den eksisterende videnskabelige rådgivning, hvis den ikke eksisterer eller ikke er tilstrækkelig kvalificeret. De fleste af de elementer, som nævnes i høringsvaret, indgår i de relevante forvaltningsplaner samt bekendtgørelser.

2.23.14. ON bemærker afslutningsvist, at indretningen af ITQ-systemet kan tilpasses, således at det direkte gavner kystsamfundene. Men det kræver, at man er opmærksom på de sociale og økonomiske konsekvenser, som ITQ medfører i sin "rene form". Og det kræver, at Naalakkersuisut ønsker at forebygge disse risici.

Det nuværende udkast og kommentarerne forveksler maksimering af økonomiske fordele med maksimering af socioøkonomiske eller samfundsmæssige fordele. Strategier, der søger at øge økonomisk effektivitet, produktivitet og rentabilitet, kan naturligvis føre til øgede socioøkonomiske fordele. Dog kan en tilgang, der ikke tager højde for både økonomiske og sociale fordele, føre til utilsigtede og potentielt skadelige sociale og miljømæssige konsekvenser.

God fiskerilovgivning skal sikre økonomisk rentabilitet, men skal også give positive resultater hvad angår social velfærd, udvikling af lokalsamfund, retfærdighed og miljømæssig bæredygtighed.

Dette kan omfatte jobskabelse, bekæmpelse af fattigdom, social inklusion, miljøbeskyttelse og bevarelse af kultur. En reform af fiskeriet skal tage højde for langsigtet bæredygtighed og trivsel hos en bredere gruppe interessenter ud over de direkte deltagere i fiskeriet, herunder lokalsamfund, ansatte og fremtidige generationer.

Naalakkersuisut vurderer, at frivillig IOK-ordning skaber den nødvendige fleksibilitet i det kystnære fiskeri, der vil komme alle aktører til gode. Dette er bundet op på adskillige samfundsøkonomiske analyser og på baggrund af Fiskerikommissionens betragtninger.

2.24. Polar Seafood

Polar Seafood (PS) fremhæver indledningsvist i et omfangsrigt høringssvar en række hovedkonklusioner i forslaget. Dernæst har PS fremsat en lang række rederisimulationer og beregninger, der særligt problematiserer finansieringsmulighederne, hvis lovforslaget gennemføres i den foreliggende form. Materialet har et sådant omfang, at det kun har været muligt at adressere det i et vist omfang.

2.24.1. PS bemærker ift. lovens overordnede målsætning ift. Fiskerikommissionens betænkning, at Naalakkersuisuts ønske om at sprede ejerskabet ikke er begrundet i en forbedring af samfundsøkonomien eller et ønske om en bedre forvaltning og afkast på naturens ressourcer, men alene et ønske om at ramme de største privatejede rederier i Grønland.

Naalakkersuisut ønsker med forslaget at ejerskabet til Grønlands ressourcer skal spredes. Ikke på flere selskaber, men at gøre det muligt for flere at indgå i ejerskabet blandt de aktører, der udnytter de grønlandske ressourcer. Dette medfører, at de private selskaber kan afstå aktier, og derved vil der ske en spredning af ejerskabet. Dette kan ske ved f.eks. salg af aktier til pensionselskaber eller lignende sammenslutninger af enkeltpersoner – det er dog et krav at disse enkeltpersoner opfylder kravene i forslagets § 9 om tilknytning til Grønland.

2.24.2. PS bemærker, at fiskerikommissionens betænkning fra juli 2021 ligger til grund for det arbejde, som nu er udmøntet i udkastet til ny fiskerilov, men en række væsentlige anbefalinger er ikke fulgt indenfor det havgående rejefiskeri.

Kommissionen konkluderer via sine analyser at ”særligt det havgående fiskeri i sin nuværende form på mange måder lever op til kommissionens anbefalinger...Kommissionen kan på baggrund af de gennemførte analyser ikke anbefale markante tiltag som medfører spredning af udnyttelsesretten, fordi sådanne tiltag indebærer en risiko for betydelig forringelse af det samfundsmæssige udbytte.”

Kommissionens kommissorie pålagde dog kommissionen, at den skulle undersøge muligheder for spredning, hvor kommissionen så på to mulige veje.

Som den ene anbefalede kommissionen, at der indføres ændringer i lovgivningen, der giver mulighed for, at almindelige borgere kan investere i fiskeriselskaber, f.eks. via finansieringsselskaber eller pensionselskaber – en anbefaling vi bakker varmt op.

Kommissionen så også på en anden vej – at sætte grænser for rederiernes og de personlige ejeres adgang til udnyttelse af ressourcerne ved sænkelse af kvoteloftet.

Herom angav kommissionen, ifald det politisk anses hensigtsmæssigt at skabe grundlag for spredning af udnyttelsesretten, at kvoteloftet for såvel rederier som enkeltpersoner fastsættes til 20%, hvori indirekte ejerskab burde medregnes. Kommissionen anbefalede ikke en særstatus for offentligt ejede selskaber.

Kvoteloftet for juridiske personer er godt nok fastsat til 20% (rejerfiskeri) men kun på 10% for enkeltpersoner. Royal Greenland's kvoteloft f.s.v.a. rejser bibeholdes på 33,33%, og dermed freder Departementet for Fiskeri og Fangst offentligt ejet virksomhed, og dermed er det alene de privatejede rederier og enkeltpersoner, Departementet for Fiskeri og Fangst mener, rettigheder skal fratages.

Med forslaget er det gjort muligt for alle borgere i Grønland at investere i fiskeriselskaber i overensstemmelse med Fiskerikommissionens anbefalinger. Det kan eksempelvis ske via personlig investering, gennem en investeringsforening eller via et pensionselskab.

Naalakkersuisut har besluttet at differentiere kvoteloftet mellem offentligt ejede selskaber (Royal Greenland) og private selskaber. Naalakkersuisut vurderer, at Royal Greenland ejes af hele det grønlandske samfund, og at det derfor vil være i strid med ønsket om at sprede ejerskabet i fiskeriet, hvis kvoteandele, som nu ejes af samfundet, bliver tildelt enkelt-selskaber eller enkeltpersoner. Det skal dertil bemærkes, at der desuden stilles – og der vil fremover kunne stilles - særlig krav til Royal Greenland som offentligt ejet selskab.

2.24.3. Til lovens øvrige overordnede formål mener PS, at fiskeressourcerne er det Grønlandske samfunds, sådan at forstå at udnyttelsen deraf skal komme det grønlandske samfund mest muligt til gavn, og at loven dermed bør sikre, at samfundet får det størst mulige langsigtede økonomiske udbytte ud af fiskeriet, samtidig med at der skabes sammenhængende og stabile rammebetingelser for fiskerierhvervet. Det formål er opfyldt i det eksisterende fiskeri jf. udviklingen i den samlede ressourcerentebetaling angivet ovenfor.

Vi er enige i, at der bør lægges vægt på, at fiskeressourcerne udnyttes bæredygtigt, og at bestandene opretholdes på et niveau, hvor de er i stand til at give det maksimale langsigtede

bæredygtige udbytte, men mener samtidig, at lovudkastet på ingen måde sikrer disse overordnede målsætninger.

PS har i sit hørings svar til lovens overordnede formål oplyst en række punkter, som besvares særskilt nedenfor.

2.24.3.1. Størst mulige samfundsmæssige udbytte – opgør med de tidsubegrænsede licenser

PS oplyser, at det kritiske element er den periode, som skal gå inden lovens fulde omfang indføres, hvilke kriterier der vil blive lagt til grund for en eventuel opsigelse af kvoteandele, og med hvilken frist man fra samfundets side kan opsigte kvoteandele – eftersom navnlig det havgående fiskeri er investeringsmæssigt tungt, og hvor nye trawlere afskrives over 20-25 år.

Med udkastet til ny fiskerilov (§ 34) ønsker man at gøre op med det tidsubegrænsede element, ved at man, med et varsel, som svarer til kvoteandelsperioden, kan opsigte en kvoteandel, hvor opsigelsen pr. år dog højst kan omfatte 20%.

Overgangsordningen gælder ikke reglerne om opsigelse af kvoteandele. Dermed kan Naalakkersuisut umiddelbart efter lovens vedtagelse opsigte kvoteandele. Det fremgår ikke, om opsigelse er 20% af hver kvote, den samlede direkte kvote eller af den samlede direkte og indirekte kvote lagt sammen, men resultatet er, at de nuværende rederier i år 16 kan stå fuldstændig uden kvoter – det er i vores optik fuldstændigt uholdbart og klart i strid med grundlovens bestemmelser om ekspropriation.

Såvel loven som bemærkningerne er tavse omkring, hvilke kriterier der vil blive lagt til grund for en opsigelse, ud over at en opsigelse skal følge almindelige forvaltningsmæssige principper.

Det er helt uforståeligt, at Departementet for Fiskeri og Fangst dermed lader det være op til det politiske system at bestemme, om en kvoteandel skal opsiges eller ej. Historien skræmmer, og tidligere var tildeling af licenser jo politisk bestemt – uden objektive og saglige kriterier fastlagt i loven risikerer man, at opsigelse af kvoteandele finder sted af politiske årsager.

Der bør indsættes objektive og saglige kriterier i loven for opsigelse af kvoteandele, således at aktørerne i fiskeriet kan agere i overensstemmelse dermed – alt andet vil være at skabe yderligere usikkerhed omkring rammevilkårene for fiskerierhvervet og åbne op for, at der tages usaglige hensyn ved opsigelse.

Det er Naalakkersuisuts holdning, at kvoteandele til det grønlandske fiskeri hverken er eller skal være genstand for personlig ejendom. Dette er også forudsat i fiskeriloven af 1990, hvor det følger af § 14, at Landstinget (Inatsisartut) med behørigt varsel og ved lov kan gøre tidsubegrænsede licenser, tidsbegrænsede. I forarbejderne til loven er det forudsat, at

”behørigt varsel” ikke overstiger 5 år. Heraf følger, at indehaverne af kvoteretten ikke kan have nogen berettiget forventning om at nyde nogen særlig beskyttelse ud over de angivne 5 år.

Med forslaget er der indført en licensperiode på 10 år, hvilket indebærer, at et rederi har en lovfæstet udnyttelsesret i 10 år fra en eventuel tilbagekaldelse af kvoteandelen – dog med et loft på 20% af året af initialkvoten. Licensperioden / opsigelsesvarslet er altså dobbelt så lang tid som forudsat af forarbejderne i fiskeriloven af 1990.

For nærmere overvejelser om ekspropriation og erstatningsfri regulering henvises til afsnit 1.6.

PS oplyser, at det ikke bør være det politiske system, der skal tage stilling til, om en kvoteandel skal tilbagekaldes. Til forslagets § 34 er der i bemærkningerne angivet, hvilke kriterier der skal lægges vægt på ved eventuel tilbagekaldelse af kvoteandele. Bundlinjen er imidlertid, at der vil være tale om politiske målsætninger, som kan opnås gennem omfordeling af kvoteandele. Det kan være hensynet til unge aktører, til indhandling, til bosætning med meget mere, og det er ikke muligt at forudsige disse formål i forbindelse med fremlæggelse af lovforslaget. Under alle omstændigheder skal ændringer ske med fornødent varsel, ligesom de skal være saglige og i øvrigt opfylde de forvaltningsretlige og forfatningsretlige betingelser.

2.24.3.2. Til forslagets målsætning om biologisk bæredygtighed bemærker PS, at ingen ansvarlig deltager i det grønlandske fiskeri kan sætte spørgsmålstegn ved, at fiskeri skal foretages på et biologisk bæredygtigt grundlag. Måden hvorpå den årlige TAC for rejer fastsættes med en udjævningsmekanisme for at gøre udsvingene mindre år for år er f.eks. forbilledlig og bør indføres for alt kvoteret fiskeri i Grønland.

Måden hvorpå man de senere år relativt ukritisk har udstedt licenser til det indenskærs fiskeri efter hellefisk er til gengæld meget uhensigtsmæssig. Fiskeriet er ikke foregået på et bæredygtigt grundlag siden 2013, og man bør fra politisk side sikre, at der ikke udstedes licenser til flere, end der er et bæredygtigt grundlag for, både økonomisk, men så sandelig også biologisk.

PSG har igennem vores virke igennem mange år netop søgt at medvirke til, at fiskeri sker på et bæredygtigt grundlag, eftersom vi har forventning om at være i fiskeriet i mange år. Kortsigtet profit må for os aldrig gå før hensynet til bæredygtighed.

Men hensigten med loven er bl.a. at sprede ejerskabet til kvoter. En spredning af ejerskabet vil efter vores opfattelse medføre bl.a. tyndt kapitaliserede selskaber og med mulighed for lovgiver at inddrage kvoteandele, kan man frygte, at nye aktører vægter egne kortsigtede

økonomiske målsætninger højere end langsigtede bæredygtige målsætninger. En presset økonomi vil alt andet lige modvirke hensynet til biomassen.

Hvis (når) nye aktører indser, at de vil komme i klemme, hvis TAC'en eller andre kvoter skal reduceres, eller der kommer prisfald, så vil der komme et pres mod ikke at følge den biologiske rådgivning, da det kan være et spørgsmål om overlevelse for rederierne. Et pres, som det kan være vanskeligt politisk at stå imod.

Historien viser, at man tidligere har brugt fastsættelse af kvoter og udstedelse af licenser som led i et politisk ønske om at tilgodese egne politiske mål og støtter – og ved den seneste krise i fiskeriet endte det jo med, at landskassen via en dyr kondemneringsordning var nødsaget til at træde til.

De eksisterende rederier har derimod de økonomiske muskler til at stå imod de udsving, der vil være i kvotegrundlaget, og kan holde til f.eks. at tage tonnage ud af fiskeriet, ifald kvotegrundlaget ikke er til stede i en periode – det kan et mindre rederi med f.eks. ét fartøj ikke holde til.

Ønsket om økologisk bæredygtighed styrkes dermed ikke ved at sprede ejerskabet af kvoter ud på flere aktører i rejefiskeriet – det vil være kontraproduktivt – så Departementet for Fiskeri og Fangst bør rette sig efter Fiskerikommissionens anbefaling og ikke indføre kvoteloft for andre arter end rejer, og kvoteloftet på rejer bør bibeholdes på det nuværende niveau, hvor der ikke forskelsbehandles mellem private og offentligt ejede rederier. Omvendt så er vi enige i, at indførelse af IOK vil have en positiv indflydelse på biomassen i det indenskærs fiskeri efter hellefisk.

Naalakkersuisut deler ikke PS' holdning om, at der kun skal være et kvoteloft for rejer, og bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

Dog bemærkes, at der med forslaget indføres krav om forvaltningsplaner for alle væsentlige bestande, jf. forslagets § 16. Disse forvaltningsplaner udarbejdes i samarbejde med relevante interessenter, hvor der bl.a. skal fremgå regler om fastsættelse af TAC og kvoter. Det vil være naturligt, at der i disse forvaltningsplaner indføres mekanismer lig med udjævningsmekanismen i rejefiskeriet.

Evt. begrænsninger for adgang fastsættes i bekendtgørelser som nu. Herunder evt. perioder med stop for udstedelse af nye licenser, som indført 2019-2022.

2.24.3.3. Til forslagets økonomiske bæredygtighed bemærker PS, at indførelse af IOK i fiskeriet efter hellefisk på sigt vil medføre større økonomisk bæredygtighed i dette fiskeri, navnlig i den indenskærs del. Som lovgiver indså ved indførelsen af fiskeriloven i 1990, så vil

det betyde, at licenserne bliver samlet hos færre, større aktører, hvilket sikrer en mere effektiv udnyttelse af fartøjer og drift og dermed også bedre rentabilitet i fiskeriet. Udviklingen vil måske også kunne understøtte, at licenserne vil kunne anvendes til at finansiere de nødvendige investeringer, da de vil kunne stilles som sikkerhed hos de långivende pengeinstitutter.

Ud over indførelse af IOK i fiskeriet efter hellefisk, så er det eneste andet tiltag i lovudkastet, der bidrager til øget rentabilitet i fiskeriet, nedsættelse af den andel det indenskærs rejefiskeri skal indhandle til 25%.

Konsekvenserne for den landbaserede industri og tab af arbejdspladser er berørt andet steds, og det samme er den negative påvirkning af prisen for søkogte rejer.

Men vi opfordrer til, at man går hele vejen og tillige ændrer i indhandlingspligt for hellefisk fra den havgående flåde. Dette vil bidrage med øget omsætning, A-skat, overskud og ressourceafgift fra fiskeriet.

Det vil i mindre omfang gå ud over arbejdspladser i land, eftersom mængden er begrænset, og den landbaserede forarbejdningsproces er beskeden. Departementet for Fiskeri og Fangst mener jo, at de mennesker, der mister deres job, kan få anden og bedre aflønnet beskæftigelse - så der er vel ingen grund til ikke at gøre det, eftersom fiskerierhvervet vil få en bedre økonomi, og det samme vil landskassen grundet stigende indtægter fra ressourceafgiften – hvis vel og mærke de ansatte i de landbaserede arbejdspladser kan finde anden beskæftigelse – det betvivler vi dog.

Naalakkersuisut deler ikke PS' opfattelse vedr. indhandlingspligten og imødekommer ikke PS' opfordring i forslaget.

Det skal dog bemærkes, at det med forslaget dels også er hensigten at ensarte vilkårene for rejefiskeriet, hvilket indebærer en generel produktionstilladelse på 75% for alle rejefartøjerne. Der er dog intet til hinder for, at aktøren indhandler 100% af fangsten – hvilket det forventes, at en række aktører fortsat vil gøre også på længere sigt.

2.24.3.4. Til forslagets hensyn om social bæredygtighed bemærker PS, at dette ikke er tilgodeset i forslaget. PS oplyser, at man i bemærkningerne angiver, at indførelse af ændret indhandlingspligt i det indenskærs rejefiskeri medfører tab af ca. 35 årsværk, og at der samlet vil ske et fald i beskæftigelsen på rejefabrikkerne med ca. 140 årsværk. Hertil kommer yderligere 300 årsværk ved indførelse af IOK i det indenskærs fiskeri efter hellefisk.

Vi har nedenfor redegjort for effekterne af en lukning af vores rejefabrik i Aasiaat, og vores beregninger understøtter det beregnede antal tabte arbejdspladser på fabrikkerne.

Men man glemmer behændigt de afledte effekter på følgeerhverv, ved at en fabrik lukker, og at yderligere 300 årsværk mistes i fiskeriet (vi forudser på linje med Fiskerikommissionen, at det tal er væsentligt højere, helt op til 700) – og det er direkte uartigt, at man lakonisk i bemærkningerne til loven blot angiver, at den arbejdskraft, der ”frigøres”, på sigt vil finde alternativ beskæftigelse og dermed bidrage til værdiskabelsen i andre erhverv, og lægger en arbitrær antagelse ind om, at 75% af dem, der mister deres arbejde, vil kunne finde anden beskæftigelse til en årsløn på tkr. 300. Det er rigtige mennesker og familier, man her berører, og lukning af fabrikker og færre beskæftigede vil ramme meget hårdt i navnlig diskoområdet og Nordgrønland.

Hvilke jobs er det, disse mennesker, der for flertallets vedkommende er ufaglærte, kan få? Hvor er der afsat midler til omskoling til andre erhverv? Hvor skal disse mennesker og deres familier flytte hen, når de nordlige byer og bygder rammes hårdt? Der er slet ikke redegjort for disse voldsomme konsekvenser, og loven har i vores optik social slagside ift. de landbaserede arbejdspladser.

Der bør udarbejdes langt mere grundige samfundsøkonomiske beregninger, der kommer ”hele vejen rundt”, og beregningerne bør desuden indeholde scenarier alt efter hvilke forudsætninger, der lægges til grund.

Forslaget indeholder både tiltag, der reducerer og forøger beskæftigelsen. Derfor er der ikke tale om en så ensidig effekt, som der beskrives i høringssvaret. Beskæftigelsen på land kan blive reduceret, beskæftigelsen i det kystnære fiskeri kan blive reduceret, beskæftigelsen i de havgående fiskerier kan blive forøget.

Af tiltag der kan forøge den sociale bæredygtighed, er indførsel af IOK for jollefiskere i område 47 og i krabbefiskeriet.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at tiltagene på kort sigt ikke forventes have konsekvenser for beskæftigelsen. På langt sigt kan beskæftigelsen i rejefiskeriet og på rejefabrikkerne, ved fuld udnyttelse af muligheden for at producere 75%, blive reduceret med arbejdspladser svarende til op til 175 årsværk.

Fuld udnyttelse af muligheden for at producere 75% af fangsten er først mulig, når der er tilstrækkeligt med fartøjer i det kystnære rejefiskeri, der har kapaciteten til at producere om bord. Eftersom dette ikke sker på kort sigt, vil alle aktører have mulighed for at tilpasse sig ændringerne gradvis.

Naalakkersuisut har særligt fokus på efteruddannelse af de personer, der eventuelt skulle blive ramt af reformering af fiskeriet, men bemærker samtidig, at forslaget har til hensigt at

fastsætte rammerne for fiskeriet, hvorefter erhvervet har mulighed for at tilpasse sig disse rammer.

Vilkårene for indhandlingspligten har tidligere været fastsat af Naalakkersuisut og ikke ved lov, derfor kan der være en usikkerhed i erhvervet om, hvor stor en andel der skal indhandles, og hvor stor en andel der kan produceres ombord. Med forslaget er der et lovfæstet krav om indhandling af 25% af rejefangsten, hvilket bidrager til bedre rammebetingelser og forudsigelighed for erhvervet.

2.24.3.5. Til forslagets hensigt om armslængde i forvaltningen oplyser PS, at politisk indblanding skal undgås, og rammevilkårene skal være forståelige og kriterier for omfordelinger være objektive, så man som aktør i fiskeriet ved, hvilke regler der gælder, så man kan indrette sig derefter.

Desværre er det ikke tilfældet med lovudkastet.

I den nuværende fiskerilov er der hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler 28 steder, hvilket har medført udstedelse af 29 bekendtgørelser.

Naalakkersuisut anerkender, at der er en lang række bemyndigelsesbestemmelser i forslaget, hvilket kan bidrage til at skabe en vis usikkerhed for erhvervet. Naalakkersuisut har dog nøje vurderet, i hvilket omfang det er nødvendigt med bemyndigelsesbestemmelser, og har på baggrund af bemærkninger foretaget en grundig afvejning af, hvilke bemyndigelsesbestemmelser der er nødvendige for at sikre stabile rammebetingelser for erhvervet.

Det bemærkes hertil, at det ikke er antallet af bemyndigelsesbestemmelser, der er afgørende for at sikre stabile rammebetingelser, men derimod afvejningen af hvornår det er nødvendigt at indføre en bemyndigelsesbestemmelse.

Det er vurderingen, at forslagets bemyndigelsesbestemmelser i sin helhed giver mulighed for at skabe en dynamisk detailregulering af en række områder, der sikrer, at reguleringen bliver af højere kvalitet og bidrager til, at fiskerierhvervet, indenfor forslagets rammer, har mulighed for at udvikle sig.

2.24.3.5.1. I udkastet er der lagt op til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler 36 steder. Nogle steder giver det mening, når der er tale om rene administrative bestemmelser, men på en række afgørende områder bør det ikke være op til Naalakkersuisut, men være en del af lovudkastet.

F.eks. kan Naalakkersuisut fastsætte regler om udstedelse og opretholdelse af licenser samt de dertilhørende vilkår, blandt andet med henblik på at tilpasse fiskeriflådens kapacitet til de disponible fangstmængder (§23). Selv om der er en tilsvarende bestemmelse i den eksisterende fiskerilov, så mangler bestemmelsen objektive kriterier, således bestemmelsen ikke anvendes vilkårligt, og man f.eks. vil gå efter nogle aktører i fiskeriet og ikke andre.

Naalakkersuisut skal fortsat agere i overensstemmelse med de forvaltnings- og forfatningsretlige regler. Forskelsbehandling af aktørerne vil være i strid med disse regler.

2.24.3.5.2. Naalakkersuisut kan i forhold til andre bestande (end rejer, hellefisk og krabber) eller områder fastsætte nærmere regler om, at en kvote opdeles og fordeles i kvoteandele, og herunder fastsætte regler om årskvoter (§28, stk.2). Vi foreslår, at loven allerede nu klart definerer tildelingskriterier f.eks. ift. eksisterende fiskeri.

Bestemmelsen er indført med henblik på at indføre IOK-ordningen for de bestande, som der ikke indføres IOK-ordning for ved lovens vedtagelse. Naalakkersuisut har nøje vurderet, i hvilket omfang tildelingskriterier skal angives i loven, og har fundet, at dette ikke er hensigtsmæssigt.

Dette skyldes, at der kan være flere hensyn, der skal varetages ved indførsel af IOK, hvilket ikke nødvendigvis er kendt ved lovens behandling.

2.24.3.5.3. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for omsætning af kvoteandele og årskvoter samt for indberetninger til Naalakkersuisut (§30), men disse er ukendte.

Forslagets § 30, stk. 3, er en bemyndigelsesbestemmelse, der bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler for omsætning af kvoteandele og årskvoter samt for indberetninger til Naalakkersuisut.

Det er ikke muligt at forudse den præcise udvikling, og det derfor nødvendigt, at Naalakkersuisut har beføjelser til at imødegå en uhensigtsmæssig udvikling som for eksempel udlejning af årskvoter eller for stor forskel på ressource og kapacitet.

2.24.3.5.4. Det fremgår af § 31, at Naalakkersuisut etablerer en udbudsportal til brug for omsætning af kvoteandele og årskvoter, herunder kvoteandele og årskvotemængder, som er tilfaldet Naalakkersuisut.

Men ud over at udbud deraf skal ske via licitation, så er bestemmelsen tavs omkring udvælgelseskriterier, og eftersom Naalakkersuisut er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om vilkår og kriterier for deltagelse i licitationen, åbner man for, at der kan stilles

usaglige vilkår og kriterier op, eller vilkår og kriterier som alene kan opfyldes af det offentligt ejede selskab Royal Greenland.

Hensigten med licitation er, at Naalakkersuisut kan fastsætte en række kriterier for de andele eller årskvoter, der tilfalder Naalakkersuisut. Det er ikke lovteknisk muligt at angive, hvilke kriterier der skal lægges vægt på ved licitation. Dette skyldes, at der i fremtiden er politiske hensyn, som ikke er kendt på nuværende tidspunkt. Dog skal disse opfylde de forvaltningsretlige grundprincipper og bl.a. saglige og objektive vilkår. Det vil således ikke være sagligt, hvis Naalakkersuisut udbyder en kvote i form af licitation, hvor det kun er offentlige selskaber (Royal Greenland), der kan byde. Derimod vil det være sagligt, hvis der er en bestemt aldersgruppe eller område, der må byde på kvoten, hvis hensynet er at indføre nye aktører, eller at der er behov for at udvikle et særligt område.

PS' bemærkninger har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.24.3.5.5. Loven redegør desuden ikke for kriterierne for de fartøjer, der kan få tilladelse til produktion ombord i det indenskærs fiskeri, og disse kriterier er essentielle for, at det kan vurderes, om Departementet for Fiskeri og Fangsts intention giver mening – sporerne fra etableringen af 79'ere skræmmer.

Man bør således udtømmende i loven opstille de vilkår og krav, som Naalakkersuisut kan stille ifm. udbud af kvoteandele og årskvoter, og der skal af loven fremgå klare og objektive kriterier for eventuel opsigelse af kvoteandele. Hvis man så efterfølgende ønsker at ændre kriterierne, må man ændre loven. Det er ikke mere end rimeligt og meget mere transparent end nu, hvor vi f.eks. har oplevet, at der bliver stillet konkurrenceforvridende krav ved tildeling af ekstra kvoter.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til forslaget. Det er hensigten med bestemmelsen at reglerne for fiskeriet kan tilpasses de faktiske forhold, og en rigid begrænsning af Naalakkersuisut's handlemuligheder vil kunne være til skade for erhvervet.

2.24.4. PS angiver en række bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser.

2.24.4.1. Til forslagets § 9 bemærker PS, at bestemmelsen fastlægger, hvilke grønlandske aktører der kan erhverve en licens. Bestemmelsen fastlægger, at alle aktører skal være hjemmehørende i Grønland, og at bestemmelsen skal gælde alt fiskeri og ikke kun rejefiskeri. Bestemmelsen udelukker dermed udenlandske interessenter i f.eks. det udenskærs pelagiske fiskeri, hvor der i dag er flere joint ventures, hvor udenlandske selskaber bidrager med investeringer og know how.

Eksempelvis har PSG etableret et samarbejde med det islandske baserede Sildarvinnslan Hf. omkring fiskeri efter pelagiske arter, i form af Polar Pelagic A/S. PSG ejer 67% af dette joint venture.

Det bemærkes, at værdien af vores partners andel af selskabet ud fra en simpel indre værdis betragtning baseret på årsregnskabet for 2022 udgør kr. 48 mio., hvortil kommer tab af fremtidige driftsindtægter m.v. Det er således et væsentligt beløb enten PSG eller en anden Grønlandsk aktør skal kunne finansiere for at overtage alene denne ejerandel.

Vi har sympati for forslaget ud fra en betragtning om, at fiskeri ved Grønland skal komme det grønlandske samfund til gode i størst muligt omfang.

Men Departementet for Fiskeri og Fangst redegør på ingen måde for, hvorfra finansieringen til overtagelse af disse ejerandele skal komme, samt hvad det samlede omfang forventes at udgøre.

Ydermere er ”tvangssalg” af ejerandele at sammenligne med ekspropriation, hvorfor Landskassen også her kan forvente at blive mødt med væsentlige erstatningskrav, som man ikke kvantificerer i bemærkningerne til loven.

De nærmere økonomiske konsekvenser er der redegjort nærmere for i forslagets almindelige bemærkninger.

2.24.4.2. Til forslagets § 18 bemærker PS, at efter den gældende fiskerilovs § 5, stk. 3, skal kvoten for rejer ved Vestgrønland fordeles med 43 % til den kystnære flådekomponent og 57 % til den havgående flådekomponent. Lovforslaget indeholder ingen lignende bestemmelse, idet lovforslagets § 18 blot bestemmer, at Naalakkersuisut fordeler TAC’erne for hver bestand i kvoter til de forskellige flådekomponenter.

Hvorvidt det er Departementet for Fiskeri og Fangsts intention, eller om det er en forglemmelse, er uklart, eftersom den tidligere fordeling ikke er omtalt i bemærkningerne. Det er uvist, hvordan Naalakkersuisut har til hensigt at fordele rejekvoten fremadrettet, og grundet den manglende omtale af ophævelsen i lovforslaget og lovbemærkningerne er det principielt uvist, hvornår ændringen er tiltænkt at få virkning.

Det bemærkes dog, at hvis fordelingen af rejekvoten ender på 50/50 %, vil ejerne af de havgående kvoter miste ca. 12 % af deres samlede kvote.

Forholdet er uddybet nedenfor under afsnittet om erstatningsmæssige forhold.

Departementet for Fiskeri og Fangst må melde klart ud – ønsker man at ændre fordelingsnøglen mellem det indenskærs og det udenskærs fiskeri efter rejer og i så fald hvorledes og med hvor meget?

Departementet for Fiskeri og Fangst må nødvendigvis som en del af lovgivningen fremlægge en præcis beskrivelse af, hvorledes den fremtidige fordeling af rejekvoten mellem det indenskærs og udenskærs fiskeri fastlægges – det kan passende ske i tilknytning til § 29, stk. 3, og skal i vores optik fortsat indregne den nuværende fordelingsnøgle (43/57).

En eventuel ændring af fordelingen er i vores optik endnu et eksempel på ekspropriation uden angivelse i loven af, at man er berettiget til erstatning.

Med forslaget er der fremover ikke en fordelingsnøgle mellem det kystnære rejefiskeri og det havgående rejefiskeri. Der sker dog ikke en ændring af aktørernes vilkår i forbindelse hermed, og aktørerne mister ikke en del af deres kvoteandel.

2.24.4.3. Til forslagets § 30 bemærker PS, at bestemmelsen er uklart formuleret, og at bemærkningerne ikke hjælper stort.

Vi formoder, at det, som Departementet for Fiskeri og Fangst ønsker, er, at indenskærs kvoter alene kan anvendes til indenskærs fiskeri, hvilket er fornuftigt nok også i lyset af, at Departementet for Fiskeri og Fangst fortsat har behov for at skelne mellem indenskærs- og udenskærs kvoter, ellers kan man ikke matematisk beregne kvoteandele jf. vores bemærkninger til § 18.

Men bestemmelsen er meget uklar og bør skrives om.

Departementet for Fiskeri og Fangst ønsker at omfordele ejerskabet til navnlig rejekvoterne, der i dag tilhører de private rederier, som dermed står til at skulle tvangssælge betydelige værdier. En oplagt finansieringsmulighed vil dermed være de eksisterende rederier.

Men i fald Departementet for Fiskeri og Fangst fastholder grænserne for maksimale kvoteandele i § 32 både ved direkte og indirekte ejerskab, så bør Departementet for Fiskeri og Fangst indrømme en dispensationsmulighed ift. kvoteloftet for kvoter, man har tvangssolgt med helt eller delvis sælger- finansiering.

Ellers kan de nuværende rederier ikke sælge kvote med sælgerfinansiering, men alene mod kontant betaling, eftersom de sikkerheder (pant), man af gode grunde vil forlange, gør, at den tvangssolgte kvote forsat skal medregnes i opgørelsen af det sælgende rederis kvoter grundet bestemmelsen om indirekte ejerskab.

Ydermere skal der tillige en bestemmelse med i loven, der undtager, at tvangssolgte kvoter, der i en misligholdelsessituation bliver taget tilbage til det sælgende rederi, ikke skal medregnes i kvoteloftet. Et muligt salg til andre aktører i en misligholdelsessituation er på

ingen måde sikkert, eftersom det vil være uvist, om der er andre aktører, der kan eller vil betale markedsprisen for kvoten i en sådan situation.

Indrømmes der ikke en klar mulighed herfor – som ikke alene skal baseres på en dispensation udstedt af Naalakkersuisut – men klart er hjemlet i loven, vil det ikke være muligt for PSG at sælgerfinansiere kvotesalg grundet kvoteloftet, og dermed er den største finansieringskilde for eventuelle nye aktører ikke til stede.

Departementet for Fiskeri og Fangst opfordres til at genoverveje såvel kvoteloftets størrelse, samt at tvangssolgte kvoter, hvor der er ydet sælger finansiering med sikkerhed i kvote og ejerandele, ikke skal medregnes grundet indirekte ejerskab ved opgørelse af kvoteloft.

Tillige bør Departementet for Fiskeri og Fangst åbne mulighed for, at man, på linje med pengeinstitutter, kan være ejer (og gøre brug af) kvote, man har været nødsaget til at tvangssælge, og efterfølgende må tage retur grundet misligholdelse af en sælgerfinansiering, uden at en generhvervet kvote skal medgå i opgørelsen af ens kvoteandele, f.eks. i en periode på 2-3 år, således at man har den nødvendige tid til at få denne kvoteandel solgt til anden side igen.

Den voldsomme koncentration, der har ført til, at ganske få ejer størstedelen af fiskeriet, afstedkommer, at der er behov for at etablere klare regler med henblik på spredning.

Det vil fortsat være muligt at foretage sælgerfinansiering, forudsat at lovens kvoteloft ikke overskrides.

2.24.4.4. Til forslaget § 32 bemærker PS, at bestemmelsen er et direkte angreb på de private rederier og navnlig på PSG, mens Naalakkersuisut eget rederi Royal Greenland tildeles en særstatus.

Spredning af ejerskabet omfatter dermed ikke de kvoter, som det selvstyre ejede selskab Royal Greenland ejer – eftersom deres kvotebesiddelser stort set ikke berøres, da selvstyrejede selskaber fortsat må eje store kvoteandele og langt større end privatejede rederier.

Polars samlede rejekvote ejet direkte og indirekte udgør d.d. ca. 31,9% af den udenskærs kvote og 22,9% af den indenskærs. Samlet svarer det til 28% af den samlede kvote, hvor det kvoteloft, der fremgår af lovudkastet, er maksimeret til 20%.

De to ejerfamilier ejer direkte/indirekte hver især 14,5% af den samlede kvote, hvor det kvoteloft, der fremgår af lovudkastet, er maksimeret til 10%.

Dermed skal PSG, ifald Departementet for Fiskeri og Fangst står fast på det angivne kvoteloft, tvangssælge 8 % af kvoten, og/eller begge ejerfamilier skal tvangssælge ejerandele svarende til 4,5% af den samlede kvote.

Royal Greenland ejer direkte/indirekte 33,5% af den samlede inden- og udenskærs kvote, og eftersom Naalakkersuisut ejede rederier indrømmes ret til at eje 33,33%, så vil lovgivningen ingen reel betydning få for Royal Greenland.

Forskellen i kvoteloftsprocenten gør også, at de rederier, som fisker efter rejer, og som har PSG med i ejerkredsen, bliver ramt ved enten at skulle erhverve ejerandele af PSG eller at skulle finde en anden investor. Hvor skal den finansiering f.eks. komme fra? Ydermere vil salg af ejerandele betyde, at PSG's know how ej hellere vil være tilgængelig for disse rederier på samme vis, som hvis PSG var medejer.

De rederier, som har Royal Greenland med i ejerkredsen, berøres ikke på samme vis, hvilket efter vores overbevisning klart er konkurrenceforvridning, tangerende til magtfordrejning.

Vi har endnu ikke regnet på, hvad det måtte betyde, ifald man fastholder de fremlagte udkast til kvotelofter, men baseret på TAC'en for 2024 så skal PSG og ejere alene tvangssælge ca. 8.000 tons af rejekvoten, hvortil kommer andre kvoter, fartøjer, ejerandel m.v. Meget konservativt opgjort så medfører det, at der skal tvangssælges kvote, ejerandele og fartøjer for en samlet sum på mellem kr. 500 – 1.000 mio.

Eftersom disse midler næppe kan rejses i Grønland, og PSG er afskåret fra at sælgerfinansiere jf. ovenfor, og mulighed for udenlandsk finansiering fjernes, så vil det forventeligt medføre, at vi ikke kan sælge disse aktiver til markedspris og dermed vil vi blive påført store tab alene på disse tvangssalg.

Hertil kommer et betydeligt driftstab.

Det samlede tab, der forventeligt vil udgøre flere milliarder, vil af gode grunde og i takt med at det materialiseres, blive rettet mod Naalakkersuisut.

En lige og fair konkurrence opnås alene hvis rammevilkårene er ens for private og offentligt ejede rederier, hvorfor et kvoteloft bør være det samme for private som for offentlige aktører – på samme vis som det er i dag.

Departementet for Fiskeri og Fangst opfordres derfor på det kraftigste til, at kvoteloftet for rejer for privatejede rederier og Royal Greenland A/S er ens, så kvoteloftet fastsættes til f.eks. 33,33%, og at der i stedet for den underlige bestemmelse om ”kombineret kvoteloft” i stedet fikseres en maksimal kvoteandel på eks. 33,33% for det udenskærs fiskeri efter hellefisk for alle aktører.

Ifald man fastholder bestemmelsen om ”kombineret kvoteloft” så må vi insistere på, at privatejede rederier og personer ligesom Royal Greenland A/S, indrømmes et kombineret kvoteloft for bestande ved Vestgrønland på 40%.

Der henvises til afsnit 1.3.

24.4.5. Til forslaget § 32, stk. 2

I bestemmelsen er angivet de maksimale kvoteandele, som kan ejes af enkeltpersoner inklusive deres nærtstående.

Begrebet ”nærtstående” er hverken defineret i lovforslagets § 32 eller i forslaget § 3, som indeholder definitioner af begreber anvendt i lovteksten.

I bemærkningerne til § 32 er dog anført: ”Ved begrebet ”nærtstående” forstås i denne forbindelse slægtninge i op- eller nedstigende linje, søskende og ægtefælle/samlever, og ved begrebet ”samlever” forstås i denne sammenhæng en person, med hvem man deler og i to år har delt bolig.”

Der er andre steder i lovgivningen, hvor begrebet ”nærtstående” anvendes, herunder inden for skatteretten, arveretten og procesretten. Begrebet forstås dog ikke nødvendigvis ens inden for alle retsområder.

Det er derfor afgørende, at et lovforslag som det foreslåede, der gør brug af begrebet, præciserer dets betydning i højere grad, end forslaget lægger op til.

Alternativet er, at der opstår en uklar retstilstand med negativ effekt på de involverede i fiskeriet, og som dertil også vil gøre loven meget vanskelig at anvende i praksis af de relevante myndigheder med retssikkerhedsmæssige betænkeligheder som direkte konsekvens.

Anvendelsen af begrebet ”nærtstående” i lovforslaget giver særligt anledning til følgende spørgsmål, men det kan ikke på det foreliggende grundlag udelukkes, at yderligere spørgsmål vil opstå som følge af lovforslagets uklarhed.

- Omfatter begrebet ”nærtstående” en persons halvsøskende?
- Omfatter begrebet ”nærtstående” en persons adoptivbørn/adoptivforældre?
- Omfatter begrebet ”nærtstående” en persons plejebørn/plejeforældre?
- Omfatter begrebet ”nærtstående” en persons søskendebørn?
- Omfatter begrebet ”nærtstående” en persons svigerforældre/svigerbørn?

Ovenstående spørgsmål bør efter vores opfattelse afklares ved indsættelse af en præcis og udtømmende definition af begrebet ”nærtstående” i lovforslaget.

Det har været en bunden opgave for Naalakkersuisut at begrænse udviklingen i retning af stadig større koncentration af ejerskabet. Man kan diskutere, hvor tætte relationerne kan være mellem ejere i forhold til, om der er tale om reel spredning af ejerskabet.

Naalakkersuisut har valgt den foreslåede snitflade ud fra en betragtning om, at spredningen

bør ske ud af den nærmeste familierelation, og ud fra en betragtning om, at familie i ret op- og nedstigende linje samt søskendeforhold, ligger indenfor begrebet "nær familie".

2.24.4.5.1. Dertil bemærker PS, at forslaget § 32, stk. 2, er åbenlys urimelig, og bemærker at § 32, stk. 2, udover at være uklar også er åbenlys urimelig, hvilket kan illustreres med følgende eksempler:

- F.s.v.a. krabbefiskeri ved Vestgrønland, så ønsker Departementet for Fiskeri og Fangst at fastsætte kvoteloftet til 17% for selskaber og 10% for privatpersoner. PSG's andel udgør (beregnet efter faktisk fiskeri) ca. 11% og er dermed under kvoteloftet, men eftersom Bent Salling sammen med sin søster ejer 50% af PSG, så ejer de indirekte 5,5%. Deres far, Jens Salling, ejer personligt 16%. Tilsammen ejer familien Salling således direkte og indirekte 21,5%. Dermed skal der tvangssælges kvote, der gør, at såvel Jens Salling som Bent og Laila Salling kommer ned på 10%.

Jens Salling fisker i eget regi og for egen risiko uden indblanding fra PSG's side. Indhandling foretages p.t. til PSG. Men hvem vil Departementet for Fiskeri og Fangst påtvinge et tvangssalg? Efter hvilke kriterier? Det er en helt urimelig situation at sætte en familie i

- Hvis personer er "nærtstående" jf. ovenstående eksempel, og hver især har opbygget en virksomhed uafhængigt af hinanden under iagttagelse af den eksisterende fiskerilov, så skal deres kvoteandele opgøres under et. Det kan medføre, at familiemedlemmer, som erhvervsmæssigt intet har med hinanden at gøre, men som har forskellige kvoteandele indenfor samme arter, kan blive påtvunget at skulle tvangssælge ejerandele eller kvote. Men hvorledes har Departementet for Fiskeri og Fangst tænkt sig at regulere den situation, hvis ingen af parterne vil acceptere, at de skal tvangssælge – vil Departementet for Fiskeri og Fangst så fastsætte, hvem der skal sælge og hvilken andel? Uden klare kriterier er det umuligt at forholde sig til denne helt urimelige situation.

- I en anden situation kan en fisker f.eks. eje 2,5% af kvoten for det kystnære hellefiskefiskeri. Men dermed er der ikke andre, der er nærtstående til denne fisker, der kan få lov til selv at starte fiskeri efter hellefisk op – uanset hvor dygtig og driftig man end måtte være. Det er helt urimeligt og næppe Departementet for Fiskeri og Fangsts hensigt, at man dermed vil holde dygtige og driftige fiskere ude af fiskeriet.

Vi skal opfordre til, at Departementet for Fiskeri og Fangst fjerner bestemmelsen om, at kvoteandelsloft for enkeltpersoner skal beregnes inklusiv deres nærtstående.

Ydermere skal vi med henvisning til Fskerikommisionens anbefalinger kraftigt opfordre til, at kvoteandelsloftet for enkeltpersoner sættes på samme niveau, som gælder for juridiske personer – og kraftigt opfordre til, at juridiske persons kvoteloft skal fastsættes til de samme

niveauer som offentligt ejede selskabers, og at man dermed ikke via lovgivning indfører konkurrenceforvridende bestemmelser.

Enkeltpersoners kvoteloft er ændret fra 10% til 12,5%.

2.24.4.5.2. Til forslaget § 32, stk. 1, nr. 5, bemærker PS, at der indføres en regel om, at kombineret havgående fiskeri begrænses til 20%. Reglen medfører, at hvis man har kvote i rejefiskeriet, så har det indflydelse på, hvor stor en andel af andet kvoteret fiskeri, man så kan deltage i. Reglen medfører, at PSG alene kan have en kvoteandel på 20% i det havgående fiskeri efter hellefisk. I dag har PSG via indirekte ejerskab ca. 28% af den havgående hellefiskekvote ved vest, mens ejerfamilierne bag PSG hver især ejer ca. 15%, og dermed skal PSG tvangssælge ejerandele eller kvote svarende til 8% af kvoten, eftersom PSG fortsat ønsker at eje 20% af rejekvoten.

Igen er der en klar forskelsbehandling, eftersom det af Naalakkersuisut ejede Royal Greenland's mulighed for kombineret havgående fiskeri ikke er begrænset til 20%, men det dobbelte – 40%. Der er ingen saglig begrundelse for denne forskelsbehandling – ud over at Royal Greenland, som direkte og indirekte ejer 33,5% af den samlede inden- og udenskærs rejekvote og anslået 48,4% af den havgående hellefiskekvote ved Vestgrønland, med et kombineret kvoteloft på 40% stort set ikke berøres $(33,5\%+48,4\%)/2 = 40,95\%$.

Vi må på det kraftigste opfordre til, at bestemmelsen helt fjernes, da den ret beset ikke giver mening.

Alternativt skal aktører i det grønlandske havgående fiskeri gives samme rammevilkår, i stedet for at selvstyrejede virksomheder gives en fordel, hvilket både er direkte konkurrenceforvridende og også efter vores opfattelse et udtryk for magtfordrejning.

Naalakkersuisut deler ikke PS' betragtninger, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.24.4.6. Til forslaget §§ 33, 34 og 77 bemærker PS, at bestemmelserne fastslår, at tidsbegrænsede kvoteandele afskaffes og erstattes af, at licens til rejefiskeri og hellefiskeri meddeles som minimum for 10 år, mens krabbefiskeri meddeles for minimum fem år.

Samtidig kan Naalakkersuisut med et varsel, som svarer til kvoteandelsperioden, opsiges en kvoteandel, med 20% af den initiale kvoteandel. Kriterierne for opsigelse er ikke angivet, hvilket er behandlet andet steds i dette høringssvar.

§§ 33 og 34 er ikke omfattet af overgangbestemmelsen i § 77 – det er kun reglerne om kvoteloft, hvorefter kvoteloftet indføres 10 år efter lovens ikrafttræden f.s.v.a. fiskeri efter rejer og hellefisk og 5 år efter lovens ikrafttræden f.s.v.a. krabber.

Dermed kan Naalakkersuisut straks efter lovens vedtagelse påbegynde opsigelse af kvoteandele med 20% pr. år. Dermed kan de nuværende aktører i reje- og hellefiskeriet stå helt uden kvoter år 15 efter lovens vedtagelse, mens aktører, der fisker efter krabber, kan stå uden kvote år 10 efter lovens vedtagelse.

Vi skal kraftigt opfordre til, at kvoteandele for krabber behandles på samme vis som rejer og hellefisk. Der ses ingen saglig grund til at behandle dette fiskeri anderledes.

Vi skal på det kraftigste tillige opfordre til, at overgangsbestemmelsen i § 77 minimum bliver 25 år, og at adgangen til opsigelse af kvoteandel også medtages af overgangsbestemmelsen, således at en opsigelse først kan påbegyndes efter 15 år og da under iagttagelse af kvoteandelsperioden, således at eventuel opsigelse først får effekt fra år 25 og frem fra lovens vedtagelse. Det samme bør gælde for krabber.

Hvis dette ikke imødekommes, så er det vores juridiske rådgiveres klare vurdering, at disse bestemmelser i loven er i strid med grundlovens bestemmelser om ekspropriation – der henvises i det hele til afsnittet om erstatning.

Der henvises til afsnit 1.4.

2.24.4.7. Til forslaget §§ 35, 38, 39 og 40 bemærker PS, at bestemmelserne forpligter aktører at fiske mindst 85% af den til aktøren tildelte årskvote, men at aktøren kan overføre op til 15% af årskvoten til det følgende kvoteår (kvotefleks), mens alene op til 8% af aktørens årskvote kan overføres til en anden aktør.

§ 40 fastslår, at hvis en aktør i en periode på 3 år ikke har opfisket 85% af sin årskvote, så er man forpligtet til at sætte årskvoten til salg.

I bemærkningerne fremgår dog, at det kun er den del, man ikke har kunnet opfiske, man skal frasælge.

Vi er af den overbevisning, at de nuværende regler for kvotefleks og salg af årskvote er meget mere fleksible, end lovudkastet lægger op til, og eftersom man kan risikere at skulle frasælge kvoteandel, hvis den ikke bliver opfisket, så betyder det, at aktører vil være meget restriktive med f.eks. at overdrage årskvote til en anden aktør – for hvad nu hvis denne ikke evner at fiske denne del op. Der er dermed en hel del af de mindre aktører i rejefiskeriet, der vil blive ramt af, at der ikke længere er en meget fleksibel ordning.

Vi foreslår derfor, at de nuværende regler for flekskvote og salg af årskvote bibeholdes.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til forslaget.

2.24.5. PS bemærker, at forslaget vedtagelse vil betyde, at selskabets nuværende finansiering af fiskere og fangere vil ophøre. PS oplyser dertil, at selskabet har finansieret mere end 200 fiskere og fangere, primært ifm. køb af fartøjer og kvoter, men også ifm. løbende indkøb af brændstof og proviant m.v. Det samlede beløb udgør et ganske stort tocifret millionbeløb. Lånene er ydet mod, at de pågældende fiskere og fangere skal indhandle deres fangst af primært rejer, hellefisk og torsk til PSG og tilbagebetales ved træk i indhandlingen.

Der er med de største af disse fiskere aftalt sikkerhed for tilbagebetaling ved pant i den pågældende fiskers fartøj og kvote, som dermed kan inddrages som brugelig pant, ifald den pågældende fisker ikke indhandler i et omfang, der gør, at gælden kan serviceres. Departementet for Fiskeri og Fangst ønsker bl.a. ved indførelse af IOK i det indenskærs fiskeri efter hellefisk at sikre, at en større andel af kvoten kommer på færre hænder for at professionalisere fiskeriet og muliggøre en forbedret individuel økonomi og dermed investeringer i fiskeriet. Denne del af lovudkastet er vi enige i.

Departementet for Fiskeri og Fangst glemmer dog, at mange af disse fiskere og fangere lever og fisker i områder, hvor kommerciel bankdrift ikke rigtigt eksisterer i dag. Bankerne i Grønland er meget varsomme med at yde lån til mindre fartøjer og kvotekøb i områder udenfor de største byer, hvorfor PSG har påtaget sig denne opgave for at sikre, at indhandling kan finde sted.

Hovedparten af det af PSG samlede udlånte beløb falder umiddelbart indenfor definitionen af indirekte besiddelse af kvoteandel, eftersom vi typisk har pant i større fartøjer og kvoter – denne tendens vil kun blive stigende ved indførelse af IOK, eftersom de fiskere, der ønsker at tilkøbe kvote, får behov for finansiering dertil.

Men eftersom ingen juridisk person indirekte må eje mere end 2,5% af kvoteandelen for det kystnære hellefiskefiskeri, bliver konsekvensen, at vi må opsigte en lang række lån, ifald fiskerne overgår til IOK, og at PSG ikke kan bidrage yderligere med finansiering og dermed understøtte det formål, Departementet for Fiskeri og Fangst ønsker at fremme med indførelse af IOK.

Det samme vil gøre sig gældende for lån ydet til fiskere, der indhandler isede rejer.

Vi har ingen tro på, at andre aktører eller banker i Grønland ønsker at overtage disse fordringer, hvorfor vi allerede nu stopper med udlån samt påbegynder en gennemgang af sagerne og forventeligt bliver nødsaget til at opsigte en række engagementer for ikke at komme i konflikt med lovens kvoteloft, når bestemmelserne om kvotelofte træder i kraft. Personlige konkurser kan desværre ikke udelukkes.

Vi skal endnu en gang kraftigt opfordre til, at indirekte ejerskab af kvote ikke regnes med ved opgørelse af kvoteloft.

PS' bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af forslaget. Naalakkersuisut ønsker at sprede fiskeriet på flere hænder. Såfremt det bliver muligt fortsat at besidde indirekte ejerskab, vil denne spredning reelt ikke ske.

2.24.6. PS forholder sig i sit høringsvar til lovens samlede betydning for selskabet og fremhæver særligt tre punkter.

2.24.6.1. Med forslagets indførelse bemærker PS, at det som konsekvens vil være nødvendigt at tvangssælge kvote-/ejerandele. Selskabet oplyser, at i det omfang loven gennemføres som planlagt, skal PSG tvangssælge kvote svarende til 8% af den samlede reje-TAC og 8% af den samlede kvote for det havgående fiskeri efter hellefisk. Familien Salling skal tvangssælge ca. 11,5% af krabbekvoten.

Ovenstående tvangsreduktioner kan ikke "kun" finde sted ved salg af kvote.

Ovenstående medfører, at PSG tillige skal tvangssælge ejerandele i en række selskaber, som derefter vil stå meget ringe f.s.v.a. ledelsesmæssige kompetencer, knowhow indenfor teknik, kvalitet og produktion m.v. Ydermere kan det være vanskeligt at se hvilke grønlandske aktører, der kan løfte finansieringen, hvorfor vi frygter, at nogle af disse joint ventures vil skulle lukkes ned.

Samlet skal PSG og ejerne bag tvangssælge værdier, der i direkte markedsværdi udgør mellem kr. 500 – 1.000 mio., og PSG vil lide et meget stort driftstab grundet tvangssalg af kvoter og ejerandele. Koncernen vil desuden lide et tab grundet lukning af rejefabrikken i Aasiaat, hvilket berøres nedenfor.

Men PSG overlever og vil bemærkelsesværdigt blive yderligere konsolideret ved salg af ejerandele m.v., hvis den nødvendige eksterne finansiering mod forventning forefindes. Alternativt via erstatning fra Landskassen, eftersom vores juridiske rådgivning har klarlagt, at loven i sin nuværende udformning medfører, at Polar kan stævne landskassen for et større mia. beløb – det vil vi som et ansvarligt selskab være nødsaget til at gøre.

PSGs fiskerimæssige størrelse vil dermed på sigt blive reduceret i Grønland, men PSG vil samtidig få tilført betydelige midler – midler som vi ikke kan investere i nyt fiskeri i Grønland.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget. Dog henvises til afsnit 1.6 vedr. ekspropriation.

2.24.6.2.

Ifald loven gennemføres, og der indrømmes tilladelse til en større produktion af søkogte rejer i det indenskærs fiskeri efter rejer, og der kan findes den nødvendige finansiering til omstilling af tonnagen, således produktion om bord kan lade sig gøre, vil det påvirke produktionen i land ganske drastisk.

P.t. indhandles der ca. 50.000 tons rejer til landanlæg i Grønland. Hvis mængden af indhandlingspligtige rejer falder med 47%, eller med godt 23.000 tons, hvilket teoretisk er muligt ved fuld udnyttelse af lovens bestemmelser for en begrænset indhandling i det indenskærs fiskeri til 25%, vil det medføre lukning af mindst to rejefabrikker i Grønland, eftersom en rejefabrik som hovedregel skal modtage ca. 10.000 tons rejer, for at produktionen er rentabel.

Koncernen ejer to rejefabrikker i Grønland – en i Nuuk og en i Aasiaat. Ifald vi skal lukke en af fabrikkerne, bliver det den i Aasiaat, bl.a. grundet besejlingsforhold om vinteren.

Lukning af fabrikken vil koster os et regnskabsmæssigt tab på et større tocifret millionbeløb alene relateret til bygningsmassen.

Fabrikken beskæftiger p.t. hvad der svarer til 68 årsværk. Langt hovedparten er timelønnede. Vi har p.t. 14 ansatte af asiatisk oprindelse, ansatte som ved en lukning kan sendes hjem, men resten af de ansatte er hjemmehørende i Grønland, og ved en lukning sender vi dermed, hvad der svarer til 54 årsværk ud i arbejdsløshed.

Hertil kommer direkte ansatte hos andre virksomheder, som er beskæftiget i følgeerhverv, såsom losning, tøjvask, håndtering af containere, kørsel og diverse reparationer, kostordning, servicering af tekniske anlæg m.v. Alt i alt er det vores konservative vurdering, at dette medfører, at yderligere ca. 21 årsværk forsvinder fra byen. Heri er de afledte effekter af en lavere omsætning i byens butikker, hoteller m.v. samt lavere skatteindtægter til kommunen på ingen måde indregnet, men yderligere tab af arbejdspladser vil helt sikkert blive resultatet.

I bemærkningerne til lovudkastet anføres det, at forslaget vil medføre et tab af op til 140 årsværk som følge af lavere indhandling af rejer til rejefabrikkerne (og op til tab af 480 årsværk i alt).

Vores egne beregninger understøtter dette overslag.

I bemærkningerne til lovforslaget antages det, at $\frac{3}{4}$ af disse på langt sigt vil finde alternativ beskæftigelse til en årsløn på kr. 300.000 og dermed vil medføre en stigning i de samlede indkomster på ca. 110 mio. De underliggende beregninger for dette postulat er ikke fremlagt,

men vi kan oplyse, at en gennemsnitsløn til en industriarbejder på vores rejefabriker ligger på ca. 160 kr. i timen eller svarende til en månedsløn på ca. 18.000 før skat. Der udbetales dog typisk en række supplerede tillæg, hvorfor den gennemsnitlige månedsløn ligger på ca. kr. 22.000.

Ifald der var andre ufaglærte jobs man kunne få til en månedsløn på kr. 25.000, så ville vi ikke have andet end asiatiske medarbejdere på vores fabrikker – men som det ses af ovenstående vedr. beskæftigelsen på rejefabrikken i Aasiaat, så er det langt fra tilfældet. Ufaglærte jobs til den løn, som Departementet for Fangst og Fiskeri forudsætter er til stede, eksisterer simpelthen ikke, og forudsætningen, der ligger til grund for de samfundsøkonomiske beregninger, holder således heller ikke på dette punkt.

Dertil kommer, at rejefabrikkerne bliver lukket, når den indhandlede mængde ikke er tilstrækkelig til at opretholde en rentabel produktion. Hvornår dette vil ske, er umuligt at forudsige, men det vil helt sikkert finde sted, forinden en fuldstændig omlægning i det indenskærs rejefiskeri har fundet sted.

Medfører dette en lukning af vores fabrik i Aasiaat, vil en række mindre fartøjer være afskåret fra at kunne indhandle rejer i diskoområdet – navnlig hvis Royal Greenland også har lukket sin rejefabrik i Ilulissat.

Det er ikke muligt ud af bemærkningerne til lovforslaget at se, om der er taget højde herfor i de samfundsøkonomiske beregninger, men vi antager at dette ikke er tilfældet, eftersom problemstillingen ikke er berørt i bemærkningerne.

Naalakkersuisut bemærker, at forslagens § 24 er en bemyndigelsesbestemmelse, som bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om bl.a. indhandlingspligt. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at aktører, der fisker efter rejer, som minimum skal indhandle 25% af fangsten til forarbejdning ved et indhandlingsanlæg. Naalakkersuisut bemærker, at der i den hidtidige lovgivning ikke har været et lovfæstet krav om indhandling. Den mængde, der skulle indhandles, var fastsat på baggrund af en Naalakkersuisut-beslutning. Med forslaget indføres et krav om, at indhandlingsmængder skal fremgå af en bekendtgørelse, hvilket skaber yderligere transparens i forvaltningen og har til hensigt at skabe forudsigelighed, sikkerhed og stabile rammebetingelser for erhvervet. Betingelser, der ikke har været gældende i hidtil gældende lovgivning.

Bestemmelsen fastsætter dog en begrænsning for, hvor store mængder rejer Naalakkersuisut kan kræve indhandlet via en bekendtgørelse. Det er således ikke muligt for Naalakkersuisut at kræve mere end 25% indhandlet. Dette skyldes, at Naalakkersuisut ønsker at skabe lige betingelser for alle aktive fiskere i rejefiskeriet og skabe gode investeringsmuligheder for særligt det kystnære rejefiskeri ved at ensarte mulighederne for produktion ombord på

fartøjerne. Naalakkersuisut har nøje vurderet konsekvenserne af bestemmelsen og har fundet, at udvikling af det kystnære fiskeri er en prioritet. Det skal dertil bemærkes, at forslaget ikke begrænser adgangen for rejefiskerne til at indhandle større mængder end 25%, såfremt de måtte ønske dette.

Det forventes ikke, at en evt. mindre indhandling vil ske på kort sigt, men der vil forventeligt ske en gradvis udvikling, der vil gøre det muligt for alle aktører at tilpasse sig markedet.

2.24.6.3.

Ifald loven gennemføres, og der indrømmes tilladelse til en større produktion af søkogte rejer, og der findes den nødvendige finansiering til omstilling af tonnagen i det indenskærs rejefiskeri, således at produktion om bord kan lade sig gøre, vil det påvirke markedet for salg af søkogte rejer negativt.

Hvis mængden af producerede søkogte rejer stiger med 41%, hvilket teoretisk er muligt ved fuld udnyttelse af lovens mulighed for en begrænset indhandling i det indenskærs fiskeri til 25%, er det vores vurdering, at markedsprisen kan falde med op til 40%, og det endda forudsat at de nye indenskærs søkogere er godkendt til produktion og salg til Kina, hvilket fordrer ekspertise på kvalitet og licensprocessen i Kina.

Vi tror ikke på, at omstillingen af det indenskærs fiskeri vil ske hurtigt – der mangler simpelthen den nødvendige finansiering og know-how – men prisen vil blive påvirket negativt og dermed ramme det vigtigste eksportprodukt for samtlige aktører i det grønlandske rejefiskeri.

I bemærkningerne til loven fremgår, at Departementet for Fiskeri og Fangst selv er opmærksom herpå og derfor indregner et prisfald med 15%, således der er lagt en pris på kr. 28,96 pr. kg til grund. Vi skal dertil bemærke, at priserne på skalrejer i forvejen er under pres, og eksportprisen p.t. er 28,80 pr. kg. ab Grønland.

Forudsætningen holder dermed ikke hverken på kort eller lang sigt, hvorfor væsentlige dele af beregningsgrundlaget, der ligger til grund for den anslåede samfundsøkonomiske effekt, er forkert, herunder beregningen af ressourcerenteafgiften, nettostigningen i personskatter, nettostigningen i selskabsskatter og en nettostigning i Royal Greenland's resultat, hvorfor de væsentligste økonomiske årsager til, at man ønsker at loven vedtages, falder bort.

Vi vil gå så vidt som at påstå, at lovforslaget fremlægges på et uoplyst grundlag.

Beregninger af konsekvenserne er tilrettet, så der for hvert større produktionsfartøj, der indsættes, sker et fald i eksportpriserne for skalrejer, og en stigning i indhandlingspriserne for ferskrejer og eksportpriserne for kogte og pillede rejer.

Det bemærkes, at de gennemsnitlige eksportpriser for skalrejer i 2023 var 35,2 kr/kg. Eksportprisen på skalrejer er i analysen sat til 33 kr/kg i udgangspunktet.

2.24.7. PS fremlægger en række konkurrenceretlige betragtninger til forslaget og oplyser, at forslaget for det første differentierer på visse punkter mellem kvotelofter for juridiske personer og offentligt ejede selskaber og favoriserer de offentligt ejede selskaber, jf. flere steder i høringssvaret.

Lovforslaget giver en konkurrencemæssig fordel, som knytter sig til det offentlige ejerskab. Dette kan medføre en konkurrenceforvridning på markedet, idet juridiske personer ikke opnår de samme vilkår på markedet som offentligt ejede selskaber.

Lovforslaget sikrer derfor ikke, at offentlig og kommerciel erhvervsvirksomhed sker på lige vilkår.

Når offentlige aktører agerer på kommercielle markeder, er det ud fra et konkurrencehensyn generelt et mål at skabe rammerne for en så konkurrenceneutral situation som mulig, det vil sige hvor offentligt ejede aktører ikke opnår en konkurrencemæssig fordel i forhold til private aktører som direkte følge af deres offentlige ejerskab. Lovforslaget tilsidesætter fuldstændig princippet om konkurrenceneutralitet.

Manglende konkurrenceneutralitet har negative effekter både på kort og på langt sigt.

Lovforslaget lægger kort sagt op til en skævvridning af markedet, der direkte modarbejder lovgivers intentioner med forslaget.

I tillæg hertil kan det ikke udelukkes, at lovforslaget indebærer konkurrenceforvridende støtte, jf. § 12 i Inatsisartutlov nr. 1 af 15. maj 2014 om konkurrence med senere ændringer ("konkurrenceloven").

Konkurrencelovens § 12 har til formål at sikre, at konkurrencen på det grønlandske marked ikke fordrejes ved, at der ydes offentlig støtte til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed. Bestemmelsen medvirker blandt andet til at sikre, at konkurrencen imellem offentlige og private erhvervsaktiviteter sker på lige konkurrencevilkår.

Der foreligger konkurrenceforvridende støtte, hvis en række nærmere bestemte betingelser er opfyldt. Der skal blandt andet være tale om, at støtten indebærer en økonomisk fordel, som den pågældende ikke ville have opnået under normale markedsvilkår. Fordelsbegrebet er bredt og omfatter ud over direkte tilskud, enhver direkte eller indirekte fordel, som en virksomhed ikke kunne have opnået på normale markedsvilkår.

Det er desuden et krav, at støtten skal være til fordel for ”bestemte former for erhvervsvirksomhed”, det vil sige, at støtten skal være selektiv. Heri ligger, at støtten differentierer mellem virksomheder, der i lyset af støttens formål befinder sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation.

Lovforslaget medfører, at offentligt ejede selskaber opnår en økonomisk fordel, som juridiske personer i samme situation ikke opnår, idet lovforslaget på visse punkter favoriserer de offentligt ejede selskaber i forhold til kvotelofter, jf. ovenfor.

Det er derfor efter vores vurdering meget sandsynligt, at lovforslaget indebærer konkurrenceforvridende støtte.

På trods af, at støtte som har hjemmel i offentlig regulering anses for lovlig, jf. konkurrencelovens § 2, stk. 2, opfordrer vi Naalakkersuisut til nøje at overveje lovforslagets betydning for konkurrencen på det grønlandske marked, herunder at lovforslaget ikke medfører en unødigt fordrejning af konkurrencen.

Uanset hvad bør lovgiver, inden eventuel fremsættelse af lovforslaget, udarbejde og fremlægge en detaljeret vurdering af forslagens forenelighed med konkurrenceloven.

Der henvises til afsnit 1.3.

2.24.8. PS fremlægger en række erstatningsretlige betragtninger og konkluderer overordnet, at det er selskabets vurdering, at lovforslaget på flere centrale punkter er i strid med grundlovens § 73 om den private ejendomsret, idet der lægges op til en række ekspropriative indgreb, uden at der samtidig ydes fuld erstatning.

Hvis lovforslaget fremsættes og vedtages i sin nuværende form, vil PSG blive frataget tidsubegrænsede licenser og skulle afstå et betydeligt antal kvoteandele.

Både tidsubegrænsede licenser og kvoteandele udgør ejendomsrettigheder omfattet af grundlovens § 73.

Det er nærmere bestemt lovforslagets bestemmelser om licenser (§ 22), kvotelofter (§ 32), adgangen til opsigelse af kvoteandele (§ 34) og lovforslagets ophævelse af den lovfæstede fordeling af rejekvoter mellem den kystnære og den havgående flådekomponent, der indebærer grundlovsstridige indgreb i PSG's ejendomsret.

Lovforslaget rejser også en række problemstillinger særligt i forhold til princippet om berettigede forventninger og magtfordrejning.

Det er vores vurdering, at ændringen af kvotefordelingen (og forventeligt fordelingen af licenser) også vil være i strid med princippet om berettigede forventninger.

PSG har ligesom den øvrige del af erhvervet indrettet sig i tillid til, at de tidsbestemte kvoter og licenser ikke ville blive kaldt tilbage. Dette gælder dels i forhold til investeringer, dels i forhold til den finansieringspakke, som investeringer er sket på grundlag af. Selvstyret har godkendt en række af disse investeringer uden at advare om, at kvoterne kunne falde bort. I forhold til forvaltningsretten er det også problematisk, at lovforslaget ikke indeholder en nærmere angivelse af, hvilke hensyn der skal inddrages i forbindelse med opsigelse og omfordeling af kvoter.

Dette indebærer risiko for magtfordrejning (kravet om saglig forvaltning), som er yderligere understreget af, at det i lovforslagets almindelige bemærkninger er fremhævet, at PSG vil blive særligt ramt af lovforslaget, imens Royal Greenland stort set ikke berøres af lovforslaget.

Lovforslaget er efter vores vurdering også i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonvention ("EMRK").

EMRK beskytter ligesom grundlovens § 73 ejendomsretten og de hensyn, der taler for, at lovforslaget er i strid med grundlovens § 73, gælder også i forhold til EMRK.

Herudover indebærer lovforslaget en diskrimination imellem privatejede selskaber og offentligt ejede selskaber, der også er i strid med EMRK.

Royal Greenland A/S vil med lovforslaget kunne opretholde en større andel af kvoter vedrørende rejefiskeri og havgående fiskeri efter hellefisk ved Vestgrønland, imens de privatejede selskaber skal afgive kvoter.

Denne forskelsbehandling kan ikke begrundes sagligt og udgør derfor ulovlig diskrimination.

I forhold til den ekspropriationsretlige betragtning henvises til afsnit 1.6.

Med henvisning til PS' bemærkninger om berettigede forventninger deler Naalakkersuisut ikke PS' betragtninger, og skal hertil bemærke, at et selskab ikke med rette kan forvente at eje en del af samfundets ressourcer til evig tid, og særligt ikke idet ressourcen regenererer sig selv over tid.

Dertil bemærkes, at der i forarbejderne til loven af 1996 er forudsat, at de tidsbegrænsede kvoteandele kan gøres tidsbegrænsede med behørigt varsel. Af forarbejderne var dette varsel forudsat fem år. Det følger af PS' bemærkninger, at erhvervet har foretaget flere

betydningsfulde investeringer med den forventning, at de tidsbestemte kvoter og licenser ikke ville blive kaldt tilbage. Dertil bemærker Naalakkersuisut, at de tidsbestemte kvoter og licenser ikke bliver tilbagekaldt med forslaget vedtagelse, men der indføres en rullende tidsbegrænsning, som i modsætning til hidtil gældende fiskeri er lovfæstet. Dette vil ligeledes eliminere den usikkerhed, erhvervet har med "behørigt varsel". Endvidere kan erhvervet ikke med rette have en berettiget forventning om, at de tidsbegrænsede kvoteandele vil fortsætte uændret. Senest i 2017 blev der fremsat et lovforslag der havde til hensigt at gøre tidsbegrænsede kvoteandele tidsbegrænsede, og i 2019 nedsatte Naalakkersuisut en Fiskerikommission, hvis opdrag bl.a. var at analysere muligheden for og komme med forslag til en mulig øget spredning af ejerskab i fiskeriet.

Naalakkersuisut deler ikke PS' betragtninger om konkurrenceforvridende støtte eller diskrimination for så vidt angår forskellene på kvotelofter mellem private selskaber og offentligt ejede selskaber. Dog anerkender Naalakkersuisut, at de nærmere overvejelser om kvoteloftet for offentligt ejede selskaber ikke er tilstrækkeligt belyst i forslaget, hvorfor de nærmere overvejelser er uddybet i bemærkningerne til lovens enkelte bestemmelser. Dertil henvises til afsnit 1.3.

2.24.8.1. Lovforslagets centrale bestemmelser i relation til erstatning

2.24.8.1.1. TAC-fordeling af rejer

Fastsættelsen af fangstmængder og TAC er nærmere fastsat i den gældende fiskerilovs § 5.

Det følger af § 5, stk. 3, at kvoten for rejer ved Vestgrønland fordeles med 43 % til den kystnære flådekomponent og 57 % til den havgående flådekomponent. Denne faste TAC-fordeling blev indsat ved en lovændring i 2002 (landstingslov nr. 5 af 21. maj 2002). Lovændringen var baseret på en aftale af 11. december 2001 indgået mellem KNAPK og APK, og ændringen hvilede dermed på erhvervets udtrykkelige forudgående accept.

Det fremgår af specielle bemærkningerne til den nugældende § 5, stk. 3, at landsstyret var af den opfattelse, at en lovfæstelse af fordelingen af TAC'en for rejer ved Vestgrønland ville indebære flere fordele end ulemper.

Blandt fordelene blev nævnt, at lovfæstelsen ville være af stor betydning for fiskerierhvervets muligheder for at optage lån. Dette blev ikke nærmere forklaret, men det er naturligt at forstå det således, at der med lovfæstelsen af TAC'en blev skabt en større forudsigelighed i rammevilkårene for rejefiskeriet på Vestgrønland og dermed et sikrere finansieringsgrundlag for erhvervet end tidligere, hvor TAC-fordelingen årligt var blevet ændret af landsstyret på administrativt grundlag.

Dette blev også bekræftet af Landstingets Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg i en betænkning afgivet efter 2. behandling af 2002-forslaget, hvor det blandt andet fremgik, at ”en fastlæggelse og kodificering af fordelingen mellem de to flådekomponenter, idet en sådan vil sikre, at der er gennemsigtighed i kvotegrundlaget for både investorer og rederne. En kodificering af kvotegrundlaget vil tillige styrke fiskernes muligheder for en langsigtet planlægning af deres fiskeriindsats og investeringer.” Udvalget vurderede videre, at ”en kodificering vil medføre en styrkelse af erhvervets muligheder for at optage lån, da det må forventes at kodificeringen vil blive mødt med velvilje fra fiskeriets långivere.”

Det fremgår desuden af bemærkningerne i 2002-forslaget til den gældende § 5, stk. 3, at der forud for ændringen var uenighed imellem ARP og landsstyret om, hvorvidt ændringen ville være ekspropriativ, og at en lovfastsættelse af fordelingen ville styrke det synspunkt, at et indgreb ville være ekspropriation.

Dette blev også bekræftet af landsstyremedlemmet for Fiskeri, Fangst og Bygder over for Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg i forbindelse med udvalgets behandling af 2002-forslaget:

”En ændring af en ved lov fastsat fordeling [vil] meget vel kunne mødes med en påstand om, at der foreligger et ekspropriativt indgreb. Konkret i denne sag er det Landsstyreområdets vurdering, at fordelingsnøglen kan ændres med et vist rimeligt varsel. Varslet skal tage hensyn til den tid det tager at forrente de betydelige investeringer, som foretages i et moderne rejefiskeri.”

Landsstyret var med andre ord enig i, at ændringer af TAC-fordelingen kun kunne ske med et rimeligt varsel, som tog hensyn til afskrivningsperioden for investeringerne i det moderne rejefiskeri.

Der henvises til afsnit 2.24.8.1.3.

2.24.8.1.2. Tidligere forslag om ændring af TAC-fordeling for rejer

Naalakkersuisut fremsatte i efteråret 2017 et forslag til en ny fiskerilov. Et af forslagets elementer var, at TAC-kvoten for rejer ved Vestgrønland skulle fordeles ligeligt mellem den kystnære flådekomponent og den havgående flådekomponent i stedet for den fordeling, som var blev indsat i 2002, hvorefter kvoten været fordelt med 43 % til den kystnære flådekomponent og 57 % til den havgående flådekomponent.

Ifølge lovforslaget skulle ændringen træde i kraft 5 år efter lovens ikrafttræden for herved ”at give den kystnære flådekomponent og den havgående flådekomponent tilstrækkelig tid til at tilpasse sig den nye fordeling i forslaget”.

Lovforslaget blev aldrig vedtaget, men det er vores vurdering, at hvis det var blevet vedtaget, ville den foreslåede ændring have udgjort ekspropriation med krav om fuld erstatning, idet der reelt ville have sket en fortabelse af beskyttede ejendomsrettigheder.

Den foreslåede 5 års overgangsperiode ville efter vores vurdering ikke have udgjort et tilstrækkeligt langt varsel til, at ændringen ville have været forenelig med grundlovens § 73.

Dette støtter vi først og fremmest på, at varslet (overgangsperioden) skal svare til den reelle afskrivningsperiode for de investeringer, som er foretaget i det havgående fiskeri.

Afskrivningsperioden burde derfor i stedet have været 20-25 år.

Der henvises til afsnit 2.24.8.1.3.

2.24.8.1.3. Forslag om ophævelse af TAC-fordeling for rejer

Lovforslaget lægger umiddelbart op til at fjerne den eksisterende TAC-fordeling for rejer.

Det fremgår ikke eksplicit af lovforslagets tekst, men konsekvensen af bestemmelserne vil medføre en ændret sammensætning af TAC-fordelingen.

Det fremgår af lovforslagets § 17, at TAC'en i udgangspunktet fastsættes for hver bestand af Naalackersuisut i overensstemmelse med den relevante forvaltningsplan. Hvis der ikke foreligger en sådan plan, fastsætter Naalackersuisut TAC'en i overensstemmelse med lovens formål.

Lovforslagets § 18, stk. 1, bestemmer, at "Naalackersuisut fordeler TAC'erne for hver bestand i kvoter til de forskellige flådekomponenter under hensyn til internationale aftaler og relevante forvaltningsplaner".

Selve fordelingen af kvoterne til de enkelte aktører sker i henhold til lovforslagets kapitel 6. Se nærmere nedenfor.

Hverken den foreslåede lovtekst eller bemærkningerne til lovforslaget omtaler den nuværende TAC-fordeling mellem det havgående og kystnære rejefiskeri, jf. herved § 5, stk. 3, i den gældende fiskerilov.

De foreslåede bestemmelser indebærer dog en grundlæggende ændring i retstilstanden på dette punkt, idet den eksisterende fordeling (med 43 % til den kystnære flådekomponent og 57 % til den havgående flådekomponent) ophæves og erstattes af de foreslåede regler.

Der er ikke lagt op til en overgangsordning eller anden form for varsel i forhold til denne ændring.

Som lovforslaget ligger nu, er det reelt umuligt konkret at vide endsige forudse, hvordan Naalackersuisut fremadrettet vil fordele rejekvoten.

Med forslaget indføres IOK-fiskeri for hele rejeselementet, og forslaget fjerner TAC-fordelingen for rejer. Der vil således ikke være to forskellige TAC'er, med forskellige kvoteandele, men én TAC, hvor det vil være en samlet procentdel af hele TAC'en, den enkelte aktør besidder.

Eftersom hele rejefiskeriet forvaltes efter IOK, vil Naalakkersuisut ikke fordele rejekvoten. Fordelingen vil ske automatisk efter aktørens kvoteandel.

Eftersom den enkelte aktør ikke lider et tab, og der ikke ændres på den enkelte aktørs andel af kvoten med bestemmelsen, er der ikke indført en overgangsordning eller varsel.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen på baggrund af bemærkningerne.

2.24.8.2. Licenser, kvoteloft og opsigelse af kvoteandel

2.24.8.2.1. Lovforslagets § 22 om licenser

Det fremgår af lovforslagets § 22, at licens til fiskeri meddeles årligt til den enkelte aktør og kan være tilknyttet en højst tilladt fangstmængde.

Lovforslaget afskaffer hermed de tidsubegrænsede licenser, der pt. er udstedt med hjemmel i fiskerilovens § 14, stk. 1, nr. 2 og 4, med henblik på, at Naalakkersuisut kan udstede nye tidsbegrænsede licenser. I praksis vil afskaffelsen af de tidsubegrænsede licenser ske ved en tilbagekaldelse.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at der vil gælde et opsigelsesvarsel på 10 år for de licenser, der allerede er udstedt uden tidsbegrænsning:

”De tidsubegrænsede licenser og dertilhørende kvoteandele gøres tidsbegrænsede. Af denne ændring følger ikke, at kvoteandelene automatisk opsiges, men der fastsættes et opsigelsesvarsel for de havgående fiskerier på 10 år (i de havgående fiskerier). Licensen fornyes hvert år med et år, og der kan efter det 10. år foretages ændringer i vilkårene, som dog skal være af en sådan karakter, at aktørerne kan nå at indrette sig på dem i licensperioden. Det er allerede i dag muligt at tilbagekalde de tidsubegrænsede licenser med ”behørigt varsel”, og da de nye regler ikke reelt ændrer i aktørernes planlægnings- og investeringsmuligheder, forventes de ikke at have betydning for økonomien i erhvervet.”

Det er vores vurdering, at tilbagekaldelsen af de tidsubegrænsede licenser med et varsel på 10 år er grundlovsstridigt, der ikke er tale om et ”behørigt varsel”, som forudsat i den nugældende fiskerilovs § 14, stk. 1, og hvis forarbejder viser, at varslet skal fastsættes

dynamisk baseret på udviklingen i fiskeriet, jf. også nedenfor hvor dette spørgsmål nærmere behandles.

Der henvises til afsnit 1.4

2.24.8.2.2. Kvoteloft på kvoteandele og ejerskabsandele (§ 32)

Det fremgår af lovforslagets § 32, stk. 1, at juridiske personer ikke må besidde kvoteandele, der overstiger de procentsatser, der er fastsat i bestemmelsens nr. 1-5. Der lægges med lovforslaget desuden op til at ændre de nuværende kvotelofter, ligesom det foreslås at indføre et såkaldt kombineret kvoteloft.

Det kombinerede kvoteloft for juridiske personer følger af lovforslagets § 32, stk. 1, nr. 5, og forbyder, at et juridisk selskab besidder en kvoteandel på over 20 % for kombineret havgående fiskeri af rejer, og hellefisk ved Vestgrønland.

Både direkte og indirekte besiddelse af kvoteandele skal medregnes i relation til kvotelofter. Indirekte ejerskab forstås (i) som bestemmende indflydelse over den juridiske person, der ejer kvoteandelene, og (ii) som (delvist) ejerskab af den juridiske person, der ejer kvoteandelene direkte (eventuelt gennem flere led).

Den foreslåede ejerskabsopgørelse indebærer, at PSGs kvoteandele overstiger kvoteloftet for juridiske personer. Hvis lovforslaget vedtages, skal PSG derfor tvangssælge kvoteandele. Dette fremgår også udtrykkeligt flere steder i de almindelige bemærkninger til lovforslaget:

- ” ANy ejerskabsopgørelse og 20% kvoteloft i rejefiskeriet

Den nye metode til opgørelse af ejerskab i rejefiskeriet og et kvoteloft på 20% medfører, at Polar Seafood Greenland A/S skal sælge aktier eller medejerskab svarende til ca. 8 % af TAC'en (ca. 8.500 tons i forhold til 2023-TAC'en for rejer). Polar Seafood Greenland A/S ejer ikke direkte mere end kvoteloftet på 20%, men har medejerskab i andre selskaber, som man skal afstå medejerskab af.

Udover et potentielt tab for Polar Seafood Greenland A/S selskaber, mister de små selskaber ved tabet af medejerskab i en periode formentligt også adgang til kompetencer og finansiering.”

- ”Kvoteloftet betyder, at Polar Seafood Greenland A/S skal frasælge kvoteandele i det havgående fiskeri efter hellefisk, eller delvist afstå medejerskab af Sigguk A/S. I alt skal Polar Seafood Greenland A/S sælge aktier eller andele, der svarer til ca. 6% af TAC.”

- ”Derudover medfører de nye regler om ejerskabsopgørelse og kvotelofter, at der skal findes nye ejere til dele af TAC på rejer og havgående hellefisk i Vestgrønland. Reglerne rammer især Polar Seafood Greenland A/S, samt i alt tre familier, der ejer for meget i forhold til, hvad der er tilladt under de nye regler.”

PSG ejer direkte eller indirekte 28 % af den samlede indenskærs og udenskærs rejekvote vil og dermed skulle afhænde kvoter eller ejerandele, der samlet nedbringer ejerskabet med 8% procentpoint.

Herudover ejer PSG direkte eller indirekte 28,1% af den samlede hellefiskekvote ved Vestgrønland og skal dermed afhænde kvote eller ejerandele, der samlet nedbringer ejerskabet med 8,1 procentpoint.

Hertil kommer, at familien Salling, direkte og indirekte ejer 21,5 % af krabbekvoten ved Vestgrønland og dermed skal frasælge 11,5 procentpoint af kvoten for at kunne opfylde, at personer direkte eller indirekte alene må eje 10 %, jf. lovforslagets § 32, stk. 2, nr. 3.

Det følger af lovforslagets § 33, stk. 1, at den såkaldte kvoteandelsperiode fastsættes til en periode på minimum 10 år, dog minimum 5 år for kvoteandele vedrørende krabbefiskeri ved Vestgrønland.

Lovforslagets § 34, stk. 1, indeholder en bestemmelse om, at Naalakkersuisut med et varsel, som svarer til kvoteandelsperioden efter § 33, kan opsiges en kvoteandel. Det betyder, at de eksisterende kvoter kan opsiges 10 år for alt andet end krabbefiskeri, hvor der gælder et opsigelsesvarsel på fem år.

Opsigelsen kan højst omfatte 20 % af den oprindelige kvoteandel per år. Den opsagte kvoteandel vil tilfalde Naalakkersuisut med henblik på genfordeling, jf. § 34, stk. 2. Bestemmelsens tiltænkte formål fremgår af forarbejderne til den foreslåede § 34:

”De fastsatte kvotelofter giver mulighed for spredning af ejerskabet. Kvoteloftsskærperne, ikke mindst reglen om at indirekte ejerskab skal indgå i beregningen af kvoteandelen hos aktørerne, vil føre til spredning, men sandsynligvis vil den bestå i en spredning af kapitalen i rederierne, ikke i en reel spredning af kvoteandele på flere fartøjer og aktører.

Spredning af kvoteandele forudsætter derfor med stor sandsynlighed, at kvoteandele inddrages af Naalakkersuisut og derpå genfordeles på en måde, der sikrer, at de mål, som Naalakkersuisut har sat, opfyldes.

§ 34 giver Naalakkersuisut mulighed for at tilbagetage og genfordele kvoteandele.”

Det fremgår videre af bemærkningerne til bestemmelsen, at opsigelsen først kan ske ”i året efter” kvoteandelsperioden.

En opsigelse og inddragelse af kvoteandele skal ifølge bemærkningerne følge ”almindelige forvaltningsretlige principper”, og det ”skal i hvert tilfælde konkret overvejes, om den ønskede inddragelse statuerer ekspropriation og medfører et tab for aktørerne, som Naalakkersuisut vil være erstatningsansvarlig i forhold til.”

Hvis bestemmelsen vedtages, vil den være særdeles indgribende over for PSG, idet der er en væsentlig risiko for, at PSG’s kvoteandele vil blive frataget selskabet fra og med 10 år efter lovens vedtagelse (fem år for krabbefiskeri).

Denne risiko er understreget af bemærkningerne til bestemmelsen, der taler om en genfordeling af kvoterne, hvilket indikerer, at andre rederier vil modtage de kvoter, som PSG ejer i dag.

Under alle omstændigheder vil risikoen for, at PSG fratages kvoter, i sig selv vanskeliggøre finansiering og naturligt bremse fremtidige investeringer.

Lovforslagets varsel er i det lys ikke tilstrækkeligt, og som redegjort for nedenfor vil det efter vores vurdering udgøre et grundlovsbrud og være i strid med princippet om velerhvervede rettigheder, da der er tale om at fratage kvoter, som er lovligt erhvervet i henhold til lov.

Lovforslaget indeholder i øvrigt ingen nærmere angivelse af hvilke hensyn, der skal inddrages i forbindelse med opsigelse og omfordeling af kvoter, hvilket indebærer en nærliggende risiko for magtfordrejning (kravet om saglig forvaltning).

Denne risiko er understreget af, at det i lovforslagets almindelige bemærkninger er nævnt, at PSG vil blive særligt ramt af lovforslaget, imens Royal Greenland A/S stort set ikke berøres af lovforslaget.

Der henvises til afsnit 1.4.

2.25. QAK

QAK bemærker indledningsvist, at der er et presserende behov for ny lovgivning, da den nuværende lovgivning er forældet og ikke harmonerer med de skiftende rammer, vi ser inden for fiskerisektoren i dag. Især det indenskærs fiskeri står over for store udfordringer, da det mangler nødvendige rammer, der kan tilskynde til nye investeringer. Vores fiskerflåde, især inden for rejefiskeriet, har behov for modernisering og effektivisering for at sikre bæredygtighed og konkurrenceevne.

Vi anerkender vigtigheden af at etablere rammer, der støtter det indenskærs fiskeri og dets aktører. Ved implementering af den nye fiskerilov skal vi undgå en hastig koncentration af fiskeriressourcer i hænderne på kun få aktører. Det er ikke hensigten med den kommende lov, og derfor skal der indføres en passende finansieringsordning for det indenskærs fiskeri i en overgangsperiode. Dette for at understøtte udviklingen i erhvervet i en overgangsperiode.

QAK har dernæst tekstmære bemærkninger til enkelte bestemmelser.

2.25.1. § 9 Licens til grønlandske aktører

2.25.1.1. Stk. 1:

- En fysisk person bør også omfatte enkeltmandsvirksomhed. Se bemærkning til stk. 2
- Der menes i udkastet offentligt ejede selskaber eller foreninger. QAK vil gerne have præciseret, at det er kun det nuværende eksisterende offentligt ejede fiskeriselskab, Royal Greenland A/S, som det skal omhandle. Det samlede ejerskab for det offentlige må ikke overstige de i udkastet nævnte.
- Det er uklart, hvad der menes med en "offentlig forening", som ikke er organiseret i selskabsform. Foreninger er en for bred og for vag betegnelse, og QAK mener, at foreninger skal udgå af bestemmelsen.

Enkeltmandsvirksomheder er også omfattet af bestemmelsen.

For så vidt angår offentligt ejede selskaber eller foreninger deler Naalakkersuisut ikke QAK's ønske. Dels idet en sådan formulering ville låse fremtidige selskabsformer for det offentlige og dels af lovtekniske grunde.

Vedr. offentlig forening er dette uddybet i bemærkningerne til bestemmelsen. Naalakkersuisut ønsker, at det skal være muligt for flere parter at indgå i fiskeriet, og "foreninger" er ikke udgået fra bestemmelsen.

2.25.1.2. Stk. 2: Foruden betegnelsen "en fysisk person" bør betegnelsen "enkeltmandsvirksomhed" også indgå.

Enkeltmandsvirksomheder er ved gennemførelsen af selskabsloven for Grønland blevet en registreringsmæssig mulighed, og er en betegnelse for en person, der driver erhvervsvirksomhed under et CVR.nr. Rettigheder og pligter svarer i al væsentlighed til det, der gælder for ikke-registrerede fysiske personer.

Enkeltmandsvirksomhed er omfattet af "fysisk person"

2.25.1.3. Stk. 3:

- QAK er betænkelige ved, at man vil åbne op for pensionskassers medejerskab i fiskeriet. Man ser gerne pensionskasser bidrage til finansiering ved en modernisering af den indenskærs fiskerflåde. Denne mulighed bør undersøges nærmere. Ved en evt. ejerskabsandel er QAK glad for, at de omtalte ejerskabsgrænser også vil gælde pensionselskaber.

Der er ikke foretaget ændringer til forslaget i denne anledning.

2.25.1.4. Stk. 4:

- QAK's medlemmer ønsker krav om, at alle pensionskassers medlemmer så vidt muligt skal leve op til kravene i § 9, stk. 2, således at der ikke kan opnås et "udenlandsk ejerskab" gennem et dække af at kalde sig en pensionskasse. Derved skal pensionselskaberne have 100 % grønlandsk ejerskab.
- I øvrigt skal det bemærkes, at med samtaler med Pensionskassen Sisa er åbne for lån til fiskere. Ved ejerskab kan Sisa bruge kr. 50 mio. på hvert projekt, men kan højst engagere sig i 7-8 projekter.
- Pensionselskaber vil have krav om forretningsadresse i Grønland. Det betyder, at udenlandske pensionselskaber ved at åbne en filial, reelt kan blive medejere.
- QAK ønsker, at Pensionskassernes mulighed for at investere i det grønlandske fiskeri skal detailreguleres, således at der fastsættes rammer for størrelsen af disse investeringer, og hvilken indflydelse pensionskasserne må have ift. stemmerettigheder og lign.

Naalakkersuisut har nøje vurderet, i hvilket omfang det skal være muligt for pensionselskaber at være medejere i fiskeriet og særligt med det for øje, at der er medlemmer af pensionskasser, der er bosiddende udenfor Grønland. Naalakkersuisut har vurderet, at dette fortsat skal være muligt, dels for at sikre finansiering, dels for at sikre spredning i fiskeriet.

Det skal hertil bemærkes, at der er tale om begrænsede midler, pensionselskaber kan investere, og pensionselskaber er underlagt særlige regler for sit virke.

Med forslaget er der intet til hinder for, at udenlandske pensionselskaber kan åbne en filial i Grønland og kan indgå som medejere af fiskeriet. Dog har QAK's bemærkninger ikke givet anledning til ændringer i § 9, stk. 4.

2.25.2. § 10: Licens til aktør

Stk. 1:

QAK er glad for, at der strammes op omkring ejerskab af fartøj. Vi ser i dag, at flere personer deles om et fartøj. Det forhold kan ikke accepteres. Det er vigtigt, at der strammes op, så at der er en licens til et bestemt fartøj.

I udkastet er formuleret ”Kun indehaveren af licensen har ret til at udøve fiskeri med fartøjet”. Denne formulering kan misforstås, således at den fysiske person som licensindehaver skal være ombord på fartøjet eller med i jollen, når der udøves fiskeri. Denne formulering foreslår QAK bliver redigeret således, at det egentlige fiskeri med det fartøj, der er givet licens til, kan udøves af ansat mandskab, uden at licensindehaveren nødvendigvis er med ombord. Problemet kan opstå ved sygdom eller andre begivenheder, hvor ejeren af fartøjet ikke kan komme på havet. Således bliver fysiske personer ligestillet med de juridiske personer og de offentligt ejede selskaber i lovudkastet.

Hvis et selskab er indehaver af en licens, er selskabet indehaver af licensen, og der er således ikke behov for, at ejeren af selskabet skal være til stede ved fiskeriet.

Forslagets § 10, stk. 1, er ændret så det fremgår klart, at fiskeriet skal udøves af licensindehaveren personligt, når det er fartøjer under 6 meter l.o.a.

2.25.3. § 11: Dispensation til §9

- QAK er imod, at der kommer en dispensationsmulighed på § 9, som foreslået i § 11, stk. 2, vedrørende ”fast tilknytning til Grønland”. Vigtigt at Grønland har fuld rådighedsret over egne ressourcer, og at man lukker for udenlandsk ejerskab i det grønlandske fiskeri. Ved overgang benytter man den overgangsperiode, som loven fastsætter.
- QAK kan ikke tillade, at der efter en overgangsperiode på 5 år (foreslået i § 77, stk. 1) fortsat kan være udenlandsk ejerskab i det grønlandske fiskeri, hvilket § 11, stk. 2, kan benyttes til. Dette efter skøn fra Naalakkersuisut.

Naalakkersuisut har nøje overvejet, i hvilket omfang udenlandsk ejerskab skal være tilladt i det grønlandske fiskeri. Det er den politiske holdning, at grønlandsk fiskeri skal udøves af aktører med hjemsted i Grønland.

Der kan være behov for at tillade udenlandsk ejerskab, hvorfor der er indsat en dispensationsmulighed i forslagets § 11. Det er dog et krav, at bestemmelsen kun finder anvendelse i særlige tilfælde, og når det skønnes af betydning for det grønlandske fiskerierhverv eller forarbejdningsindustrien i Grønland.

QAK's bemærkninger til forslagets § 11 har ikke givet anledning til ændringer.

2.25.4. § 13: Fiskerizone

Kun grønlandske selskaber må fiske inden for 12 sømils-grænsen. Der skal ikke gives dispensation til, at udenlandske operatører kommer inden for 12 sømil.

Stk. 2:

- at fartøjer, der ikke er hjemmehørende i Grønland, ikke må foretage fiskeri indenfor 12 sømil (22.224 m), målt fra basislinjen.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.25.5. § 16: Krav om forvaltningsplan

QAK ønsker ved vedtagelse af den kommende fiskerilov, at de enkelte forvaltningsplaner skal revideres af de berørte interessenter og på ny godkendes af Naalakkersuisut, før de kan træde i kraft.

Forvaltningsplaner bliver et meget vigtigt element i forvaltning af fiskeressourcerne, og meget vigtige redskaber for fiskeriet og aktørerne. Det er vigtigt, at disse ting samstemmes på ny, inden de træder endeligt i kraft igen efter en vedtagelse af en fiskerilov.

Forvaltningsplaner vil løbende blive revideret efter de i forvaltningsplanerne fastsatte frister. Dette indebærer, at gældende forvaltningsplaner, der er gældende på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, ikke bliver revideret, før forvaltningsplanen er udløbet, eller revisionsbestemmelserne iværksættes.

2.25.6. § 24: Indhandlingspligt

2.25.6.1. QAK mener, at der ved alle fiskerier skal være mulighed for forarbejdning ombord på fartøjer. Dette hvis en større rentabilitet og økonomisk bæredygtighed tilsiger det, og derfor er det vigtigt, at der fra Naalakkersuisut frasiges indhandlingspligt, hvis der er særlige hensyn til fiskerens/fiskeriets rentabilitet.

Den indenskærs flåde vil IKKE have en ”stående og automatisk” pligt til indhandling. Der skal være plads til evt. fremtidige ønsker om forarbejdning ombord på fartøjer. Dette især når vi får de nye internationale lufthavne i Nuuk og Ilulissat. De muligheder, de nye lufthavne kan give skal vi ikke begrænse ved at opretholde en landingspligt.

Derfor foreslår QAK, at der ved indenskærs fiskeri er en fast procentandel af ens årlige fangst, som ikke kan være indhandlingspligtig. Dette kunne være på 30% af årlig fangst. Det vil være en ret den indenskærs fisker vil have, men som man ikke behøver at udøve.

Bestemmelsen er den bemyndigelsesbestemmelse, der giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte nærmere regler om indhandling i en bekendtgørelse. Naalakkersuisut har nøje overvejet, i hvilket omfang der skal gives lovfæstet mulighed for produktion ombord på fartøjer i alle fiskerier.

Naalakkersuisut finder det ikke hensigtsmæssigt, at dette fremgår af loven, idet der særligt for det kystnære fiskeri kan være behov for dynamisk lovgivning.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i bestemmelsen.

2.25.6.2. Stk. 2:

- QAK er meget tilfredse med, at der gives produktionstilladelse til reje-fiskeriet.
- Det skal medtages, at det er 25% af ens årlige fangst. Som det står i forslaget, kunne det tolkes, som at 25 % af en tur-fangst skal indhandles.

Bemærkningerne til bestemmelsen er præciseret i overensstemmelse hermed.

2.25.7. § 28: Kvote-andele (IOK)

2.25.7.1. QAK mener, at IOK er meget vigtige elementer for at skabe et økonomisk bæredygtigt fiskeri, som også er økonomisk selvåren. Man kan derved skabe et fiskerierhverv, som ikke vil være afhængigt af landskassen. Og fiskeriet vil bidrage optimalt til samfundsøkonomien.

Det er vigtigt at understrege, at en overgang til IOK forudsætter, at det pågældende fiskeri er relativt stabilt. Derfor mener QAK ikke, at et fiskeri, som det indenskærs torskefiskeri, har rammerne til at overgå til IOK. Der skal først skabes stabile rammer for udvikling af fiskeriet og af forvaltning af ressourcen.

Med forslagets § 28, stk. 2, er det muligt for Naalackersuisut at fastsætte regler om bl.a. IOK-ordninger for andre fiskerier end dem, der er listet i forslagets § 28, stk. 1. Ved overvejelser om indførelse af IOK-fiskeri, vil fiskeriets stabilitet indgå i vurderingen af, om der bør indføres IOK. For nærværende deler Naalackersuisut QAK's vurdering om, at det indenskærs torskefiskeri ikke er modent til at overgå til IOK-fiskeri.

Der er ikke foretaget ændringer i bestemmelsen på baggrund af QAK's bemærkning.

2.25.7.2. Stk. 1:

- QAK mener, at der som 6) skal tilføjes stenbiderfiskeri.

Stenbiderfiskeriet har kørt i mange år, der er udarbejdet forvaltningsplan for fiskeriet, og det er et MSC certificeret fiskeri. Det er det 5. største fiskeri af de kystnære arter. For at skabe optimalt fiskeri på stenbider bør dette overgå til IOK fiskeri.

Naalackersuisut finder ikke, at stenbiderfiskeriet bør overgå til IOK-fiskeri for nærværende, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.7.3. Stk. 1, nr. 3:

Der er fra QAK's medlemmer udtrykt ønske om, at havgående hellefiskefiskeri skal fjernes fra bestemmelsen. Med faldende tendens i TAC for rejer, kunne dele af den eksisterende kystnære rejeflåde indgå i fiskeriet efter havgående hellefiskefiskeri på sigt.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse og har med forslagets og på baggrund af andre indkomne høringssvar udvidet IOK-ordningen til også at omfatte hellefiskefiskeriet i Østgrønland.

2.25.8. § 29: Tildeling af IOK

Stk. 3:

- QAK er enig i et fordelingsprincip som foreslået, hvor der med udgangspunkt i 5 år beregnes en IOK ud fra de 3 bedste år.

Der er ikke foretaget ændringer til lovteksten.

2.25.9. § 30: Kvoteandales ejerskab, sikkerhedsstillelse og arvelighed

QAK anser det for vigtigt, at kvoteandele er omsættelige, at de kan bruges til sikkerhedsstillelser, og at de er arvelige.

Stk. 2:

- QAK mener, at der skal sættes samme og ens rammer for det indenskærs og udenskærs. Man kan ikke se en rimelig argumentation for, at der skal gælde særskilte regler for handel mellem flådekomponenterne, og derved afskære havgående fra at købe fra det indenskærs segment.

For at sikre en reel spredning anser Naalakkersuisut det for nødvendigt at begrænse muligheden for, at rederier, der besidder en havgående kvoteandel til rejer, kan erhverve en kvoteandel fra de kystnære rederier, der besidder kvoteandele til rejer.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.10. § 31: Udbudsportal

Stk. 3:

- Ved licitation fra udbudsportal indstiller QAK, at eksisterende licenshavere, som kan dokumentere behov for yderligere kvote, skal have fortrinsret.

Forslagets § 31, stk. 3, giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte nærmere regler om vilkår og kriterier for deltagelse i licitation. Hertil kan indgå, at rederier, der har behov for yderligere kvote, skal have fortrinsret. Naalakkersuisut finder dog ikke, at disse hensyn skal fremgå af loven, da hensigten med bestemmelsen er at forvalte fiskeriet ud fra den givne situation.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.11. § 32: Maksimal kvoteandel

2.25.11.1. Stk. 1:

QAK er glad for, at der indføres loft for ejerskab af kvoteandel, og at dette lovfæstes. Loftet mener QAK skal gælde direkte såvel som indirekte, som anbefalet.

QAK indstiller, at stenbiderfiskeriet skal medtages i loven. Et kvoteloft på stenbider kunne ske ved at tage udgangspunkt i den bedste aktørs fiskeri, efter en fordeling på bedste 3 år ud af 5 år, og sætte dette som kvoteloft.

Der henvises til afsnit 25.7.2.

2.25.11.2. Stk. 1, nr. 1:

- Rejefiskeri: Der er tilslutning til det foreslåede, 20%.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.11.3. Stk. 1, nr. 3:

- Indenskærs hellefisk: Der er tilslutning til forslag 2,500 %.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.11.4. Stk. 1, nr. 4:

- Anbefaler, at procentsats for krabbefiskeri ved Vestgrønland sættes til 20%. Medlemmerne er bekymrede for den fremtidige udvikling af TAC'en i krabbefiskeriet. På nuværende tidspunkt fiskes kun ca. 60% af den årlige TAC, derfor kan et lavt sat kvoteloft i fremtiden medføre et ikke økonomisk optimalt fiskeri.

Ved krabbefiskeri med IOK bør der indføres et licensområde, og ikke en opdeling i underområder, som Fiskerikommissionen anbefaler (s. 192). Desuden bør restriktionen vedr. licens til 3 forvaltningsområder fjernes, som også anbefalet af Fiskerikommissionen. Derfor anbefaler QAK, at forvaltningsplanen for krabbefiskeri genbesøges.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse.

Naalakkersuisut kan dertil fastsætte nærmere regler om bl.a. licensområder og underområder via en bekendtgørelse, jf. forslagets § 15.

2.25.11.5. Stk. 1, nr. 5:

- QAK indstiller, at der bør være en øvre grænse for ejerskab af det havgående fiskeri efter hellefisk. Det bør ikke være på 100%, da man derved ikke følger intentionerne om flere aktører i det grønlandske fiskeri. Grænsen anbefales til 30%.

- QAK mener, at det kombinerede ejerskab mellem rejefiskeri og hellefiskefiskeri (havgående) sættes på 25%. Derved undgår man at ramme eksisterende rederier, der fisker fornuftigt, og sikre indtægter til landskassen.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.11.6. Stk. 2, nr. 1:

I fiskerilovsforlagsudkastet foreslås en grænse for individuelle ejerskab for rejefiskeri på 10%. Denne regel vil ramme en familie, som i dag er ejer af to veldrevne rederier i rejefiskeriet, Sikuaq Trawl og Niisa Trawl, og som pga. opgørelse af nærtstående vil være nødsaget til at frasælge kvote, og som en konsekvens af dette også være nødsaget til at frasælge et af de to nu-fiskende fartøjer, tilknyttet rederierne.

Fiskerikommissionen fremhæver og anbefaler i sin betænkning, at der ikke laves ”markante tiltag, som medfører en spredning af udnyttelsesretten, fordi sådanne tiltag indebærer en risiko for betydelig forringelse af det samfundsmæssige udbytte.”

Grænsen på 10% individuelt ejerskab vil få betydelige konsekvenser for fiskeriets udbytte til samfundet, og der kan potentielt mistes massive indtægter på afgifter og skatter. Hvis 10% fastholdes, vil forslaget få ekspropriationsmæssige konsekvenser, og dertil hørende krav om erstatning.

- QAK anbefaler, at ejerskabsprocenten sættes til 15 %.

Naalakkersuisut har på baggrund af indkomne hørings svar ændret forslagens § 32, stk. 2, nr. 1, til 12,5%. Såfremt kvoteloftet blev ændret til 15% ville det være muligt for familier, der allerede er etableret i fiskeriet, at stifte nye selskaber, og dermed ville der ikke ske en reel spredning, hvilket ikke er politisk holdbart eller hensigten med forslaget.

2.25.11.7. Stk. 2, nr. 3:

QAK anbefaler, at den øvre grænse for krabber Individuelle ejerskab skal sættes til 20%, som også er udgangspunkt i den i stk. 1 foreslåede grænse fra QAK.

Krabbefiskeriet er kendetegnet ved enkeltmandsfiskerier og i mindre grad af selskaber. Ved at fastsætte en individuel ejerskabsgrænse på 10% rammes flere fiskeres muligheder for at kunne udvikle deres fiskerier i dag og i fremtiden.

Der henvises til afsnit 2.25.11.4.

2.25.11.8. Stk. 3:

QAK's forslag til en øvre grænse for ejerskab af kvoteandel har fra starten af taget udgangspunkt i det, som er foreslået af Fiskerikommissionen, og som også begrundes med, at alle skal have lige vilkår og behandles lige for loven, og dette på 20%. Derfor anbefaler majoriteten af medlemmerne, at Royal Greenland ikke stilles anderledes.

Der henvises til afsnit 1.3

2.25.12. § 33: Kvoteandelsperiode

Stk. 1:

En kvoteandelsperiode på 10 år er for kort for i forhold til de store investeringer, som foretages indenfor det havgående samt det indenskærs fiskeri. QAK mener, at kvoteandelsperioden skal fastsættes til 15 år for alle fiskerier.

- Ved krabbefiskeri bør kvoteandelsperiode meddeles for 15 år, og IKKE som foreslået 5 år. Krabbefiskeriet har lige så store investeringer som de andre indenskærs fiskerier.

Kvoteandelsperioden er ændret til 10 år.

2.25.13. Ad § 34: Opsigelse af IOK

QAK er enig i det opstillede, hvor man ved opsigelse højst kan opsig 20% af den initiale kvoteandel.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.14. Ad § 35: 85% 's regel

QAK ønsker, at kravet om minimumsfiskeri på 85% af årskvoten helt skal fjernes fra lovudkastet.

QAK foreslår, at der tages udgangspunkt i den eksisterende bestemmelse i den nuværende fiskerilov § 19, hvor der står, at et rederi kan uden virkning for licens og kvoteandele sælge sin årskvote eller en del heraf, hvis

- 1) havari eller længerevarende værftsoophold
- 2) naturlige forhindringer, såsom is eller
- 3) lignende omstændigheder forhindrer, at rederiet kan opfiske sin årskvote. I ovenstående tilføjes, at overdragelse ikke må have karakter af udlejning af kvote.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.15. Ad § 37: 48 måneders regel

QAK mener, at § 37 helt skal fjernes fra lovudkastet.

Når man ikke har et fartøj, bør den foreslåede § 36 gælde. Man kan ikke stramme op om kravet for udnyttelse af årskvoten, og samtidigt indføre et hul i loven, hvor man reelt i 4 år kan lade kvote stå uopfisket. Reelt med kun en argumentation, og det er, at aktører, som kan beholde kvoter over 4 år, ikke har være fiskeriaktører i forvejen.

Bestemmelsen er ændret til 24 måneder.

2.25.16. Ad § 38: 15%'s kvotefleks

Hvis man vil opretholde den ovenfor foreslåede § 35, skal der, før § 38 kan træde i kraft, være en overgangsperiode på mindst 5 år.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.17. Ad § 38: 8%'s årskvote salgsret

QAK er imod, at der fastsættes en grænse for salg af en evt. overskydende kvote. Så længe dette sker inden for de 15%.

Derfor bør dette forslag også helt udgå fra lovforslaget.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.18. Ad § 40: Tvangsmæssig overdragelse af kvote

Efter en overgangsperiode på mindst 5 år på § 35 og § 36, er QAK ikke imod, at der indføres en regel om, at hvis man over en periode på 3 år ikke har haft mulighed for at opfiske ens årskvote, på en andel som svarer til gennemsnittet af den ikke opfiskede årskvote, så er indehaver forpligtet til at sætte denne overskydende kvote til salg.

Stk. 1, nr. 3:

QAK mener, at § 37 helt skal væk, således skal stk. 1, nr. 3, udgå.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.19. Ad § 42: Besætning på fartøjer

QAK mener, at man kan indføre krav om 100% officerer om 5 år. Alternativt skal styrmand være grønlandsk.

Naalakkersuisut anerkender vigtigheden af, at personer, der fisker på grønlandske fartøjer, skal opfylde forslagets § 9.

Forslagets § 42 er en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte nærmere regler om besætningen på fartøjer, herunder den procentmæssige sammensætning af besætningen. For nærværende oplyser rederierne, at der ikke er tilstrækkeligt med ledig arbejdskraft, til at dette krav er muligt.

Naalakkersuisut anser det derfor som nødvendigt, at bemandingsreglerne fortsat reguleres via en bekendtgørelse og ikke via en lov.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.20. Ad § 43: Omladning

Naalakkersuisut bør tillade mere lempelige regler for omladning. F.eks. hvis der til en og samme licens er tilknyttet flere fartøjer, bør disse have mulighed for omladning til tilknyttede fartøj.

Bestemmelsen er en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte nærmere regler om omladning via en bekendtgørelse.

Ved eventuelle ændringer i regler om omladning vil relevante aktører indgå i arbejdet med en ny bekendtgørelse, der regulerer disse forhold.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.21. Ad § 45: Forarbejdning

Skal følge bestemmelsen fra § 24, stk. 1 og stk. 2.

Rejefiskeriet vil efter § 24, stk. 2, have forarbejdningstilladelse på 75%.

I fremtiden vil det indenskærs fiskeri have lov til at kunne bearbejde ombord på fartøjer ved andre fiskerier. Ved ansøgning fra fiskere om forarbejdning ombord bør Naalakkersuisut ikke tage særlige land-beskæftigelsesmæssige hensyn ved vurdering af ansøgninger.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.22. Ad § 46: Fredning, tekniske bevaringsforanstaltninger mv.

2.25.22.1. Overordnet mener QAK, at alt vedr. erhvervsmæssigt fiskeri og nærmere regler for beskyttelse skal ligge hos Naalakkersuisut. I forbindelse med erhvervsmæssigt fiskeri bør det

overordnede hensyn til fiskeriets langsigtede økonomiske udbytte være tungtvejende, som prioriteret i § 1. Erhvervsmæssigt fiskeri bør ikke begrænses af særlige lokale kommunale hensyn. Derfor bør alle bestemmelser vedr. beskyttelse af de 5 store erhvervsmæssige fiskerier: rejer, torsk, hellefisk, krabber og stenbider ligge hos Naalakkersuisut.

Kommunernes skal dog fortsat have ansvar for bestemmelser til beskyttelse af lokale ressourcer, hvor udgangspunktet er lystfiskeri, hvor der ikke er tungt vejende erhvervsmæssige nationale hensyn. Det vil være op til Naalakkersuisut at bestemme, hvornår der ligger særlige nationale hensyn.

Forslagets § 46 er i sin helhed en videreførelse af gældende regler. Naalakkersuisut har nøje overvejet, i hvilket omfang der var behov for en revidering af bestemmelsen, og i hvilket omfang kommunalbestyrelserne fortsat skal have adgang til nærmere at regulere fiskeriet i kommunerne. Naalakkersuisut finder ikke, at der er behov for at ændre adgangen til kommunernes regelfastsættelse. Dette skyldes dels, at kommunerne har indsigt i de kommunale erhvervsforhold, og dels har indsigt i hvilke geografiske områder der skal detailreguleres.

Kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte regler via kommunale vedtægter kræver fortsat en bemyndigelse fra Naalakkersuisut, som vil ske via en bekendtgørelse.

2.25.2.2. Stk.2:

Hvis beslutningskompetencen ikke overlades til Naalakkersuisut, foreslår QAK alternativt:

QAK mener, at den nuværende 2) om indretning og brug af fiskefartøjer, og fangstredskaber og tilbehør skal bestemmes af Naalakkersuisut, da disse har en stor betydning for fiskeriet og derved det grønlandske fiskeri og dets indtjeningsmuligheder.

2) skal flyttes ned som ny 3), og den foreslåede 3) skal flyttes op som ny 2). Ændres så kun de nye 1) og 2) kan bestemmes ved en kommunalvedtægt.

Forslag til ny rækkefølge:

- 1) fredningsperioder og hel eller delvis friholdelse af områder for fiskeri,
- 2) ordensregler for fiskeriet,
- 3) indretning og brug af fartøjer, fangstredskaber og tilbehør,
- 4) mindstestørrelser for forskellige arter eller bestande,
- 5) maskestørrelser og måling heraf, samt
- 6) maksimale bifangster af bestemte arter i fiskeri efter andre arter.

Der henvises til afsnit 2.25.2.1.

2.25.23. Ad § 55: Regler om kontrol

Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) er blevet oprettet til at kontrollere, at lovens ord overholdes ved at foretage stikprøvekontrol ombord på grønlandske fartøjer og ombord på fremmede fartøjer i Grønlands fiskeriterritorium, der driver erhvervmæssigt fiskeri, forarbejder fiskeriprodukter og/eller omlader fisk og fiskeriprodukter. GFLK skal desuden påse, at grønlandske fiskeribestemmelser overholdes af grønlandsk registrerede fartøjer, der driver erhvervmæssigt fiskeri udenfor det grønlandske fiskeriterritorium, først og fremmest i NAFO-og ICES-områderne. GFLK bistås af Grønlands Kommando (GLK) i Grønmedal og af politiet.

Grønlands Kommando (GLK)/Forsvarets Fiskeriinspektion hører under det danske forsvarsministeriums ressort, og er derfor ikke underlagt cirkulærer og tjenesteordrer, der udstedes af de centrale grønlandske myndigheder. Da forsvarsministeriets ressort endnu ikke er blevet overført til Grønlands Hjemmestyre, varetager Rigsmyndigheden de opgaver, som synes at være i hele kongerigets interesser, bl.a. at håndhæve den danske stats højhedsret og suverænitet over søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone (fiskeriterritoriet), og som et led i denne sikring af Grønlands territoriale integritet, er det GLK's opgave at kontrollere, at Grønlands fiskeriterritorium ikke overskrides, og bl.a. derfor ligger det indenfor GLK's opgavemæssige område at bistå bl.a. GFLK med kontrolmæssige opgaver, samt politiet med håndhævelsesmæssige opgaver. Påtalemyndigheden er generelt hos politiet, medens f.eks. bøvedtagelser tillige kan foretages af ansvarlige inspektør fra GLK. Udover at forestå fiskeriinspektion, varetager GLK også opgaver indenfor søredningstjeneste og søopmåling. QAK mener, at denne eksisterende ordning og opdeling er hensigtsmæssig.

Naalakkersuisut udpeger, hvilke myndigheder der skal føre tilsyn og kontrol med lovens bestemmelser. Grønlands Politi har i forarbejdet til loven oplyst, at politimyndigheden i praksis ikke udøver kontrolmyndighed indenfor fiskeriet og anmodet om at udgå af bestemmelsen.

Dertil bemærkes, at Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) er den kompetente kontrolmyndighed i samarbejde med Forsvarets Fiskeriinspektion. Forsvarets Fiskeriinspektion foretager den udenskærs kontrol i samarbejde med GFLK, og GFLK foretager kontrol med det indenskærs fiskeri. For at sikre en hensigtsmæssig og tilstrækkelig adgang til kontrol, er forslagets kontrolkapitel opdateret i overensstemmelse hermed.

Det bemærkes, at Grønlands Politi i fornødent omfang bistår med kontrollens udøvelse, hvis der er behov for dette.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1.

2.25.24. Ad § 56: Adgang til fartøjer

2.25.24.1. GFLK's opgave: Den grønlandske fiskerilicenskontrol (GFLK) skal, bistået af politiet og Grønlandskommandoen, påse, at de grønlandske fiskeribestemmelser overholdes af dem, der driver erhvervsmæssigt fiskeri, forarbejder fiskeriprodukter og/eller omlader fisk og fiskeriprodukter i det grønlandske fiskeriterritorium. GFLK skal desuden påse, at grønlandske fiskeribestemmelser overholdes af grønlandsk registrerede fartøjer, der driver erhvervsmæssigt fiskeri udenfor det grønlandske fiskeriterritorium, først og fremmest fiskeri i Barentshavet. Her skal de grønlandske fartøjer sende kopi af de meldinger, som gælder for området, til GFLK.

Sprogæssigt ville det havde været mere korrekt at kalde kontrollørerne for observatører. Kontrollørerne har kun en begrænset kompetence for så vidt det angår sanktionsmuligheder. Kontrolløren har ingen kompetence til at overtage kommandoen på broen eller andre steder om bord på fartøjet. Kontrollørerne har ingen vejledende funktion.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.24.2. GFLK's sanktionskompetence: GFLK har ingen decideret sanktionsmulighed. Kontrollørerne kan vælge at tildele en advarsel for mindre bagatelagtige overtrædelser, f.eks. hvis reglerne om bemanning ikke 100% overholdes på et tidspunkt, hvor fiskefartøjet ligger stille og ikke har garn ude, eller kontrollørerne kan foretage anmeldelse af en overtrædelse af fiskeribestemmelserne til Direktoratet for Fiskeri og Fangst via GFLK's hovedkontor i Nuuk.

I særlige grove tilfælde kan kontrolløren anmelde en overtrædelse til Forsvarets fiskeriinspektion (GLK) eller politiet. Ved anmeldelse af overtrædelser til Direktoratet for Fiskeri og Fangst, overtages den videre sagsbehandling af direktoratet, der kan beslutte at tildele advarsel eller melde overtrædelsen til politiet til videre retslig forfølgelse. Hermed foreligger der en dobbelt kontrol af samme offentlige myndighed.

Iht. lovforslaget § 73, er GFLK tillagt en kompetence til at foretage arrest af fartøjet. Se bemærkninger hertil.

GFLK er en selvstændig styrelse, der varetager kontrol med fiskerilovens bestemmelser. GFLK har selvstændigt virke og bistås ikke af Departementet for Fiskeri og Fangst i konkrete sager. For at sikre at GFLK kan udøve tilstrækkelig og effektiv kontrol, har myndigheden udvidede kontrolbeføjelser i loven. Det omfatter bl.a. adgang til fartøjer og virksomheder uden retskendelse, mulighed for at foretage administrative bødeforelæg og udenretlig konfiskation samt udstede påbud og forbud inden for lovens rammer.

Naalakkersuisut har ikke fundet anledning til at ændre kontrolmyndighedens beføjelser på baggrund af bemærkningerne.

2.25.25. Ad § 57: Stoppe og borde fartøjer for kontrol

Stk. 3:

Der har gennem mange år været bestemmelser om ankomst og afgangsmeldinger ift. territorier, om aktiv- og passivemelding ift. fiskeriaktiviteter samt øvrige meldinger (uge, position og områdemeldinger), og hvor disse meldinger har været knyttet sammen med fartøjets transponder. Flere fiskeriovertrædelsessager har været afgjort på baggrund af udskrift af plot fra skibets transponder. Kameraovervågning af fiskeriet er blot et skridt videre, hvor den typiske overvågning sker ift. visuelle billeder af f.eks. trawl og udsmid.

Kameraovervågning er påbudt flere steder i EU, og er nok fremtiden i fiskeriet. Der skal dog være visse proportionshensyn. Det foreslås derfor, at kameraovervågning kun bør forekomme, hvor det enkelte fartøj har en afgørende betydning i det pågældende fiskeri (pga. effektivitet og størrelse).

QAK indstiller til, at der indføres AIS-pligt for alle fiskefartøjer. Dette vil muliggøre, at alle fiskere eller fartøjer vil være vidende om positioner for fiskeri. AIS-pligt vil også være en stor hjælp ved mistede fangstredskaber.

Forslagets § 57 er en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Naalackersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bl.a. CCTV (kameraovervågningsystemer) og AIS via en bekendtgørelse.

Disse regler er for nærværende reguleret via Selvstyrets bekendtgørelse nr. 39 af 20. januar 2023 om kontrol med fiskeri, der fastsætter, at alle erhvervsfartøjer, der er 17 meter l.o.a., og som anvendes til fiskeri, skal have AIS installeret.

Naalackersuisut er af den opfattelse, at sådanne regler fortsat skal reguleres via en bekendtgørelse for at sikre den tilstrækkelige fleksibilitet til, at kontrolmyndigheden hurtigt og effektivt kan tilpasse sit virke, i det omfang der er behov for at ændre kontrolbekendtgørelsens regler.

2.25.26. Ad § 59: Fiskefartøjs position ved kontrol

QAK ønsker, at dette sker under hensyntagen til fiskeriet, og ikke unødigt påfører fiskeriet gener.

I bestemmelsen er der i stk. 1, 2. pkt. angivet at "tid og sted skal så vidt muligt aftales med skibsføreren". Dette for at undgå at kontrolvirksomhed påfører rederierne unødige gener. Dertil er det et gennemgåede princip, at inspektioner skal udføres på en saglig og transparent måde og således, at fartøjet ikke forsinkes unødigt.

Disse principper iagttages af kontrolmyndigheden og følger af kontrolmyndighedens inspektionsprocedure til søs, som fremgår af bilag 4 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 39 af 20. januar 2023 om kontrol med fiskeri, og i overensstemmelse med retningslinjerne for kontrol i internationale organisationer.

Naalakkersuisut finder ikke at der er behov for at uddybe dette i lovtæksten, men har fremhævet i bemærkningerne til bestemmelsen, at inspektioner skal udføres på en saglig og transparent måde, og således at fartøjet ikke forsinkes unødigt.

2.25.27. Ad § 62: Oplysningspligt

QAK mener at medtage skibsførere skal kunne give oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige oplysninger.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringerne i forslaget.

2.25.28. Ad § 63: Kontrollen adgang til virksomheder og fartøjer

Stk. 2:

QAK er ikke enig i, at kontrolmyndigheden gives adgang til privat ejendom uden retskendelse

Adgang til privat ejendom beskrives i den juridiske litteratur som "ransagning".

Her sondres der mellem "mistænkt" og "ikke-mistænkt" iht. en strafbar handling. En generel adgang, som indskrevet i § 63, må tage afsæt i, at den omhandler "ikke-mistænkte". Hvis der ikke gives samtykke til ransagning, er de almindelige retsplejemæssige krav jf. retsplejeloven § 411, hvis den lovovertrædelse, der begrundes ransagningen, kan medføre idømmelse af anstaltsanbringelse (det er ikke tilfældet i fiskeriloven), og at der er særlige grunde til at antage, at der vil blive fundet noget ved ransagningen, der tyder på, der foreligger en overtrædelse af fiskeriloven.

Umiddelbart skal der sondres mellem den almindelige løbende kontrol med fiskeriet, f.eks. adgang til at se logbøger og i øvrigt observere aktiviteterne ombord på et fartøj på den ene side, og på den anden side at få skabt sig adgang til lokaliteter, der i princippet ikke har noget med fiskeriet at gøre. Den sidste del handler i høj grad om boligens ukrænkelighed.

§ 63 går videre end retsplejelovens bestemmelser. Det er QAK's umiddelbare vurdering, at bestemmelsen strider mod Grundlovens § 72. Der skal efter denne bestemmelse foreligge en dommerkendelse førend, at der må foretages husrumsundersøgelser af privat ejendom. Det grænser videre til en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention Artikel 8.

Forslagets § 63, stk. 2, er udgået.

2.25.29. Ad § 68: Bødebestemmelser

Stk. 1 nr. 5.:

Bøde for ikke at give kontrolmyndigheden adgang til privat hjem - se bem. til § 63. Formentlig grundlovsstridigt og i strid med EMRK-artikel 8 at sanktionere.

Der henvises til afsnit 2.25.28.

2.25.30. Ad § 73 & 74: Tilbageholdelse af fartøj

Sølovens § 91 opremser udtømmende, hvornår der kan foretages arrest i et skib. De i lovforslaget nævnte sanktioner er ikke en del af det. Sølovens § 91 er en kodificering af søarrestkonventionen. Det betyder, at krav, der er opstået som følge af idømt bøde eller konfiskation, må følge retsplejelovens bestemmelser.

Ift. at få stoppet igangværende overtrædelse af fiskerilovgivningen, må det ligge indenfor den magtudøvende myndighed (politiet og forsvarets fiskeriinspektion) at stoppe dette, og i øvrigt bringe fiskefartøjet til havn mhp. nærmere efterforskning og undersøgelser. Men i overensstemmelse med de almindelige principper for anholdelse, skal arrest af skibet ophæves, når det ikke længere tjener til noget yderligere formål at foretage denne arrest.

2.25.30.1. § 73: er efter QAK's vurdering for vagt formuleret. Den bør i højere grad beskrive formålet med tilbageholdelsen (efterforskning) og at indskrive, at straks når de efterforskningsmæssige skridt/bevissikring er ophørt, skal skibet atter frisættes.

Naalakkersuisut deler denne betragtning og bemærker, at ethvert indgreb skal være proportionalt, og arrest af fartøjet vil derfor ophøre, når grundlaget herfor ikke længere er til stede.

2.25.30.2. § 74: Indeholder den betydelige retssikkerhedsmæssige svaghed, at fra det tidspunkt, hvor bevissikring m.m. er ophørt, og frem til det tidspunkt, hvor der falder en dom, kan der gå uforholdsmæssigt lang tid, og at det ikke kan forekomme proportionalt ift. til den fiskerilovsovertrædelse, der har fundet sted. For eksempel kan man tænke sig en mangelfuldt udført stuveplan, for ringe forplejning af fiskerikontrollørerne og lign., som efter praksis kun giver beskedne bøder, og hvor det ikke vil være proportionalt at tilbageholde fartøjet i op til flere måneder.

Forslagets § 73 giver kontrolmyndigheden mulighed for at tilbageholde et fartøj, hvis der er mistanke om, at fartøjet har været anvendt til at overtræde fiskerilovens bestemmelser. Det følger af bemærkningerne til denne bestemmelse, at i forbindelse med sådan en tilbageholdelse finder bestemmelserne i kapitel 37 i Retsplejelov for Grønland tilsvarende anvendelse.

I retsplejeloven for Grønland er der bl.a. et proportionalitetskrav, jf. lovens § 421. Det indebærer, at der ikke må foretages beslaglæggelse eller gives pålæg om edition, hvis indgrebet står i misforhold til sagens karakter og grovhed og det tab eller den ulempe, som indgrebet kan antages at medføre.

De af QAK angivne eksempler til forlagets § 74 vil ikke være tilstrækkelig kvalificeret til, at fartøjet kan tilbageholdes. Om end kan der være typer af forseelser, der fordrer tilbageholdelse af fartøjet. I sådanne tilfælde vil det være nødvendigt at anvende forslagets § 74 for at sikre, at alle skyldige beløb er betalt.

Naalakkersuisut deler således ikke QAK's opfattelse af den retssikkerhedsmæssige svaghed, idet det er sikret via retsplejeloven for Grønland, at det kun er tilstrækkeligt kvalificerede sager, hvor bestemmelserne finder anvendelse. Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.25.30.3. Stk. 3:

Forekommer omvendt ift. Grundlovens § 71, stk. 3. Denne bestemmelse angår anholdelse af fysiske personer, og således ikke fartøjer. Hvis anholdelsen forventes at overstige 24 timer, skal sagen af politiet indbringes for en dommer. I forslagets § 74, stk. 3, skal den forurettede selv anmode om at få sagen indbragt for en dommer. En fysisk person og et fartøj er ikke en og samme ting. Men i den praktiske verden vil en tilbageholdelse af et fartøj i et vist omfang i også være en tilbageholdelse af skipper og mandskab. Hvis et skib bringes i havn og tilbageholdes, hvilke praktiske muligheder har skipper og mandskab for at forlade skibet.

Retsplejelovens § 423 giver dog adgang til at foretage beslaglæggelse - og at grundlaget for beslaglæggelsen kan indbringes for en dommer af den, hvorhos beslaglæggelsen er foretaget. Men denne bestemmelse har alene været tiltænkt mere konkrete genstande, f.eks. ulovlige knive, euforiserende stoffer og lign. Ikke hele fiskefartøjer (med mandskab ombord) og vigtige fiskeredskaber. Afsættet skal derimod tages i retsplejelovens § 421, hvor der skal foreligge proportionalitet.

Det foreslås derfor, at i stedet for at skrive om tilbageholdelsesretten, da at henvise til retsplejelovens bestemmelser - og herefter må det være op til domstolene at afprøve grænserne for proportionalitet og skånsomhed, mv.

Tilbageholdelse bør kun kunne udøves af politiet.

Der henvises til afsnit 25.30.2. Dertil bemærkes, at bestemmelsen er indført for at sikre den, som indgrebet retter sig mod. Dertil følger af bemærkningerne til forlaget, at kapitel 37 i Retsplejelov for Grønland tilsvarende finder anvendelse.

Det bemærkes dertil, at bestemmelsen er flyttet til § 73, stk. 3.

2.25.31. § 77 Lovens ikrafttræden, dispensationsmuligheder

QAK er enige om, at krav om ejerskab skal opfyldes inden 5 år med hensyn til 100 % grønlandsk ejerskab.

QAK mener også, at opfyldelse af kvoteandelsperioden bør ændres for de i § 32 nævnte fiskerier til 15 år.

Naalakkersuisut deler ikke denne opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.26. Qeqqata Kommunia

2.26.1. Qeqqata Kommunia (QK) kræver indledningsvis, at høringsfristen forlænges, da det er konstateret, at flere borgere har behov for mere oplysning om lovforslaget.

Der henvises til afsnit 1.1.

2.26.2. Qeqqata Kommunia kan ikke modsige, at det er formålet, at samfundet samlet set vil have flere penge, fordi de er med til at finansiere bedre velfærd. Hvis 25% indhandlingspligt for rejer skal indføres som nævnt i lovforslaget, vil vi gøre opmærksom på, at fiskefabrikkerne i kommunen er meget vigtige for indtjeningen og beskæftigelse samt for borgerne.

Naalakkersuisut har nøje vurderet de modsatrettede hensyn for adgangen til produktion ombord på rejefartøjerne mod indhandlingsanlæggenes behov for tilstrækkelig råvareforsyning. Det er forventningen, at der vil ske en gradvis tilpasning af rejefiskeriet, og der dermed vil være tilstrækkelig tid til at tilpasse sig markedsforholdene.

2.26.3. Med hensyn til at man på længere sigt forventer, at arbejdsstyrken vil blive reduceret med ca. 480 helårs medarbejdere, er det ønskeligt at vide, hvor mange der vil blive ramt i vores kommune. Endvidere ønsker vi at vide, hvordan man har sikret sig, at kommende ledige især i mindre bosteder får sig en ny beskæftigelse? Fordi som bekendt ved alle, at det er begrænset med beskæftigelsesmuligheder i mindre bosteder.

Det bemærkes hertil, at det ikke fremgår af bemærkningerne til forslaget, at arbejdsstyrken forventes at blive påvirket af indholdet i lovforslaget. Det er uklart for Naalakkersuisut, hvorfra denne opfattelse stammer.

Det forventes derimod, at flere af tiltagene kan medføre en frigørelse af arbejdskraft, der kan bidrage til at skabe værdi i andre erhverv.

Fordelingen af den frigjorte arbejdskraft vil afhænge af, til hvilke fabrikker selskaberne vælger at reducere indhandlingen.

Der forventes, at der ikke vil ske et fald i beskæftigelsen i de mindre bosteder, da det eneste tiltag, der kan reducere beskæftigelsen i fiskeriet disse steder, er såfremt nogle af fiskerne skulle vælge at overgå til IOK og sælge deres kvoteandel. Eftersom der er meget begrænsede beskæftigelsesmuligheder i de mindre bosteder, forventes det ikke, at der nogen fiskere der vil gøre dette, da de herved vil vælge at udgå fra fiskeriet. Fiskerne har intet incitament til at gøre dette, hvis der ikke er alternative beskæftigelsesmuligheder.

Qeqqata Kommunia vil derfor opfordre til, at man også i lovforslaget værdsætter, at der skal være beskæftigelse for borgerne. Idet at have arbejde eller at kunne arbejde er meget vigtigt for personers selvværd.

Det er høj prioritet for Naalakkersuisut at sikre tilstrækkeligt med beskæftigelse for borgerne. For nærværende er der stor efterspørgsel på arbejdskraft i Grønland, hvilket er en tendens, som ikke umiddelbart forventes at blive mindre. I forbindelse med vedtagelse af dette forslag vil der blive iværksat efteruddannelses tiltag for at sikre, at personer der eventuelt måtte udgå af fiskerierhvervet – enten som aktiv fisker eller arbejdstager på landanlæg – kan omstille sig til et nyt erhverv. Dette vil ske i tværdepartementalt samarbejde og i samarbejde med kommunerne.

2.26.4. Qeqqata Kommunia mener, at det er urealistisk, at det skal være et krav, at joller skal være registreret af Søfartsstyrelsen, hvis disse skal benyttes til fiskeri, og at det er urealistisk, at målet iht. lovforslaget skal være, at dette skal være realiseret den 1. januar 2026. Såfremt alle flere tusinde joller på 6 meter eller under, som benyttes til fiskeri, skal være registreret hos Søfartsstyrelsen, vil det medføre stor arbejdsbyrde til administration i kommuner. Såfremt mange joller, der benyttes til fiskeri, skal registreres, vil arbejdsbyrden være for tung for kommuner, når man derudover tilføjer stor arbejdsbyrde med at registrere kuttere; og Qeqqata Kommunia er ikke sikker på, så længe der er så mange joller i Grønland, der benyttes til fiskeri, om Søfartsstyrelsen vil varetage arbejdet med registreringen.

Naalakkersuisut bemærker, at der allerede er krav i søloven og skibsregistreringsbekendtgørelsen om anmeldelse til registrering af ethvert skib/fartøjer, herunder joller, som anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri.

Der henvises i øvrig til Søfartsstyrelsens hørings svar.

2.26.5. Qeqqata Kommunia er enige i, at det er kommunen der godkender eller giver afslag for nye produktionssteder, eller hvis produktionsstederne vil ændre deres produkter.

Kommunen er klar til at overtage opgaven, og kommunen vil kræve, at midlerne skal følge med, idet kommunen bl.a. må oprette stillinger.

En eventuel overtagelse af opgaven vil forudsætte forhandlinger mellem Naalakkersuisut og kommunerne.

2.27. Royal Greenland

27.1. Royal Greenland (RG) fremsætter en række generelle bemærkninger og fremhæver bl.a., at der ved forslaget sker en yderligere liberalisering af fiskeriområdet i Grønland, hvorved aktørerne får en højere frihedsgrad til at tilrettelægge sit fiskeri og sin produktion, og derigennem optimere indtjeningen til gavn for aktøren og samfundsøkonomien.

Forslaget kan potentielt få meget stor betydning for industrien i Grønland og vil med sikkerhed give store strukturelle forandringer indenfor en relativt kort årrække, både på søen og på land.

De økonomiske beregninger, som ligger til grund for forslaget, baserer sig på situationen, som den er i dag. Med de potentielt store ændringer i mixet mellem søkogte hele rejer og kogte og pillede, vil der med sikkerhed være markedsmekanismer, der potentielt ændrer forudsætningerne for de økonomiske beregninger ganske markant. Vi er dog overbeviste om, at der som følge af forslaget vil blive opnået en stor samfundsmæssig gevinst, om end den er vanskelig at kvantificere grundet usikkerhederne om markedsmekanismerne.

Vi kan godt stille os tvivlende over for, om den nødvendige kapital er til rådighed i Grønland, når de rederier der skal sælge kvote for at efterleve de nye regler om kvoteloft, skal til at frasælge kvoter. Det vil kræve ganske store beløb, hvis disse værdier skal sælges til en reel markedsværdi. Vi anbefaler i den forbindelse ekstra opmærksomhed for at reducere risikoen for stråmandsvirksomhed i forhold til de kommende kvotehandler og de forventede konsolideringer i specielt det kystnære rejefiskeri, der vil være meget kapitalkrævende.

Der forekommer at være en god balance mellem det, der er reguleret i forslag til lov og det, som man agter at fastsætte nærmere regler om i bekendtgørelser. Det kan her nævnes, at foreliggende forslag har 77 bestemmelser, og det er tilnærmelsesvis det samme som f.eks. den færøske fiskerilov med 74 bestemmelser.

Dog påpeges at væsentlige punkter udestår til afklaring, som er henlagt til at blive fastsat i bekendtgørelse, og det er væsentligt, at de relevante bekendtgørelser udarbejdes snarest muligt, således at der skabes sikkerhed om erhvervets rammebetingelser. Her kan nævnes fartøjsstørrelser og fiskeriområder.

Det fremgår af høringsbrev, at det er hensigten, at lovforslaget forelægges Inatsisartut til behandling på den kommende forårssamling. Vi støtter dette, og vi anbefaler, at forslaget færdigbehandles på forårssamlingen, således at bekendtgørelser også kan udarbejdes til ikrafttræden den 1. januar 2025 eller snarest derefter.

Som bekendt er der blevet arbejdet med en ny fiskerilov i en længere årrække, og senest var et konkret forslag i høring i 2017. Det er uholdbart, at der i så lang tid hersker stor usikkerhed om vores hovederhvervs rammebetingelser, og derfor bør man nu tilstræbe en hurtig og effektiv behandling og gennemførelse af det foreliggende forslag til ny lov.

Forslaget forbedrer mulighederne for investeringer i det kystnære rejefiskeri, og det er velkendt, at denne flådekomponent er meget nedslidt med en høj gennemsnitlig alder på fartøjerne.

Det er væsentligt, at forslag til nye regler ledsages af en beskrivelse af disse og særligt de ændringer og baggrunden for disse, som foreslås i forhold til hidtil gældende regler.

2.27.2. Ad § 3, nr. 3

Der gives en separat kvote til fritidsfiskere på bl.a. torsk og rogn. Disse driver fiskeri som hobby/fritid, men de kan fortsat indhandle, og formålet er altså ikke alene fiskeri til privat forbrug. Dermed er beskrivelsen i definitionen noget misvisende.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse at indhandling af fangst er erhvervsmæssigt fiskeri. Der er således ikke foretaget ændringer til definitionen af "ikke-erhvervsmæssigt" fiskeri.

2.27.3. Ad § 3, nr. 15

Man bør gå væk fra at fokusere på forarbejdning eller ikke forarbejdning ombord, således at det blot fastsættes, at indtil 75% af fangsten kan eksporteres direkte uden indhandling, mens de resterende 25% skal indhandles til landanlæg i Grønland.

Herved vil man reducere risikoen for, at indhandlingspligtig fangst landsættes for hurtigt for derefter at blive eksporteret uden den ønskede forarbejdning i Grønland.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.4. Ad § 3, nr. 19

Det virker mærkeligt, at koraller og svampe, som ikke er kommercielle arter, er medtaget her.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.5. Ad § 3, nr. 22

Definitionen indeholder ikke noget nærmere om den håndtering af den del af fangsten, som ikke må forarbejdes ombord.

I det omfang fangsten ikke må forarbejdes ombord, må det i sagens natur indebære, at den skal forarbejdes i land, dog uden at det er fastsat, om den skal forarbejdes det sted, hvor der indhandles, eller om den kan transporteres til en anden lokalitet til forarbejdning, herunder et sted uden for Grønland.

Kan ”indhandlet” fangst vidertransporteres, herunder eksporteres, uden nogen form for forarbejdning? Det synes ikke at stå klart.

Naalakkersuisut deler ikke denne usikkerhed, og der ikke foretaget ændringer til definitionen af ”indhandling”.

2.27.6. Ad § 3, nr. 23

Det bør ikke fastsættes, at landingspligtige råvarer skal leveres i uforarbejdet stand. Det bør fastsættes, at de skal leveres således, at der skal ske en reel yderligere forarbejdning på land.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.7. Ad § 3, nr. 27

Definitionen er uklar. I § 5, stk. 2, består en mulighed for at udpege andre end GFLK og FF. Er det hensigten, at ”kontrolmyndigheden” altid skal være andre end de to nævnte myndigheder? Det formodes ikke at være hensigten, hvorfor bestemmelsen må klargøres.

Naalakkersuisut deler ikke RG's opfattelse af definitionsbestemmelsen. Forslagets § 5, stk. 2, bemyndiger Naalakkersuisut til at udpege andre end GFLK og Forsvarets Fiskeriinspektion som kontrolmyndighed.

2.27.8. Ad § 5

I bestemmelsens stk. 1 er politiet, som nuværende kontrolmyndighed i medfør af § 27 i fiskeriloven, erstattet af GFLK. Dette er gjort uden nærmere forklaring, hvilket ikke er rimeligt. Er politiets funktioner i nuværende lov i det hele overgået til andre? Det bør udredes nærmere og begrundes.

Er GFLK og FF ligestillede myndigheder, som kan udøve deres funktioner hver for sig, eller skal de handle i forening? Dette er ubeskrevet.

I bestemmelsens stk. 2 kan andre end GFLK og FF udpeges som kontrolmyndighed. Der er ingen nærmere beskrivelse af, hvem der kan tillægges de samme vidtgående beføjelser, som de to myndigheder er tillagt i forslaget. Denne usikkerhed er meget ubetryggende og forholdet bør klargøres således, at de potentielt berørte kan forholde sig til dette.

Hvis meningen er at tillægge GFLK flere beføjelser, end tilfældet er i dag, er det væsentligt at beskrive de kompetenceløft, som GFLK skal tilføres for at kunne håndhæve flere beføjelser. Det bemærkes i denne forbindelse, at kontrolmyndigheden i lovforslaget blandt andet tillægges beføjelser til at trænge ind i private ejendomme, og denne og andre vidtgående beføjelser formodes at forudsætte tilførsel af dertil uddannet personel. Ligeledes er der i § 69 fastsat mulighed for administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation.

Baggrunden for sådanne væsentlige ændringer bør beskrives grundigt, således at de potentielt berørte kan forholde sig til disse, og deres retssikkerhed bør respekteres.

Forslaget synes at have til hensigt at styrke fiskerikontrollen, for at den skal blive bedre til at sanktionere lovovertrædelser.

I bemærkningerne til § 5 bliver det anført, at man blot viderefører hidtidig praksis med, at det er GFLK og FF, som fører tilsyn og kontrol vedrørende lovens bestemmelser. Men dette er ikke rigtigt. I gældende fiskerilov fra 1996 fremgår det som sagt af § 27, stk. 1, at det er forsvarets fiskeriinspektion og politiet, som i hidtidigt omfang påser overholdelsen af bestemmelserne i loven.

Af § 61 i retsplejeloven for Grønland fremgår, at ”Politiets opgave er at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage, hvad der er nødvendigt for at forhindre forbrydelser og for at efterforske og forfølge sager herom. Politiet har endvidere til opgave at virke som anklagemyndighed.”

Det fremgår ikke af lovforslagets bemærkninger, at man har sikret sig, at den ”styrkelse af fiskerikontrollen”, som man tilstræber, er i overensstemmelse med nævnte bestemmelse i retsplejeloven om politiets opgaver og beføjelser. Det fremgår heller ikke, at man har afklaret forholdet til forsvarets fiskeriinspektion. Dette er en væsentlig mangel ved forslaget.

Retsplejeloven for Grønland er vedtaget af Folketinget. Da det i denne er fastsat, at udøvelse af politimyndighed foretages af politiet, kan denne beføjelse ikke indskrænkes eller ændres af Inatsisartut ved en fiskerilov, uden at dette er afklaret med rigsmyndighederne.

Forslaget er udarbejdet i samarbejde med de relevante rigsmyndigheder. Grønlands Politi har i forbindelse med udarbejdelse af forslaget oplyst, at Grønlands Politi ikke ønsker at være

kontrolmyndighed på fiskeriområdet, og at denne kompetence bør overgå til GLFK, eftersom fiskeriområdet er et hjemtaget område.

For at sikre at der fortsat kan udøves effektiv og tilstrækkelig kontrol, er det nødvendigt at opdatere GFLK's beføjelser. Det vil naturligvis sikres, at kontrolmyndigheden har de nødvendige kompetencer i overensstemmelse hermed.

Det bemærkes, at forslagets § 63, stk. 2, om adgang til privat ejendom uden retskendelse, er udgået fra forslaget.

2.27.9. Ad § 9

2.27.9.1. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udenlandske ejerandele i det grønlandske fiskerierhverv ikke længere vil være en mulighed, og at nuværende ejerandele skal afvikles over en overgangsperiode.

Vi vurderer den foreslåede ændring som udtryk for en politisk holdning til, hvorledes man ønsker ejerforholdene i det grønlandske fiskeri tilrettelagt fremover, med de fordele og ulemper, som dette vil indebære. Vi vil tage den politiske beslutning herom til efterretning og indrette os herefter.

Vi vil dog bemærke, at vi alt i alt har gode erfaringer med de udenlandske ejerandele, som vi har haft i det pelagiske fiskeri. Det udenlandske engagement var herunder medvirkende til opstart af dette fiskeri med risikovillig indskudskapital og tilførsel af knowhow.

Med forslaget indføres mulighed for dispensation for udenlandsk ejerskab, jf. forslagets § 11, stk. 2. Det er dog et krav, at dette ejerskab er af betydning for det grønlandske fiskerierhverv eller forarbejdningsindustrien i Grønland.

2.27.9.2. I bestemmelsens stk. 3, nr. 2, bør "lignende" beskrives mere udførligt i lovteksten, herunder at bestemmende indflydelse i selskabslovens forstand også er omfattet.

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelser hermed.

2.27.9.3. I bestemmelsens stk. 6 bør den dokumentation, som kan kræves, beskrives mere udførligt, herunder at alle indgåede aftaler af betydning for aktørens evne til selv at styre sine anliggender kan kræves udleveret.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer på dette punkt.

2.27.9.4. I bemærkningerne til lovforslaget afsnit 3.6.1.1 er det beskrevet, at Royal Greenland A/S tvinges til at finde nye medejere til Pelagic Greenland A/S i stedet for nuværende

islandske medejer. Denne fremstilling forekommer misvisende, da det først og fremmest må være den udenlandske medejer, som skal leve op til lovkravene ved at afhænde sin ejerandel. Royal Greenland A/S kan ikke pålægge en medaktionær at afhænde sin ejerandel.

I denne forbindelse bemærkes, at lovforslaget ikke tager stilling til, hvorledes der skal forholdes i tilfælde af, at en udenlandsk aktionær ikke afhænder sin ejerandel som krævet i loven, og der ikke er givet dispensation til medejerskabet, eller en evt. dispensation er bortfaldet. Det forekommer nærliggende, at det fastsættes, at Naalakkersuisut i sådanne tilfælde skal kunne iværksætte salg af ejerandelen på ejerens vegne.

Hvis en udenlandsk ejer ikke afstår ejerandele i overensstemmelse med forslaget, vil Naalakkersuisut iværksætte salg på vegne af ejeren i henhold til forslagens § 41, stk. 2.

2.27.10. Ad § 10

Området fartøjs- og skibsregistrering er p.t. dansk lovgivningsområde, hvorfor det formodes at være danske myndigheder, som skal fastsætte regler på dette område. Da der lægges op til, at også små fartøjer som joller skal være registreret i Skibsregisteret, vil dette nødvendiggøre ændrede regler på området.

Naalakkersuisut er enig i denne betragtning, og har ændret forslaget i overensstemmelse hermed.

2.27.11. Ad § 17

I bestemmelsens stk. 1 anbefales ”..... i overensstemmelse med” erstattet med ”....med inddragelse af....” Der kan også anvendes ”.... under hensyn til”, som er anvendt i § 18. Dette for at synliggøre, at Naalakkersuisut står frit med hensyn til at inddrage mere overordnede politiske, økonomiske og andre saglige hensyn ved fastsættelse af den årlige TAC, men hvor saglighed og bestandenes biologiske bæredygtighed skal indgå som væsentlige elementer. En grundig argumentation for det nåede resultat er også af væsentlig betydning.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.12. Ad § 24

I bestemmelsens stk. 2 anbefales beregningsgrundlaget for de 25% præciseret for at undgå tvivl, og ligeledes anbefales det klargjort, om de 25% beregnes af aktørens fangst set over et kalenderår eller anden periode.

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

2.27.13. Ad § 28

Det havgående fiskeri efter torsk ved Vestgrønland og Østgrønland er ikke medtaget under IOK-fiskeri. Vi vurderer det naturligt, at disse fiskerier også indrettes som IOK-fiskerier, nu hvor det gennemføres for andre fiskerier i forbindelse med den nye fiskerilov.

Naalakkersuisut vurderer, at det havgående fiskeri efter torsk ved Vestgrønland og Østgrønland endnu ikke skal overgå til IOK-fiskeri. I forslaget § 28, stk. 2, er der dog indarbejdet en bemyndigelsesbestemmelse, der giver Naalakkersuisut mulighed for at indføre IOK på torsk ved Vestgrønland og Østgrønland.

2.27.14. Ad § 29

Der bør indarbejdes mulighed for at tage hensyn til særlige forhold, således at udgangspunktet kan fraviges, f.eks. længerevarende perioder uden drift på grund af havari m.m.

Naalakkersuisuts opfattelse er, at grundlaget for beregningen af kvoteandele tager højde for eventuelle dårlige år.

2.27.15. Ad § 30

Formuleringen af stk. 2 understøtter ikke den overordnede intention om, at det kystnære fiskeri skal gives tilsvarende muligheder som det havgående, og at rejefiskeriet ved Vestgrønland derved skal ses som et samlet fiskeri.

En reel ligestilling af de to flådekomponenter må nødvendigvis også omfatte muligheder for, at kystnære kvoteandele kan overdrages til den havgående flådekomponent, hvilket selvfølgelig skal være under forudsætning af, at lovens øvrige regler om kvoteloft m.m. er overholdt.

Ved lovens ikrafttræden vil reglen om kvoteloft indebære, at de havgående aktører ingen mulighed har for at erhverve kvoteandele fra de kystnære aktører, hvorfor bestemmelsen i stk. 2 kan synes overflødig. Og dermed er også sagt, at der ikke er noget behov for at forhindre, at kvoteandele kan overdrages fra nuværende kystnære aktører til havgående ved naturlige handler. Netop reglen om kvoteloft i lovforslaget vil forhindre, at der sker en unaturlig koncentration af kvoteandele.

Stk. 2 synes i øvrigt at være uhensigtsmæssig ved, at bestemmelsen indeholder restriktioner for aktører ved lovens ikrafttræden, som ikke synes at gælde for senere aktører. Dvs. en kystnær aktør, som erhverver en kvoteandel efter lovens ikrafttræden, synes at kunne overdrage sin kvoteandel til en havgående aktør, som ligeledes erhverver sin kvoteandel efter lovens ikrafttræden. Dette bør klargøres.

Hvis bestemmelsens indhold fastholdes, bør det klargøres, under hvilke omstændigheder de kystnære aktører opnår fuld ligestilling med de havgående, dvs. også med mulighed for at afhænde kvoteandele til disse. Dette kan f.eks. gøres ved en sålydende supplerende bestemmelse: ”Aktører i det tidligere kystnære fiskeri kan anskaffe et fartøj til havgående fiskeri og derved overgå til dette fiskeri, herunder ved at kunne overdrage kvoteandele til andre aktører i det havgående fiskeri.”

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at yderligere koncentration i det nuværende havgående segment skal undgås, og bestemmelsen tjener dette formål. Der er således ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.16. Ad § 31

Det bør indføres, at det ved licitation skal sikres, at der opnås et provenu, som svarer til kvoteandelens og årskvotens værdi i handel og vandel.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.17. Ad § 32

2.27.17.1. I bestemmelsens stk. 1 og 2 bør ”lignende” beskrives mere udførligt i lovtæksten, således at det står klart, hvad udtrykket dækker over.

Bemærkningerne til bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

2.27.17.2. I bestemmelsens stk. 3 bør det klargøres, hvad der menes med ”offentligt ejede selskaber”, dvs. om der kun er tale om selskaber, som fuldt ud er ejet af det offentlige, eller om også delvist offentligt ejede selskaber er omfattet.

Bemærkningerne til bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

I bestemmelsens stk. 4, bør den dokumentation, som kan kræves, beskrives mere udførligt, herunder at alle indgåede aftaler af betydning for forholdet kan kræves udleveret.

Bestemmelsen pålægger aktøren at kunne dokumentere, at betingelserne i forslagets § 32, stk. 1 og 2, er opfyldt. Bestemmelsen er en skønsbestemmelse, der bevidst ikke er beskrevet mere udførligt.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.18. Ad § 33

Det er ikke begrundet, at der for krabbefiskeri skal gælde en kvoteandelsperiode på kun 5 år. Medmindre der er væsentlige konkrete grunde til at indrette dette fiskeri anderledes end andre fiskerier, bør der for dette fiskeri også gælde en kvoteandelsperiode på 10 år.

Afsnit 3.8, 1. afsnit, i bemærkningerne til loven synes ikke at være afstemt med selve lovtæksten, som næppe kan forstås anderledes end, at der ved hver udstedelse af fiskerilicens for et år er påbegyndt en ny årlig 10-årig kvoteandelsperiode, og dermed tilsvarende nyt 10-årigt opsigelsesvarsel vedrørende kvoteandelen.

Kvoteandelsperioden for krabber er ændret i overensstemmelse hermed.

2.27.19. Ad § 34

”... 20% af den initiale kvoteandel” giver en usikker forståelse af bestemmelsen, som derfor bør klargøres.

Bemærkningerne er ændret i overensstemmelse hermed.

2.27.20. Ad § 37

Den her fastsatte periode på indtil 4 år uden fiskeri på en kvoteandel er i konflikt med det overordnede ønske om, at indehaveren af en kvoteandel skal udnytte sine fiskerirettigheder. Det er vanskeligt at se begrundelsen for, at der her skal gælde en længere periode end de 18 måneder, som er fastsat i § 36.

Bestemmelsen er indsat for at sikre, at nye aktører kan erhverve et fartøj. Naalakkersuisut deler ikke RG's opfattelse, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.21. Ad § 38

Der bør indarbejdes mulighed for at tage hensyn til særlige forhold, således at udgangspunktet kan fraviges, f.eks. længerevarende perioder uden drift på grund af havari m.m.

Ift. de 85% er der indarbejdet en ventil i § 39, stk. 4. Den giver mulighed for, at der kan sælges mere end 8%, hvis der er gode grunde til, at man ikke kan overholde 85%-kravet. Man kan således ikke flekse mere end 15%, men man kan få lov til at sælge. Dette skyldes, at fleks kan have konsekvenser for bestanden, der fiskes på.

2.27.22. Ad § 39

Det er vanskeligt at se baggrunden for, at man her i betydelig grad ønsker at begrænse den omsættelighed, som der ellers er enighed om det hensigtsmæssige i. Hvis man ønsker denne begrænsning, bør den sættes til 15%, således at overdragelse af årskvote og kvotefleks behandles ens.

Naalakkersuisut ønsker, at størrelsen på kvoteandelen stemmer overens med aktørens faktiske kapacitet. For at sikre denne tilpasning er der behov for et udnyttelseskrav og en begrænsning på, hvor stor en andel af årskvoten der må sælges. Det bemærkes, at der i forslaget § 39, stk. 4, er indført hjemmel til, at Naalakkersuisut kan tillade overdragelse af årskvotens ud over 8%, såfremt der indtræder omstændigheder, der forhindrer den pågældende aktør i at udnytte årskvoten.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.23. Ad § 40

Afståelse bør kunne pålægges af Naalakkersuisut efter vurdering og dermed ikke være lovbestemt som obligatorisk. Det er nødvendigt, at man i lovteksten tager stilling til tredjemands eventuelle rettigheder vedrørende kvoteandelen, herunder panterrettigheder.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.24. Ad § 41

Det er nødvendigt, at man i lovteksten tager stilling til tredjemands eventuelle rettigheder vedrørende kvoteandelen, herunder panterrettigheder.

En tredjemands eventuelle rettigheder vedrørende panterrettigheder følger de almindelige panteretlige regler.

2.27.25. Ad § 43

Det er vanskeligt at se baggrunden for, at et grønlandsk fartøj kun kan lande fangst med tilladelse fra Naalakkersuisut.

Bestemmelsen er indført for at sikre, at alle aktører, der indhandler til Grønland, har den fornødne licens. En licens sidestilles med tilladelse.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.27.26. Ad § 47

Skal undersøgelser med udenlandske fartøjer kunne ske uden tilladelse? Det formodes ikke at være hensigten, men teksten kan læses således.

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse med RG's bemærkninger.

27.27. Ad § 51

Man bør i relation til indsamling af data lægge sig op ad det overordnede princip, der er gældende for indsamling af persondata. Man bør kun indsamle de data, som er nødvendige til at honorere de helt konkrete formål, oplysninger indhentes til. Ligeledes bør man ikke ulejlig den enkelte virksomhed med at fremfinde og –sende data, som den offentlige forvaltning selv kan hente/finde – f.eks. på frit tilgængelige internetportaler.

Anvender man eksterne konsulenter/virksomheder i forbindelse med indsamlingen af data, skal man selvfølgelig sikre sig, at de har skrevet under på, at de omfattes af den samme tavshedspligt, som gælder i den offentlige forvaltning.

Indhentelse af diverse data bør begrænses til virksomheder af en vis størrelse, idet mindre fiskerivirksomheder eller enkeltfiskere ikke har de nødvendige ressourcer til at levere data, hvilket også forudsætter digitale færdigheder på et vist niveau.

I bestemmelsen er der indført et nødvendighedskrav, og det er forudsat, at der kun indhentes oplysninger, der er nødvendige for forvaltning af loven eller regler udstedt i medfør af loven. Naalakkersuisut mener ikke, der bør være et størrelseskrav på virksomheder for pligten til udlevering af data.

Dertil bemærkes, at eksterne konsulenter, der udarbejder opgaver for den offentlige forvaltning, er underlagt tavshedspligt.

2.27.28. Ad § 52

27.28.1. I bestemmelsens stk. 2, nr. 1, eller som et særligt punkt, bør det indføjes, at samtlige til enhver tid gældende licensdokumenter, også stilles til rådighed for offentligheden. Dette vil give indblik og gennemsigtighed, og det vil også give råvarekøberne mulighed for at kontrollere, at den indhandlende er i besiddelse af en gældende fiskerilicens på indhandlingstidspunktet, hvorved der også opnås sikkerhed for, at den indhandlede mængde vil kunne videresælges som et lovligt produkt.

Det er her forudsat, at offentliggjorte licensdokumenter ikke skal indeholde personfølsomme oplysninger.

Dette er tilføjet til bestemmelsen.

2.27.28.2. I bestemmelsens stk. 2, nr. 1, bør ejeroplysninger begrænses på tilsvarende måde som ved oplysning af legale og reelle ejere i Erhvervsstyrelsens system og som fastsat i selskabsloven.

Naalakkersuisut deler ikke disse betragtninger, og der er ikke foretaget ændringer til forslaget.

2.27.28.3. I bestemmelsens stk. 2, nr. 4 og 5 bør indhandlingsmængder og indhandlingsværdier udgå eller forudsætte samtykke fra indehaveren af disse data. Disse data – og data i øvrigt omfattet af § 52 - bør ikke kunne indhentes og offentliggøres, i det omfang der er tale om oplysninger, som ville være undtaget fra aktindsigt som fortrolige forretningsforhold eller i øvrigt i henhold til reglerne herom.

Naalakkersuisut bemærker, at formuleringen er i tråd med Fiskerikommissionens betænkning. Fiskerikommissionen bestod af blandt andre repræsentanter fra erhvervet, som har anbefalet denne formulering. Der ses således ikke behov for at ændre bestemmelsen.

2.27.29. Ad § 53

Til brug for denne redegørelse bør der ikke kunne indhentes oplysninger, som ville være undtaget fra aktindsigt som fortrolige forretningsforhold eller i øvrigt i henhold til reglerne herom.

Det bemærkes i øvrigt, at reviderede årsrapporter vil være for året før og dermed ikke indeholde opdaterede informationer.

Det er ikke hensigten at fortrolige oplysninger fremgår af den årlige rapport.

2.27.30. Ad § 54

I stk. 4 bør offentlige selskaber også indføres som selvstændige medlemmer, som kan optages i Fiskerirådet.

Forslagets § 54, stk. 4, er en bemyndigelsesbestemmelse, hvorved Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning og kriterier for medlemskab. Dertil kan udarbejdes regler om offentlige selskabers medlemskab, såfremt dette anses for nødvendigt.

2.27.31. Ad kapitel 14

Der henvises i det hele til bemærkninger ovenfor til § 5 i lovforslaget.

Der henvises til afsnit 27.8.

2.27.32. Ad § 62

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

I bestemmelsens stk. 2, 2. pkt., bør det tilføjes, at gennemgangen er for rederiets regning, hvis der viser sig uregelmæssigheder, som fører til domfældelse eller vedtagelse af bødeforlæg.

2.27.33. Ad § 63

I bestemmelsens stk. 1 bør adgang til virksomheder være betinget af, at der som minimum er begrundet mistanke om lovovertrædelser.

Naalakkersuisut deler ikke RG's betragtning om, at adgang til virksomheder kræver begrundet mistanke om lovovertrædelse. Kontrolmyndighedernes virke er bl.a. baseret på stikprøvekontrol, hvorfor kontrolmyndigheden skal opnå uhindret adgang i kraft af sit virke som kontrolmyndighed. Hjemlen til adgang til privat ejendom er udgået efter høringen, idet opgaven vedrørende forhold, hvor der foreligger mistanke, er underlagt politiet.

2.27.34. Ad § 64

I bestemmelsen mangler proportionalitetshensyn således at forstå, at mindre forseelser, som kan skyldes mindre betydende misforståelser, forglemmelser m.m., kan medføre helt uforholdsmæssige økonomiske konsekvenser.

Dette bør rettes, hvilket f.eks. kan ske således, at Naalakkersuisut kan forbyde omsætning af fisk under de nævnte omstændigheder, medmindre proportionalitetshensyn tilsiger, at dette ikke skal ske eller kun skal omfatte en mindre del af pågældende fangst.

Naalakkersuisut bemærker, at proportionalitetshensyn altid indgår ved forvaltning af loven. Der ses ikke yderligere behov for at uddybe dette i bestemmelsen.

2.27.35. Ad § 66

Der henvises til bemærkninger til § 64.

Der henvises til afsnit 2.27.34.

2.27.36. Ad § 69

Der henvises til bemærkninger til § 5 vedrørende behov for kompetenceløft for at varetage denne funktion, som hidtil er varetaget af Grønlands Politi, hvor den også er bedst placeret netop på grund af, at man i politiet i forvejen har den nødvendige uddannelse på dette område. Selv om disse sager om bøder og konfiskation kan synes små i den offentlige administration, kan de være store og meget belastende for dem, som er under anklage, og dermed er det væsentligt med en regelret behandling.

Der henvises til afsnit 2.27.8.

2.28. Severin Nielsen, QAAP

2.28.1. QAAP oplyser, at der i bemærkninger til den nye lov side 14. 3.2,2,2, beskæftigelse, fremgår, at på langt sigt, og såfremt kvoterne tilpasses til rådgivningen, kan indførelsen af IOK bidrage til at frigøre arbejdskraft svarende til 300 årsværk.

Denne sætning hænger ikke sammen med den nye lov for fiskeri.

Der står i paragraf 1: De grønlandske fiskeressourcer er det grønlandske samfunds fælles ejendom. Denne lov har til formål at sikre, at samfundet får det størst muligt langsigtede økonomiske udbytte af fiskeriet, samtidigt med at der skabes sammenhængende og stabile rammebetingelser for fiskerierhvervet.

Denne sætning hænger ikke sammen med bemærkningen og modstrider lovteksten. 300 borgere, som er en del af samfundet, vil man fjerne dem fra arbejdsmarkedet og deres indtjeningsmuligheder.

Det olympiske fiskeri med joller under 6 meter, er meget vidtrækkende i samfundsstrukturen. Fiskere med gummistøvler skaber vækst og god økonomi i deres hjemsted, og ikke mindst afgiver de en god økonomi for hele Grønland. Selv om pengene ikke går via IOK-ejer.

Hvis jollefiskerne, som fisker med joller under 6 meter, får kvoter, og hvis kvoteandelshaverne ikke fisker deres kvoter op.

Der henvises til afsnit 1.7.

2.28.2. Ifølge paragraf 39 skal fiskeren, som ikke formår at fiske sin kvote op, beslaglægges 8 procent af overførslerne. Dette vil indebære reducere kvoten, og økonomisk stagnation i hjemstedet. Livet, som allerede er trængt og hårdt på stedet, vil blive endnu dårligere. Det tyder på, at ordningen vil være med til affolke stederne.

Der står, at jollefiskere, som anvender joller under 6 meter, kan frivilligt skifte spor til IOK-ordningen.

Forslagets § 39 regulerer adgangen til årskvotesalg for de aktører, der er omfattet af IOK-ordningen. Der er således ikke tale om beslaglæggelse, men om en frivillig ordning, der giver den enkelte aktør mulighed for at sælge sin årskvote uden nærmere begrundelse.

2.28.3. I paragraf 29, stk. 3, står der: En aktørs referencemængde beregnes som summen af aktørens tre største fiskerier pr. år i den femårige periode. Det betyder, at jollefiskere, som har valgt at fiske olympisk fiskeri, og som senere vil vælge IOK-ordningen, vil de ikke have længere mulighed for at fiske, idet kvoten ville være fisket op. Eller, mens de fisker stadig olympisk fiskeri – ville den olympiske kvote være fisket op, idet kvoten ville være delt til IOK-fiskere. Derfor anser vi IOK- og olympisk fiskeriordningen, som en lokkemad.

Derfor har QAAP fravalgt IOK-ordningen for joller under 6 meter, og kræver, at det olympiske fiskeri skal fortsætte.

Ved IOK-ordningen vil den enkelte fisker få tildelt en procentvis andel af kvoten. Det vil sige, at den enkelte fisker modtager en udnyttelsesret til at fiske en andel af kvoten i den i lovforslaget angivne periode. Den olympiske kvote vil gradvist blive mindre, efterhånden som flere fiskere overgår til fiskeriet. Det bemærkes dog, at det er frivilligt, om den enkelte ønsker at overgå til IOK-fiskeriet. Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen på baggrund af bemærkningerne.

2.28.4. 2. Kapitel 2, § 9, stk. 2 i fiskeriloven.

2) I § 2 står der: ”have folkeregisteradresse i Grønland, og have haft folkeregisteradresse i Grønland i de forudgående 5 år eller derover, og have folkeregisteradresse i Grønland, og have haft folkeregisteradresse i Grønland i de forudgående 5 år eller derover, og.”

3) være fuldt skattepligtig til Grønland og have været fuldt skattepligtig til Grønland i de forudgående 5 kalenderår eller derover.

Disse skal suppleres med 4).

4) Halvdelen af indtægterne i de forudgående tre år skal være fra fiskeriet i Grønland.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til forslaget.

2.28.5. § 39. Ifølge loven skal IOK-ejer, hvis vedkommende ikke kan fiske 15 procent af sin årskvote, skal 8 procent beslaglægges, når han overfører dem til efterfølgende år. For at fiske IOK-kvoten op, må han fiske ihærdigt for ikke at miste dem. Hensigten er jo, at fiskerne skal fiske i roligt tempo. Det modstrider hensigten. Derfor mener vi, at § 39 skal fjernes.

Med forslagets § 39 vil der ikke blive beslaglagt kvote. Bestemmelsen giver den enkelte fisker mulighed for at omsætte 8% af sin årskvote uden nærmere begrundelse. Hvis den pågældende sælger 8% af årskvoten, vil de 8% blive modregnet kvoteflexen på 15%, der er mulig, jf. forslagets § 38. Det indebærer, at den pågældende vil kunne sælge op til 8% af årskvoten og flexe de resterende 7%.

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.28.6. Forvaltningsområdet 47: Upernavik, Ummannaq og Diskobugten skal fortsætte som hidtil, med TAC for de enkelte områder.

Med forslagets reguleres ikke enkelte forvaltningsområder. Naalakkersuisut er dog bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om forvaltningsområder, jf. forslagets § 15.

2.29. SIK

2.29.1.1. SIK bemærker indledningsvist, at det er beklageligt, at Fiskerikommissionens flere anbefalinger i betænkningen ikke er medtaget i loven. Selv om andre anbefalinger selvfølgelig også er vigtige, vil jeg nævne disse som de vigtigste:

- At der oprettes/udvikles en politisk uafhængig styrelse om fiskeri.
- At der i lovforslaget om fiskeri oprettes en særlig styrelse under Naalakkersuisut, som har opgaver og kompetencer, som er klart stadfæstet i loven, sådan som det også er nedfældet i betænkningen, samt
- At der oprettes et klagenævn.

Naalakkersuisut har nøje gennemgået Fiskerikommissionens betænkning i forbindelse med udarbejdelse af dette forslag. Der flere gode tiltag i betænkningen, som Naalakkersuisut nøje har efterlevet i dette forslag. Dog er Naalakkersuisut ikke enig i Fiskerikommissionens anbefaling om nedsættelse af en fiskeristyrelse eller et klageorgan, hvorfor dette ikke er indarbejdet i forslaget.

2.29.1.2. Samt Fiskerikommissionens vigtige anbefaling om at kystnært fiskeri af hellefisk skal reguleres i henhold til IOK, for alles vedkommende. I dette lovforslag er dette udformet således, at det er op til en selv. Derfor håber jeg, at man, når man indfører IOK, vil opdage fordelene ved IOK, og derved også at flere overgår til IOK kvoter.

Naalakkersuisut har vurderet, at IOK-fiskeriet skal ske på frivillig basis, hvilket har stor opbakning blandt de kystnære hellefiskefiskere. Det er Naalakkersuisut's vurdering, at der er mange fordele for den enkelte fisker ved at overgå til IOK-fiskeri, som også er belyst i Fiskerikommissionens betænkning. Dog anerkender Naalakkersuisut også, at der er mange jollefiskere, der har svært ved at overskue konsekvenserne ved IOK-fiskeri, hvorfor det fortsat skal være muligt for den enkelte at fortsætte i det olympiske fiskeri, hvis de måtte ønske dette.

Det bemærkes dog, at jo flere fiskere der overgår til IOK-ordningen, jo mindre vil kvoten blive for det olympiske fiskeri. Dette skyldes, at det aktuelle fisketryk bør afspejle den faktiske kapacitet.

2.29.1.3. Endvidere har Fiskerikommissionen anbefalet, at der ikke skal være særbehandling af Royal Greenland, men i lovforslaget ser det ud til, at Royal Greenland vil blive særbehandlet.

Royal Greenland har en særlig status i det grønlandske samfund og løfter en række vigtige opgaver – særligt i bygdesamfundene. Dertil bemærkes, at Royal Greenland ejes af hele det grønlandske samfund, og at der derfor sker en faktisk spredning af fiskeriet.

Naalakkersuisut har nøje overvejet, i hvilket omfang Royal Greenland skal have et øget kvoteloft i forhold til de private rederier. Til forskel for de private selskaber har Royal Greenland særlige samfunds-, beskæftigelses- og sociale forpligtelser, som ikke pålægges private selskaber.

Dette er også fremhævet i bemærkningerne til bestemmelserne i forslagets § 32, stk. 3.

2.29.1.4. Og ikke mindst har vi vores arbejde i Fiskerikommissionen gang på gang fremhævet, at loven ikke skal have konsekvenser for arbejdspladserne på land. Det er ærgerligt, at der i lovforslaget fremgår, at loven vil koste ca. 480 arbejdspladser. Såfremt loven godkendes, som den er fremlagt, vil der blive 480 færre arbejdspladser på land.

Der fremgår intet i bemærkningerne om, at beskæftigelsen på land vil blive reduceret med 480 arbejdspladser på land. Beskæftigelsen på rejefabrikkerne afhænger af, hvor meget selskaberne vælger at lande fremadrettet. Såfremt hele muligheden for at producere op til 75% udnyttes på langt sigt, kan det bidrage til at frigøre arbejdskraft svarende til 132 årsværk på land. Dette er 8 årsværk mindre end i det forslag, der er sendt i høring, og skyldes at der regnes med en lavere TAC end i høringsudgaven.

I Fiskerikommissionen støttede jeg, at fiskeriet skulle være bæredygtigt. Dette er meget vigtigt, fordi vores efterkommere jo også skal kunne leve af fiskeriet i dette land. På den måde kan vi også være med til at brødføde globalt, da fødevarer manglen i verden bliver ved med at stige. Også har jeg godkendt, at der skal forvaltes efter biologernes anbefalinger, i Fiskerikommissionen. Når der bliver forvaltet i henhold til dette, vil konsekvensen være således: Se Fiskerikommissionens betænkning scenarie 2 B på side 194, side 160 på den danske. Hvis man følger anbefalingerne i dette, så vil medarbejderne falde med 80 om året, når faldet er højest, altså i 2025. Men i 2029 ville antal medarbejdere igen øges med 40. For det andet vil der blive tilpasset – således der i henhold til biologernes anbefaling forvaltes, se Fiskerikommissionens anbefaling Scenarie 3B, side 200, og side 165 i den danske. Der kan man se, at der højest vil være 46,5 årsværk færre i beskæftigelsen, men at der i 2029 vil være 29 flere årsværk i antal beskæftigede. Idet jeg synes, at der forvaltes ud fra bæredygtighed, var jeg været med til at godkende dette.

Men der tales om helt andre tal nu. Det er helt anderledes, når man taler om 480 færre beskæftigede. Det har jeg svært ved at acceptere, det er blandt andet mest som konsekvens af, at alle vil kunne lande 25 procent mere.

Derudover bruger de nuværende indhandlingssteder – det kalder jeg dem, da de fleste ikke forarbejder fisk, kun nogle gør det – kun 72 procent af deres kapacitet/mulighed for at producere.

Derfor er jeg bekymret over, at såfremt der bliver 480 færre medarbejdere, så kan det blive nødvendigt at lukke 2 af indhandlingsstederne.

For at undgå dette, kunne man så lave et kompromis for eksempel ved at forhøje landingspligten til 27-28 procent? Man burde kunne beregne, om man kan beholde disse medarbejdere. På den anden side kunne kompromis løsningen være mulighed for at beholde kvoterne i 15 – 20 år.

Naalakkersuisut har nøje vurderet de modsatrettede hensyn mellem liberalisering af fiskerierhvervet og råvareforsyning af indhandlingsanlæggene. Det er forventningen, at udviklingen af særligt den kystnære rejefiskeflåde vil foregå over tid, hvor indhandlingsanlæggene vil tilpasse sig. Dertil bemærkes, at der i forslaget ikke er pligt til at producere 25% af rejerne ombord på fartøjerne, men der er mulighed for at producere ombord, såfremt de enkelte rederier vurderer, at dette er bedst.

Der ses ikke behov for at forhøje landingspligten.

2.29.1.5. Det er fornuftigt, at man har medtaget SISA i lovforslaget, da man på den måde vil forøge ejerandele på mindst 40.000 personer. Og ikke mindst vil pensionsbidragene kunne være medfinansierende her i landet og være til gavn.

Selvfølgelig vil SISA ikke være med i fiskeriet bare for at være med, idet SISA's interesse ligger i, at der så vidt muligt skal være en høj afkast for medlemmerne. På nuværende tidspunkt, er det jo således, at det Grønlandske samfund, arbejdstagerne og medlemmerne i Inatsisartut er medejere i fiskeriet via Royal Greenland, selvom de ikke er fiskere. Det er der ikke noget forkert i.

Naalakkersuisut har ingen bemærkninger hertil.

2.30. SISA

2.30.1. SISA Pension hilser forslaget til ny fiskerilov velkomment og ser frem til, at den opsparing, som medlemmerne har betroet SISA at forvalte, kan investeres i det grønlandske fiskeri. Med næsten 43.000 medlemmer i SISA vil der blive tale om, at ejerskabet indirekte kan spredes til en meget stor andel af befolkningen i Grønland.

Når SISA Pension tager stilling til en konkret ny investering, foretager vi først en grundig analyse, hvor vi bl.a. ser på, om der er et passende forhold mellem risikoen forbundet med investeringen og det forventede afkast, vi kan få fra investeringen. I den forbindelse bemærker vi kvoteandelsperiodens længde i lovforslagets § 33. En varighed på kvoteandelsperioden på 10 år for fiskeri efter rejer og hellefisk samt 5 år for fiskeri efter krabber vil betyde, at risikovurderingen af investeringen skal tage højde for, at en kvoteandel kan bortfalde allerede efter 10 eller 5 år. Det vil betyde, at kravet til afkast i de første år bliver relativt højt, hvilket ikke vil fremme mulighederne for, at SISA Pension kan opnå enighed med en modpart (sælger) om, hvilken pris en investering kan gennemføres til.

SISA Pension foreslår derfor, at Departementet fordobler kvoteandelsperioden.

Naalakkersuisut deler ikke SISA' betragtninger og fastholder kvoteandelsperioden på 10 år.

2.31. Siumut Qeqertalik

2.31.1. Siumut gruppen i Kommune Qeqertalik vil altid bestræbe sig på, at fiskeriet altid vil gavne samfundet i fremtiden og vil gavne landet økonomisk. Vi er et samfund, som lever af vores ressourcer ved at udnytte vores ressourcer for at forsyne os selv økonomisk. Derfor vil vi altid bestræbe os på, at samfundet udnytter vores levende ressourcer i havet, både fisk og pattedyr.

Siumut gruppen mener, at det er bekymrende, at erhvervsfiskere, som fisker i dag og udnytter vores ressourcer, holder op med at fiske om 15-20 år af den grund, at de ældes. Derfor skal man tilrettelægge loven således, at der kan ske generationsskifte hos fiskerne. Derfor ønsker Siumut gruppen, at aldersgrænsen på 29 år fjernes.

Det bemærkes, at der i forslaget ikke er en aldersgrænse på 29 år for at fiske. Disse forhold er reguleret via bekendtgørelser, og denne hjemmelsbestemmelse vil fortsat bestå. Dog bemærkes, at der med forslaget er givet mulighed for, at eventuelle tilbagetrukne kvoter kan udbydes ved licitation, hvor der er bl.a., kan være alderskrav for at byde på licitation. Denne bestemmelse er indført for at sikre, at der kan tilgå nye og unge aktører i fiskeriet.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.31.2. Fiskeriet bør være at udnytte vores ressourcer og derved give vedvarende arbejde på land. Derfor vil Siumut gruppen ikke acceptere, at indhandlingspligten påvirker fabrikkerne negativt, hvis den ændres. Man kommer overhovedet ikke til at acceptere, at indkomsterne for familier, som har forsørgerpligt, bliver reduceret, hvis arbejdet på land påvirkes negativt og derved skaber mindre indkomster. Det er bekymrende, at arbejdssøgende, offentlig hjælps modtagere, og andre som har behov for særlig hjælp, bliver flere, hvis man reducerer

indhandlingspligten. Vi kan ikke acceptere, at nogle af indhandlingsstederne i Kommune Qeqertalik lukkes grundet reducere af indhandlingspligten.

Siumut gruppen kræver, at fiskeriloven udformes således at, fiskefabrikkerne i kysten ikke lukkes.

Der henvises til afsnit 1.5.

Vi kræver, at man først sender høringen til samtlige borgere i hele Grønland. Vi vil have, at man først sender høringen til samtlige byer og bygder i Kommune Qeqertalik, da det er dem, som ser ud til at rammes hårdest i fremtiden. Og at behandlingen og beslutningen af lovforslaget udsættes til efteråret.

Der henvises til afsnit 1.1.

2.32. SQAPK Ilulissat

2.32.1. Naalakkersuisut bør have hele ansvaret indenfor kvoteområdet

SQAPK kan slet ikke godkende forslagene omkring forvaltningsplanerne, samt Naalakkersuisuts forslag til den kommende kvotefordeling som skal ske med udgangspunkt i interessegruppernes udfyldte skemaer, som er beskrevet i Kapitel 4 og 5.

Da det er meget vigtigt for samfundet, at Naalakkersuisut har hele kompetencen til at kunne fordele kvoterne. Derfor er der stærk modstand mod, at Fiskerirådet får tildelt hele kompetencen til tildeling af kvoter uden Naalakkersuisuts indblanding, som foreslået i Fiskeriloven. Derfor kræver vi, at det bliver Naalakkersuisut, som har hele kompetencen indenfor kvoteområdet, dvs. ansvaret, forvaltningen samt fordelingen, og at dette bør stå klart og tydeligt i fiskeriloven.

Med forslaget har Fiskerirådet ikke kompetence til at tildele kvoter. Fiskerirådets opdrag er at afgive udtalelser til Naalakkersuisut efter anmodning, jf. forslaget § 54. Eksempler på i hvilke typer af sager, Fiskerirådet kan afgive udtalelser, er nærmere beskrevet i forslaget § 54, stk. 2. Det er fortsat Naalakkersuisut, der tildeler kvoter, dog under iagttagelse af forvaltningsplaner og IOK-fiskeri.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændring af forslaget.

2.32.2. I forbindelse med udviklingen af fiskeriet i Grønland samt udviklingen af fiskeriet inden for det kystnære område bør Naalakkersuisut komme med en vandtæt garanti, som støtter fiskerne.

Denne praktiske metode agter vi at ændre, og vi kan måske allerede sige, at afskaffelsen af dette var et fejl, da Naalakkersuisut via høringsen til udkast til fiskeriloven agter, at kun de rige skal have lov til at investere i fiskeriet, og dette står klart og tydeligt.

Med denne finansieringsmodel er det meget tydeligt, at man baner vejen for de rige, da disse hurtigt kan anskaffe sig yderligere kvoter, og det er ikke passende med en sådan fiskeripolitik i Grønland.

I stedet skal opfordre til, at Selvstyret påtager sig finansieringen samt garantistillelsen, og dette kan ske i tæt samarbejde med bankerne. Derudover skal vi nævne, at ESU bør genindføres, uanset om man vil opnå PNNP indenfor jollefiskeriet, genindførelsen bør ske ved tilpasning til nuværende forhold samt ved nøje planlægning, så den kan være gældende langt ind i fremtiden.

Fiskere, som er startet via bankfinansiering, og som kan komme i økonomiske vanskeligheder, bør få garantistillelse fuldt ud fra den genindførte ESU.

Hermed kan befolkningen samt fiskerierhvervet få bekræftet, at landets ledere arbejder for borgerne og erhvervet. Det er for erhvervet meget dyrt, at man har nedlagt ESU, og at man ikke har fortsat mulighederne med en ny konstruktion. Konsekvensen af nedlæggelsen af ESU er, at man vil opnå, at færre ernærer af fiskeriet, og dette burde være omvendt. Her bør man sikre, at Selvstyret få det fulde ansvar.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til forslaget.

2.32.3. I Nordgrønland, hvor der er islæg, kan man ikke undvære fiskeri med hundeslæde; derfor bør Naalakkersuisut også arbejde på, at dette kan fortsætte i fremtiden.

Nogle steder i vort land er der islæg, derfor kan man ikke undvære fiskeri og fangst med hundeslæde, og dette bør Naalakkersuisut sikre via fiskeriloven. Derfor mener vi, at der bør åbnes mulighed for kulturkvoteret isfiskeri med hundeslæde i forvaltningsområde 47, og at dette kvoteres fra den i lovforslaget foreslåede kvotebank, og kan indhandles som normal fangst.

Med forslaget er det fortsat muligt at fiske med hundeslæde. Naalakkersuisut kan overveje, om der kan etableres en særskilt kulturkvote. Tværtimod giver IOK-fiskeriet mulighed for, at den enkelte fisker kan tilpasse sit fiskeri efter behov, hvilket bl.a. giver mulighed for at anvende hundeslæde, hvis dette ønskes.

2.32.4. CVR krav om deltagelse.

Jævnfør § 9 i §10, hvor der står i § 9. Kun indehaveren af licensen har ret til at udøve fiskeri med fartøjet.

SQAPK mener, da fiskere og erhvervet allerede bruger CVR-numre, bør dette være gældende som arbejdsgiver. Alligevel mener vi, at kravet om ledsager/matros ifm. ophaling er modsigende, idet registrerede som arbejdsgivere, og som allerede har medarbejdere indenfor fiskeriet, og som allerede har rettigheder som arbejdsgivere og derfor ikke bør stille krav om dette. Dette begrundes med, at alle kan blive syge, og at dette bør lovligt ifm. sygdom, borgerligt ombud, højtider samt rejser med andet formål.

Forstået på denne måde; kravet om ledsagere for fiskere med CVR-numre bør fjernes.

Naalakkersuisut deler ikke SQAPK's opfattelse og skal hertil bemærke, at det i gældende lov er et krav for erhvervsdrivende at være registreret i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) i medfør af Inatsisartutlov om registrering i Det Centrale Virksomhedsregister.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.33. Søfartsstyrelsen

2.33.1. Bemærkninger til lovens § 3, nr. 14

Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslaget, at omladning kan ske både til søs og i havn. Det vil gøre loven lettere læselig, hvis det forhold oplyses allerede i lovteksten. Det foreslås derfor, at der til teksten i nr. 14 tilføjes:»... uanset om dette foregår til søs eller i havn.«

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

2.33.2. Bemærkninger til lovens § 10

Søfartsstyrelsen skal indledningsvis starte med at oplyse følgende omkring skibsregistrering:

I skibsregistret er der krav om, at alle skibe tilhørende danske, herunder grønlandske, fysiske personer og juridiske personer, anmeldes til optagelse i skibsregistret, når fartøjet har en BT på 20. Videre er der krav om, at langt de fleste fartøjer med en BT på under 20, og som anvendes erhvervsmæssigt, anmeldes til enten Det Danske Skibsregister (DAS) eller til Fartøjsfortegnelsen (FTJ).

For den erhvervsmæssige anvendelse "fiskefartøj" for fartøjer med en BT på eller under 5 er der pligt til at anmelde alle fartøjer med anvendelsen "fiskefartøj" uanset fartøjets BT. Samtidig med optagelse i FTJ optages fartøjet i Særregister over fiskefartøjer og tildeles et havnekendingsnummer.

Der henvises i øvrigt til bekendtgørelse for Grønland om registrering af skibe, herunder bareboat registrering, og rettigheder over skibe i Dansk Skibsregister og optagelse i Fartøjsfortegnelsen med hjemsted i Grønland (den grønlandske skibsregistreringsbekendtgørelse).

Særligt kapitel 11 for så vidt angår optagelse i Fartøjsfortegnelsen og kapitel 10 om Særregister over fiskeskibe og havnekendingsnumre samt kapitel 9 om nationalitetsbeviser og påmærkning.

Som hidtil tager bekendtgørelsen og sølovens regler om registrering udgangspunkt i skibet/fartøjet. Det beror på, at skibsregistrering angår registrering af skibe. Registrering af ejer, anvendelse, hjemsted mv. registreres, men alene som oplysninger i relation til et bestemt skib. For skibe med hjemsted i Danmark er optagelse i Særregister over fiskeskibe betinget af, at den danske Fiskeristyreelse har givet tilladelse til, at skibet må anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri, jf. § 87, stk. 2, i bekendtgørelse om registrering af skibe, herunder bareboat-registrering, og rettigheder over skibe i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister og optagelse i Fartøjsfortegnelsen og om årlig afgift af skibe med hjemsted i Danmark.

Søfartsstyrelsen har herefter følgende bemærkninger:

Det fremgår ikke umiddelbart af forslaget til ny fiskerilov for Grønland, at Departementet for Fiskeri og Fangst vil udstede en form for tilladelse til skibet. Søfartsstyrelsen forstår forslaget således, at der alene tænkes udstedt tilladelse til deltagelse i erhvervsmæssigt fiskeri til personer eller selskaber.

Siden tildeling af havnekendingsnummer til fiskeskibe med hjemsted i Grønland overgik til Søfartsstyrelsen (Skibsregistret) den 16. januar 2023, jf. § 83 og § 84 i den grønlandske skibsregistreringsbekendtgørelse, er skibe blevet optaget og udslettet fra Særregister over fiskeskibe alene på skibets ejers begæring, hvilket vi ikke har modtaget bemærkninger til fra Grønland.

I lyset af ovenstående, skal Søfartsstyrelsen bemærke, at det er uklart, hvordan lovforslagets § 10, stk. 2, skal forstås. Det skyldes, at det fremgår, at skibet skal være optaget i Særregister over fiskeskibe, før skibets ejer har fået licens til at fiske, mens det samtidig fremgår, at tanken er, at skibets optagelse i Særregistret af skibsregistret skal afsluttes, hvis dels der ikke opnås licens og dels, at en licens ikke fornys. Det er uklart, om det er tanken, at registrering af fiskeskibe i skibsregistret som fiskeskibe, skal bero på, om ejeren har licens til at fiske eller ej. Som ovenfor bemærket, er det i dag ikke muligt i FTJ at have registreringer vedrørende ejers rettigheder. Derimod er det muligt at stille krav om, at fartøjet har visse rettigheder som

betingelse for f.eks. registrering med anvendelsen fiskefartøj. Ligeledes vil skibet skulle ændre anvendelse, hvis en sådan rettighed senere bortfalder.

Søfartsstyrelsen bemærker samtidig, at i medfør af § 83, stk. 2, i den grønlandske skibsregistreringsbekendtgørelse kan et skib af Skibsregistret alene udslettes af særregistret på ejers begæring, men ikke på begæring fra Departementet for Fiskeri og Fangst. Skibet vil skulle bibeholde det tildelte og påmærkede havnekendingsnummer, indtil skibet er udslettet eller registreres som "tidligere fiskeskib" eller anden anvendelse end "fiskefartøj", jf. § 83, stk. 3.

Til § 10, stk. 3, bemærkes, at regulering vedrørende bl.a. havnekendingsnumre og påmærkning af skibe fastsættes af Skibsregistrator i medfør af sølovens § 39, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning. I det lys mener vi ikke, at spørgsmål om påmærkning kan reguleres i grønlandsk lov. Vi henstiller på den baggrund til, at bestemmelsen fjernes eller erstattes med en henvisning til den grønlandske skibsregistreringsbekendtgørelse. Hvis der skal ske ændring af påmærkningsreglerne, skal disse gennemføres af Søfartsstyrelsen, som er ressortmyndighed på dette område.

Bestemmelsen er fjernet i overensstemmelse med Søfartsstyrelsens bemærkninger.

2.33.3. Bemærkninger til lovens § 12

Til stk. 1: Søfartsstyrelsen gør opmærksom på, at ethvert registreret skib til enhver tid på ejers foranledning kan skifte anvendelse f.eks. fra lastskib til fiskeskib, forudsat at skibet af Søfartsstyrelsen kan godkendes og synes med den ændrede anvendelse, og at betingelserne for registrering som fiskeskib efter skibsregistreringsreglerne er til stede.

Samtidig står det ikke klart:

1. Hvordan de grønlandske myndigheder vil regulere den situation, hvor der ikke er tale om "anskaffelse" af et fartøj, men alene ændring fra anden anvendelse til fiskefartøj, af et fartøj den pågældende allerede ejer? samt
2. Hvilken - eller om nogen - dokumentation for tilladelse Skibsregistret tænkes at skulle forlange fremlagt ved registrering af et nyt fartøj eller ændring af et allerede registreret skibs anvendelse til fiskefartøj?
3. Samtidig skal det bemærkes, at i og med den "tilladelse", som tænkes givet af grønlandske myndigheder, der så vidt vi forstår, er en tidsbegrænset, personlig "fiskeritilladelse", så vurderes denne ordning at påvirke sikkerheden i pantet for kreditorer, som har pant registreret i et fiskeskib med hjemsted i Grønland. I forvejen er sikkerheden for pant i fiskeskibe meget forskellig i Danmark og Grønland.

Til stk. 2: Søfartsstyrelsen ønsker oplyst, hvordan I tænker, at Skibsregistret skal forholde sig til registreringer i anledning af en sådan ombygning? Hvordan og hvem kan dokumentere de

nye oplysninger, samt hvorledes vil godkendelsen af tilpasning af den ændrede registrering kunne dokumenteres?

Til stk. 3: Det er i dag ikke muligt i hverken DAS eller FTJ at registrere oplysninger om f.eks. hvilke fiskearter et skib må anvendes til fiskeri af, eller skibets ”fiskerikapacitet”. Hertil bemærkes det, at det ikke står klart, hvordan eller om § 12 tænkes at skulle afspejles i registreringer om skibet i DAS eller FTJ? Samtidig er det vurderingen, at sådanne oplysninger ikke kan registreres i henhold til den gældende sølov, jf. nærmere i bemærkninger ovenfor om dette. For god ordens skyld bemærkes på ny, at regler om skibsregistrering hører under Søfartsstyrelsens ressort.

Forslaget og bemærkningerne er ændret i overensstemmelse med dette.

2.33.4. Bemærkninger til lovens § 42

Det fremgår af bestemmelsen, at ”Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om krav til besætningsmedlemmer og sammensætningen af besætningen.”

Hertil skal Søfartsstyrelsen bemærke, at krav til uddannelse og sammensætning af besætningen på fiskefartøjer er et søsikkerhedsanliggende og sorteres under rigsmyndighederne (Søfartsstyrelsen). Såfremt der her er tiltænkt tillægskrav hertil på selvstyreområde, bør dette tydeliggøres. I nuværende form går den ind over rigsmyndighederne og kan skabe tvivl om, hvem der fastsætter krav til besætning. Vi henstiller derfor til, at bestemmelsen omformuleres eller fjernes.

Forslaget og bemærkningerne er ændret i overensstemmelse med dette.

2.33.5. Bemærkninger til lovens § 56

I havretten findes fem hovedregimer for så vidt angår havoverfladen og vandsøjlen; og alt farvand, som kan besejles fra havet, hører til et og kun et af de fem hovedregimer. Regimerne er

1. indre territorialfarvand,
2. ydre territorialfarvand,
3. arkipelagtisk farvand,
4. eksklusiv økonomisk zone, og
5. åbent hav.

På dansk kan nr. 1-3 betegnes som søterritoriet og nr. 4-5 som internationalt farvand. Der findes ikke betegnelser på engelsk, som svarer til ”søterritoriet” og ”internationalt farvand”. I § 56 omtales ”grønlandsk fiskeriterritorium” og ”internationale farvande” side om side. De to betegnelser overlapper hinanden, da EEZ'en hører til begge steder. Overlapningen er med til at skabe terminologisk forvirring. Det anbefales derfor, at udtrykket »åbent hav« bruges i stedet for »internationale farvande«, jf. gængs terminologi inden for havretten.

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

2.33.6. Bemærkninger til lovens § 57, stk. 1

Det er vores forståelse, at hjemlen til at undersøge skibsdokumenter relaterer sig til muligheden for kontrol af de i § 10, stk. 1-4, indeholdte krav til ejerskab, registrering i skibsregistret, kontrol af havnekendingsnummer m.v. I realiteten en kontrol af Nationalitetsbeviset for at dokumentere, om Fiskerilovens krav hertil er overholdt.

Denne har vi egentligt ikke bemærkninger til, men foreslår, at det i § 57 eller i bemærkningerne til loven kan tydeliggøres, at sådan undersøgelse er med henblik på at kontrollere, at fiskerilovens krav er overholdt. Kontrol med henblik på at vurdere overholdelse af søfartslovgivningen varetages af Søfartsstyrelsen.

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

2.33.7. Bemærkninger til lovens § 58

Det fremgår af bestemmelsen, at ”Kontrolmyndigheden kan pålægge grønlandske og udenlandske fartøjer, der fisker på grønlandsk licens, at tage kontrolmyndighedens repræsentanter med ombord med henblik på at kontrollere og observere fartøjets fiskerirelaterede aktiviteter.”

Ansættelse af det maksimale antal personer om bord varetages indenfor søsikkerhedslovgivningen. Der bør derfor indarbejdes et krav om kontrolmyndigheders længerevarende ophold om bord skal være indenfor søsikkerhedslovgivningens rammer.

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

2.33.8. Bemærkninger til lovens § 77

Til stk.1: Søfartsstyrelsen gør opmærksom på, at der inden for rammerne af sølovens § 1 for så vidt angår registrering af dansk ejer af dansk skib ikke vurderes at være hjemmel til at arbejde med andre nationalitetskrav og betingelser end sølovens.

Sølovens nationalitetskrav findes i sølovens § 1 og medfører, at de deri indeholdte definitioner af en ”dansk ejer”, som indebærer forpligtelser og rettigheder som dansk er følgende:

Danske statsborgere, danske institutioner og kommuner og juridiske personer oprettet i medfør af dansk lovgivning eller registreres som danske selskaber, stiftelser eller foreninger samt partrederier, hvor mindst 50% af partrederiet ejes af danske fysiske eller juridiske personer, og hvis bestyrende reder også er dansk, jf. sølovens § 1 er at anse som danske ejere og som med både ret og pligt til at foretage registrering af skibe, som anført i søloven.

Sølovens krav vedrører alene skibets direkte ejer, og det er det grundlag skibsregistrering skal kunne foretages på grundlag af.

Der er i dag ikke hjemmel i søloven til at fastsætte afvigende nationalitetskrav end de gældende.

Det bemærkes, at forslaget § 77 om overgangsordning henviser til forslaget § 9, der regulerer ejerskabet af licensen og ikke fartøjet. I forslaget § , er der en række betingelser, der skal være opfyldt, før der kan tildeles en licens.

Forslagets § 77 regulerer således ikke fartøjernes nationalitetskrav, men regulerer derimod den overgangsperiode selskaberne har til at opfylde forslaget krav om grønlandsk ejerskab, § 9, stk. 3, nr. 2.

Der er ikke foretaget ændringer til forslaget på baggrund af bemærkningerne.

Til stk. 3: Som nævnt i bemærkningerne til § 10 findes der allerede i søloven og skibsregistreringsbekendtgørelsen krav om anmeldelse til registrering af ethvert skib/fartøj, som anvendes til erhvervmæssigt fiskeri uanset fartøjets størrelse. Søfartsstyrelsen forstår derfor ikke behovet for den supplerende anmeldelsespligt og heller ikke behovet for en overgangsbestemmelse i forhold til registreringskrav, som netop er Søfartsstyrelsens område og anliggende.

Derudover ønsker Søfartsstyrelsen også at bemærke følgende i forhold til forholdet til sølovens § 47, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning:

Ved Søfartsstyrelsens gennemlæsning af forslaget til den grønlandske fiskerilov, har vi ikke fundet nogen bemærkninger eller vurderinger om sølovens § 47, nemlig hvad pant i fiskeskibe omfatter, jf. stk. 4-8.

Søfartsstyrelsen skal hermed gøre opmærksom på bestemmelsen og skal anmode Departementet for Fiskeri og Fangst om at redegøre for, hvordan indførelsen af IOK vurderes at forholde sig til de bestemmelser.

På baggrund af Søfartsstyrelsens bemærkninger er forslaget § 10, stk. 3, udgået.

2.34. Transparency International Greenland

2.34.1. Transparency International Greenland bemærker generelt, at Fiskeriloven vil få stor betydning for samfundets økonomi fremover. TIG er overordnet tilfreds med lovens formål, hvor det fastslås, at fiskeressourcerne er samfundets fælles ejendom, og at de skal udnyttes

bæredygtigt. Grønlandsk fiskeri på grønlandske hænder. Ligeledes udtrykkes tilfredshed med, at der skabes sammenhængende og stabile rammebetingelser for fiskerierhvervet.

Helt afgørende er dog,

- at principperne om armlængde og uvildigt kontrolsystem sættes i højsædet.
- at loven kan forstås af brugerne, og at der sker reel borgerinddragelse
- at uklarerheder afdækkes og afhjælpes, inden loven kommer til 2. behandling.

Loven er vanskelig at forstå; dette er bekymrende, da netop denne lov har betydning for rigtig mange mennesker. TIG anerkender, at lovtekster skal være klare og præcise, men anbefaler, at loven gennemskrives med transparens og forståelighed som mål. Netop det faktum, at loven er vanskelig at forstå, gør, at høringsfristen burde have været længere end de reelle seks uger (otte uger minus jul og nytår). Det ville give berørte parter større mulighed for at konsultere deres foreninger og for at afholde borgermøder i høringsperioden.

TIG anbefaler, at tidsfrister for overgang til nyt system overvejes nøje, dette af hensyn til landets økonomi.

Naalakkersuisut bemærker, at der med lovens implementering vil være oplysningskampagner for at sikre, at alle brugere forstår indholdet af loven.

Til bemærkningerne om forslaget høringsfrist henvises til afsnit 1.1.

2.34.2. I bemærkningerne til loven anføres, side 19, ”Da Grønland er en lille økonomi, kan mængden af indenlandsk kapital blive en begrænsende faktor i forhold til udvikling og modernisering af fiskeriet. Derudover kan en begrænsning på adgangen til kapital bremse væksten i produktiviteten og samtidig vanskeliggøre adgangen til fiskeriet for unge fiskere”.

Et stop for udenlandsk kapital, bortset fra pensionskasser, er et drastisk skridt. Dette stop vil i sin yderste konsekvens få betydning for Royal Greenland, der i sin årsrapport 2022 angiver at have gældsforpligtigelse på over 4 mia. kr. Disse angives at være til kreditinstitutter.

TIG anbefaler en uddybende forklaring på, hvorfor der ikke må være udenlandsk kapital i fiskeriet (når dette i mineindustri, anlæg af infrastruktur o.l. er accepteret).

Med forslaget indføres mulighed for dispensation for udenlandsk ejerskab, jf. forslaget § 11, stk. 2. Det er dog et krav, at dette ejerskab er af betydning for det grønlandske fiskerierhverv eller forarbejdningsindustrien i Grønland.

2.34.3. TIG undrer sig over, at der fortsat tales om betydning af beskæftigelse i land. Og at der forventes frigivet arbejdskraft til andre erhverv. Det må forventes, at de 180 asiater, der beskæftiges på RG's fabrikker, forlader landet, dersom der ikke længere er beskæftigelse for dem i fiskeindustrien. Nuværende fiskere forventes på sigt at kunne indgå i andre erhverv og

herved opnå en årsindkomst på kr. 300.000. Dette tal synes højt og må forventes først at kunne nås efter en betydelig, og omkostningstung, efteruddannelsesindsats.

TIG anbefaler en uddybende forklaring på, hvorfor beskæftigelsen ved fiskeindustrien i land fortsat vægtes så højt, når der er mangel på arbejdskraft i andre erhverv.

Med forslaget indførelse forventes det, at der vil ske en gradvis reducere af beskæftigelsen på landanlæg. Det er en politisk prioritet, at de personer, der måtte udgå af erhvervet, omskoles til andre erhverv, hvor der er betydelig efterspørgsel på arbejdskraft.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.34.4. §1, stk. 3. Ved forvaltningen af loven skal der desuden lægges vægt på 9 navngivne emner.

TIG anbefaler, at der i bemærkningerne indskrives om behov for armlængdeprincip og fuld transparens i forvaltningens afgørelser. Her tænkes ikke mindst på videnskabelig rådgivning. Der savnes oplysninger om klageadgang i forhold til forvaltning.

I forslaget er der ikke indført klageadgang til anden forvaltning. Dog følger de almindelige forvaltningsretlige regler om rekurs. I det omfang der ikke er adgang til rekurs, kan eventuelle forvaltningsretlige afgørelser påklages til Ombudsmanden for Inatsisartut.

Dertil bemærkes, at der i forslaget kapitel 12 er indført adgang til og formidling af data, og at der årligt vil blive fremlagt en årlig beretning om udviklingen i fiskeriet, på Inatsisartuts efterårssamling. Disse tiltag er indført for at sikre øget transparens i forvaltningen.

Med forslaget indføres endvidere pligt til udarbejdelse af forvaltningsplaner for alle væsentlige bestande, som er offentligt tilgængelige.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.34.5. §16. Forvaltningsplaner – ros hertil. Det fremgår af bemærkningerne, at drøftelserne om udformning af forvaltningsplaner skal være 'åbne og transparente', vil referater fra møderne være offentligt tilgængelige?

Hvis nej, vil der så kunne søges aktindsigt?

Der udarbejdes ikke referater fra møderne i arbejdsgrupper for forvaltningsplaner, men udarbejdes en række forskellige arbejdsdokumenter. Det kan dog tilføjes, at forvaltningsplaner udarbejdes på basis af offentligt tilgængelige retningslinjer, og at de

sendes i offentlig høring, inden de endeligt besluttes. Derudover deltager repræsentanter fra Fiskerirådet og relevante aktører i arbejdet med forvaltningsplaner.

Der henvises i øvrigt til offentlighedslovens regler om aktindsigt.

2.34.6. §17: Godt at der i bemærkninger henvises til, at lovens formål skal tillægges afgørende vægt, og at ikke alene det faktum, at kvoten er opfisket, giver forhøjelse af TAC'en.

§ 17, stk. 4: læses som elastik i metermål. Det er meget betænkeligt, da der åbnes for, at forsinkede forvaltningsplaner blot vil udløse en af Naalakkersuisut bestemt TAC.

Forslagets § 17, stk. 4, vil kun finde anvendelse i ganske sjældne tilfælde, hvilket også fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen. Bestemmelsen er indført i de tilfælde, hvor der er helt nye fiskerier, eller i de tilfælde, hvor der ikke tidligere er udnyttede bestande. I disse tilfælde kan det være særdeles vanskeligt og uhensigtsmæssigt at fastsætte en TAC, og det er derfor nødvendigt, at Naalakkersuisut har den fornødne hjemmel til ikke at fastsætte en TAC.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.34.7. § 29: Ved implementering bør der være en vejledning (meget gerne digital også) med letforståelige eksempler, som det fremgår i betænkningen.

Ved implementering af forslaget vil der være vidtrækkende informationskampagner og vejledninger.

2.34.8. § 30: Kvoteandele er arvelige. Dette bør defineres, f.eks. i bemærkningerne med henvisning til relevant lov for arv.

Naalakkersuisut deler ikke denne betragtning, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen. Det bemærkes i øvrigt, at de til enhver tid gældende arveretlige regler finder anvendelse i de tilfælde, hvor kvoteandele går i arv.

2.34.9. §51, stk. 3: Data, der er nødvendige for forvaltning af loven, skal afgives, herunder til forskningsformål. Her anføres ”beskæftigelse og økonomiske forhold i fiskeriet og landproduktionen. TIG finder ordlyden i bemærkningerne betænkelig, heri anføres: oplysninger om løn, inklusive eventuelle bonusordninger samt oplysninger om eksport vil kunne vise sig at være af stor værdi. I lovteksten står intet om eksport, det virker derfor irrelevant i denne sammenhæng.

Bemærkningerne til forslagens § 51, stk. 3, angiver en række eksempler vedrørende beskæftigelse og økonomiske forhold i fiskeriet.

For bl.a. at analysere fiskeriet og dets udvikling, herunder værdikædeanalyser, er det særdeles nødvendigt, at Naalakkersuisut har tilstrækkelig hjemmel til at indsamle alle oplysninger om fiskeriet i Grønland.

Naalakkersuisut deler ikke TIG's bekymring om ordlyden af bestemmelsen eller eksemplerne i bemærkningerne, og der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen.

2.34.10. § 51 og § 52: Hvem skal udvikle to nye IT-platforme? I stk. 5 anføres, at dataindsamling, bearbejdning og formidling kan ske ved bemyndigelse til andre myndigheder, institutioner eller andre, herunder private firmaer. I bemærkningerne savnes henvisning til lov om offentligt udbud og om evt. krav til grønlandsk ejerskab af disse vitale data. Overslag for to nye it-platforme til en pris på kr.4-7 mio. forekommer, når ses hvad andre it-platforme har kostet, meget optimistisk.

TIG efterlyser klarhed over, hvem der vil eje de indsamlede data.

De udbudsretlige regler finder anvendelse ved offentlige udbud, herunder udvikling af IT-platforme. Det er ikke muligt at angive, hvilke virksomheder der skal udvikle IT-platformene, idet der netop er krav om, at disse skal i offentligt udbud.

Det ressortansvarlige departement vil være dataansvarlig for de indsamlede data.

2.34.11. § 52, stk. 3: Der savnes oplysning om, hvor oversigten offentliggøres.

Det ressortansvarlige departement beslutter, hvor oversigten, jf. forslaget § 52, stk. 3, skal offentliggøres. Dette reguleres ikke i forslaget.

2.34.12. §54: Fiskerirådet: I dag er oplysninger om, hvem der sidder i rådet, tilgængelige via det ene referat, der er lagt på departementets hjemmeside. Vil der, efter lovforslaget, være åbenhed om, hvem der sidder i rådet (f.eks. angivet på rådets hjemmeside)? Vil referater fra rådets møder være offentligt tilgængelige?

§ 54 er i vidt omfang en bemyndigelsesbestemmelse, der fastsætter Fiskerirådets virke. Dog fastsætter Fiskerirådet en forretningsorden for sit arbejde. Referater fra Fiskerirådets møder er i dag offentliggjort på basis af Fiskerirådets forretningsorden af 4. januar 2024 på Naalakkersuisuts hjemmeside. Den opdaterede forretningsorden, som i øvrigt også forefindes på hjemmesiden, identificerer i bilag 1 alle de organisationer, som er medlemmer og tilforordnede i Fiskerirådet. Hver organisation sender repræsentanter til møderne, som ikke nødvendigvis er de samme fra gang til gang.

2.34.13. § 69: Er der overvejet, hvor ofte overtrædelser kan ske, før der indføres hårdere sanktioner?

Forslagets § 69 giver mulighed for at udstede administrative bødeforelæg. Det er et kriterie for at udstede administrative bødeforelæg, at forseelsen ikke medføre højere sanktion end bøde; det vil sige anstaltsanbringelse. Det bemærkes, at der i forslaget ikke er indført hjemmel til anstaltsanbringelse. De nærmere kriterier for foranstaltningsniveauet ved gentagne overtrædelser må komme an på domstolens praksis, og vil i givet fald være genstand for domstolsprøvelse. I tvivlstilfælde om sanktionsniveauet vil sagen overgå til Grønlands Politi.

2.35. UAPIP

2.35.1. UAPIP oplyser, at hellefiskelicensen 47 bør fordeles som følger:

- 47. Bør være i Diskobugten
- 48. Uummanaq
- 49. Upernavik
- 50. Qaanaaq

Forslaget kan begrundes med for mange mistede i garn i forbindelse med garnfiskeriet, og vi foreslår til drøftelse af fordeling af område 47.

Forslagets § 15 er en bemyndigelsesbestemmelse til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om forvaltningsområder via en bekendtgørelse. Forvaltningsområde 47 reguleres således ikke i lovforslaget, og UPIP's bemærkninger har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.36. WWF

2.36.1.1. Det er meget positivt med indførelse af armlængdeprincip i forvaltning af fiskeri, især når det kommer til udarbejdelse af forvaltningsplaner. Dog ville det have været endnu bedre, hvis alle anbefalinger fra Fiskerikommissionen vedr. armlængdeprincippet var blevet taget med i lovforslag, såsom etablering af en Licensstyrelse og indførelse af et lov-grundlagt klageorgan. Dette vil have medført øgede forvaltningsmæssigt gennemsigtighed uden indblanding fra politisk hold.

Naalakkersuisut vurderer, at der ikke er behov for etablering af en styrelse eller et klageorgan og bemærker hertil, at de almindelige forvaltningsretlige regler om rekurs finder anvendelse. I tilfælde af at forvaltningsretlige afgørelser ønskes påklaget, kan disse sendes til Ombudsmanden for Inatsisartut.

2.36.1.2. Vi ser også meget positiv på princippet om inddragelse af interessenter som en væsentlig del af udarbejdelsen af forvaltningsplanerne. Dette ses også som et relevant skridt i retning af bl.a. inddragelse af lokalviden.

Dog synes vi, det er ærgerligt, at de grønne organisationer kun vil inddrages, så vidt det vurderes relevant. Vi vil gerne understrege at WWF i Grønland er en relevant, konstruktiv og fagligt stærk organisation, som bl.a. kan bidrage til udarbejdelse af forvaltningsplaner med fokus på bæredygtighed.

Naalakkersuisut bemærker, at der intet er til hinder for, at grønne organisationer kan inddrages, men det skal være relevant for det enkelte område. Det er ikke muligt i forslaget udtømmende at angive, hvilke parter der er relevante og i hvilke sammenhænge, hvorfor dette er et skøn fra det ressortansvarlige departement.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

2.36.1.3. Ift. udarbejdelse af disse forvaltningsplaner, mener vi, at den videnskabelige rådgivning altid bør veje tungest, og at der kun i ganske særlige tilfælde bør være andre hensyn, såsom sociale aspekter, der gør, at forvaltningsplaner ikke er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning. Vi anerkender fuldt ud den store betydning, fiskeriet har for det grønlandske samfund, men mener, at loven allerede giver mulighed for at udnytte fiskeressourcerne maksimalt (jf. princip om maksimalt økonomisk udbytte), indenfor de biologiske rammer. Hvis den biologiske rådgivning ikke overholdes, vil dette skabe problemer for den langsigtede økonomiske og sociale bæredygtighed. Dette kan ikke være i nogens interesse.

Vedr. de krav, der stilles til indhold af forvaltningsplanerne, mener WWF i Grønland, at der altid burde inkluderes en analyse af effekten af den pågældende fiskeri på økosystemet, og hvordan bifangsten kan minimeres.

Naalakkersuisut har nøje vurderet, hvilke elementer der skal indgå i forvaltningsplanerne, jf. forslagets § 16. Den videnskabelige rådgivning vejer tungt – dette er også årsagen til, at den videnskabelige rådgivning er nævnt særskilt i forslagets § 16, stk. 2 - men det må imidlertid anerkendes, at den videnskabelige rådgivning ikke altid er tilstrækkelig, og der kan være stor forskel på kvaliteten af den videnskabelige rådgivning, og om der er en videnskabelig rådgivning tilgængelig. Dertil bemærker Naalakkersuisut, at der skal være en vis balance i forvaltningsplanerne, hvorfor disse også skal udarbejdes i tæt samarbejde med interessenter og i overensstemmelse med internationale aftaler.

2.36.2. Bæredygtig fiskeriforvaltning

Generelt opfordrer WWF i Grønland på det kraftigste Naalakkersuisut til at fokusere på en bæredygtig forvaltning af fiskeriet i Grønland. Dette indebærer at fastsætte kvoter på baggrund af videnskabelige og biologiske rådgivning for at sikre fiskebestandenes langsigtede overlevelse.

MSC-certificeringen er også relevant at nævne, da denne er garanti for, at der ikke sker overfiskeri, og at der stilles krav til, at fiskeriet dokumenteres, og at bifangst af sårbare arter og påvirkning af sårbare marine områder minimeres. MSC-certificering sikrer også markedsadgang for grønlandske fiskeriprodukter og har dermed direkte positiv økonomisk betydning for udvikling af grønlandsk fiskeri. Det stigende antal MSC- certificerede fiskerier i Grønland viser, at det er muligt at skabe de nødvendige forbedringer i erhvervet, og derfor burde det være en målsætning for Naalakkersuisut at certificere yderligere fiskerier. Som minimum burde der arbejdes på at genopnå de mistede MSC-certificering på det pelagiske fiskeri i Østgrønland på makrel, sild og blåhvilling, ved at indgå samarbejde med de andre kyststater og stoppe overfiskeri.

Naalakkersuisut deler denne betragtning, dog har det ikke givet anledning til ændringer i forslaget, idet der ikke ses at foreligge forslag til egentlig ændring af det foreliggende forslag.

2.36.3. Økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning

Der er ikke i lovforslaget nævnt økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning. Dette finder vi i WWF problematisk. Med en økosystembaseret tilgang til forvaltningen af fiskeriet sikrer man en holistisk tilgang til forvaltning, der tager udgangspunkt i hele det marine økosystem i stedet for enkelte fiskearter. Det omfatter beskyttelse af sårbare habitater, reducere af bifangst og adressering af skadelige virkninger på ikke- målrettede arter.

Det kræver også, at de kumulative effekter af alle menneskelige aktiviteter i et økosystem bliver beskrevet og taget i betragtning, når man træffer forvaltningsbeslutninger på fiskeriområdet. WWF vil hermed opfordre til, at Naalakkersuisut øger koordineringen mellem sektorerne og på tværs af landegrænser (EEZ).

Eksempelvis har den norske regering i januar 2024 stemt ja til minedrift på havbunden i det dybe hav, hvilket kan have negative konsekvenser, også i de omliggende grønlandske farvande, og dermed på fiskeriet i Grønland. En koordinering på tværs af sektorer og landegrænser indenfor bl.a. råstof- og fiskeriområdet er bydende nødvendig for at sikre fiskeriet i Grønland i fremtiden.

Beskyttelse af sårbare områder reguleres via bekendtgørelse og den kommende forvaltningsplan for havbunden, regler om bifangster reguleres også via bekendtgørelse. Alle disse elementer adresseres også i forvaltningsplanerne.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

2.36.4. Beskyttelse af truede marine arter

Grønlands farvande er, som bekendt, hjemsted for flere truede marine arter, herunder især hvaler. Vi opfordrer derfor Naalakkersuisut til at indføre beskyttelseszoner og reguleringer for at reducere antallet af utilsigtet bifangst og ikke mindst en u hensigtsmæssig forstyrrelse med støj af disse truede arter. Desuden bør forskning og overvågning af deres bestande styrkes for at sikre deres opretholdelse og genopretning.

Beskyttelse af marine arter reguleres via bekendtgørelser med hjemmel i loven.

Naalakkersuisut finder ikke, at dette bør reguleres direkte via lov, idet situationen for forskellige arter kan ændre sig løbende. Der er ikke foretaget ændringer til forslaget.

2.36.5. Støtte til bæredygtig fiskeriøkonomi

WWF i Grønland anerkender fiskerisektorens betydning for Grønlands økonomi og lokale befolkninger. For at sikre en bæredygtig økonomi i fiskeriet skal der investeres i moderne og miljøvenligt udstyr, hvilket også vil hjælpe med at reducere miljøpåvirkningen af fiskeriets aktiviteter. Integration af økonomiske incitament og støtteordninger til dem, der vedtager bæredygtige fiskeripraksisser, vil være gavnligt. Dette kan fremme overgangen til mere miljøvenlige teknologier og praksisser i fiskerisektoren. Det er generelt, også i denne sammenhæng, yderst vigtigt, at fiskeri er bæredygtigt, og at kvoterne ikke overstiger den biologisk rådgivning, da banker ellers ikke er interesseret i at finansiere sektoren. Derudover anbefaler vi også, at der oprettes incitament for at fremme økonomisk diversificering og bæredygtig udvikling af alternative industrier.

Naalakkersuisut anerkender vigtigheden af bæredygtigt fiskeri og sikring af bedre og mere miljøvenligt udstyr.

I forslagets kapitel 11 er der indført bred adgang til at foretage forsøgsfiskeri, hvilket også finder anvendelse ved for eksempel afprøvning af nye metoder eller fiskeudstyr. Økonomiske støtteordninger reguleres dog ikke i forslaget, men skal reguleres i den relevante erhvervsstøttelov.

Der er ikke foretaget ændringer i forslaget på baggrund af bemærkningerne.

2.36.6. Styrket dataindsamling og videnskabelig forskning

For at sikre en effektiv fiskeriforvaltning er det afgørende at øge dataindsamlingen og investere i videnskabelig forskning. Naalakkersuisut bør derfor samarbejde med forskere og interessenter for at indsamle nøjagtige og pålidelige data om fiskebestandenes tilstand og økosystemernes tilstand. Disse oplysninger skal prioriteres og anvendes i beslutningsprocessen for at sikre en bæredygtig fiskeripolitik.

Det ressortansvarlige departement for fiskeri har et tæt samarbejde med forskere og andre interessenter i forbindelse med dataindsamling og behandling. Med forslaget fortsætter dette samarbejde; dog er hjemlen til at indsamle og offentliggøre data udvidet, så der fremover ikke er tvivl om hvilke typer af data der kan indsamles eller offentliggøres.

Nødvendighedskravet for indsamling af data er dog indskærpet. Dette indebærer, at forvaltningen kun kan indsamle data til saglige formål, idet det kan være ressourcekrævende for både erhvervet og administrationen at indsamle og behandle data.

Der er ikke foretaget ændringer til forslaget på baggrund af bemærkningerne.